

శ్రీమతేరామానుజాయనమః

విషయసూచికా.

ప్రథమాధికారః.

	పు.	పం.
మద్భజాచరణమ్ ...	౧	౧౦
ప్రమాణనిరూపణమ్...	౧	౧౮
ప్రత్యక్షాది నిరూపణమ్ ...	౩	౧
వేదస్యపూర్వోత్తరభాగద్వయాత్మకత్వకథనమ్ ...	౪	౨౦
తస్యపరమాత్మప్రతిపాదకత్వకథనమ్ ...	౫	౩
ఉపమానాదిపంచకస్యప్రత్యక్షానుమానాగమేష్వన్తర్భూతత్వకథనమ్ ౫	౬	
వేదాంగాత్మకశిక్షాదిస్వరూపనిరూపణమ్ ...	౫	౧౭
పూర్వోత్తరమీమాంసయోరైకశాస్త్రకథనమ్ ...	౬	౧౬
స్మృతేః, ఇతిహాసపురాణయోశ్చపూర్వోత్తరభాగోపబృంహణత్వ కథనమ్	౮	౧
పురాణలక్షణనిరూపణమ్ ...	౮	౧౦
ఇతిహాసనిరూపణమ్ ...	౮	౧౫
పురాణాపేక్షయా ఇతిహాసస్యప్రాబల్యకథనమ్ ...	౯	౪
అష్టాదశవిద్యాస్వరూపనిరూపణమ్ ...	౯	౧౨
పురాణస్యసాత్త్వికత్వాదినిరూపణమ్ ...	౧౦	౧
అష్టాదశపురాణస్య రుద్రపరత్వశంకాపూర్వక నారాయణపరత్వ సమర్థనమ్ ...	౧౧	౩
వేదస్యనిత్యత్వసమర్థనమ్ ...	౧౨	౬
సాక్ష్యాదితన్త్రోన్యాపి పరమాత్మప్రతిపాదకత్వకథనమ్	౧౩	౧౮
సాక్ష్యయోగపాశుపతమతనిరూపణమ్ ...	౧౪	౧౬
శ్రీహంచరాత్రస్య ప్రమాణతమత్వసమర్థనమ్ ...	౧౫	౧౨
బ్రహ్మస్వరూపనిరూపణమ్ ...	౧౭	౧
తస్యకారణత్వనిరూపణమ్ ...	౧౭	౧౩

ద్వితీయాధికారః.			పు.	పం.
తస్యత్రివిధకారణత్వనిరూపణమ్ ...	...	...	౧౮	౯
తస్యోపాదానకారణత్వసమర్థనమ్ ...	...	...	౨౦	౧
సృష్టిదైవవిధ్యకథనమ్ ...	...	...	౨౨	౧౫
సమష్టిసృష్టినిరూపణమ్ ...	...	...	౨౨	౧౮
అవ్యక్తనిర్ణయమ్ ...	...	...	౨౩	౧౦
మహత్తత్వనిరూపణమ్ ...	...	...	౨౫	౪
తత్రసాత్వికబుద్ధినిరూపణమ్ ...	...	...	౨౫	౧౧
రాజన ...	...	...	,,	౧౬
తామస ...	...	...	,,	౨౦
మహత్తత్త్వాదహంకారోత్పత్తికథనమ్ ...	...	...	౨౬	౭
కైకాకాహంకారాత్ ఏకాదశేంద్రియోత్పత్తికథనమ్			౨౬	౧౭
ఏకాదశేంద్రియజ్ఞానం భూతాదేరుత్పత్తికథనచనానా మన్యవర				
ఉత్పత్తినిర్ణయమ్ ...	...	...	౨౭	౮
జ్ఞానోత్పత్తినిర్ణయమ్ ...	...	...	,,	౧౧
ఉత్పత్తినిర్ణయమ్ ...	...	...	,,	౧౪
మనః జ్ఞానరేంద్రియోభయనూకారత్వకథనమ్ ...	...	...	౨౮	౧
ఇంద్రియజామణుత్పత్తిసమర్థనమ్ ...	...	...	,,	౪
భూతాదేస్తన్మాత్రాద్యుత్పత్తికథనమ్ ...	...	...	,,	౨౦
పరమాత్మనః భూతోత్పత్తికథనచనానాం తాత్పర్యకథనమ్			౨౯	౨౨
తన్మాత్రాదెంకాకాద్యుత్పత్తికథననిరూపణమ్ ...	...	...	౩౦	౧౮
పంచీకరణస్వకారకథనమ్ ...	...	...	౩౩	౧
అణ్ణసృష్టిస్వకారనిరూపణమ్ ...	...	...	౩౪	౧౧
చతుర్ముఖసృష్టికథనమ్ ...	...	...	౩౫	౯
తృతీయాధికారః.				
చతుర్దశభుజసన్నిధయమ్ [సప్తసాతాశనిరూపణమ్] ...			౩౮	౭
అదస్తస్యపాతాళాదిధారకత్వకథనమ్ ...	...	...	౩౯	౫

			పు.	పం.
తస్తాత్కాల్లాగ్నిరుద్రోత్పత్తికథనమ్	...	...	౩౯	౧౭
భూమణ్డలస్వరూపకథనమ్	...	...	౪౯	౩
భూమణ్డలోపరివర్తమాన మేరుస్థాననిరూపణమ్	...	...	,,	౧౨
మేఠోపార్శ్వస్థవర్ష పర్వతనామాదికథనమ్	...	...	,,	౧౫
భారతపర్వాదినిరూపణమ్	...	...	౪౧	౩
భారతపర్వశ్రేష్ఠతాకథనమ్	...	...	౫౩	౧౨
భారతపర్వ సవభేదకథనమ్	...	...	౫౪	౧౬
ప్లక్షద్వీపపర్వతనమ్	...	...	౫౬	౧౦
శాలలిద్వీప పర్వతనమ్	...	...	౫౭	౧౫
కుశద్వీప	,,	...	౫౮	౧౦
క్రాంచద్వీప	,,	...	౫౯	౫
శాకద్వీప	,,	...	౫౯	౨౪
పుష్కరద్వీప	,,	...	౬౧	౧౧
పంచాశతోక్తిభూమణ్డలనిర్ణయమ్	...	...	౬౩	౧౫
యోజనాదిసంఖ్యానిరూపణమ్	...	...	౬౫	౯

చతుర్థాధికారః.

సరకనిరూపణమ్	...	...	౬౭	౧
సరకస్థాననామాదినిరూపణమ్	...	...	,,	౧౨
ప్రాయశ్చిత్తనిరూపణమ్	...	...	౭౬	౨౨
అస్తరిక్షలోకాదినిరూపణమ్	...	...	౮౨	౯
ఆదిత్యచంద్రనిక్షత్ర బుధశుక్ర అంగారక బృహస్పతిశనినక్షత్ర ధృవాదిపదనిరూపణమ్	...	...	౮౨	౧౨
భూర్భువస్సువరాదిలోకనిర్ణయమ్	...	...	౮౩	౧౧
సత్యలోకాన్తర్గతచతుర్ముఖశివవిష్ణులోకనిరూపణమ్	...	...	౮౫	౩
అకృతకృతకృతకాకృతకబ్ధార్థనిరూపణమ్	...	...	౮౫	౨౦

పంచమాధికారః.

సంహారనిరూపణమ్	...	...	...	...
---------------	-----	-----	-----	-----

	పు.	పం.
నిత్యనైమిత్తికప్రాకృతాత్యంతికప్రళయస్వరూపనిరూపణమ్	౮౭	౪
సంహారప్రకారనిరూపణమ్	... ౮౭	౧౨
చతుర్ముఖకృతబద్ధాత్మస్పృష్టినిరూపణమ్	... ౯౦	౧౦
అణిమాద్యష్టైశ్వర్యస్వరూపనిరూపణమ్	... ౯౨	౨
ద్వాదశాదిత్యనామనిరూపణమ్	... ౯౭	౭
ఆదిత్యాదినప్తగణనామకృత్యనిరూపణమ్	... ౯౭	౧౧
ద్వాదశమాసేషు ద్వాదశాదిత్యాదినప్తగణపరిభ్రమణ నిరూపణమ్	... ౯౯	౩
ఆదిత్యమండలాధిష్ఠిత పురుషాస్త్రామి శ్రీమన్నారాయణ స్వరూపనిరూపణమ్	... ౧౦౨	౧౯

షష్ఠాధికారః.

ఆదిత్యరథపరిమాణాదినిరూపణమ్	... ౧౦౪	౫
సంవత్సరపరివత్సరాదినిరూపణమ్	... ౧౦౭	౨
చాన్ద్రసావనసౌరనాక్షత్రరూపచతుర్విధసంవత్సరభేదనిరూ పణమ్	... ౧౦౮	౧౪
సోమరథనిరూపణమ్	... ౧౦౯	౧
బుధరథని	... ,,	౧౮
శుక్రరథని	... ,,	౨౦
జౌమరథని	... ,,	౨౧
బృహస్పతిరథని	... ౧౧౦	౧
శనిరథని	... ,,	౩
రాహురథని	... ,,	౪
కేతురథని	... ,,	౬
ఆదిత్యాదీనాంసంచారనిరూపణమ్	... ,,	౧౧
కాతుర్వర్ణ్యక్రమస్పృష్ట్యాదినిరూపణమ్	... ౧౧౨	౪
బ్రాహ్మణాదికృత్యనిరూపణమ్	... ,,	౯
కాలస్వరూపనిరూపణమ్	... ౧౧౩	౨

	పు.	పం.
సప్తమి, అష్టమను, ఏకాదశ్యుద్ర, చతుర్దశమను, చతుర్దశే		
స్త్రీ, చిక్పాలకానాం నామనిరూపణమ్	... ౧౧౬	౨
యుగాదిసిద్ధినిరూపణమ్ ...	... ౧౧౭	౧౦౫
యుగాదిధర్మనిరూపణమ్ ...	... ౧౧౮	౧౦౮
సృష్టిస్థితిసంహారరూపప్రతివిధకారణత్వమపి పరమాత్మన ఇ		
త్యర్థనిరూపణమ్ ...	... ౧౧౯	౧౦౯
సప్తమాధికారః.		
నియస్తృత్వనిరూపణమ్ ...	... ౧౨౦	౧
ఈశ్వరానంగీకారే దోషనిరూపణమ్	... ౧౨౧	౧౭
కారణవాక్యస్థనద్భిహ్నోత్పాదిసామాన్యశబ్దానాం విశేషశబ్ద		
పర్యవసాననిరూపణమ్ ...	... ౧౨౨	౫
ఇద్దాగ్నిగ్నాద్యిత్యచిన్మైత్రశపణ యమమణవాయుప్రభృ		
తిదేవతాసమూహస్య కారణత్వాద్య సమ్మన్యనిరూపణమ్ ...	౧౨౩	౧౨
రుద్రజగత్కారణత్వమతనిరూపణమ్ [రుద్రస్య శ్వేతాశ్వత		
రోపనిషత్ప్రతిపాద్యత్వం]	... ౧౨౪	౩
తస్యచ్చాన్దోగ్యదహరవిద్యాప్రతిపాద్యత్వనిరూపణమ్	... ౧౨౫	౨౨
తస్యతైత్తిరీయదహరవిద్యాప్రతిపాద్యత్వని...	... ౧౨౬	౧౩
తస్యబృహదారణ్యకప్రతిపాద్యత్వని...	... ౧౨౭	౧
తస్యఅధర్వణశిఖాప్రతిపాద్యత్వని...	... ౧౨౮	౫
„ తైత్తిరీయప్రతిపాద్యత్వని...	... „	౧౦
„ అథర్వశిరఉపనిషత్ప్రతిపాద్యత్వని	... ౧౨౯	౧
చతుర్ముఖకారణత్వమతనిరూపణమ్	... ౧౩౦	౯
తస్యఅమృతస్యనువాకప్రతిపాద్యత్వనిరూపణమ్	... ౧౩౧	౧
తస్యముక్తప్రతిపాద్యత్వని...	... ౧౩౨	౩
నద్భిహ్నోత్పాదికశబ్దవత్ శివాదిశబ్దానాం సాధారణత్వ సమ		
ర్థమే	... ౧౩౩	౬
రుద్రస్యజన్యత్వప్రతిపాదనమ్	... ౧౩౪	౮

	పు.	పం.
నారాయణపరత్వసమర్థనారమ్మః	౧౩౭	౧
సద్భక్తిహృత్వాదిసామాన్యశబ్దానాం నారాయణశబ్దపర్యవసాన		
సమర్థనమ్	౧౩౭	౫
‘ ఏకోహవై నారాయణసీత్ ’ ఇతివాక్యార్థవిచారః	౧౩౯	౧౪
నారాయణస్యమోక్షప్రదత్వాదనిరూపణమ్	౧౪౦	౯
తస్యనారాయణోపనిషత్ప్రతిపాద్యత్వని	౧౪౦	౧౭
,, మహోపనిషత్ప్రతిపాద్యత్వని	౧౪౧	౧
,, శ్వేతాశ్వతరోపనిషద్భూతిశివశబ్దవాచ్యత్వసమర్థనమ్	౧౪౧	౧
చతుర్థాధ్యాయః నారాయణజన్యత్వసంహార్యత్వాదనిరూ		
పణముఖేన కారణత్వాభావసమర్థనమ్	౧౪౧	౧౩
కారణవాక్యఘటిత హిరణ్యగర్భాదిశబ్దానామపి పరమాత్మ		
పరత్వసమర్థనమ్	౧౪౨	౧
‘ హిరణ్యగర్భస్సమవర్తతాగ్రే ’ ఇత్యస్యపరమాత్మపరతయార్థ		
వర్ణనమ్	౧౪౨	౧౮
‘ అమృతస్యపారే ’ ఇత్యనువాకస్య నారాయణపరత్వసమ		
ర్థనమ్	౧౪౩	౧౨
పురుషసూక్తస్య నారాయణపరత్వసమర్థనమ్	౧౪౪	౧౩
‘ థాతాయథాపూర్వమ్ ’ ఎన్దితి శ్రుతిక్కు నారాయణపరత్వ		
సమర్థనమ్	౧౪౫	౬
‘ ప్రజాపతేన్సభామ్ ’ ఎన్దితి శ్రుతిక్కు నారాయణపరత్వ		
సమర్థనమ్	౧౪౫	౧౦
‘ తతఃస్వయంభూర్భగవాన్ ’ ఎన్దితి శ్రుతిక్కు నారాయణ		
పరత్వసమర్థనమ్	౧౪౫	౧౯
నారాయణానువాకప్రతిపాద్యనిర్ణయమ్	౧౪౬	౬
‘ నారాయణపరమ్ ’ ఇత్యాదియిల్ శొల్లుమ్ పఞ్చమీసమాస		
ఖణ్డనమ్	౧౪౬	౧౮

	పు.	పం.
దృష్టాంతప్రదర్శనపూర్వకం న్యాయవిరోధప్రదర్శనపూర్వకం		
కంచ తద్వాక్యార్థనిరూపణమ్	౧౪౭	౧౦
దృష్టాంతాంతరంగశైక్యోక్తి పూర్వోక్తసమర్థన పూర్వకం		
నిగమనమ్	౧౪౮	౫
శ్వేతాశ్వతరస్థ 'తతోయదుత్తరతరమ్' ఇత్యాదివాక్యగత		
శక్త్యానిరాకరణమ్	౧౪౮	౨౦
ఉపకరమాధికరణన్యాయనిరూపణముమ్ తత్సమన్వయముమ్	౧౫౦	౧
పూర్వోక్త 'తతోయదుత్తరతరమ్' ఇత్యాదివాక్యత్తిల్ శ		
క్త్యాంతరముమ్ తత్సమాధానముమ్	౧౫౨	౩
తత్తైవమేత్వంతరస్థశ్చి	౧౫౨	౧౪
తత్ప్రతికరణగత 'సర్వాననశిరోగ్రీవః' ఇత్యాదిక్కు నా		
రాయణపరత్వసమర్థనమ్	౧౫౩	౩
'ఉపాయపరమస్తిన్' ఇత్యాదిక్కు నారాయణపరత్వసమ		
ర్థనమ్	౧౫౩	౧౦
ఉత్తరశ్చిత్వాక్యభాసనంవాదమ్	౧౫౪	౧౫
తుల్యన్యాయాత్ 'ద్రహంపివాప్తమ్' ఇత్యాదిక్కు నా		
రాయణపరత్వసమర్థనమ్	౧౫౪	౧౮
'యద్వేదాదా' ఇత్యాదిశ్రుత్యర్థవర్ణనమ్	౧౫౫	౩
'కారణమధ్యేయః' ఇత్యాదిక్కు నారాయణపరత్వసమ		
ర్థనమ్	౧౫౬	౩
తత్తైవమేత్వంతరస్థశ్చి	౧౫౬	౧౩
'పరమేన్ద్రమన్' ప్లజువిజ్ఞత్తిల్ పరమేన్ద్రమశబ్దత్వమ్		
పరమపదవాచకత్వాభాసనిరాకరణమ్	౧౫౮	౫
'అనామకఃసథమమూనమ్' ఇత్యాదిశ్రుతిక్కు భావముమ్,		
అతుక్కు దృష్టాంతభ్రమమ్	౧౫౯	౩
ఇతెక్కు సూత్రకారసంవాదమ్	౧౬౦	౭

పు.

ఇతఁలు మహాభారత త్రిలో సంవాదమ్ ...	... ౧౬౦
అథర్వశిరోద్వితీయఖండస్థ 'యోవైరుద్రః' ఇత్యాదిస్కంద్రద పరత్వాభావోపపాదనమ్ ...	... ౧౬౦
అథర్వశిరోద్వితీయచతుర్థఖండస్థ 'సఃజ్ఞా' రోయఃజ్ఞా రః' ఇత్యాదిస్కంద భగవత్పరత్వప్రతిపాదనం ...	... ౧౬౦
అథర్వశిరోపఞ్చమఖండతుక్కు ,, ,, ...	... ౧౬౧
ఇతుక్కు దృష్టాంతమ్ ...	... ౧౬౧
తదుక్తభన్తస్పర్శవిధిక్కు పాశుపతవ్రతమత్రార్థత్వమ్ ...	... ౧౬౧
'విశ్వాధిరోరుద్రోమహర్షిః' ఇత్యాదిస్కందాత్పర్యమ్ ...	... ౧౬౧
శ్రీరుద్రాదికళుక్కు రుద్రైశ్చర్యపరత్వాభావసమర్థనమ్ ...	... ౧౬౨
'ఏకఏవరుద్రః' ఇత్యాదిస్కందాత్పర్యమ్ ...	... ౧౬౩
'సబ్రహ్మసశివః' ఇత్యాదిస్కందాత్పర్యమ్ ...	... ౧౬౩
శ్రుత్యంతరజ్ఞిలుక్తన్యాయాతిదేశమ్ ...	... ౧౬౩
శ్రుత్యనుసారిపురాణజ్ఞుక్కు ప్రామాణ్యము తదితరజ్ఞు క్కుప్రామాణ్యముమ్ ...	... ౧౬౩
నారాయణ పరపురాణాధికళుక్కు సాత్త్వికత్వాత్ప్రమా ణ్యముమ్, తదితరజ్ఞుక్కు తదభావాదప్రామాణ్యముమ్.	౧౬౩
వక్తవ్యాంశానుక్తియాల్ పద్దన్యూనతైక్కు పరిహారమ్ ...	... ౧౬౪
ప్రబద్ధార్థనిగమనమ్ ...	... ౧౬౪

విషయసూచిక ముద్రీతమై యు.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీసుందరజామాత్యమునయే నమః.

శ్రీమద్వరచరమునయే నమః.

పీఠికె.

పరమకారుణికరాన పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై తిరువశిగళాయ్, సకలశాస్త్రసారాసారవివేకకుశలరాయ్, పన్నీరాయిరప్పడి, దీప ప్రకాశికై, తత్త్వసంగ్రహం, రహస్యత్రయవివరణం, రహస్య చూడామణి, అధ్యాత్మచిన్తై, వివరణమాలై, ముదలాన ప్రబంధజుళుళిచ్చెయ్ త అబ్రియ మణవాళచ్చీయర్ సకలచేత నోజ్జీవ నార్థమాగ ననోబ్బడరుళిచ్చెయ్ త తత్త్వనిరూపణమ్, ఎన్నిఱగ్రంథం తత్త్వత్రయవ్యాఖ్యానాదికళిల్ ప్రమాణమాగ వెఱుతప్పట్టుళ్ళ తాకై యాతే తత్త్వజ్ఞానుక్కళాన సర్వఱ్కు మాదరణీయమాక క్కడవతు.

శ్రీమదిత్యాది శ్రీపరమహంసేత్యాది గోమతం పేరుళాళ రామానుజజీయర్ స్వామికోశమ్ (అపూర్ణం)(౧) శ్రీపెరుమ్బా తూర్.కో.క.ఇల్లైయవల్లి దొడ్డై యాచార్యర్ తిరుమాళ్ళికై కోశమ్, (౧) తిరువక్కరణై రాఘవాచార్యర్ స్వామికోశమ్ (౧) ఆక మూనైయుమ్కొణ్డై యథామతి పరిశోధిత్తు ప్రమాణాకరాదిక శుడన్ అచ్చిడప్పట్టతు.

పిత్తై తిరుత్తమ్.

పుట.	ప జ్ఞా.	అశుద్ధం.	శుద్ధం.
౩	౪	ఛూమాది	ఛూమాగ్ని
౫	౧౫	శీతా	శీతా
,,	౧౭	శీతై	శీతై
౮	౧౦	పంశ	పంశో
,,	౧౭	2	3
,,	౧౮	1 (వాయు...) 2	1. 2. (వాయు...)
౧౧	౧౩	పంశ	పంశో
౧౨	౧౨	†	†
,,	౧౩	†	†
౧౪	౭	నిరైశ	నిరైశాహన్
౧౭	౨౩	భార-శా-మో	భార-శా-మో-౨౯౧-౧౦,౧౧
౨౦	౭	తన్నాత్రాపుత	తన్నాత్రాపుతత్వ
,,	౭	సహకారత్వ	సహకారిత్వ
౩౪	౫	త్వత్తియిలుం	త్వత్తియం
౩౫	౯	ఇవ్వణ్ణతు	ఇవ్వణ్ణతు
,,	౧౩	బ్రహ్	బ్రహ్
౩౫	౨౧	౨ ( )	౨. (వి-పు. ౧-౩-౧౭).
౩౯	౨	గభన్తిమత్తెనుమ్ (౪)	(౪)గభన్తిమత్తెనుమ్ శొలప్పట్ట
౪౦	౨	నిమ్మిమ్మాత్తి	నిమ్మిమ్మాత్తి
,,	౧౮	మెను	మెను
౭౦	౧౭	ఎళు	ఎళు
౭౨	౧౭	కేషి	కేషి

శొల్లుగిఱ నై య్యాయికాదిగళై ప్పోలే కరణప్రామాణ్యం శొల్లు
గైయన్తియే జ్ఞానప్రామాణ్యం శొల్లుగై సిద్ధాన్తిగళుక్కు అభి
మతమాయరుక్కుమ్. ప్రమాణన్దాక్ - ప్రత్యక్ష మెన్దుమ్, అను
మానమెన్దుమ్, ఆగమమెన్దుమ్, ఉపమానమెన్దుమ్, అర్థాపత్తి
యెన్దుమ్, అభావ మెన్దుమ్, సమ్భవ మెన్దుమ్, ఐతిహ్యమెన్దుమ్,
ఎట్టువగై యాగచ్చొల్లువర్ గళి.

ఇదిల్ చార్వాకర్ ప్రత్యక్ష మొన్దు మే ప్రమాణ మెన్దుర్ గళి.

నై శేషికరుం, పాదరుం, అత్తోడే యనుమాన తైయుం కూట్టి
క్కిణ్డు యిరణ్డుప్రమాణ మెన్దుర్ గళి.

నై య్యాయికరిల్ భూషణమత త్తిలుళ్ళార్ - అవైత్తోడే
ఆగమ తైయుం కూట్టి మూన్దుప్రమాణ మెన్దుర్ గళి.

ఉదయనమత త్తిలుళ్ళార్ - అవైత్తోడే యుపమాన తైయుం
కూట్టి నాలుప్రమాణ మెన్దుర్ గళి.

ప్రాభాకరర్ - అవైత్తోడే అర్థాప త్తియెయుం కూట్టి ఐన్దుప్ర
మాణ మెన్దుర్ గళి.

భాట్టర్ - అవైత్తోడే అభావ తైయుం కూట్టి యాఱుప్రమాణ
మెన్దుర్ గళి.

ఐతిహాసికర్ - అవైత్తోడు సమ్భవ తైయుమ్, ఐతిహ్య తైయుం
కూట్టి యెట్టుప్రమాణ మెన్దుర్ గళి.

1 “ ప్రత్యక్ష మేకం చార్వాకాః కణాదసుగతౌపునః । అనుమానంచ
తచ్ఛాసూః సాక్ష్యాశ్శబ్దంచతేఅపి । న్యాయైకదేశినోఽప్యేవముపమానంచకే
చన । అర్థాపత్త్యానహైతాని చత్వార్యాహ ప్రభాకరః । అభావషష్ఠాన్వేతాని
భాట్టావేదాన్తిస్తథా । సమ్భవైతిహ్యాయుక్తాని తానిపౌరాణికాజనః ”

౧. ఇవై త్తిల్ పృత్యక్షమావదు—ఇన్ద్రియజ్ఞభుక్కు అర్థజ్ఞ భోడుణ్ణాన సన్నికర్షతాతే యపరోక్షమాగస్పిటక్కుం జ్ఞానమ్.

౨. అనుమానమావదు - వ్యాప్తమానలిజ్గపరామర్శత్తాతే వ్యాపకమాన సాధ్యవిషయకజ్ఞానమ్. అదావదు - ధూమాదిగ భుజ్జేయ నిత్యసహచారత్తై మహానసాదిగళితే కణ్డనక పర్వతగిత మాన ధూమదర్శనత్తాతే యగ్నియుద్దైన్ద్రజ్ఞుది యిషుగై.

3. అగమమావదు—అప్రోపదేశమ్. అదావదు - వేదవైదిక వచనజ్ఞో.

౪. ఉపమానమావదు—సదృశవస్తుదర్శనత్తిల్ పూర్వదృష్ట సాదృశ్యజ్ఞానమ్. అదావదు - మున్నే గోవైక్కణ్డవక్ పిన్ను గవ యత్తై క్కణ్డాల్ గోసదృశంగవయమెన్దు పిఱక్కిటసాదృశ్యబుద్ధి.

౫. అర్థాపత్తియావదు—అనుపపద్యమానమానవరత్తై క్కణ్డాల్ అదుక్కువపాదకమాన వర్ధాన్తరత్తై క్కల్పికైక్కు. అదావదు - జీవిక్కిటపురుషనై గృహత్తిల్ కాణాదొట్టిన్దొల్ పుఱమ్బేపోనా నాగ క్కల్పిక్కిటజ్ఞానమ్.

౬. అభావమావదు—ఒన్న్తినుడైయ యిల్లామైయై సాధిత్తు క్కొడుక్కిట జ్ఞానమ్. అదావదు - ఇన్ద్రభూతలత్తిలే ఘటమిల్లై యెన్దు పిఱక్కిటజ్ఞానం ముదలానవై.

౭. సమ్భవమావదు—ఆయిరత్తిల్ ఒన్టుం, కడలిల్క్కుళప్ప డియుం కూడుమెన్దు పిఱక్కుమ్ అఱివు.

౮. ఐతిహ్యమావదు—లోకప్రసిద్ధమాన వార్తాయైక్కొణ్ణు అర్థనిశ్చయంపణ్ణుగై.

ఇనైత్తిల్ ప్రత్యక్షతైయుం, అనుమానతైయుం, ఆగమతైయు మిమ్మానైయున్ వైదికప్రమాణమాగ ప్పరిగ్రహిక్కిఱ నళవిల్ ఆప్తోపదేశరూపమానవాగమతై, అప్రోమేయమాగై యాలే భృమ విప్రలమ్బాదిదోషరహిత నిత్యప్రమాణ మాగై యాల్ ఆప్తోపదేశమెన్ఱ వేదతైయుం, తన్మూలమాన మునివచ నాదిగళైయుమ్ శొన్నార్ గళే. ఇనై స్వార్థత్తిల్ ప్రమాణమా మిడత్తిల్ జాద్దాదిగళుక్కుప్పోలే ¹ప్రామాణ్యం స్వాభావిక మాయ్, ²అప్రామాణ్యం గుణకృతమాయుం, నైయ్యాయికాది గళుక్కుప్పోలే అప్రామాణ్యం దోషకృతమాయుం ప్రామాణ్యం గుణకృతమాయుమ్ ఇరుక్కైయన్ఱియే సర్వప్రకార త్తిలుం ప్రామాణ్యం స్వతస్సిద్ధమాయ్ అప్రామాణ్యం దోషకృతమాయురుక్కుమ్.

ఇప్పడి స్వతస్సిద్ధప్రమాణజ్ఞళాన విమ్మాన్ఱిలుం, ప్రత్యక్షానుమానజ్ఞళే - ఇన్ఱియగ్రహణయోగ్యజ్ఞళిల్ ప్రమాణజ్ఞళాయిరుక్కుమ్. అతీన్ఱియార్థత్తిల్ ప్రమాణమాయ్ అతీనదు-వేద మొన్ఱుమే.

ఇదుదా తనక్కు ³ ప్రకారజ్ఞళాన స్మృతీతిహాసపురాణన్యాయమిమాంసై గళోడేకూడి సవిభూతిక నాన సర్వేశ్వరనుజైయ వై భవతై ప్రతిపాదిక్కైయిలే తత్పరమాయిరుక్కుమ్.

అదిల్ కర్తప్రతిపాదకమాన పూర్వభాగం-భగవదారాధన విధియిలే తత్పరమాయిరుక్కుమ్ ; బ్రహ్మప్రతిపాదకమాన వుత్త

1 అప్రామాణ్యం. ఇతి, ౨-౩. 2 ప్రామాణ్యం, ఇతి, ౨-౩: పా.

3 ఉపకరణజ్ఞళాన, ఇతి ౨. పు. ఉపకారజ్ఞళాన ఇతి, ౩. పా.

రభాగం-భగవానుడై య స్వరూపరూపగుణవిభూతి చేష్టితజ్జలై
యతివిత్తు యవనై ప్రాప్తిక్రైయితే తత్పరమాయరుక్కుమ్.

ఆగై యాలే ¹“వేదైశ్చనర్వై రహమేవ వేద్యః” ఎన్తు భగ
వా తానేయరుళిచ్చెయ్దపడియే కృత్స్న వేదముం సర్వేశ్వర
నై యే ప్రతిపాదియానిర్కుమ్.

ఇన్ద ప్రత్యక్షానుమానాఽగమజ్ఞో మూన్తిలుం -
అల్లాద వైన్దుప్రమాణజ్ఞు మన్తర్భవిక్కుమ్. అదిల్ ఉపమాన
ముమ్, అర్థాప త్తియుమ్, సమ్భవముమ్ వ్యాప్తిసహకృతమా
యిరుక్రైయాలే అనుమాన త్తిలే అన్తర్భవిక్కుమ్. ఐతిహ్యం-
శబ్దజన్యమాగై యాలే ఆగమ త్తిలే అన్తర్భవిక్కుమ్. అభావం-
భావాన్తరపర్యవసాయియాగై యాలే యథాయోగం ప్రత్య
క్షాదిగళ్ మూన్తిలుమ్ అన్తర్భవిక్కుమ్.

ఇప్పడి స్వతస్సిద్ధప్రమాణభావతై యుడయవై యాయ్, ఋ
గ్యజుస్సామాఽధర్వణరూపచాతుర్విధ్యతైయుడై య వేదజ్ఞ
కుక్కు ²“శీక్షా-వ్యాకరణం-నిరుక్తం-ఛందోవిచితిః-కల్పసూత్రం-
జ్యోతిశ్శాస్త్రమ్” ఎన్తు అజ్ఞజ్ఞో ఆత్మాయరుక్కుమ్.

౧. అదిల్ శీక్షేయావదు-వర్ణ స్వరమాత్రాది నిరూపణం
పణ్ణం శాస్త్రమ్.

౨. వ్యాకరణమావదు - ప్రకృతిప్రత్యయాదిముఖతాలే
అర్థాభిధాయక మానపదజ్ఞతై నిరూపిక్కుం శాస్త్రమ్.

1 (గీతా-౧౫-౧౫.) 2 (ఆపస్తంబశ్రే. ౨-ప్రశ్నం. 3-పటల. ౮.
ఖం. ౧౧-సూ.)

3. నిరుక్తమావదు - అక్షరసామ్యమాత్రతాలే పదజుళిల్
అర్థతై నిరూపిక్కుం శాస్త్రమ్.

౪. ఛన్దోవిచితియావదు-గాయత్రీ - ఉష్ణిక్ - అనుష్టుప్ -
త్రిష్టుప్ - బృహతీ - పక్షి ¹జగతీ ఎన్నిట సప్తఛన్దసుక్కుళై
నిరూపిక్కుం శాస్త్రమ్.

౫. కల్పనూత్రమావదు - వేదార్థానుష్ఠానప్రకార నిరూ
పణం పణ్ణమ్ శాస్త్రమ్.

౬. జ్యోతిషమావదు-అధ్యయనానుష్ఠానజుళుడై య కా
లనియమం పణ్ణం శాస్త్రమ్.

²“ఛన్దోపాదా శబ్దశాస్త్రంచ వక్త్రం కల్పః పాణి ర్జ్యోతిషం
చక్షుషీ చాశితౌ ఘ్రాణం శ్రోత్ర మేతన్నిరుక్తం వేదస్యాజ్ఞాన్యాయా
రేతాని షట్ చ” ఎన్టు అవయవరూపజుళాగవుం నిరూపిప్పర్ గల్.

ఇప్పటి సాజ్ఞమాన వేదజుళినుడై య అర్థ్యాచిత్యతై, ప్ర
మాణాదినిరూపణజుళాలు, తర్కమర్యాదైయాలుం ప్రతిపాదిక్కు
క్కుడవదాయిరుక్కుమ్ న్యాయశాస్త్రమ్.

ఋమాంసైయావదు - వేదవేదాన్తార్థజుళుడై య అర్థగమ
కత్వత్తు క్కువయుక్తమాగ పూర్వపక్షసిద్ధాన్తరూపేణ పుణ్ణాన
విచారమ్. ఇదుదాఁ పూర్వమిమామాంసై పుత్తరమిమామాంసై
యెన్నిటభేదేన ప్రసిద్ధమాగై యాలుం, కర్కబ్రహ్మరూపేణ ప్రతిపా
ద్యార్థభేదతాలుం, ‘జై మనీయం, బౌదరాయణీయం’ ఎన్నిట క
ర్తృభేదతాలుం, శాస్త్రభేదముడైన్నిటశక్తైక్కు విషయమాయి
రున్ద దేయాగిలుం-నిరూపణీయమాన వేదమ్ ఉపనిషద్విశిష్టమాగై

యా లే ఏకమాగైయాలుం, రథ గోపురాది నిర్మాణత్తిల్పోల్
కర్తృభేద మప్రయోజనమాగైయాలుం, ¹“నుమస్తం జైమినం
పాలం శుకంచైవ స్వమాత్మజం । వేదానధ్యాసయామాస”
ఎన్జిత్యాదినచనత్తాలే జైమిని శ్రీవేదవ్యాసభగవానుక్కు నేరే
శిష్యనాగైయాలుం, ²“ద్వీపే బదరికామధ్యే బాదరాయణమ
చ్యుతం । పరాశరా త్సత్యవతీ పుత్రంలేభే పరస్తపమ్” ఎన్జు
శ్రీపారాశర్యన్ బాదరాయణ నాగైయాలుం ³“యజ్ఞేన దానేన
తపసానాశకేన బ్రాహ్మణా వివిధిషన్తి” ఎన్జు బ్రహ్మజ్ఞాన
త్తుక్కు కర్తృపేక్షై యుక్తాగైయాలుం, కార్యార్థ వ్యవస్థితియో
పాది ⁴“అత్రాస్తేనిధిః” ఎన్జి ముదలానవాక్యజ్ఞలిలే పురు
షార్థభూతమాన సిద్ధార్థిత్తిలుం వ్యవస్థితి యుక్తాగైయాలుం,
కార్యరూపం-వేదార్థ మానాలుం దుశ్శిఖాసమ్భిన్నదేశ విశేష
స్వర్గాదికల్ పోలపుం, రాత్రిసత్రప్రతిష్ఠాదికల్ పోలపు ముపా
సనరూపమానకార్యత్తిలే అధిక్రతనాన పురుషనుక్కు ఫలమాన
బ్రహ్మస్వరూపరూపగుణవిభవాదిగల్ సార్థజ్ఞలిల్ వేదాస్తవాక్య
జ్ఞల్ ప్రమాణమాగైయాలుం, ⁵“సంహిత మేతచ్ఛాచారకం జై
మినీయేన షోడశలక్షణేనేతి శాస్త్రైకత్వసిద్ధిః” ఎన్జు వృత్తికార
వచన ముక్తాగైయాలుం, “మీమాంసాశాస్త్రం ⁶“అథాతోధర్మ
జ్ఞానా ఇత్యారభ్య ⁷“అనావృత్తిశ్చబాదనావృత్తిశ్చబాత్”
ఇత్యేతదస్తం సజ్ఞతి విశేషేణ విశిష్టక్రమమ్” ఎన్జు శ్రీభాష్య
కారవచనముక్తాగైయాలుమ్ ఏకశాస్త్రమాయరుక్కుమ్.

1 (భారతీ-శాన్తి-మోక్ష-3-౪-౧-౧౯-ఆది-చ-౬౩-౯౨.) 2 (భారతీ-
ఆది.) 3 (బృహ-ఉప-౬-౪-౨౨.) 4 (శ్రీరంగరాజస్తవే.ఉత్తర. ౨౨)
5 (బోధాయన.) 6 (పూర్వ-మీ-సూ.౧-౧-౧.) 7 (బ్ర-సూ.౪-౪-౨౨.)

అదిల్ ¹ “ప్రాయేణ పూర్వభాగార్థపూరణం ధర్మశాస్త్రతః! ఇతిహాసపురాణాభ్యాం వేదాంతార్థః ప్రకాశ్యతే” ఎన్నిటవడియే ఆచారవ్యవహార ప్రాయశ్చిత్తరూపప్రతిపాదకమానధర్మశాస్త్రం-కర్తప్రతిపాదకమాన పూర్వభాగార్థోపబృంహణం పణ్ణుగిడు ; ఇతిహాసపురాణజ్ఞో - బ్రహ్మప్రతిపాదకమాన వుత్తరభాగార్థోపబృంహణం పణ్ణుగిడు.

ధర్మశాస్త్రజ్ఞుమితిహాస పురాణజ్ఞుం-వేద త్రినుడై యవర్థ త్తుక్కు వై శద్య హేతువాయ్కొ ణ్ణుపబృంహణజ్ఞౌ యిదు క్కుమ్.

అదిల్ పురాణమావదు-² “సర్గశ్చప్రతిసర్గశ్చ వంశమన్వన్త రాణిచానంశానుచరితంచేతి పురాణం పఞ్చలక్షణమ్” ఎష్టు స్పష్టిసంహారజ్ఞుం, వంశజ్ఞుం, మన్వన్తరజ్ఞుం, వంశానుచరితజ్ఞుమ్ ఆగి పఞ్చలక్షణతై యుడైతై యిసుక్కిట బ్రాహ్మపాద్య వైష్ణవం ముదలాన గ్రన్థరాశి.

ఇతిహాసమావదు-ఇన్ద్ర లక్షణనియమాపేక్షై యన్తియే శ్రీ రామాయణం, మహాభారతం, శ్రీ విష్ణుధర్మాదియాన గ్రన్థరాశి. ఇన్వైత్తిల్ ² “పురాణన్యాయమిమామాంసాధర్మశాస్త్రాజ్ఞమిశ్ర

1 (వాయుపు పూర్వ-౧౦.) 2 పఞ్చలక్షణలక్షితమానపురాణజ్ఞో - అప్పపురాణ మెన్టుం, దశలక్షణలక్షితమానవైకశో - మహాపురాణ మెన్టుం శిలర్ శొల్లవర్గశో. అప్పడియే భాగవత త్తిల్ ౧౨స్కం. ‘సర్గోస్యాథవిసర్గశ్చ వృత్తి రక్షాన్తరాణిచ | సంశోవంశానుచరితం సంస్థాహేతురపాశ్రయః || దశభిర్లక్షైర్వ్యక్తం పురాణంతద్విదోవిదుః | కేచిత్పృచ్ఛవిధంబ్రహ్మక్ మహదల్పవృత్తన్తయా’ ఎష్టు శొల్లపట్టదు. ఇన్ద్రవచనత్క్కు విరోధం వారామల్ కొళ్లవుమ్. 3 (మనుస్మృతి.)

ఇంద్ర పురాణజ్ఞోత్థా¹ “యస్మిన్ కల్పేతు యతోక్తం
పురాణం బ్రహ్మణాపురా । తస్య తస్య తుమాహ తత్త్వం తత్త్వరూ-
పేణవర్ణ్యతే ” ఎన్దు సర్వపురాణత్తుక్కుం ప్రవర్తక బ్రహ్మ-
నాయ్-అవనుక్కు యాదొరు కల్పత్తిలే గుణత్రయత్తిల్ యా-
దొరుగుణం విజ్ఞోయిరున్దుదు, అన్దు గుణానుగుణదేవతైయినున్దు య-
మాహ తత్త్వతై యన్దు పురాణజ్ఞులిలే శొల్లక్కడవనాగై యాలే,
² “ అగ్నే శ్శివస్య మాహ తత్త్వం తామసేషు ప్రకీర్త్యతే ॥ రాజసే-
షు చ మాహ తత్త్వ మధికం బ్రహ్మణో విదుః ॥ ౧౪ ॥ సాత్వికేష్వధిక-
త్వేషు మాహ తత్త్వ మధికం హరేః । తేషేష్వపయోగ సంసిద్ధా గమి-
ష్యన్తి పరాజ్ఞాతిమ్ ॥ ౧౬ ॥ సజ్జీర్ణేషు సరస్వత్యాః పితౄణాం చ నిగ-
ద్యతే ॥ ౧౭ ॥ ” ఎన్దు తామసకల్పజ్ఞులిలే పురాణజ్ఞుళాలే యగ్నిశివర్గ-
తున్దు య మాహ తత్త్వతైయుం, రాజసకల్పజ్ఞులిలే పురాణజ్ఞుళాలే
బ్రహ్మతన్దు య మాహ తత్త్వతైయుం సాత్వికకల్పజ్ఞులిలే పురా-
ణజ్ఞుళాలే సర్వేశ్వరనాన హరియినున్దు య మాహ తత్త్వతైయుం,
సజ్జీర్ణకల్పజ్ఞులిలే సరస్వతియినుడయపుం, పితృకల్పజ్ఞులినున్దు య-
పుం మాహ తత్త్వతైయుం శొల్లక్కడవనా యిరుక్కుమ్.

ఇదిల్ సాత్వికపురాణైకనిష్ఠరానవర్గల్ యోగముఖత్తాలే
జ్ఞానతైప్పెర్లు పరగతియై పెరువర్గళెన్దు శొల్లగై యాలే భగ-
వత్ప్రతిపాదకజ్ఞానసాత్వికపురాణజ్ఞుళే ప్రామాణ్యత్తిల్ ప్రకృష్ట-
జ్ఞుళాయిరుక్కుమ్.

అనాల్ ఇతరదేవతాప్రతిపాదకజ్ఞాన రాజస తామస సజ్జీ-
ర్ణపురాణజ్ఞుళే అప్రమాణ మిత్తనై యోవెన్నిల్?— అనై త్తిలుం
భగవదుత్కర్షప్రతిపాదకత్వం విశిష్టమాగై యాలే తన్నిబన్ధన

మాన సాత్త్విక్యముణ్ణాన అంశత్తిల్ యథాజ్ఞానసాధకత్వ మడి
యాన పామాణ్యత్తిల్ కుట్రయిటై.

“అష్టాదశపురాణేషు దశభిః కథ్యతే శివః” ఎన్టు పదిన్నెట్టు
పురాణత్తిలుం పత్తుపురాణత్తాలే శివః శొల్లప్పడుకితా నెన్టు
ణ్ణాయరుక్క సకలపురాణజ్ఞభుంభగవత్ప్రతిపాదకజ్ఞశ్చెన్టుశొల్లుగిజ
పడి యెజ్జనేయెన్నిల్ ¹ “అష్టాదశపురాణాని పురాణజ్ఞాః ప్రచ
క్షతే॥ ౨౦॥ బ్రాహ్మం పాద్యం వైష్ణవం చ శైవం భగవతం
తథాతథాఽన్యం నారదీయంచ మార్కండేయంచ సప్తమమ్ ॥
౨౧॥ ఆగ్నేయ మప్తమంచైవ భనిష్యన్నవమం స్మృతమ్ । దశ
మం బ్రహ్మకైవరం లైజ్జ మేకాదశం స్మృతమ్॥౨౨॥ హరాహం
ద్వాదశంచైవ స్కాన్దంచాత్రత్రయోదశమ్ । చతుర్దశం వామ
నంచ కౌర్మం పశ్చిదశంతథా॥౨౩॥ మాత్స్యంచ గారుడంచైవ
బ్రహ్మణంచ తతఃపరమ్ ॥ ౨౩॥ సర్గశ్చప్రతిసర్గశ్చ వంశమన్వస్త
రాణిచ । సర్వేష్వేతేషుకథ్యంతే వంశానుచరితంచయత్ ॥౨౪॥
యదేతత్తవమైత్రేయ పురాణంకథ్యతేమయా । ఏతద్వైష్ణవసం
జ్ఞంచై పాద్యస్యసమస్తరమ్ ॥ ౨౫ ॥ సర్గేచప్రతిసర్గేచ వంశమ
న్వస్తరాదిషు । కథ్యతే భగవాన్విష్ణు రశేషేషేష్వసత్తమ ॥
౨౬ ॥ ” ఎన్టు శ్రీ విష్ణుపురాణ త్తిలే పురాణజ్ఞో పదినెట్టెయు
మనుక్రమిత్తు యిష్టపూజుళి తెల్లావల్ శ్రీలుం సర్వేశ్వరనే ప్రతి
పాదిక్కప్పడుగితానెన్టు శొల్లుగై యాలేయుం, ² “ఏవమేవపురా
ణేషు దశస్వప్తసునాన్యథా” ఎన్టు పదిన్నెట్టుపురాణ త్తిలుం భగ
వానే సర్వస్తాత్పరనాగ ప్రతిపాద్యనల్లదు తత్త్వాన్తరమనెన్టు

పురాణాంతరవచన ముణ్డాయరుక్మేయాలుం ఇని సర్వపురా
ణత్తిలుం సర్వేశ్వరనే ప్రతిపాద్య, దేవతాంతరీక్షం శొల్లు
గిఱవిడమ్ భగవన్ని సృష్టకారణపురుషత్వాదిపదప్రాప్తియుడై
యరాగైయా లే తద్విభూతి నిబన్ధనమాన పుత్కర్షప్రతిపాద
నత్తిలే తాత్పర్యమాగ క్కడవదు.

పురాణాదిగళిలే సర్వజగత్తినుడై య యుగపత్సంహారాది
గళై చ్చొల్లుగై యాలుం, ఆకాశవిశేషగుణమాన శబ్దత్తుక్కుం
స్వాశ్రయమాన వాకాశతోడే సంహారముణ్డై యాలుం, వర్ణా
త్కమాన శబ్దత్తుక్కు పురుషనుడైయ తాల్వాదివ్యాపారజన్య
త్వముణ్డైయా లే కర్తృ పేక్షైయుణ్డైయాల్ పురుషబుద్ధ్యన్యయ
మూలత్వం సమ్భావిత మ్మగై యాలుం, “ఇదానీమివసర్వత్ర దృ
ష్టాంతాదిక మిష్యతే” ఎనిఱ మీమాంసకమర్యాదైయా లే
వేదత్తుక్కు అవిచ్ఛిన్నపాఠసమ్ప్రదాయం అసమ్భావిత మ్మగై
యా లే వేదత్తినుడై య అపారుషేయత్వ నిత్యత్వజ్ఞో కూడు
మృషి యెఱ్ఱనేయెన్నిల్. శబ్దనిత్యత్వంకొల్లుగిఱ పక్షత్తిలుం
అద్దేయపు పురుషాఽవిచ్ఛేదనిబన్ధనమాన పాఠసమ్ప్రదాయాఽ
విచ్ఛిత్తియితే నిత్యత్వాదికళుక్కు మూలమాయిత్రు. అదు
సకలసంహారావస్థైలుం కుఱైయిలై. అదావదు-ను ప్రప్రబుద్ధరా
న పుషాధ్యాయాదిగళో పూర్వోచ్చారణక్రమత్తై స్మరిత్తు శిష్యా
దిగళై యధ్యయనం పణ్ణివిక్కుమాప్సేలే, సంహృతసమయజ్ఞళిల్
సర్వేశ్వరణ ఇంద్రవేదసందర్భత్తై తత్తిరువుళ్లత్తిల్ సంస్కారవిశే
షత్తిలే యిట్టు వైత్తు సృష్టికాలత్తిలే యింద్రవేదశబ్దజ్ఞళాలే స్మరి

క్కుష్పట్టనామరూపజ్జలై స్పృష్టమాన అప్ర్యాఅర్థజలై¹ వ్యాకర్తు
 పుటగ్గియును న్ద్రవజ్జలై² పితామౌచినైక్కుమాప్సే³ లే, బ్రహ్మసృము
 ఖరాన సర్వప్రాణిగ్జలై యుం యోగ్యతానుకూలమాగ అధ్యయ
 నంపణివై⁴ తు అవ్యవరుడై య హితజ్జలై యుం శాసిత్తుక్కుణ్ణు
 పోరుకై యాలే అన్తర్మమాణ కర్మత్వాదినిబద్ధనమాన వేదప్రా
 మాణ్యం న్యనస్థితమెష్ట దాయిత్రీలు.

2. “వాచా విరూప నిత్యయా” ఎష్ట సన్దర్భవిశేషణరూప
 త్తాలే వాక్కు ని త్యైయాయిరుక్కు మెష్ట శుశ్రితన్నిలుం శో
 ల్లిత్రీలు.

3. “ఏత దేవ (చ) వేదానా మపారుషేయత్వం నిత్యత్వంచ-
 యత్పుర్వపూర్వోచ్చారణక్రమ జనిత సంస్కారవిశేషేణ తమే
 వక్రమవిశేషం స్మృత్వా తేనైవ క్రమే ణోచ్చార్యమాణత్వం”
 ఎష్ట భాష్యకారరుం వేద త్తినుడైయ వపారుషేయత్వనిత్యత్వ
 జ్జలై సంస్కారరూపమాన సన్దర్భనిత్యతానిబద్ధనమాగ వరుళి
 చ్చెయ్ దారిణి.

ఇప్పడి పురుషబుద్ధిమూలత్వాదిదోష మిల్లామైయాలే నిత్య
 మానవేద రాశి-స్వతవన సుదృఢప్రమాణ మెన్న దాయిత్రీలు.

ఇప్పడి సాజ్ఞోపాజ్ఞమాన సకలవేదజ్ఞుం సర్వేశ్వరనై యే
 ఏకకణ్ఠమాగ ప్రతిపాదిక్కు మశవిల్-సాజ్ఞ్య-యోగ-పాశుపత-
 పాశ్చరాత్ర రూపతన్త్రవిశేషజ్ఞో స్వార్థత్తిప్రమాణమాగిఱ
 పడియెన్నెన్నిల్-⁴ “సాజ్ఞ్యం యోగః పాశ్చరాత్రం వేదాః పాశు

1 వ్యాపరిత్తు-ఇతి. ౨-౩. పా. 2 (యజు-౨-కా-౬-ప్ర-౬౨-పం-
 ౨-వా.) 3 వేదార్థసజ్ఞి³పా. 4 (భార-కా-మో-౩౫౦-౧).

పతంతథా । కిమేతా న్యేకనిష్ఠాని పృథక్ష్విష్ఠానివామునే” ఎఱ్ఱ మహాభారత త్రిలే నిష్ఠానిర్ణయాధ్యాయ త్రిలే పశ్చసిద్ధాంతనిర్ణ య త్రిలే ‘సాఙ్ఖ్యదిపశ్చసిద్ధాంతజుఘ మేకతత్త్వప్రతిపాదకజ్ఞో పృథక్తత్త్వప్రతిపాదకజ్ఞో’ వెఱ్ఱ ప్రశ్నంపణ్ణ, “బహుప్రాహియ థామార్గావిశ న్యేకం మహాపురం । తథాజ్ఞానాని సర్వాణి ప్రవి శంతి తమిశ్వరం” 2 ఎఱ్ఱ పలనట్టియు మొరుపట్టే వీట్టిలే పుగుఱు మాహ్వలే సర్వజ్ఞానజుఘంసర్వనియంతావాన సర్వేశ్వరనై యే ప్రతిపాదియూనిర్ముమ్ ఎఱ్ఱ ఉత్తరం శొల్లుకై యాలే సర్వసిద్ధాంత జుఘం సర్వేశ్వరనై యే ప్రతిపాదిక్కక్కడవదు.

అదిలే వేదమానదు - కర్త్యాద్యభావత్తాలే నిర్దోషమాయ్ కొండ్లు భగవత్ప్రతిపాదన త్తిల్ ప్రబలప్రమాణమాగై యాలే యల్లాదనాలుసిద్ధాంతజుఘం తత్కమూలజ్ఞళాయ్కొండ్లు ప్రమా ణజ్ఞళాగక్కడవన.

అదిల్ సాఙ్ఖ్య-యోగ-పాశుపతజ్ఞో వేదవిరుద్ధాంశ మొట్టి యప్రమాణజ్ఞళాగక్కడవన.

౧. అదావదు-సాఙ్ఖ్యో-జగత్కారణభూతనాన సర్వేశ్వర నుడై య సకలేతరవ్యావృత్తమాయ్ వేదాంతవేద్యమాన స్వరూ పత్తైయిళై యాదే పశ్చవింశతితత్త్వమాత్రత్రిలే పర్యవసిత్తు అన్త పశ్చవింశతిపురుషునై యుదాసీననాగవుం శొన్నాక్. (౨-౨-౧. (బ-సూ.)

1 భార-శా-మా-3౫౦. ఇశ్లోకం ముద్రితకోశ త్తిల్ కాణవిత్తై. సన్ద ర్భత్తై పార్వర్తాల్ భారతపంచమాగ వేణుమ్. నారసింహపు. చ. ౬౪-౬౫, లిరుక్కిఱదు.

..౨. యోగీయానవక్-యోగశాస్త్రత్తిల్ ఈశ్వరమైత్రేయ
ఈశ్వరత్వం యోగజన్యమాయకొండ్లు ప్రతిఫలనంపోలే బేపా
ధికమామొత్తీయ స్వాభావిక మల్ల నెన్దు శోన్నాన్. (౨-౧-౩.
[బహుసూత్రం.)

3. పాశుపతక్ - పిచ్చైయుణ్ణి యెమ్మెరుమా నెన్నమా
ప్పోలే శాపోపహతనాన దుద్రనై పరమేశ్వరనాగ భమిత్రాన్.
(౨-౨-౧-సూ) ఇనర్గల్ మూవర్కుం ఇన్ద వేదవిరుద్ధాంశజ్గళో
త్తీయ తత్త్వక్రమోత్పత్తికథన త్తిలుం,¹యోగస్వరూపప్రతిపాద
నత్తిలుమ్, ఉపాస్యోపాసకభావాది ప్రతిపాదన త్తిలుం, విరోధమి
ల్లామైయాలే అన్ద వంశజ్గళిలే యిన్ద తన్త్రజ్గళో ప్రమాణజ్గళాగ
క్కుత్తైయితై.

ఆనాల్ శ్రీపాశ్చరాత్రముం ²“వాసుదేవాత్సజ్గర్వణోనా
మజీవోజాయతే” ఎన్దు వేదాన్తవిరుద్ధమాన జీవోత్పత్త్యాది
గళై చ్చొల్లుగై యాలే యదిలుం తన్త్రసామాన్యత్తాలే వేదవిరు
ద్ధాంశ ముణ్డాయిరున్దదేయెన్నిల్. (బ-సూ-౨-౨-౩౯, ౪౦.)

అజ్గు జీవాధిష్ఠాత్మరూపమాన సజ్గర్వణవ్యూహత్తినుడైయ
వుత్పత్తి శోల్లుగిటదు. ఆకై యాలే జీవోత్పత్తిక్కు ప్రసజ్గ మిల్లా
మైయాలుం, ³“ఇదం మహోపనిషదం సర్వవేదసమన్వితం” ఎన్దు
సకలవేదానుకూలత్వ మిన్ద పాశ్చరాత్రవచన త్తిలే సిద్ధమాగై
యాలుం, భగవాన్దాన్ పరవ్యూహవిభవాదిగళుడైయ యాథా
త్వ్యతై సప్రకారమాగ ⁴సాత్త్వికాదిగళిలే యరుళిచ్చెయ్గై

1 యోగప్రకారోపపాదన త్తిలు మితి ౨ - 3. 2 పరమసంహితా.

3 భార-శా-మో. 3౪౦ - ౧౧౧. 4 సాత్త్వికాదిగళిలే-సాత్త్వికాదిసంహితైగ
ళిలే యెన్దుపడి.

యాలుం శ్రీ పాశ్చరాత్రం స్వార్థత్తిల్ కృతస్మిముం ప్రమాణ
మాగక్కడవదు. (బ్రహ్మ-సూ. ౨-౨-౪౦, ౪౨.)

ఇజ్జనస్తి క్కే సాఙ్ఖ్యాదిగళుక్కుం స్వార్థత్తిల్ కృతస్మి
ప్రమాణంకొల్లత్తేడిల్, ¹“స్మృత్యనవకాశదోషప్రసజ్గతిచే న్నా
న్యస్మృత్యనవకాశదోష ప్రసజ్గత్ ” ఎన్నిట వధికరణత్తిలే ‘సా
ఙ్ఖ్యాదిస్మృతిగళుక్కు ప్రామాణ్యం కొల్లుమళవిల్ జగత్తుక్కు
బ్రహ్మోపాదానకారణత్వం శొల్లుగిట మన్వాదినకలస్మృతిగళు
క్కు అనవకాశమాగిటదోషం వరు’ మెన్టు వేదాంతసూత్రత్తిలే
యుపపాదిక్కైయాలుం, ²“యా వేదబాహ్యః స్మృతయః యా
శ్చ కాశ్చ కుదృష్టయః సర్వాస్తానిష్ఫలాః పేత్య తమోనిష్ఠాహితాః
స్మృతాః” ఎన్టు ‘బాహ్యకుదృష్టి స్మృతికల్ తమఃకార్యమాన
ఆజ్ఞానవర్ధకై గళాగై యాలే నిష్ప్రయోజనజ్గళాయ్కొణ్ణు సం
సారవర్ధకై గళా’ మెన్టు మనువచన ముణ్ణాగై యాలుం, సాఙ్ఖ్యాది
గళుక్కుప్రామాణ్యం క్వాచిత్కమాయ్ శ్రీ పాశ్చరాత్రత్తుక్కు
ప్రామాణ్యం సార్వత్రికమెన్నదాయిల్లు.

ఆగై యాలే సాఙ్గోపబృంహణ సర్వతస్త్త్ర సహితమాన సమ
స్తవేదజ్గళుం-సకలవిభూతియుక్తనాన సర్వేశ్వరనుజ్జేయ సమా
భ్యధికరహితమాన వైభవత్తేయే సమ్యక్ప్రతిపాదనం పణ్ణుగిట
దెన్నదాయిల్లు.

ఇతి తత్త్వనిరూపణే ప్రమాణ నిరూపణంనామ

(ప్రథమోఽధికారః.

కార్యస్వరూపత్వితే న స్తర్భవిక్కుమ్పడియాదోరు వస్తువిను
జ్ఞేయ స్వరూపత్వై యుచాదానమ్పజ్జే కార్యత్వై యుత్పాదిక్కి
రాక అదు పుచాదానకారణమ్. అదానదు-ఘటమాన కార్య
త్వితే ముత్తానకారణరూపై స్వీరిత్తు అత్తై వుత్తాక్కితా
హ్పోలే. నిమిత్తికారణమానదు-అన్య పుచాదాన స్వరూపమాన
ముత్తై కులాలక వికరిప్పిక్కుమాహ్పోలే కార్యాకారేణ వికరిప్పి
క్కుమదు. సమాధారికారణ మానదు-కులాలస్మత్తై ఘటత్వై
యుత్పాదిక్కు మళవిల్ నిజ్జచక్రాదిగల్పోలే కార్యోత్పత్తి
క్కుపరణమానమై. ఇన్వేమూస్తుం లోక త్తిలాన్తి నుడై యశక్తి
యొత్తుక్కిలై. (ప్రప్తం - జగత్తుక్కు - కారణమామళవిలిన్వై
మూస్తుం తానేయాయగుక్కుమెన్తు శ్రుతిశ్శోలిత్తు.-

అదానదు.-† “కింస్విద్వనంక ణ స పుక్ష ఆసీత్ | యతోద్యా
వాపుథిన్ః నిష్టతత్తుః | మనీషీణో మన సాపుచ్ఛ తేదుతత్ యదధ్యతి
ష్టద్భవనాని ఛారియన్” ఎన్టు లోకేదృష్టిమర్యాదై యాలే నిమి
త్తోచాదానాదిగల్గే భిన్నమాగ ప్రతీన త్తిపణ్ణయాదోరువస్తు భువ

1 (యనూ-అష్టక-౨ - ప్రశ్న-౨-అను-౩-పం-౮.)

† ‘నిష్టతత్తుః’ ఎన్టిజవిడత్తిల్ చూచెదనం వివక్షితమస్తు. ‘సూర్యాద
ప్రమసాధాతాయథా పూర్వమకల్పయత్ నివంచపుథివీచ’ ఎన్టు ద్యావాపు
థివ్యాదికకుక్కు ఏక కర్తృకత్వీ శ్రవణత్తాలే కర్తృజహత్వం సమ్భవి
యా మైయాల్. ఇష్టడియే శ్రుతప్రకాశకాచార్యరరు శిచ్చెయదదు (౧-౪
౨౫-సూ-వ్యా).

‡ (కింస్విది) త్యాది. అత్రసాయనాచార్యభాష్యం “లోకేహి గృహం
కీచిద్దుః పుమాక వనంగత్వా తత్రకంబిద్భుతం ఛిత్వా తదీయైః కాష్టైః
గృహాన్నిర్మితే, తద్వస్తానేనాత్రాపిః యతః - యస్తాత్ వనజన్యా
ద్వృక్షాత్, ద్యావాపుథిః - ద్యులోక భూలోకా, నిష్టతత్తుః తక్షణేన

నజ్జై ధరిత్తుక్కొణ్ణు నిష్ట దెన్టు నిమి త్తైచ్చొల్లి 'యతోద్యావా
పృథివీ నిష్టతత్తుః' ఎన్టు యాదొన్టా లేద్యావాపృథివిగ్గై నగుత్తా
ర్గళ్, అన్దనన మెదుయెన్టుం అన్దన్మక్ష మేదెన్టు ముసాదానత్తై
యుం, సిదితిరోపకణ త్తైయు మ్పిక్కిత్తు ప్రశ్న మ్పణ్ణి, ¹ "బ్రహ్మననం
బ్రహ్మనన్మక్ష ఆసీత్ యతోద్యావాపృథివీ నిష్ట తత్తుః | మనీషిణో
మనసా విబ్రవీమివః | బ్రహ్మధ్యత్తిష ద్భువనాని ధారయన్" ఎన్టు
అధిష్ఠీక్కుం నిమి త్తకారణముమ్, ఉపాదానకారణముమ్ బ్రహ్మ
మెన్టు త్రివిధకారణముం బ్రహ్మమాగ చొచ్చొల్లొల్లు.

ఇన్దవర్ణం.- ² "స దేవసామ్యేదమగ్ర ఆసీత్ ఏకమేవాద్వితీ
యః" ఎన్టు కారణవాక్యత్తి జగత్తు యేకమాగక్కొణ్ణు లయి
క్కుమ్పిషి వుసాదాన సచ్చబ్రహ్మచ్యవస్తు(ఆద్వితీయ)మెన్టు శొల్లు
గై యాలే అధిష్ఠా శ్రేన్దరత్తైక్కత్తిత్తు నిమిత్తోపాదానాదిగ్గై
ల్లా మేక [భూత] వస్తువెన్టుఁబొల్లపట్టదు.

నిర్మితారం-నిర్మితవస్తు, తాదృశంజనం, కింస్థిత - భవేత్, కత్ప - తా
దృశం, సమ్మక్ష ఆసీత్, హేమనీషిణః-బుద్ధిమన్తః, మనసా - స్వకీయేన వి
చార్యతనీదమర్థద్వయ మాచార్యసమీపే పుచ్చత్తి. కిం, యత్ - కారణ
భూతం వస్తు, భువనాని-సర్వకొలోకాన్ స్పాత్తసి. ధారయన్. అధ్య
త్తిషత్ -నియమనమకరోత్. తదిదు - తదపి పున్సత్. యదు క్తమనీషితాం
ప్రశ్నత్రయం తస్యాచార్య ఉత్తరంబ్రూతే. యస్తాత్-వనజన్యాత్-పు
తాత్, ద్యావాభృథివ్యో నిర్మిమితే, తద్వనస్థానీయం పృథ్వస్థానీయం బ్రహ్మై
వ. తస్యసర్వశక్తిత్వాత్. యస్య-ఉత్పాద్యస్య, యాసామగ్ర్య పేక్షితా
సాసర్వా తస్మిన్విద్యతే, తదేవబ్రహ్మ, సర్వాణి భువనాని అస్మిన్ధారయతి, నియ
మయతిచ, హేమనీషిణః-ఆచార్యోఽహం మనసానిశ్చిత, వి-యుష్మభ్యం,
విబ్రవీమి-వివిధముత్తరం బ్రవీమి' ఇతి.

1 (య. ౨-౮-౯-౮.) 2 (ఛా-ఉప-౬-౨-౧.)

అఖిలహేయప్రత్యసీకత్వ కల్యాణైకతానత్వరూపభయ
లిజ్ఞ విశిష్టవిశ్వపరిశుద్ధస్వభావ పరిబ్రహ్మం జడత్వదుఃఖత్వయుక్త
మాన చిదచిదాత్మక ప్రపంచత్తు కుపాదాన మాన్యుశ్చియోజ్ఞనే
యెన్నిల్; నిర్దోషప్రమాణమాన వేదాంతభాగత్తిల్ కారణవా
క్యజ్ఞతాతే శోల్లపృట్ట బ్రహ్మత్తినుజ్ఞైయ వుపాదానాది భావత్తు
కు అన్యథాసిద్ధియిల్లామెయాలే ప్రమాణానను గ్రాహణమాన
పుపపత్తి విశేషజ్ఞతాతే యిష్టస్థితై వేదాంతవిత్తుక్కల్ నిష్కర్షి
యానిన్నార్గళో.

ఎజ్ఞనేయెన్నిల్ - ¹“పుణ్యపులీయతే” ఎష్ట తోషణ్ణి తత్త్వి
క్రమత్తిలే లయత్తైచ్చొల్లి, ²“మహానన్యకైలీయతే । అన్యక్త
మక్షరేలీయతే । అక్షరస్తమసిలీయతే । తమః పరేదేన ఏకీభవతి”
ఎష్ట మహత్త్వత్తుక్కులయస్థానమాన అన్యక్తం తిన్నజ్ఞైయ
సూక్ష్మదశాగూపమాన ఎక్షరతమోఽవస్థమాయ్కొల్లా పరదే
నత్తైచ్చొల్లిలే ఏకీభవిక్కుమెన్దైయాలే చిదధిస్థితమాన అన్యక్త
త్తినుజ్ఞైయ సూక్ష్మానసైయక్షరమాయ్, అక్షరత్తినుజ్ఞైయ
సూక్ష్మానసైయై తమస్సాగచ్చొల్లుగైయాలే పుష్పత్తినుజ్ఞైయ
ముకుళకోరకాద్యనస్థైగళోపాలే తత్త్వాంతరమన్తియిలే యొన్తిను
జ్ఞైయ సూక్ష్మానసైగళాగైయాలే మహదాదిగళోపాది నామ
రూపవిభాగత్తుక్కు అర్హమల్లాద సూక్ష్మచిదచిద్వస్తుక్కళై తమ
శృద్ధితాలేశొల్లి అదుక్కు పరమాత్మావిన్వక్కుల్ ఏకభావంశొల్లు
గైయాలే కారణభూతపరిబ్రహ్మత్తుక్కు సూక్ష్మచిదచిద్విశిష్టత్వ
మవరనీయమ్.

అగ్రే యితే ¹“ప్రకృతిర్యామయాఖ్యాతా వ్యక్తావ్యక్త స్వరూపిణీపురుషశ్చైవ్యుభావేతౌ లీయేతే పరమాత్మని॥” ఎన్ఱు చేతనాచేతనజగతిఁబుక్కుం పరమాత్మవిస్వక్కులీలయత్తై చ్చొల్లి ధ్రియ.

ఇప్పుడి సూక్ష్మ చిదచిద్విశిష్టమానబ్రహ్మత్వై యిదిలే ²“న దేవ సోమ్యేద మగ్రాసీత్” ఎన్ఱు ముదలానవాక్యజ్ఞే జగత్కారణ మాగ చ్చొల్లుగిటన.

ఇప్పుడి యివై గళుక్కు లయన్తానమాగై యాలే బ్రహ్మం జగ దుపాదానకారణమెన్ఱ దాయిధ్రియ.

ఇన్ఱబ్రహ్మం జగదుపాదానమామిదత్తు ³“నిష్కలం నిష్కేయం శాంతం” ⁴“నత్యం జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మ” ఎన్ఱు వికారాదిరహితమాగ్రతీసిద్ధమాన స్వరూపత్తుక్కు పరిణామం వారాదోవెన్నిల్-సూక్ష్మచిదచిన్ఱశ్రమానపరబ్రహ్మం స్థూల చిదచిన్ఱశ్రమానజగదాకారత్తై యుడై తామళవిత్ స్వరూపత్తుక్కు పరిణామం వారాదపడి జగత్తుక్కుపాదానమాయ్ పరిణమిక్కుక్కుత్తైయిల్తై.

అదావదు-చిదచిద్విశిష్ట బ్రహ్మత్తినుడైయ నచిదంశ త్తిలే స్వరూపపరిణామం, చిదంశ త్తిలే జ్ఞానమాగిట స్వభావ త్తిలే సంకోచవికాసరూప పరిణామముమాయ్, చిదంశత్తుక్కు స్వరూపపరిణామమిన్ఱియి లేయొద్దీగిర ఫౌపాదిపుథయనియన్తావాన బ్రహ్మం శత్తుక్కు స్వరూప స్వభావజగతిఁబుక్కుం పరిణామ మిన్ఱియిలే ⁵“బహుశ్యాం” ఎన్ఱి తాదాత్మికసజ్కుల్పరూపపరిణామమే

1 (వి-పు.౬-౪-౩౯.) 2 (ఛా-ఉప.౬-౨-౧.) 3 (శ్వే. ఉప.౬-౧౦.) 4 (తై-ఉప-ఆనందగ.) 5 (ఛా-ఉప-౬-౨-౩)

యైగా యాలే చిదచిత్తుక్కుళోపాది స్వరూపవికారం స్వభావసం
కోచాదిగళాగిట దోషరూపపరిణామమిన్ద్రియే కర్తృత్వలక్షణాది
సిద్ధమానసత్యసంకల్పాదిగళుం,నియ స్తృత్వసిద్ధమాన జ్ఞానశక్త్యా
దిగుణోత్కర్షము మాగిటనైలక్షణ్యాతేశయమ్ప్రకాశైక్త్యేయా
లే వికారత్తుక్కుం కల్యాణగుణయోగత్తుక్కు మొరుకుతై
యిలై. ఇప్పడి యుపాదానమాన పరబ్రహ్మాన్దనే తన్నుడైయ
సత్యసంకల్పత్వాదిగళాలుం,జ్ఞానశక్త్యాదిగుణయోగత్తాలుం,స్వశ
రీరభూత చిదచిత్తుక్కుళై యధిష్ఠిత్తు కార్యరూపమాన వపస్థా
న్తరాపత్తియై పృణ్ణివిక్త్యేయాలే నిమిత్తకారణమాయరుక్కుమ్.

తన్నుడైయ సర్వశక్తియోగత్తాలే యితర నిరపేక్షమాగ
కార్యతై యుత్పాదిక్త్యేయాలే సహకార్యన్తరసాపేక్షముమా
యిరాదు.

ఆగైయాలే జగత్తుక్కు త్రివిధకారణముం బ్రహ్మమెన్ద్ర
దాయిత్యు.

ఇప్పడి బ్రహ్మత్వకమాన సూక్ష్మ చిదచిత్తుక్కుళో స్థూల
మాన జగదాకారమాయ్కొణ్ణు సృష్టమామళవిల్ 'సమష్టి'
ఎన్ద్రం, 'వ్యష్టి' ఎన్ద్రం సృష్టి ద్వివిధమాయరుక్కుమ్.

(౧) అదిల్ సమష్టియావదు- బ్రహ్మాత్వ త్తిపర్యన్తమాన
ఆద్యసృష్టి.

(౨) వ్యష్టి సృష్టియావదు-అన్తాన్తర్వర్తియాన లోకతాకిక
సృష్టి.

(౧) అదిల్ సమష్టిసృష్టియిల్ -¹"అసీదిదంతమోభూతమ

ప్రజ్ఞాతమలక్షణమ్ | అప్రతర్క్యమవిచ్ఛేద్యం ప్రసుప్తమివసర్వతః ||
 ఎన్ఱ జ్ఞానశూన్యమాయ్, విభాగలక్షణ రహితమాయ్, విచార
 యోగ్యమన్నియలే విశేషజ్ఞానవిషయ మల్లాదపడి సుప్తమాయ్
 కొణ్ణు అవిశేషితమాయ్, తమో ౨ సప్తమాయ్ కొణ్ణు
 తన్నక్కలిలే యేకీభవితైవిన్దజగత్తై, ¹“ప్రాదురాస్తీత్తమోనుదః”
 ఎన్ఱ స్వరూపాద్విభక్తమామ్నఃప్రేరిత్తు సృష్ట్యున్నభినాయ్ తమ
 సైన్యయత్నరమాక్కి అత్తరత్తై యవ్యక్తమాక్కుమ్. ఇవ్యత్తర త
 మస్సుక్కల్ అవ్యక్తత్తినుడైయ సూక్ష్మావస్థగళాగై యాలే
 తత్త్వైన్దరమల్ల నెన్ఱ మున్ఱే శొల్లప్పట్టదు. [౨౦-పు-౧౨-న.]

ఇన్ద అవ్యక్తమావదు-²“త్రిగుణం తిజ్జగద్వోని రనాదిప్రభ
 వాప్యయమ్” ఎన్ఱిటపడియే సత్త్విరజ స్తమోరూపమాన గుణత్ర
 యత్తై స్వభావమాగవుడైత్తాయ్, మహాదాదినమప్త్యప్తిరూప
 జగత్తుక్కు క్కారణమాయ్, ఉత్పత్తి వినాశరహితమాగై యా
 లేనిత్యమాయ్, ³“దేవీహ్యేషాగుణమయీ మమమాయాదుర
 త్యయా” ఎన్ఱిటపడియే భగవానుక్కు లీలోపకరణమాయ్,
 స్వసంస్పృహన బద్ధచేతనర్కుదురత్యయమాయ్, భగవానుక్కు
 ప్రకారతయా శేషమాయ్, సతతపరిణామియాయ్ రుక్కుమ్.

ఆగవిణే ⁴“వికారజనసీ మజ్ఞా మప్టరూపా మజ్ఞాన్ఱు
 వామ్” ఎన్ఱమ్, ⁵“అచేతనాపరార్థాచ నిత్యాసతతవిక్రీయా”
 ఎన్ఱమ్ శ్రుతిస్త్వైత్యాదిగళిదినుడైయ స్వభావజ్ఞై బహుళః
 ప్రతిపాదిత్తదు.

1. (మను-౧-౬) 2. (వి-పు- ౨-౨౧ - ౧) 3. (గీతా-౨-౧౩)

4. (మన్వి)కోపని-౩-వా) 5. (పరమసంహితా)

ఇదినుజ్జైయవికారమానదు-సూక్ష్మరూపమాయ్, స్థూలరూపమాయరుద్ధుల్ల ద్వివిధమాన స్వరూపపరిణామమ్.

(౧) అదిల్ సూక్ష్మపరిణామమ్.-నామరూపవిభాగ నిర్దేశా౭ సర్వమా యరుక్కుమ్.

(౨) స్థూలపరిణామమ్.-మహాదాదిమాన కార్యమాగై యాలే నామరూప విభాగ నిర్దేశమాయరుక్కుమ్.

ఇన్ మహాదాదిపరిణామియాయ్ జగదుత్పత్తి క్కుసయు క్తమాయునుదు సూక్ష్మపరిణామమ్. ఇన్ అవ్యక్తతుక్కు స్వరూపప్రయు క్తమాన ఆకారవిశేషమి త్తినై యితే.

పరిణామమానదు.-సూక్ష్మదైయోషు స్థూలదైయోషు వాళియఱపుణ్ణానపూర్వానస్థాపరిత్యాగి పూర్వకమానఅ నస్థాన్త రప్రాప్తి.

అదు స్థూలదైయిలే వన్దనాతే కార్యమెన్దు శోల్లప్పడుమ్.
“అనస్థాన్తరాప్తిరేవహాకార్యతా” + ఎన్తితే భాష్యకారవచనమ్.

అన్దఅవ్యక్తమ్ - ¹“గుణసామ్యమనుద్రిక్త మన్యూనంచ మహానుసే” ఎన్దుకారణదైయిలే న త్త్వరజ స్తమోరూపమాన గుణత్రయజ్గళాగిఱ స్వభావజ్గళు గ్గొన్తగ్గొన్తన్యూనాతిరేకజ్గళుణ్డాదల్. కృతోన్న్ద్రదేకముణ్డాదల్ శెయ్యాదేసమస్వభావమాయరుక్కుమ్.

²“గుణసామ్యాత్తత స్తస్మాత్ డేత్రజ్ఞాధిష్ఠితాన్తునే | గుణవ్యజ్జనసమ్భూతిః సర్గకాలేద్విజోత్తమ” ఎన్తిప్పడి గుణసామ్య

తైయుక్తైతాయ్ తేత్రజ్ఞనాన బద్ధచేతననాలే యధిష్ఠితమాన
అవ్యక్తతిల్నిస్తుమ్ న్యక్తగుణోన్నేషహేతువాగైయాలే గుణ
వ్యంజనమెస్తు పేరాసమహతత్వ ముత్సన్నమామ్.

అన్దమహత్తత్వం. ¹“సాత్త్వికోరాజసశ్చైవ తామసశ్చత్రిధా
మహాణా” ఎస్తుప్రకాశప్రవృత్తిమోహోన్నేయమానసత్త్వం.
జ-స్తమోయాపగుణాన్వయత్తాలే, సాత్త్వికం, రాజసం, తామస
మెస్తు మూస్తునగై యాయురుక్కుమ్.

²“మహాన్వైబుద్ధిలక్షణః” ఎస్తు న్యచనాయలక్షణమాన
విన్దమహాన్ - సాత్త్వికమెస్తుం, రాజసమెస్తుం, తామసమెస్తుం,
మూస్తునగై యాయురుక్కుమ్.

(౧) ఇదిల్ సాత్త్వికబుద్ధియావదు - ³“ప్రవృత్తించ నివృ
త్తించకార్యాఽకార్యే భయాభయే । బద్ధమోక్షాచ్చయావేత్తి
బుద్ధిస్సార్థసాత్త్వికే” ఎస్తు ప్రవృత్తినివృత్తిగళినుక్తైయ
పుమ్, కార్యకార్యజ్ఞళినుక్తైయపుమ్, భయాభయజ్ఞళినుక్తైయ
పుమ్, బద్ధమోక్షజ్ఞళినుక్తైయపుమ్, యథావద్వ్యసనాయమెస్తుమ్,

(౨) రాజసబుద్ధియావదు - ⁴“యయాధర్మనుధర్మంచ కా
ర్యఞ్చాకార్యమేవచ । అయథావత్ప్రిజానాతి బుద్ధిస్సార్థరాజసీ”
ఎస్తు ధర్మాధర్మజ్ఞళైయుం, కార్యకార్యజ్ఞళైయు మన్యథావాగ
వతీతియిడుగై యెస్తుమ్,

(౩) తామసబుద్ధియావదు - ⁵“అధర్మంధర్మమితియా మన్య
తేతమసావృతా । సర్వారాన్విపరీతాంశ్చ బుద్ధిస్సార్థతామసీ”

1. (వి-పు-౧-౨-౨౪.) 2. (వి-పు-౬-౩౪.) 3. (గీతా-౧౮-౩౦)

4 (గీ-౧౮-౩౧) 5 (గీ-౧౮-౩౨)

ఎష్ట ధర్మతైః ధర్మమాగవుమ్, ధర్మతైః యధర్మమాగవుమ్, ఇష్టశి
సర్వార్థజ్ఞైః యుం విసరీతజ్ఞాగవుమ్ నిశ్చయిక్తైః యెష్టమ్ గీతా
చార్యైః గీతోపనిషత్తైః బుద్ధిత్రైవిధ్యతైః యరుచ్చేళియదానితే.

ఇష్టశి బుద్ధిలక్షణమాన మహానై స్వకారణమాన ప్రధా
నతత్త్వమావరిక్కుమ్; అఙ్కురోత్పాదకమాన బీజతైయదినుడై
యత్వక్కు ఆవరిత్తిరుక్కుమాహ్సేలే.

అవ్యక్తతాలే యావృతమాన మహత్తత్త్వత్తిల్ నిష్టు మభి
మానకార్యోన్నేయమాన వహజ్ఞార్ముత్పన్నమామ్. ఇన్నహ
జ్ఞార్ మభిమానహేతువాగై యావదు- దేహత్తాభిమానాదిగ
ళానఅతస్మిన్ తద్బుద్ధియైజనిష్ఠికైః ఇన్నహజ్ఞార్వద్-¹ “నై కా
రికస్తేజసశ్చభూతాదిశ్చైవ తామసః” ఎన్తుసాత్త్విక-రాజస-తామ
సరూపభేదతాలే నై కారికమెష్టుం, తైజసమెష్టుం, భూతాదియెష్టు
మ్ మూన్తునగై యాయురుక్కుమ్. ఏవంవిధమాన అహజ్ఞార్తై
స్వకారణమానమహత్తత్త్వమావరిత్తిరుక్కుమ్. గుణకృతమాన
త్రైవిధ్యతైయుడై తాన మహత్తత్త్వతాల్కుణ్డన ఆవరణమితే
అహజ్ఞార్త్రైవిధ్యత్తుక్కుహేతు.

(౧) ఇదిల్ వై కారికమావదు-సాత్త్వికాహజ్ఞార్ మాగై
యాలే, యిదిల్ నిష్టుం సత్త్వకార్యమానలఘుత్వ-ప్రకాశకత్వజ్ఞై
యుడై తాన ఇద్రియజ్ఞాగవుత్పన్నమామ్. ఇద్రియజ్ఞైః² “తైజ
సానీద్రియాణ్యాహుః దేవానై కారికాదళ । ఏకాదశమ్నశ్చత్ర
దేవానై కారికాః స్మృతాః” ఎన్తు [వై కారిక] దేవాధిష్ఠితజ్ఞా

1 (వి-పు-౧-౨-3౫) + సాత్త్వికాహంకారత్తిల్ నిష్టుం, ఇత్యధిక
పాఠః 3-పు. 2 (వి-పు-౧-౨-౪౯)

గై యాలే దేవశబ్ద వాచ్యజ్ఞానవిద్వియజ్ఞో పదినాన్తుం తై
జసమానరాజసాహజ్కారకార్యమో నై కారికమాన సా త్త్వికా
హజ్కారకార్యమో వెన్మ మసభేదతాలే వికల్పిత్తు, నై కారిక
కార్యజ్ఞేన్మ స్వసిద్ధాన్తతాలే శ్రీపరాశరభగవాన్ నిశ్చయైక్యై
యాలే, ఇద్వియజ్ఞో సా త్త్వికాహజ్కారకార్యజ్ఞానై యాలే,
నై యాయీకమర్యాదై యాలే భూతవి శేషపరిణామజ్ఞానలై వెన్మ
మిశం సమ్ప్రతిపన్నమ్.

ఇద్విద్వియజ్ఞభక్తుక్కు యతిహాస త్తిలే *భూతసర్వభోగ్పల్లగిణ
విశం-భూతజ్ఞానాన వాప్యాయనమాత్రై తై స్పృహ్యై. ఇద్వియ
జ్ఞో తా-జ్ఞానేన్దియజ్ఞేన్మం, కర్తేన్దియజ్ఞేన్మ మిజ్ఞా.

(౧) అదో జ్ఞానేన్దియజ్ఞభోవన-శబ్ద-స్పృహ - రూప-విస-
గనజ్ఞాగిణ విషయపంచకత్తై యమ్ ప్రతినియతమాయోగ్కొణ్ణ
గ్రహిక్కి శ్రోత్ర-త్వక్-చక్షు-ర్జిహ్వ-ఘ్రాణజ్ఞేన్ది మై న్నమ్.

(౨) కర్తేన్దియజ్ఞభోవన-వచన - దాన-గమన-మూత్ర-
పురీష నిస్సరణహేతువాన వాక్-పాణి-పాద - పాయూ-పనజ్ఞేన్ది
వై న్నమ్. శబ్దాదిపంచకత్తైయుమడై వే యొట్టియిరుక్కుమ్.

శ్రోత్రగ్రాహ్యమాన శబ్దవిషయమాయమ్, త్వగిద్వియ
గ్రాహ్యమాన స్పృహవిషయమాయమ్, చక్షుర్గ్రాహ్యమాన రూ
ప త్తిల్ ప్రవృత్తిహేతువాయమ్, రసనావిషయరసాశ్రయమాన
జలత్తినుడైయ నిస్సరణహేతువాయమ్, ఘ్రాణవిషయగన్ధాశ్రయ
పృథివ్యంశమానవన్నాదిగళిల్ † ఋజీహోత్సర్జన హేతువాయు
మిరుక్కుమ్.

మనస్సు-ఉభయసహకారయోగైయా లే, జ్ఞానేంద్రియము
మామ్, కర్తేంద్రియమునూ యిరుక్కుమ్. “ఉభయాత్కర్తృమనః”
ఎన్ది తే శోలునమ.

ఇంద్రియజ్ఞో-పతీనోన్యైనిత నియమముం న్యప్తివిషయమన్త,
సమప్తివిషయమ్; ¹ “తేమాన్వనయవాన్ సూక్ష్మాన్ షణ్ణామప్య
మితోజసామ్ | సన్నివేశ్యాత్కమాత్రాసు సర్వభూతానినిర్జమే”
ఎన్త అణవశ్శక్యోగైయా లే సూక్ష్మజ్ఞాన వింద్రియజ్ఞశిమన్తేయ
అంశజ్ఞై ఆత్మమాత్మైగళితే ప్రవేశిప్సిత్తుసర్వభూతజ్ఞై యు
మిశ్వరోన్ సృష్టిత్వాన్యై మనువచన ముక్తాగైయా లే.

ఇదిల్ ‘సూక్ష్మాన్’ నైయా లే, ² “అణవశ్చ” ఎన్దిత సూత్రిమ
ర్యాదైయా లే యింద్రియజ్ఞశణునెన్తమ్, ‘అవయవా’ ఎన్తేయా
లేయింద్రియజ్ఞోతోఽంవ్యక్తిబాహుల్యమున్తేన్తమ్, ఆత్మమాత్మై
గళితే కూట్టనాన్కైయా లే యశియి లే కొడుత్త యింద్రియజ్ఞశే
యాన్త్యంసోమనువర్తిక్కుమెన్తమ్, ³ “శరీరం యదవాప్నోతియ
చ్చా ప్యుత్కామతీశ్వరః | గృహీత్వైత్వాని సంయాతివాయుర్గదా
నివాశియాత్” ఎన్దిత సశియే శరీర తైవిట్టు శరీరాన్తరైప్రవేశిక్కు
మ్పొదు ఇంద్రియజ్ఞై గ్రహిత్తుకొణుపోమెన్తమ్తోగ్, మిగిలు.
‘షణ్ణామ్’ ఎన్తం, ⁴ “మనషష్ఠాని” ఎన్తమ్ శోలుగిట సంఖ్యానిరేశ
త్తిల్ నిర్బన్ధమిత్త. ఇంద్రియాన్తరజ్ఞుంకూడిప్పైయా లే.

(౨) ఇని భూతాదిశబ్దవాచ్యమాన తామసాహజ్కార త్తి
ల్ నిన్తం-తన్తాత్రాపశ్చకముం, తద్వి శేషమాన వాకాశాదిభూత
జ్ఞు ముత్పన్నమామ్.

1 (మను-౧-౧౬) 2 (బ్ర-సూ-౨-౪-౬) 3 (గీతా--౧౫-౨)
4 (గీతా-౧౫-౨).

“అత్తిన ఆకాశః సమూహః, ఆకాశాద్వాయః, వాయో
రగ్నిః, అగ్నేరాపః, అద్భ్యుః పృథివీ” ఎన్తు పరమాత్మావిస్వక్కు
ల్నిన్తు మాకాశాదిభూతజ్గల్ క్రమేనోత్పన్నమామెన్తు శ్రుతి
శోల్లానిర్క తామనాహజ్కారత్తి నిన్తుమేనన్యతన్తాత్తేగభుమ్
భూతజ్గభు ముత్సన్నమామెన్తు శోల్లుగిణిపడియెజ్జనే యెన్నిల్:-
“అష్టప్రకృతియః షోడశవికారాః” ఎన్తు అష్టక్తి మహా మహా
జ్కారజ్గభుమ్ తన్తాత్తాదిపచ్చుకముమ్, కారణమాగనిమ్, ఇన్ద్రి
యజ్గల్ పదిన్తొన్తుం భూతపచ్చుకజ్గభుం కార్యజ్గళాగిన్తుం శ్రుతిశో
ల్లుగైయూయి, “మూలప్రకృతివికృతిర్హదాద్యాః ప్రకృ
తివికృతియస్సప్త । షోడశశశ్వవికారో వప్రకృతీర్నవికృతే. పురు
షః” ఎన్తు సాఙ్ఖ్యన్ తత్త్వవిభాగం శోల్లుగిణిపడిత్తిల్ మూల
ప్రకృతిబిన్తున్ కార్యమన్నియిలేయెల్లాత్తుక్కున్తా కారణమా
యిరుక్కైయాలే ప్రకృతియెన్తుం, మహాబాదిన చ్చకముమ్ ప్రకృతి
కార్యమాయ్ ఒత్తుక్కున్తు కారణమాయుమ్ కార్యమాయు ము
జ్జాయిరుక్కైయాలే ప్రకృతి వికృతిగళాయిరుక్కు మెన్తుం, భూతే
న్ద్రియజ్గల్ కార్యమాయ్ యిరుక్కైయాలే వికారజ్గళాయ్ యి
రుక్కు మెన్తుమ్, పురుషనొన్తుక్కు కారణమాయిరు త్తిల్ కార్యమా
యిరు త్తిల్ శేమ్యమైయాలే ప్రకృతియుమల్లకా వికృతియుమ
ల్లకా ఎన్తు శోల్లుగైయాలుమ్, ఇజ్జతన్తాత్తోత్పత్తి యొడ్యభూతో
త్పత్తి కూడామైయాలుమ్, భూతజ్గభుక్కు తన్తాత్తాపూర్వకత్వ
ముమ్, అనైత్తుక్కు అహజ్కార కార్యత్వముమ్ కొళ్ల వేణుమితే.

ఆనాల్ పరమాత్మావిస్వక్కుల్ నిన్తుమ్ భూతజ్గభుత్సన్నమా
మెన్తు శోల్లుగిణి శ్రుతిక్కు తాత్పర్య మెన్నెన్నిల్-నూత్న్ చిదచి

ద్విశిష్టమాయ సచ్చిబ్రహ్మచ్యమాన పరబ్రహ్మమే సకలజగత్తు
క్కు ముచాదానమాగై యాలే ప్రకృత్యాది తత్తదవస్థావస్థిత
నాన పరమాత్మావిన్సక్కుల్ నిన్టుం తన్నాత్రానహితమాన భూతో
త్పత్తియై చ్చిన్టుగైయిలే శుతిక్కు తాత్పర్యమాగక్కుడవదు.

ఆగైయితే ¹“తవై తుత బహున్యాం ప్రజాయేయేతి”
ఎన్టుఛాన్తోన్యత్తిలే కారణవస్తుపినుడయ యీ తుణాన్వయత్తై
చ్చిన్టుగిరవిన్సత్తిలే ²“త త్తేజవత్తుత” ఎన్టుం, “తాతపవత్తుస్త”
ఎన్టుమ్, “తదన్నమైత్తుత” ఎన్టుమ్ తేజోబన్నజ్జళాన భూతజ్జళుక్కు
యీ తుణాన్వయచ్చిల్లిత్తు, అనుప్రవేశమడియాగ తత్తచ్చరీరవిశి
ష్టనాన పరమాత్మాన్వయముఖత్తాలేయితే; అల్లదు - అచేతనజ్జ
ళాన విన్వైత్తుత్తుక్కు సక్కుల్పరూపజ్జానాన్వయం సంభావితమ
ల్ల ఆగైయితే, ³“హంతాహమిమా స్తిస్రోదేవతాః అనేన జీవేనా
త్తనానుప్రవిశ్యనామరూపే వ్యాకరవాణి” ఎన్టు యిన్దవచిత్త
త్త్యజ్జళినుడైయ నామరూపసిద్ధి అనుప్రవేశ నిబన్ధనమే యాగచ్చి
ల్లిత్తు. ఇట్లుచ్చిన్న తేజోబన్నమాత్రజ్జళి శ్రుత్యన్దర్తిల్ శొ
న్నవాకాశ వాయుక్కుళుక్కుం, అవ్యక్త మహ దహజ్జ్కారాది
గళుక్కు ముపలక్షణమ్.

ఏనమ్భూతమాన తామసాహజ్జ్కారత్తిల్ నిన్టుం ఆకాశ
త్తినుడైయ సూక్ష్మావస్థేయాన శబ్దతన్త్రాత్త్రైపిఱక్కుమ్, ⁴“తస్మిం
స్తస్మింస్తు తన్నాత్రం తేనతన్నాత్రతాన్యతాః తన్నాత్రాణ్యవిశే
షాణి అవిశేషాస్తతోహితే । నశాన్తానాపి ఘోరాస్తేనమూఢా

1. (ఛా-ఉప-౬-౨-౩) 2. (ఛా-ఉప-౬-౨-౨-౪.) 3 (ఛా-
ఉప-౬-౩-౨.) 4 (వి-పు-౧-౨-౪౪-౪౫).

శ్చ ౭విశేషిణః” ఎఱ్ఱ అన్వైభూత విశేషజ్ఞునిఁజ్ఞయ అవ్యక్తా ౭విశేషగుణోన్మేషమాన సూక్ష్మాకాశత్తుక్కు తన్మాత్రమెఱ్ఱుపేర్, ‘తన్మాత్రాణ్యవిశేషాణి’ ఎఱ్ఱ ఇవైత్తుక్కు సూలూవస్థాభూతజ్ఞాన భూతజ్ఞైర్హితే తాన్తత్వాది విశేషన్తోన్త్రామైయా లే యివ తై అవిశేషజ్ఞైఱ్ఱు శొల్లక్కడవదు. ఇన్ద్రశబ్ద తన్మాత్రత్తిల్ నిన్దుం-యిదినుఁజ్ఞయ సూలూవస్థాయో వ్యక్తశబ్ద గుణకమాన వాకాశముత్పన్నమామ్, ఇన్ద్ర శబ్దతన్మాత్రత్తైయు మాకాశత్తైయుం భూతాదియాన తామసాహంకార మావరిక్కుమ్. ఇప్పడి తామసాహంకారావృతమాన సూలూకాశ సహకృత మాయ్కొండ్లు వికృతమాన శబ్ద తన్మాత్రత్తిల్ నిన్దుమ్ స్పర్శ తన్మాత్రైయుత్పన్నమామ్. ఇదిల్ నిన్దుం స్పర్శగుణమాన వాయు వానదు పిఱక్కుమ్. ఇన్ద్రస్పర్శతన్మాత్రైయైయుం వాయునైయుం స్వకారణమాన శబ్ద తన్మాత్రైయావరిక్కుమ్. శబ్ద తన్మాత్రత్తాలే ఆవృతమాన వాయుసహకృతమాయ్ వికరిత స్పర్శతన్మాత్రత్తిల్ నిన్దుమ్రూప తన్మాత్ర ముత్పన్నమామ్. ఇదిల్ నిన్దుం రూపగుణకమాన తేజస్సుపిఱక్కుమ్, ¹“వాయోరగ్నిః” ఎఱ్ఱ తేజోవిశేష తైశ్రుతిశొల్లి తేయాగిలుమ్ తేజస్సమాన్యత్తుక్కుముఱక్షణ మాగక్కడవదు. ఇన్ద్రరూప తన్మాత్రత్తైయుమ్ తేజస్సైయుమ్ స్వకారణమాన స్పర్శతన్మాత్రైయావరితిరుక్కుమ్. ఇత్తాలే యావృత మాయ్ తేజస్సహకృతమాయ్కొండ్లు వికరితరూపతన్మాత్రత్తిల్ నిన్దుమ్రసతన్మాత్రైపిఱక్కుమ్, అదిల్ నిన్దుమ్ రసగుణకమానజలమ్ పిఱక్కుమ్. ఇన్ద్ర రసతన్మాత్రత్తైయుమ్ జలత్తైయుమ్ స్వకారణమాన

రూప తన్మాత్రమావర్తితమిహక్కుమ్, ఇత్యావేయాస్పృహమాయ్ అన్యు
స్పృహకృతమాయ్కోణ్ణా విరిత్తి రసతన్మాత్ర త్తిల్ నిన్దుమ్గన్ధ త
న్మాత్ర ముత్పన్నమామ్, అదిల్ నిన్దుమ్గన్ధగుణకైయాన పృథివి పీఠ
క్కుమ్, అన్ద గన్ధతన్మాత్ర త్తేయుం పృథివియైయుం స్వకారణమాన
రసతన్మాత్ర మావర్తితిక్కుమ్, ఇప్పుడి ఉత్తిరోత్తర తన్మాత్రై
గళుక్కు-పూర్వపూర్వ తన్మాత్రావృతమమ్, పూర్వపూర్వ భూత
సహకారత్వము భచ్చిల్లుగిఱవిదు- “అద్యాద్యన్య గుణావేతా
నాప్నోతిచ పరస్పరః” ఎన్న, ఉత్తిరోత్తర భూతగుణజలిలుం
పూర్వపూర్వ భూతగుణజళినువర్తిక్కుక్కాగ.

అగైయా లాకాశత్తుక్కు శబ్దమొన్దుమ్ గుణమాయ్, నా
యువుక్కు-శబ్దస్పర్శజలిఱన్దుమ్గుణమాయ్, తేజస్సుక్కు-శబ్ద-స్ప
ర్శ-రూపజళి మూన్దుమ్ గుణమాయ్, జలత్తుక్కు - శబ్ద-స్పర్శ-
రూప-రసజళి నాలుం గుణమాయ్, పృథివిక్కు-శబ్ద-స్పర్శ-రూ
ప-రస-గన్ధజళి న్దుం గుణమాగ వొచ్చిల్లుప్పట్టదాయ్తు.

2 “అకాశం శబ్దమాత్రిన్దు స్పర్శమాత్రిం సమావిశేత్ ।
రూపంతైవ విశేతిః శబ్దస్పర్శగుణావుభౌ ॥ శబ్దస్పర్శంచరూపం
చ రసమాత్రిం సమావిశేత్ ॥ తస్మాచ్ఛతుర్గుణావ్యపో (విశేషా
శ్చేన్ద్రియగ్రహః) విజ్ఞేయాస్తరసాత్త్వికాః ॥ ఎన్నిఱ పురాణాన్తర
వచనత్తాలుం, “తేభ్యస్తన్మాత్రేభ్యో యథాసంఖ్యమేకే ద్విత్రి
చతుః పంచభ్యోభూతాన్యకాశా నిలానలసలిలావని రూపాణి
పంచజాయంతే” ఎన్దు యితీలధిక్రూతనాన సాంఖ్యవాచస్పతి వచ
నత్తాలుమ్, పూర్వపూర్వ తన్మాత్రావృతత్వ మవశ్యక్కోల్ల
వేణుమ్.

ఇప్పడి యుత్పన్నజ్ఞాన మహదాది విశేషాంతమాన పదార్థజ్ఞో-అణ్ణమాగ ప్పరిణమిక్కుమళవిత్ పరస్పర సజ్జ్ఞానా లల్లదు. అణ్ణోత్పాదకజ్ఞానమాట్టాదు. ¹ “నానావీర్యాః పృథగ్భూతాస్తతస్తే సంహతింవినా నాశక్నునస్సృజాః ప్రప్తు మసమాగమ్య కృతస్సు శః || సమేత్యానోన్యసంయోగం పరస్పరసమాశ్రయాః | ఏకసజ్ఞాతలత్యైశ్చ సమ్ప్రవిక్రయశేషతః || ... మహతా ద్యావిశేషాంతా హ్యణ్ణముత్పాదయంతి తే || ” ఎన్నిటపడియే శాస్త్ర త్వ, ఘోరత్వ, మూఢత్వజ్ఞానే నానాశక్తియుక్తజ్ఞాన పృథగ్భూతజ్ఞానయిరుక్కిట యిచ్చుహదాదిపదార్థజ్ఞుక్కు పరస్పర సంహతియావదేదెన్నిల్, - ఆకాశాదిభూతజ్ఞుక్కు పురాణజ్ఞు లే ² “ఏవంజాతేషు భూతాని ప్రత్యేకం స్యుర్ద్విధా తతః | చతుర్ధాభిన్న మేకై కమర్థమర్థంతథాస్థితమ్ | ప్రాప్తౌ మౌర్ధభాగా శ్చ త్యాగో వాయు తేజః పయో భువామ్ | అర్ధానియానినాయోస్తు ప్రాప్తౌ మతేజః పయో భువామ్ || ” ఎన్ఱు తుండగ్గి విభజిత్తు పఞ్చీకరణం శొల్లప్పట్టదు. అదావదు-ఆకాశాదిభూతజ్ఞులై నైయుం తని తనియే

యిటణ్ణకూతాక్కి యవత్తిలే యెరుకూతై నాలు కూతాక్కి అనకూటుగళై భూతాంతరజ్ఞో నాలిలుం విభక్తార్థజ్ఞులై కూటి సర్వభూతజ్ఞులీలుం సర్వభూతజ్ఞుముణ్ణామృజి పణ్ణుగై. ఇప్పడి పఞ్చీ కృతమానాలు మవిభక్తజ్ఞానవర్ధజ్ఞో ప్రధానజ్ఞాన నిత్యై యాలే ఆకాశాది భూతభేద వ్యవహారత్తుక్కుకుత్తైయిలై. ఇప్ప ఞ్చీకృతభూతజ్ఞోడేకూడ మహదహజ్ఞార్థజ్ఞు మణ్ణోత్పాదకజ్ఞానాగ చొల్లుగై యాలే యవత్తినుడై య సమ్యేశనసిద్ధికాగ సప్తీ కరణమెన్ఱుం శొల్లువర్ధజ్ఞో.

ఆనాల్ ¹“తాసాంత్రివృతంత్రివృతమేకై కాఙ్కరవాణి”
 ఎన్ఱు ఛాన్దోగ్యత్తిలే త్రివృత్కరణత్తై చ్చొల్లువానెన్ఱెన్ఱిల్-అఙ్గు
 తేజోబన్ఱ తత్త్వత్రయమాత్తోత్పత్తియై చ్చొల్లిత్తాగై యాలే
 యవ్వళవిలేపర్యవసితదు. శ్రుత్యన్తరసిద్ధమాన భూతాన్తరో
 త్పత్తియిలుం సర్వశాఖాప్రత్యయన్యాయత్తాలే యిఙ్గుం సిద్ధమెన్ఱు
 కొళ్లవేణుమ్. అగై యాలే తేజోబన్ఱ సృష్టి-తత్త్వాన్తరజ్జళుక్కు
 ముపలక్షణమానాప్పోలే త్రివృత్కరణకథనముం పఞ్చీకరణత్తు
 క్కు ముపలక్షణ మెన్ఱ దాయిల్లై.

అణత్తుక్కుల్లే మహదాది కార్యజ్జళుక్కున్ఱైయాలే మహా
 దాదిపదార్థగ్గ శైల్లాత్తుక్కుం సమ్మేళన మవర్జసీయమ్.

అగై యాలే ²“భూతేభ్యోఽణమహాబుద్ధేభ్యహ త్తదుదకేశ
 యమ్” ఎన్ఱు భూతజ్గళిల్ నిన్ఱు మణ్ణముత్పన్నమామ్, అదు ఉద
 కత్తిలే కిడక్కుమ్. ³“అపవనససర్వాదా తాసువీర్యమపా సృ
 జత్” । తదణ్ణమభవద్దేమం సహస్రాంశుసమప్రభమ్” ఎన్ఱు

అప్పక్కళిల్ నిన్ఱు మణ్ణముత్పన్నమామెన్ఱు (మనుభగవాన్)
 శొన్నవిడం భూతాన్తరత్తుక్కు ముపలక్షణమ్. అదావదు-పూ
 ర్వభూతజ్గళోడే సంస్కృప్తమాయ్ పృథివియు స్తన్నగవాయిలే
 లీనై యాగ కిడక్కిఱ జలతత్త్వత్తిల్ నిన్ఱు మణ్ణముత్పన్నమాయ్
 అదిలే కిడక్కుమెన్ఱెన్ఱ పడి.

ఇన్ద్రవణ్ణం క్రమేణ పరిణమిక్కుమో యేకకాలత్తిలే పరిణ
 మిక్కుమో వెన్ఱిల్, - ఒటోరుప్పడై యాగయిట్టు అకమెడుక్కు
 మాప్పోలే క్రమేణ పరిణమిక్కుయన్ఱి యే ⁴“తత్క్రమేణవివృద్ధం

1 (ఛా-ఉప-౬-౩-౩.) 2 (వి-పు-౧-౨-౫౫.) 3 (మను-౧-౮.)

4 (వి-పు-౧-౨-౫౫.)

సత్ జలబుద్ధుదవత్సమమ్' ఎన్ఱు సీర్కుమిత్తోపోలే యేకకాలత్తి లే యుత్పన్నమామ్.

ఇప్పడి యణ్ణముత్పన్నమామ్నాదు ¹“అణ్ణానాన్ఱు సహస్రాణాం సహస్రాణ్యాయుతానిచ। ఈదృశానాం తిథా త్రిత్ర కోటికోటి శతానిచ” ఎన్ఱు పురాణజుళిలే పరస్పర సదృశమాయ్కోణ్ణు అ సజ్ఞాతమాన అణ్ణజుళి, ²“ఏకకాలేఽభిసృజ్యన్తే సహస్రాయన్తే చపూర్వసత్” ఎన్ఱిఱపడియే క్రమత్తాలే తనిత్తనియే యుత్పత్తినినాశజుళుణ్ణాగై యన్ఱియే యుగపదేవ సృష్టిసంహరజుళై యుజ్జై యవై యాయరుక్కుమ్. ఇన్వణ్ణతుక్కుళ్వాయిలే పరిణతజుళాన వాకాశాదిభూతజుళై యధిష్ఠిత్తు లోకజుళై సృష్టిక్కైక్కాగవుం దేవాది చతుర్విధభూత విభాగత్తై సృష్టిక్కైక్కాగవుం కర్మవశ్యసమస్తచేతనాశ్రయశరీర నాగై యాలే బద్ధాత్మసమప్తిభూతనాన బ్రహ్మోవానవక్ ³“తస్మిన్ జజ్ఞేస్వయంబ్రహ్మ సర్వలోకపితామహః” ఎన్ఱిఱపడియే జగదుత్పాదకరాన ప్రజాపతి ప్రభృతిగళుక్కు ముత్పాదకనాగై యాలే పితామహ శబ్ద వాచ్యనాయ్కోణ్ణు వ్యష్టిసృష్ట్యర్థమాగ భగవత్సజ్కుల్పత్తాలే యుత్పన్ననామ్.

ఇప్పడి యణ్ణోత్పన్ననాన బ్రహ్మపుక్కు పద్మజత్వాది శొల్లు కిఱ ప్రమాణజుళి ఆద్యసృష్టిగళి లుత్పత్తి భేదవివేకత్తై యాలే యాగక్కడవదు.

ఇంద్ర బ్రహ్మాత్మత్విపర్యనైయాన మహదాది సమష్టిసృష్టి సత్యసంక్కుల్పనానసర్వేశ్వరనుడై య¹ “బహుస్యాం” ఎన్నిట అవ్యవహిత సంక్కుల్పత్తాలే యాగక్కడవదు.

బ్రహ్మోపజ్ఞమాన వ్యష్టిసృష్టి తదంతర్యామియాన పరమాత్మావినుడై య వ్యవహిత సంక్కుల్పత్తాలే యాగక్కడవదు.

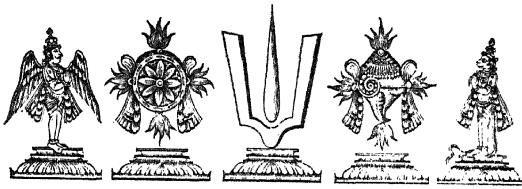
అగై యాలే² “తద్విసృష్టస్సపురుషోలోకే బ్రహ్మేతికీ ర్వతే”³ “బ్రహ్మణోఽసృజ త్పురుషః”⁴ “మాన్త్వం పూర్వ మజీజనః” ఎఱ్ఱ భగవత్సృష్టనాగ ప్రమాణజ్ఞో శోల్లుగిటనవిజే.

ఇతి తత్త్వనిరూపణే సమష్టి సృష్టినిరూపణంనామ

ద్వితీయోఽధికారః.

1 (ఛా-ఉ-౬-౩-౨,౩.) (2 మను ౧-౧౧.) 3 ( ) 4 (రామా-ఉత్తర. ౧౦౪. ౪.)

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

తృ తీ యో ౭ ధి కా రః.

ఇష్పతి యుత్పన్నరాన బ్రహ్మచేతనర్కు అస్త్రామియా
య హృదయ త్రిలే నిష్ట సజ్జల్పరూపజ్ఞానాదిగ్నే జనిప్పిత్తు
సృష్ట్యాదిగళితే ప్రవృత్తికైయాలే సర్వప్రవృత్తిక్కు హేతు
సర్వేశ్వరనే యెన్న క్కుత్తయిల్లె,¹ “సర్వస్యచాఽహం హృదిసన్ని
విష్టో మ త్తస్మైతి రానమహోహనఞ్చ” ఎన్ట సకలర్కుం శరీరియా
యొక్కొన్డ సర్వకార్యజ్ఞుక్కుం ప్రవర్తకతానేయాగ వరుళిచ్చె
దానితే.

ఇన్ద్రానర్వర్తియాన నృప్తిసృప్తిక్కు ప్రయోజనమేదెన్ని
లో, -బద్ధాత్మకృత్తుడై య కర్తరూపమడియాగ భోగ్య భోగోప
కరణ భోగ స్థానమామ్మడి అణ్డై పరిణమిప్పిక్కై. అదావదు
² “తస్మిన్నణ్డే సభగవాణ్ ఉపిత్వాపరివత్సరం స్యయమేవాత్మనో
ధ్యానా త్తదణ్డమకరోత్ ద్విధా || ౧౨ || తాభ్యాం సశకలాభ్యా
ఞ్చ దివం భూమిఞ్చ నిర్తమేమధ్యే వ్యామదిశఞ్చష్టా వసాం స్థా
నఞ్చ శాశ్వతమ్ || ౧౩ || ” ఎన్ట మనువు మణ్డానర్వర్తియాన
లోకవిభాగత్తైయుం, అకాశ మప్టదిక్కుగళ్ సముద్రజలీనుడై య
విభాగత్తైయుం, సృష్టావానభగవాణ్ సృష్టితానెన్నానితే.

(౧) ఇన్ డ్రిట్ భోగ్యానురూపమాన సుఖదుఃఖానుభవత్తు క్కు విషయమాగై యాలే, భోగ్యమెన్నదు-శబ్దాదిగళై.

(౨) ఇవ్వనుభవరూపజ్ఞానజ్ఞు క్కు పకరణమాగై యాలే, భోగోపకరణజ్ఞులెన్నదు-ఇన్దియాదిగళై.

(3) ఇన్దభోగత్తు క్కు ధికరణజ్ఞులై యాలే, భోగస్థానజ్ఞులై యు-దేవాదిశరీరజ్ఞులై యుం, చతుర్దశభువనజ్ఞులై యుమ్.

ఇశ్వరీరవిశిష్ట బద్ధాత్మాత్మకు ఆవాసస్థానమాన చతుర్దశభువనజ్ఞులై భూమిక్కు క్కీర్తిణ్డకపాలత్తుక్కు మేలాగ వెణ్ణుత్తుమూన్దు నూతూయిరత్తై మ్పతినాయిరమ్ యోజనైయుయర్తియుడై తాన గరోభీదకత్తిన్నేలే, ¹ “స ప్రతిస్తు సహస్రాణాం ద్విజ్ఞో చ్ఛాయోఽపికథ్యతే॥౧॥దశ సాహస్రమేకైకం పాతాళమ్మనిసత్త మత్రతలం వితలజ్ఞైవ నితలజ్ఞగభస్తిమత్ । మహాఖ్యం సుతలజ్ఞాగ్న్యం పాతాళజ్ఞాపి సప్తమమ్॥ ౨॥ ” ఎన్నిటపడియే ఓకొన్దు తని త్తనియే పతినాయిరం యోజన త్తళవు పుయర్తియైయుం, పరవైయుముడై తాయ్, దైత్య దానవ పన్నగ సుపర్ణాదిగ శ్వర్తి క్కు న్దేశమాయ్, ² “సితకృష్ణారుణాః పీతాః శర్కరాశ్చైల కాశ్చ నాః । భూమయోయత్ర మైత్రేయ వరప్రాసాద శోభితాః॥ ” ఎన్నిటపడియే శుద్ధ వర్ణజ్ఞులైయుం, కృష్ణవర్ణజ్ఞులైయుం, అరుణవర్ణజ్ఞులైయుం, పీతవర్ణజ్ఞులైయుం, వాలుకామయమాన శర్కరా రూపజ్ఞులైయుం, శైలరూపమాయుం, సువర్ణ మయమా యుమిరుక్కిట స్థల విశేషజ్ఞులై యుడై యవై యాయ్, విలక్షణమాన మాళికై గళాలేయుం ప్రాసాదతోరణజ్ఞులైయుం మలజ్ఞుతమాయ్, స్వర్గాదిగళి

లుక్ష్మీట్టిల్ నిరతిశయ భోగ్యమాయ్(౧)అతలమెన్దుమ్(౨)వితల
మెన్దుమ్ (౩) నితలమెన్దుమ్ గభస్తిమ తైన్దుమ్ (౪)తలాతలమెన్దుమ్
(౫) మహాతలమెన్దుమ్ (౬) సుతలమెన్దుమ్ (౭) పాతాళమెన్దుమ్
పేరై యుడై తాన అధోలోకజ్జళేత్తాయరుక్కుమ్.

ఇన్ద సప్తపాతాళజ్జళుక్కు క్కీత్తే ముప్పతినాయరం యోజ
న త్తళవీలే,¹ “పాతాళానామథశ్చస్తే విష్ణోర్యా తామసీతనుః! శే
షాఖ్యా తద్గుణాన్వక్తుం నశక్తా దైత్యదానవాః ||౧౩|| యోఽ
నంతః పత్యతేస్థిద్ధై రేవదేవర్షి పూజితః । యస్సహస్రశిరావ్యక్త
స్వస్తికామలభూషణః ||౧౪|| ఫణామణి సహస్రేణ యస్సవిద్యో
తయన్దిశః । ... సబిభ్రత్ శేఖరీభూత మశేషం షీతి మణ్డలమ్!
ఆస్తేపాతాళమూలస్థః శేషోఽశేష సురార్చితః ||౨౦|| ” ఎన్దు
శ్రీవిష్ణుపురాణ త్రిలుం, ² “పాతాళేభ్యోఽప్యధస్థాద్ద్వాత్రింశత్సహస్ర
యోజనోఽనంతః” * ఎన్దుశ్రీభాగవత త్రిలుం శ్లోలుగిఱపడియే సర్వే
శ్వరనుడై య తామసమూర్తియాయ్, అనంత శబ్దవాచ్యనాన శే
షనానవక్ తన్నాయరంపణజ్జళాలుం పాతాళ సహితమాన వశేష
భూతలత్తైయు మొరుపుష్పమాలైయై ధరి త్తిరుక్కుమాప్వోలే
అనాయాసేన ధరిత్తుక్కుణ్ణు యెఱున్దరుళి యరుక్కుమ్.³ “కల్పా

1 (వి-పు-౨-౫). 2 (భాగవ-౫-స్కం.) * ఇవాన్వక్యం శ్రీ భాగవత
త్తిల్ కాణవిట్టై “తస్యమూలదేశేత్రింశద్యోజన సాహస్రాస్తర ఆస్తేయవై
కలాభగవతః తామసీ సహఖ్యాతానంతః” ఎన్దు శ్రీ భాగవత త్తిల్ (౫-౨౪.
౧-) ఇనుక్కిన్తన. ‘పాతాళానాం’ ఇతి పూర్వోదాహృత శ్లోకవ్యాఖ్యాన త్తి
లుం ‘తస్యే’ త్యాదివాక్యతైయే శ్రీ విష్ణుచిత్తరు మెడుత్తరుళినదు. ఇవాన్వక్య
త్తి లధికసంఖ్యాదోషముం కాణ్ణిఱదు. సరియాసపడి కణ్ణుకొళ్ళ. 3 (వి-పు-
౨-౫-౧౯).

నేయస్యచ క్రేభ్యో విమానల శిభోజ్వలః! సజ్కర్షణాత్కకో రుద్రో నిష్కృమ్యాత్ప్రిజగత్త్రియమ్” ఎన్తుకల్పాన్తత్తిలేసజ్కర్షణాత్కనాన కాలాగ్నిరుద్రనానవన్ త్రైలోక్య సంహారార్థమాగయిస్తమహాశేషచుడైయ ముఖత్తిల్ నిస్తుమితే యుత్పన్ననాయ జగత్తై సంహరిప్పదు.

ఇచ్ఛాతాశజ్జశుక్కుమేలే * యెఱుపతినాయిరం యోజనమ కలత్తైయుడైత్తాయ్, నన్తవ్వీచ సాగర పర్వతాదివిశిష్టమాయ్, పాదచారిగళాన మనుష్యాదిగర్వర్తిక్కు న్దేశమాయ్ పద్మాకారమాన భూచుడ్డలమిరుక్కుమ్.

ఇన్ద భూపన్దత్తుక్కు కర్ణికై పోలే కనకమయమాన మహామేరుపర్వతినూ యిరుక్కుమ్.

ఇచ్ఛేరు భూమిక్కుమేలే యెణ్ణత్తినాలాయిరం యోజనము య ర్తియై యుడైత్తాయ్, భూమిక్కుళ్ళే పతినాతాయిరంపుడై న్దు ఆగ పైరులక్షంయోజనమాయ్ నిర్కుమ్; ముప్పత్తీతాయిరం యోజనై పరవై యుడైత్తాయ్, పతినాతాయిరం యోజనై యశిస్సరవై యుడైత్తాయ్, అచ్చువెల్లత్తై యశిమేల్ పణ్ణినా పోలే చతురశ్రముమా యిరుక్కుమ్.

ఇమ్మేరువుక్కుత్తై ర్కేనిషధమెన్తుమ్, (౧) హేమకూటమెన్తుమ్, (౨) హిమవానెన్తుమ్ (౩) మూన్తువర్ష పర్వతమాయిరుక్కుమ్.

మేరువుక్కు వశిక్కే నీలమెన్తుమ్ (౧) శ్వేతమెన్తుమ్ (౨) శృంగీవానెన్తుం (౩) మూన్తువర్ష పర్వతమా యిరుక్కుమ్.

* యత్తద్దికర్ణికామూలమితి సత్సమ్ప్రకీర్తితం । తద్యోజన సహస్రాణాం సప్తతీనా మథస్సృతమ్ ఇతివాయుపురాణోక్తే. † వర్షాణాం-విచ్ఛేదకాః పర్వతాః వర్షపర్వతాః ఇత్యర్థః

మేరువుక్కు క్షిక్కే మాల్యవానెస్తుమ్, (తేర్కే) గన్ధమాదనమెస్తుమ్ వర్షపర్వతజ్జళా యరుక్కుమ్. (౧) అదుక్కు తెర్క్కుక్కడైయెల్లై భారతవర్షమ్. (౨) అదుక్కున స్తరం-కింపురుపవర్షమ్. (౩) అదుక్కున స్తరం-హరివర్షమ్. (౪) మధ్యమాన మేరునై చూచ్చుయిళావృతవర్షమ్ (౫) మేరువుక్కు వడక్కే-యిళావృత తై యడైకొణ్ణు రమ్యవర్షమ్. (౬) అదుక్కున స్తరమ్-హిరణ్మయవర్షమ్. (౭) అదుక్కున స్తరం-కడైయెల్లై ఉత్తరకురువర్షమ్. (౮) మేరువుక్కు క్షిక్కే-భద్రాశ్వవర్షమ్. (౯) మేర్కే-కేతుమాలవర్ష మెస్తు ఒన్నతువర్ష మాయ్, జమ్బూద్వీపపృథివీ నవఖడ్గనూ యరుక్కుమ్.

ఇనైత్తిలే ఇళావృతం-భద్రాశ్వం-కేతుమాలమొత్తేన్ద ఆఱువర్ష ముమోహొస్తుమ్. ఒన్నతినాయరంయోజనం పఱవైయ్ముడై త్తాయరుక్కుమ్.

మధ్యమానయిళావృతం మేరునై చూచ్చు నాలుదిక్కు మొన్నతినాయరం యోజనం పరవైయ్ముడై త్తాయ్, మేరుస్థానతోడై ఆయామవిస్తారం ముప్పత్తిరాలాయరం యోజనై యాయ్, చతురశ్రముమాయరుక్కుమ్. క్షిక్కు-భద్రాశ్వముం, మేర్క్కు కేతుమాలముం, కీర్థ్ మేల్ ముప్పత్తిరాయరం యోజనై నీళమాయరుక్కుమ్. భద్రాశ్వముం, కేతుమాలముమాన వర్షజ్జళిల్-వర్షపర్వతమాన మాల్యవానుం, గన్ధమాదనముం, ఆయిరమాయరం యోజనై యయర్తియుం, అవ్వళవు పరవైయ్ముడై త్తాయ్, ముప్పత్తునాలాయరం యోజనై నీళ తైయు ముడై త్తాయరుక్కుమ్. ఇదిల్ ముదల్-చ్చొన్న వర్షపర్వతజ్జళిన్నడువాన మహా

మేరువైయతైస్త తెర్కుం వడక్కుం నిషధపర్వతముం, నీల
 పర్వతముం నూతాయరం నూతాయరంయోజనై కీర్తీమేల్నీళ
 తైయుడైయవైయాయరుక్కుమ్. అవైతైయతైస్త హేమకూ
 ముం శ్వేతపర్వతముం తొన్నూతాయరం తొన్నూతాయరం
 యోజనై నీళతైయుడైయవైయాయరుక్కుమ్. అవన్తైయ
 తైస్తహిమవానుం, శృంగివానుం భూమియై వత్తైన్దువిల్పోలేయరు
 క్కైయాలే యెణ్బదినాయరం యెణ్బదినాయరం యోజనై నీళ
 తైయుడైయవైయాయరుక్కుమ్. ఇవ్వాఱు వర్ష పర్వతజ్జళుం
 తనిత్తనియే యిరణ్డాయరం యోజనై యుయర్తియైయుం పర
 వైయముడైయవైగళాయరుక్కుమ్. ఇన్ద మహామేరువిల్ నా
 నైలెగళిలుం పతినాయరం పతినాయరం యోజనముయన్తైయై
 యుడైయవైయాయ్, నాలుపర్వతజ్జళాయరుక్కుమ్. ¹“పూర్వే
 తుమన్దరస్తస్య దక్షిణేగన్ధమాదనః । విపులః పశ్చిమేపార్శ్వే
 సార్వభౌమోత్తరేస్థితః” ఎన్గిఱపడియే మన్దరపర్వతజ్జిఱక్కాయ్,
 గన్ధమాదనం తెర్క్కాయ్, విపులమ్మేర్క్కాయ్ సుపార్శ్వం వడ
 క్కాయరుక్కుమ్. ఇవైకీలమ్బాలే మహామేరువై యెల్లై
 యతామల్ పన్తైన్దిత్తైయాలే *విష్కమ్మజ్జళైన్దు పేరాయరు
 క్కుమ్. ఇన్ద పర్వతజ్జళిన్తేలే ఆయిఱతైన్నూఱుయోజనముయ
 ర్తియైయుడైయవైగళాయ్, అమ్మలై తైలైగళుక్కు కోడిత్తత్తణ్డు
 పోలే యలక్కారరూపజ్జళాయరుప్పనవాన నాలు వృక్షజ్జళాయ
 రుక్కుమ్. అవైగళిల్కిఱక్కుదిక్కిలదు-కదమ్బమ్: తెర్కు

1 (వి-పు-౨-౨-౧౮.)

* మేరోః ధారకాః కీలా విష్కమ్భాః.

దిక్కిలదు-జమ్ము ; మేర్కుదిక్కిలదు - అరళు, వడక్కు దిక్కిలదు - ఆలై.

ఇనై గళిల్ క్కిత్తిక్కిల్-కదమ్బెయానదు - సహస్రాలమ్బు శాఖానిచయజ్గళాలుం, మహాస్కన్ధజ్గళాలు ముపశోభితమాయ్, †మహాకుమ్భప్రమాణజ్గళాయ్, వికసితకేసరజ్గళాయ్, సర్వకాలజ్గళాయ్, మహాగన్ధజ్గళాన పుష్పవాసనై యాలే యాయి అంయోజన మ్పరిమళితమాయ్, భద్రాశ్వదేశత్తుక్కు కేతున్మక్షమాయిరుక్కుమ్.

తెర్కుదిక్కిలాన [జమ్బూ] వృక్షమానదు-మహాశాఖోపశోభితమాయ్, సదాపుష్పఫలాకీర్ణమాయ్, మృదుస్వాదుక్కుళాయ్ మహాగజప్రమాణమాన పల్లజశ్చేమలై తలైయిలేవిల్లున్దు ఒడైన్దు శారాయారాయ్, జమ్బూనదీయెన్దు పేరాయ్, మేరువై చ్చూత్తిప్రపహియానిర్కుమ్. అదిన్ రసత్తై పానమ్మణ్ణగిటి అద్దేశ వాసిగళుక్కు¹ “న స్వేదో న చ దౌర్ధన్యం న జరా నేన్ద్రియక్షయః” ఎన్దు వేర్ప్పం దౌర్ధన్యముం, జరైయుం, ఇన్ద్రియక్షయము ముణ్డాగాదు, అన్ద రసత్తాలే అన్దకరైయిల్ మృత్తుశుద్ధజామ్బూనదమెన్దిటపొన్నాయ్, సిద్ధాదిగళుక్కు భూషణమాగానిర్కుమ్. ఇన్ద జమ్బువానదు- జమ్బుద్వీప త్తినుడై యనామత్తుక్కు హేతు వామ్మడి ప్రధానమాయిరుక్కుమ్.

మేర్కు దిక్కిలాన వృక్షమానదు - మహాచ్ఛాయ మహాస్కన్ధజ్గళై యుడైత్తాయ్, సార్వకాలీన మహాకుమ్భప్రమాణ ఫలవత్తాయ్, కేతుమాల దేశత్తుక్కు కేతు వృక్షమాయిరుక్కుమ్.

ఉత్తరదిక్కిల్ నటవృక్షముం-విపులోచ్ఛాయ స్కన్ధోప
శోభితమాయ్, ప్రవాళసదృశమహాకున్భు ప్రమాణఫలజ్జలై
యుక్తైత్తాయ్ ఉత్తర కురుదేశత్తుక్కు కేతు వృక్షమాయరు
క్కుమ్.

ఇస్త విష్కమ్భపర్వతజ్ఞో నాలుక్కుమ్ముటమ్మే,¹ “పూర్వం
చైత్రరథంనామ దక్షిణంగన్ధమాదనం నై భ్రాజం పశ్చిమేతద్వత్
ఉత్తరేనన్దనంవనమ్” ఎన్గిటపడియే క్షిక్కే చైత్రరథమెన్టుం
తెర్కే గన్ధమాదనమెన్టుం, మేర్కే నైభ్రాజమెన్టుం, నడక్కే న
న్దనవనమెన్టుం, నాలువనమాయరుక్కుమ్.

అదుక్కుమ్ముటమ్మగ ² “అరుణోదన్తు పూర్వేణ దక్షిణే
మానసంస్థితమ్ సితోదం పశ్చిమే మేరోర్మహాభద్రంతథోత్తరే”
ఎన్గిటపడియే క్షిక్కిలదు అరుణోదమెన్టుం, తెర్కే మానసస
రసెన్టుం, మేర్కే సితోదమెన్టుం, నడక్కే మహాభద్రమెన్టుం
నాలు సరస్సాయరుక్కుమ్.

ఇదుక్కుమ్ముటమ్మే ³ “సితాన్తశ్చకుముదశ్చైవ కరవీరాచ
లోత్తమః । మహానిలోథకుజ్జాశ్చ మాషాఖ్యశ్చాచలోత్తమః ।
వీరుజ్ఞోమణిశృంగశ్చ సబిన్దు ర్నన్దర స్తథా । వేణుమాంశ్చ సమే
ఘశ్చ నిషఢోదేవపర్వతాః” *ఎన్గిటపడియే సితాన్తముదలాన

1 (వి-పు-౨-౨-౨౫.) 2 (తైంగ-పు-పూర్వా-౪౯-౩౮.) ‘అరుణో
దసః పూర్వం దక్షిణమనసం స్థితం । సితోదం పశ్చిమసరో మహాభద్రం
తథోత్తరం’ ఎన్దు తైంగవారాహాది పురాణ పాఠమ్.

3 (తైంగ-పూర్వా-౪౯-౪౨-౪౩.)

* ‘సితామ్భశ్చకుముద్యాంశ్చ కురీ మాల్యవాంస్తథా । వైకంకప్రము
ఖామేరోః పూర్వతఃకేసరాచలాః’ ఇతి విష్ణు పు. (౨-౨-౨౭) పాఠః.
“సితాన్తశ్చకురణ్డశ్చ కురరశ్చాచలోత్తమః ॥ ౪౦ ॥ వికరోమణిశైలశ్చ

విప్లవ్యతజ్ఞో మేరువుక్కుక్కిత్యే కేసరపర్వతజ్ఞా యిరుక్కుమ్.

మానస సరస్సుక్కుష్పఱమ్మే¹ “శై లస్త్రీ శిరస్సైచ్చవ శిఖ
రశ్చాచలో త్తమః । కపిజశ్చపతజ్ఞశ్చ రుచకశ్చైవసానుమా² ।

తామ్రాభశ్చవిశాలశ్చ తథా శ్వేతోదరోగిరిః సుమూలోనసుధా
రశ్చ రత్నధారశ్చపర్వతః । ఏకశృంగోమహా(మూ)సూలో గజశై
లఃపిశాచకః । పంచశై లశ్చకై లాసోహిమవాంశ్చాచలో త్తమః”
ఎన్దిజనై తెర్కే కేసరపర్వతజ్ఞా యిరుక్కుమ్.

సితోదత్తుక్కుష్పఱమ్మే² “కపిలఃపిజశ్చోభద్రః సురసశ్చ
మహాచలః । కుముదోమధుమాంశ్చైవ అజ్ఞానోమకుట స్తథాకృష్ణ
శ్చపాణ్డరశ్చైచ్చవ సహస్రశిఖర స్తథా । పారిజాతశ్చ శై లేన్ద్రః (శ్రీ
శృంగశ్చాచలో త్తమః” ఎన్దిజ కేసరపర్వతజ్ఞో మేరువుక్కు మే
ర్కాయిరుక్కుమ్. మహాభద్రత్తుక్కుష్పఱమ్మే³ “శఙ్ఖకూటో
మహాశై లో వృషభోహంసపర్వతః । నాగశ్చకపిలశ్చైవ ఇన్ద్ర
శై లశ్చసానుమా⁴ । నీలఃకణ్ఠకశృజశ్చ శతశృజశ్చపర్వతః ।
పుష్కరోమేఘశై లశ్చవిరజశ్చాచలో త్తమః । జారుధిశ్చ త్రిశృజశ్చ

వృక్షవాంశ్చాచలో త్తమః । మహానీలోఽథరుచకః సభిన్దర్దర స్తథా ॥౪౨॥
వేణుమాంశ్చసుమేఘశ్చ నిషధోదేవపర్వతః” ఇతి లైంగ (పూ-౪౯-అ.) పా
రః. “సితా న్తశ్చ కుమద్వాంశ్చ కుమరీమాల్యవాం స్తథా । వైకంఠోమణిశైలశ్చ
ఋక్షవాంశ్చాచలో త్తమః ॥౪౩॥...సభిన్దర్దర స్తథా” ఇతి కార్తపు- (పూ-
౪౪-) పా. “సితా న్తశ్చ కుమజ్జశ్చసపీరశ్చాచలో త్తమః । వికంఠోమణి
శీలశ్చ పృషభశ్చాచలో త్తమః” ఇతి వాయుపు- (పూ-౩౬-౧౨.) పారః.
అన్యత్రాపి బహుధా పాతాన్తర ముపలభ్యతే. నామభేదమాత్రేణ కోపిన వి
రోధః ఇతి భాతి-ఏవమన్యత్రాపిద్రష్టవ్యమ్.

1 (లైంగ. పూర్వా-౪౯-౪౬-౪౭-౪౮. వాయుపు-చ. పూ-౩౬-౨౨-
౨౪.) 2 (లైంగ-పూర్వా-౪౯-౫౦-౫౧.) 3 (లైంగ-పూ-౪౯-౫౪-౫౫.)

ఇత్యేతే ఉత్తరాస్సస్మితాః” ఎన్నిట కేసరపర్వతజ్ఞో మేరువు
క్కు వడక్కాయరుక్కుమ్.

ఇనైత్తిల్ నిషధాదిగళ్ వర్షపర్వతజ్ఞాగచ్చెయ్ దేయుం
కేసరజ్ఞులు మ స్తర్భవిక్కుమ్. ఇవర్ష పర్వతజ్ఞో అప్సావర్ష పర్వ
తజ్ఞుక్కు యెల్లైగళాయిరుక్కుమ్. ఇదిల్ కిత్తిక్కిల్తాల్యవానుమ్
మేర్కిల్ గన్ధమాదనముమాగిట వర్షపర్వతజ్ఞో ఆనీలనిషధజ్ఞు
క్కు నడువు తెన్వడక్కిలుళ్ల నీళతై యుడైత్తాయిరుక్కుమ్.
భద్రదాశ్వముం, భారతముం, కేతుమాలముం, ఉత్తరకురువుం,
మర్యాదాశైలజ్ఞుక్కు పుటమ్బాన విన్నాలువర్ష పర్వతజ్ఞుం
భూపద్మత్తుక్కు చతుర్దశజ్ఞళాయిరుక్కుమ్. మర్యాదా శైలజ్ఞ
ళావన-కీత్తై దిక్కిల్ భద్రదాశ్వత్తుక్కు మర్యాదై గళాన వర్షపర్వ
తమాన మాల్యవానోపాది జతరముమ్ దేవకూటము మానీల
నిషధజ్ఞుక్కు నడువు తెన్వడక్కిలుళ్ల నీళతైయుడైత్తాయిరుక్కుమ్.
తెక్కుదిక్కిల్ గన్ధమాదనముం, కైలాసముం, హిమవానోపాదియు
రణ్ణుకడలుక్కునడువు కీత్తై యెల్లై యిరణ్ణుకడలై యు న్నట్టి యెణ్ణ
దినాయిరం యోజనం నీళమాయిరుక్కుమ్. మేలై దిక్కిల్ నిషధ
ముం, పారియాత్రముం, వర్షపర్వతమానగన్ధమాదనత్తోపాది ఆనీల
నిషధజ్ఞుక్కు నడువు తెన్వడలుళ్ల నీళమాయిరుక్కుమ్. ఇదిల్
కిత్తుమ్మేర్కు తెన్వడల్ నీళమాన పర్వతజ్ఞో-ముప్పత్తు నాలా
యిరంయోజనమాయిరుక్కుమ్. వడక్కుదిక్కిల్ మర్యాదశైలజ్ఞ
ళానత్రిశృజ్ఞముం, జారుధియుం కీత్తై మేలై యిరణ్ణుకడలుక్కున
డువుశృజ్ఞవానోడొత్త యెణ్ణుతినాయిరం యోజనం నీళతైయు
డైత్తై, యిరణ్ణుకడలై యు న్నట్టి యిరుక్కుమ్.

భద్రాశ్వత్తుక్కు కేతువృక్షమాన కదమ్బత్తడియిలే హయ
గ్రీవరూపియాయుం, భారతవర్షత్తుక్కు కేతువృక్షమాన జమ్బువి
నడియిలే కూర్మరూపియాయుం, కేతుమాలత్తుక్కు కేతువృక్ష
మానపిప్పలత్తడియిలేవరాహరూపమానుం, ఉత్తిరకురువుక్కు
కేతువృక్షమాన న్యగ్రోధత్తడియిలే. మత్స్యరూపమానుం,
సర్వేశ్వరక సమారాధనజ్ఞోన్మరుళుమ్. అల్లడవర్షజళిల్ తత్తడ
నురూపమాన సమస్తరూపజ్ఞళాలుం సమారాధనజ్ఞోన్మరుళుమ్.

ఏవమూభ్రతమాన భూపద్మత్తుక్కు కర్ణికాకారమాన మ
హామేరువిస్తలైయిలే పతినాలాయరం యోజన మ్పటప్పైయు
డైత్తాయ్ బ్రహ్మవినుడైయ పడై వీడాయరుక్కుమ్. ఇదుక్కుయె
ట్టుదిక్కిలుం లోకపాలకరాయ్ ఇంద్రాదిగళాన యెన్బుర్కుం పడై
వీడాయరుక్కుమ్. ఇదిల్ బ్రహ్మవి న్పడై వీట్టెచూచ్చు త్రివిక్రమ

న్తిరుపడివిశక్కిన తీర్థమానగజై విఱున్దు నాలు దిక్కిలుం సితై
యెన్టుం (౧) అశకనన్దయెన్టుం, (౨) చక్షువెన్టుం, (౩) భద్రైయె
న్టుం, (౪) నాలుప్రోతస్సాయ్ ప్రవహిక్కుమ్.

(౧) అదిల్ కీత్తైదిక్కిల్ సితై మలై త్తలై గళాలాకాశత్తి
లే కిళమ్బి భద్రాశ్వత్తిలే శెన్టుకడలిలే ప్రవేళిక్కుమ్.

(౨) తెర్కిలలకనన్దై మున్నే ధ్రువపదత్తిల్ శెన్టు త్రైలో
కశ్యత్తిలుంవన్దు “ఊర్ధ్వమన్దాకినీ” ఎన్టుం, “అధోభోగవతీ” ఎన్టుం
“గాఙ్గతేతిగఙ్గా” యెన్టుం శొల్లప్పట్టు ప్రవాహత్రయత్తైయు
డైత్తాయ్, త్రిపథగైయాయ్ ప్రవహిత్తు, భూలోకత్తిల్ ప్రవా
హం రుద్రస్తలైయిలే విఱున్దు యేఱువగైయాయ్ ప్రవహిత్తు
కీత్తై సగరపుత్రగళైయు ముద్ధరిప్పిత్తు క్కుడలిలే ప్రవేళిక్కుమ్.

(3) మేలైదిక్కిల్ చతువానదు పర్వత శిఖరజ్జళాలే కేతు మాలత్తిలేశెన్టు సముద్రత్తిలే ప్రవేశిక్కుమ్.

(౪) వడక్కిల్ భద్రాయానదు-పర్వతజ్జళాలే పుత్తర కురు విలేశెన్టు సముద్రత్తిలే ప్రవేశిక్కుమ్.

ఇన్దుహమేరువుక్కు కీత్తైదిక్కిలే కేసరపర్వతజ్జళాన సితా న్దుకుముదపర్వతజ్జళిన్నడువే మున్నూఱుయోజనన్నీళమాయనూ ఱుయోజనై యకలమానదొరు ద్రోణి సరసామలవాసీయమానశ్రీ సరస్సాయిరుక్కుమ్. అదు ద్రోణపాత్రప్రమాణమాన పుణ్డరీకషణజ్జళాలు హంసకారణవాది పక్షిసజ్జజ్జళాలు విశజ్జానిన్టుకొణ్డ సరోమధ్యత్తిలే శతసహస్ర దళపద్మవనమధ్యే కోటిదళయుక్తస్వర్ణపజ్జుజ కర్ణికారూడైయాయ్ సాత్తుల్లక్ష్మీయిరానిరుక్కుమ్. అన్దసరస్తీరత్తిలే సదాపుష్పఫలవత్తాన బిల్వవనమాయిరుక్కుమ్. అన్దబిల్వవనన్నూఱుయోజనై విస్తీర్ణమాయ్ నూఱుకాదన్నీళమాయ్ శాఖాసహస్రకలితార్థక్రోశప్రమాణ మహావృక్షషణ్డ మహాకుమ్భప్రమాణ సుగంధిస్వాదు ఫలవత్తాయ్ శ్రీవనమెన్టు శొల్లప్పడుమ్. అశ్లేయుశ్రీయానవళో సిద్ధపజ్జనిపేవితై యాయిరుక్కుమ్. పిన్దైయువై కజ్జుమణిశైలాన్దరత్తిలే శతయోజన విస్తీర్ణమాయ్, ద్విశతాయామయుక్త ద్రోణివిమలపజ్జుజవన శోభితమాయిరుక్కుమ్. తత్తీరత్తిలతిమాత్రప్రమాణమాన సదాపుష్పఫలవత్తాయ్, మహాస్కన్ధోపశోభితార్థక్రోశోచ్చవృక్షషణ్డజ్జళిన్నడువే కశ్యపనుక్కు ఆశ్రమమాయిరుక్కుమ్. పిన్దైయుం మహానీలకుముజ్జైలాన్దరే పద్మషణ్డోపశోభితమాయ్, సుఖనదీపిన్లిట సరస్సాయిరుక్కుమ్. తత్తీరత్తిలుం పఞ్చాశద్యోజనాయామత్రింశద్యోజనవిస్తృతార్థక్రోశోచ్చతాళవనమాయిరు

క్కుమ్. ఐరావత దేవశైలాంతరే వృక్ష వీరుధనర్జితమాయ్, పాద
మాత్రప్రమాణసలిలావృతమాయ్, సహస్రయోజనాయామశత
యోజనవిస్తృతైకశిలాతలభూమి - ఐరావత గజస్యక్రీడా శిలా
తలమా యిరుక్కుమ్. మేరువుక్కు తెర్కే కేసరపర్వతజ్జళాన
* త్రిశిరపతజ్జయోర్మధ్యే ప్రసన్నస్వాదుసలిలమాయ్, † బహూ
దకమెన్నిట నదీప్రవహిక్కుమ్. ‡ తత్తీరత్తిలే శతయోజనవిస్తృ
తమాయ్, ¶ పృథుక్షేపోచ్చయాదుమ్భరవనం-సర్వర్తుజప్రవాళ
సదృశమహాకుమ్భ ప్రమాణఫలోప శోభితమాయ్, కర్దమప్రజాప
తిక్కాశ్రమమాయిరుక్కుమ్. తామ్రాభపతజ్జశైలయోరంతరే
శతయోజనవిస్తీర్ణమాయ్, ద్విశతాయామయుక్తమాయ్, బాల
సూర్య సజ్కాశరణోత్ఫల శోభితమాయ్, మహత్సరస్సా యిరు
క్కుమ్. అన్దసగోమధ్యే శతయోజనోన్నతమాయ్, త్రింశద్వ్యో
జన విస్తీర్ణమాయిరుప్ప దొరుగిరిశిఖరత్తిలే రత్నప్రాకార తోర
ణోల్లసితమాన వీద్యాధరపురమాయిరుక్కుమ్.

విశాఖాచల శ్వేతపర్వతయోరంతరే త్రింశద్వ్యోజనవిస్తీర్ణ
మాయ్, పఞ్చాశద్వ్యోజనాయామమాన సరస్తీరత్తిలే మహదా
మృవనమ్ - కనకసజ్కాశాతిసుగంధ మహాకుమ్భమాత్ర ఫలోప

* శిశిర - ఎన్ఱు వాయు (పూ-౩౮-౨.) వరాహ (౮౦-౭-౧) పు-పా.

† 'బహూదకానద్వ్యోజనాన్తి' ఎన్ఱు వరాహపు (౮౦-౩).

‡ (౩) కోశత్తిల్ తత్తీరత్తిలే శతయోజనాయామత్రింశద్వ్యోజన విస్తృ
తమాయ్' ఎన్ఱు పాఠజ్కాణ్ణి? అదు. వారాహాది పురాణజ్గళిల్ 'శతయోజన
విస్తృతమ్' ఎన్ఱేయిరుక్కిఅదు.

¶ 'పృథుక్షేపోచ్చశిఖరైః' ఇతి వాయు పురాణానుసారేణ (పూ-౩౮-౩)
ధృతః. 'ఇక్షుక్షేప' ఎన్ఱు-వరాహాది (౮౦-౧) పా.

శోభితమాయురుక్కుమ్. *వసుధార రత్నధారయోర్నధ్యే †త్రిం
శద్యోజనవిస్తీర్ణమాయ్, శతయోజనాయామమాన సుగన్ధికింశు
కవనమాయురుక్కుమ్. సార్వకాలీనసుగన్ధ కింశుక వనపుష్పామో
దం శతయోజనంవాసియానిర్కుమ్. అదిలే ఆదిత్యనుక్కాశ్రమ
మాయురుక్కుమ్. ‡ మేరువుక్కుమేర్కే కేసరపర్వతజ్జలాన సుపా
ర్వశిఖైలయోర్నధ్యే ఆయామవిస్తారం శతయోజనం వహ్నిస
త్తప్తస్థలం దుస్పర్శమాయురుక్కుమ్. తన్తధ్యే త్రింశద్యోజన
విస్తీర్ణం వహ్నిమణ్డలమాయురుక్కుమ్. అదిలే లోకక్షయకారి
యాన సంవర్తకాగ్ని ఇన్ధనమిల్లాదే జ్వలియానిర్కుమ్. అనన్త

* 'సుమాలాచలేన్ద్రీ' వసుధారయోర్నధ్యే త్రింశద్యోజనవిస్తీర్ణమాయ్
పంచాశద్యోజనా యాతమాయ్ 'విల్వస్థలి' ఎన్దిఱ వనమిరుక్కు మెన్టు యిప్పడి
యు మెరువాక్య మిన్దిరుక్కు వేణు మెన్టు 'సుమాలస్యాచలేన్ద్రీ'స్య వసుధారస్య
చాన్తరే | త్రింశద్యోజనవిస్తీర్ణే పఞ్చాశద్యోజనాయతే 'విల్వస్థలీనామ' ఎన్టు
వారాహపు (౧౦-౮) రాణత్తిలుం వాయు (పూ-౩౧-౨౩.) పురాణత్తిలు
మిరుక్కుయాలే తోగ్గొలిగిదు.

† వారాహపురాణత్తిల్ (౧౦-౮) 'వసుధార రత్నధారయోర్నధ్యే
వింశద్యోజన విస్తీర్ణం శతయోజనాయాతం సుగన్ధి కింశుకవనం' ఎన్టు వింశ
ద్యోజనవిస్తీర్ణ మెన్టు పారజ్కాణ్డిఱదు-వాయుపురాణాది (పూ-౩౧-౨౩.)
గళిల్ త్రింశద్యోజనైయెన్టే పా.

‡ ఇవిడత్తిల్ 'పఞ్చకూటస్య కైలాసస్య చాన్తరే సహస్రయోజ
నాయామం విస్తీర్ణం శతయోజనం హంసపాణ్డారం క్షుద్రసత్తైవరనాధ్యప్యం
స్వర్గసోపానమివ భూమణ్డలం! అథ పశ్చిమదిగ్భాగే... సుపార్వశిఖైలయో
ర్నధ్యే సమన్తాత్ యోజనశతమేకం భౌమశిలాతలం నిత్యతప్తం దుస్పర్శం'
ఎన్దిఱ వారాహపురాణ (౧౦-౮) ప్రకరణవాక్యానుసారేణ శిలవాక్యజ్జళే వేణుమ్;
తాళకోశజ్జళిలితై. ఆగ్నేయాల్ పురాణానుసారేణ వాక్యజ్జళై శేర్తుక్కొన్డెను
సన్దిక్కువుమ్.

రం కుముదాజ్ఞానయోరన్తర్ధ్యే పుణ్యప్రదమెన్నిట సరస్సాయిరుక్కుమ్. త త్తీర త్తిలే సదాఫలిత పీతవర్ణ మహాఫలావృతమా తుళజ్గవనం * దశయోజనవి స్తీర్ణమాయిరుక్కుమ్. అదిలే బృహ స్పతిక్కాశ్రమమాయిరుక్కుమ్. † పిఞ్జరంగారశైలాన్తరే - అనేక శతయోజనాయామ విస్తృతమహాద్రోణి సరస్సాయిరుక్కుమ్. పఙ్కుజషణ్డాసంయు క్తమానవదిలే విష్ణ్వాయతనమాయిరుక్కుమ్. ‡ కృష్ణపాణ్డరశైలాన్తరత్తిలే వృక్షవీరుద్వివర్జితమాయ్, త్రింశద్యోజనవి స్తీర్ణమాయ్, నవత్త్యాయతమాన నిష్కమ్పా దీర్ఘి కై యాయిరుక్కుమ్. అదిలే పఞ్చయోజనవి స్తీర్ణమాన న్యగ్రోధం సరోమధ్యేనిరుక్కుమ్. ¶ అవ్వృక్ష త్తిలే చంద్రప్రభ నాయ్ సహస్రవదన

* 'మాతులజ్గసలీతత్ర హ్యేయామా దశయోజనా' ఎష్టు వాయుపు. (పూ-౩౮-౪౨) పా. వారాహేతు (౮౦-౮) 'అన్తరచక్రైలవరయోః కుముదాజ్ఞానయో శ్శతయోజనవి స్తీర్ణా మాతులజ్గసలీ సర్వసత్త్వానామగమ్యా పీతవర్ణైఃఫలైరాపుతాసాసతీశోభతే తత్రచపుణ్యప్రద స్సిద్ధయతేతః । బృహస్పతే స్తద్గవమి' తిపాతః.

† 'పిఞ్జరంగారయోరన్తరే సరోద్రోణ్యో హ్యనేక శతయోజనాయాతాః' ఇతి వారాహే (౮౦-౮).

‡ 'కృష్ణపాణ్డరయోరపి త్రింశద్యోజన వి స్తీర్ణం నవత్త్యాయతయోజనమ్' ఇతివాయుపు(పూ-౩౮-౪౯)పా. 'శుక్లపాణ్డరయోరపి' తి వారాహపు (౮౦-౮) పా.

¶ 'తస్యాశ్చ మధ్యే పఞ్చయోజన ప్రమాణోన్యగ్రోధోవృక్షః; తస్మిన్ శ్చంద్రేశ్ఖరోమావతి ర్మీలవాసాశ్చదేవో నిపసతియతాదిభిరీధ్యమానః' ఇతివారాహే (౮౦-౮). వాయుపురాణేచ 'మధ్యేతస్యాశ్చపద్మన్యా పఞ్చయోజన మణ్డలః । న్యగ్రోధోవిపులస్కన్ధో హ్యనేకారోహ మణ్డితః ॥ తత్రచంద్ర ప్రభః

నెన్నిట వెమ్మెరుమాన్ యత్నోదిగళాలే యారాధిక్కప్పడుమ్.

సహస్రశిఖరకుముదా న్తర త్తిలే పళ్ళాశద్యోజనవిస్త్రతమాయ్,
ఇషుక్షేపోచ్చనూన మధుస్రవఫలోపశోభితమానవనం † చన్ద్ర
ను క్కాశ్రమమాయరుక్కుమ్.

మేరువుక్కువడక్కే కేసరపర్వతజళాన శజ్జ కూట నిషధజ్జళు
క్కునడువే ‡ పురుసలమెన్టు పేరైయుడై త్తాయ్, అనేక యోజనవిస్త్ర
తమాయ్, అత్తు చ్చాచ్చాయవృక్షవణజ్జళై యుడై త్తాయ్, మదో
ద్రి క్తగజజ్జళై యుడై త్తాయరుక్కుమ్.

కపిజ్జలనాగళై లయోరన్తరే శతయోజనవిస్త్రమాన్ ద్విశ
తయోజనాయతమాయ్, స్వాదుఫలసమ్ముష్ట ద్రాక్షో ఖర్జూర
వనమాయరుక్కుమ్.

పుష్కరమేఘశైలయోరన్తరే శతయోజనాయతమాయ్, ష
ష్టియోజనవిస్త్రతమాయ్, తరుగుల్లలతాహీనమాయ్, పాణిత
లప్రఖ్యమాన శిలాతలమాయరుక్కుమ్. అదినుడై య నాలుపా

శ్రీమాన్ పూర్ణ చన్ద్రనిభాననః | సహస్రవదనోదేవో నీలవాసాస్సురారిహః || పద్మ
మాల్యధరస్థల్యామృతాభాగోఽపరాజితః | ఇజ్యతేయక్షగన్ధర్వై ర్విద్యాధరగణై
స్తథా | తస్మిన్నాయతనే సాక్షాత్ అనాదినిధనోహరిః | పద్మోపహరై ర్వివిధై
రిజ్యతే సిద్ధచారణైః" ఇతి (పూ-౩౨-౫౫-౫౮.)

* 'పళ్ళాశద్యోజనాయామం వింశద్యోజనవిస్త్రతం | ఇషుక్షేపోచ్చ
శిఖరం' ఇతివారాహే (౨౦). 'తథాసహస్రశిఖరకుముదస్యాన్తరేణచ | పళ్ళా
శద్యోజనాయామం త్రింశద్యోజనవిస్త్రతం | ఇషుక్షేపోచ్చశిఖరం' ఇతివాయు
పు. (పూ-౩౨-౬౦.)

† 'చన్ద్రస్య మహానాశ్రమః' ఇతివారాహే (౨౦) పా. వాయు - (పూ-
౩౨-౬౦.) 'శుక్రస్య' ఇతిపా.

‡ 'పురుషస్థలీ' ఇతి వారాహే 'పరూషస్థలీ' ఇతివాయు.

ర్శ్యవృత్తిలుం మహావిస్తృతమాన నాలుసరస్సుం నాలువసము
నూయిరుక్కుమ్.

కేసరమర్యాద వర్షపర్వతజ్జళిన్తే లే అష్టవిధ దేవజాతిగళు
క్కుం పడై వీడుగళాయిరుక్కుమ్.

ఇంద్రభారతమొట్టిన్దయెట్టునర్షముం భామమాన స్వర్గజ్జళేన్న
లామ్పడి భోగభూమియాయ్, పాపకారిగళుక్కు ప్రవేశయోగ్య
మిన్తి కే అతిశయితసుఖకరజ్జళాయ్, అనుభవితాక్కళాన పురుష
ర్గళో పతినాయిరం పన్నీరాయిరం వయస్సుక్కళిరున్దు అనుభ
విక్కలామ్పడి మృత్యుభయమన్ దిరుక్కుమ్.

ఇవర్షజ్జళో తని త్తనియే సప్తకులపర్వతజ్జళుం, నదిగళుం,
దేశవిభాగజ్జళు ముణ్ణాయిరుక్కుమ్.

అప్పడియన్తి యింద్రభారతవర్షం కర్తృభూమియాయ్, స్వర్గ
మోక్షఫలజ్జళుక్కు సాధనానుష్ఠానంపణ్ణగైక్కు స్థలముమాయ్,
నిషిద్ధానుష్ఠానజ్జళాలే నరశప్రవేశత్తుక్కుం తిర్యగ్యోనిజాతిగళు
క్కుం హేతువాయ్, అతిశయితపుణ్యార్జితత్తుక్కుం హేతువాన
స్థలమాగై యాలే, దేవాదిగళు మాశైప్పడుమ్పడి నిరతిశయ
వైలక్షణ్యై యుడైతా యిరుక్కుమ్. “ ఆత్రజన్మసహస్రా
ణాం సహస్రైరపిస త్తమ । కదాచిల్లభ తే జన్తు ర్మానుష్యంపుణ్య
సంశ్చయాత్ ” ¹ ఎన్తు ఆయిరంకోటిజన్తం పుణ్యై త్తిరటినాలిన్ద
దేశ త్తిలే యిరుక్కాల్ మనుష్యనాయపిఱక్కప్పెరుమెన్నుమ్పడి
యాయుం, “ గాయన్తిదేవాః కిలగీతకాని ధన్యాస్తు యే భారత
భూమిభాగేన్వర్గాఽపవర్గాస్పదమార్గభూతే భవన్తి భూయఃపురు
షాఃసురత్వాత్ । కర్తాణ్యసంకల్పితతత్ఫలానిసంన్యస్యవిష్టాపరమా

త్తరూపే । అవాప్యతాం కర్మమహీమనస్తే తస్మిన్లయం యే త్వ
 మలాః ప్రయాన్తి జానీమనై తత్త్వవయంబిలీనే స్వర్గప్రదేశకర్తృణిదే
 హబద్ధమ్ । ప్రాప్స్యమధన్యాః ఖలు తే మనుష్యా యే భారతేనేన్ద్రి
 యవిప్రహీనాః”² ఎన్దు స్వర్గవాసిగళాన దేవర్గళుమ్ - స్వర్గమో
 క్షుజ్గళిజ్జెయు మ్మడైకైక్కు మార్గభూతమాన భారతభూభాగ
 త్తిలే దేవత్వత్తైవిట్టుప్పోయ్ పిఱక్కిఱవర్గళో ధన్యరెన్దుం, అన్ద
 భారతమాగిఱ కర్మభూమియైప్పెన్దు ఘలసక్కుల్పజ్జళై యొత్తై
 న్దకర్మజ్జళై పరమాత్తావాన విష్ణువికాపక్కలిలే సమర్పిత్తు నిర్మల
 నాయ్, అపరిచ్ఛిన్ననానవకాపక్కలిలే యావర్శిలర్ ఏకీభావత్తై
 యడై గిఱార్గళో అవర్గళో ధన్యరెన్దుం, ఇన్ద స్వర్గప్రదమాన కర్తం
 లయిత్తు అవ్యళవిలే అవిడ త్తిలే దేహసమృద్ధతై నామడై గిఱో
 మెన్దు యిరుక్కిలోమే, భారతవర్ష త్తిలే జితేన్ద్రియరాయ్క్కొన్దు
 యిరుక్కిఱార్గళో యావర్శిలర్ అన్ద మనుష్యర్ ధన్యరితే
 యెన్దు మవర్గళో అజ్గిరున్దు పాడుమ్బడియాయుమితే యిదైశ
 త్తిల్ నై భవమిరుప్పదు.

ఇన్ద భారతవర్షం - నవభేదమాయిరుక్కుమ్. అన్ద యావన-
 (౧) ఇన్ద్రద్వీపం, (౨) కశేరుః, (౩) తామ్రవర్ణం, (౪) గభస్తి
 మాకా, (౫) నాగద్వీపం, (౬) సౌమ్యం, (౭) గన్ధర్వం, (౮)
 వారుణం, (౯) భారతజ్గళో.

ఇవన్దు త్తిలే భారతమొత్తేన్ద్రవెట్టుం కడలు క్కుళ్లెయాయ్,
 తెన్వడలాయిరమాయిరం యోజనమాగ భారతంకూట్టి సాగ
 రాన్తరితజ్గళాన ద్వీపజ్గళోన్దదాయిరుక్కుమ్.

ఇన్ద భారతవర్షం - “మహేన్ద్రో మలయస్సహ్యాః శుక్తి

మా నృక్షపర్వతః । విన్ధ్యశ్చ పారియాత్రశ్చ సస్త్రాత్రకులపర్వతాః” ¹ ఎన్ఱ మహేన్ద్రముదలాన వేణుకులపర్వతత్తై యుడై త్తాయీరుక్కుమ్.

అవై గళిల్-గణ్గా సిన్ధు సరస్వతీ శతద్రూ చన్ద్రభాగై ముదలానవాఱుగళ్ హిమవత్పర్వత త్తిలే పిఱన్దన. వేదస్సత్తి వేదవతి ముదలానవాఱుగళ్ పారియాత్ర త్తిలేపిఱన్దన. *నర్కదై సురసై ముదలానవై ఋక్షపర్వత త్తిలేపిఱన్దన. తాపీపయోష్ణీ ముదలానవాఱుగళ్ విన్ధ్యపర్వత త్తిలేపిఱన్దన. గోదావరీ భీమరతీ ముదలాననదిగళ్ సహ్యాపర్వత త్తిలేపిఱన్దన. కృతమాలై తామ్రపర్ణి తుడక్కమానవాఱుగళ్ మలయపర్వత త్తిలేపిఱన్దన. త్రిసామై ఋషి కూల్యై ముదలానవాఱుగళ్ మహేన్ద్రపర్వతత్తిలే పిఱన్దన. † ఋషీకా కుమారై ముదలాననదిగళ్ శ్రీశుక్తిమత్పర్వత త్తిలేపిఱన్దన.

ఇన్ద భారతవర్ష త్తిలే. (౧) కృత (౨) త్రేతా (౩) ద్వాపర (౪) కలియుగజ్ఞాపిఱ యుగభేదత్తాల్పణాన వేణుపాడుల్లదు. భోగ భూమియాగై యాలే అల్లాద యెట్టువర్షజ్ఞుక్కివై యితై.

నూతాయీరం యోజనమాయామ విస్తారజ్ఞై యుడై యయిన్ద జమ్బూద్వీపత్తై - నూతాయీరంయోజనం పఱవై యుడై త్తాయవలయాకారమాన లవణసముద్రమావరి త్తిరుక్కుమ్.

ఇప్పడి † “జమ్బూద్వీప శాల్మలీశ్చ కుశక్రాశ్చాత్రధైవచ ।

1 (వి-పు-౨-౩-౩.)

* ‘నర్కదాసురసాద్యాశ్చ నద్యో విన్ధ్య వినిర్గతాః । తాపీపయోష్ణీ నిర్విధ్యా ప్రముఖాఋక్షసమ్భవాః’ ఎన్ఱ శ్రీ విష్ణుపురాణత్తిలి (౨-౩-౧౧.) రుక్మైయాలే అప్పడియేఇప్పిడ త్తిలం పాఠజ్ఞోశ్చ వేణుమ్. † ‘ఋషికుల్యా’ ఇతి వి. పు. (౨-౩-౧౪) పా. ‡ (గా-పూర్వఖం-౪౫-అధ్య-౪.)

శాకశ్చపుష్కరశ్చేతి సప్తద్వీపాఃప్రకీర్తితాః” ఎన్టు గారుడపురా
ణత్తిలుం, “జమ్బూన్ద్రక్షాహ్వయాద్వీపాశాల్తలిశ్చాపరోద్వీజః కుశ
స్తథా క్రౌశ్చశాఖః పుష్కరశ్చైవసప్తమః” ¹ ఎన్టు, శ్రీవిష్ణుపు
రాణత్తిలుం శొల్లస్పట్టన ప్తద్వీపజ్గళై యుం, “ఏతేద్వీపాస్సముద్రై
స్తుసప్తపథిరావృతాః। అవణేక్షుసురాసర్పిర్దధిదుగ్ధజలైస్సమమ్”
² ఎన్టు శొల్లుగిజపసియే ద్వీపసమజ్గళాన అవణాది సముద్రజళుమ్
సప్తద్వీపజ్గళై యు మావరిత్తిరుక్కుమ్. అనిల్ జమ్బూద్వీపావరణ
మానలవణసముద్రతై యిరణ్డనూతాయీరం యోజనంపరవై
యుడైత్తాన ప్లక్షద్వీపమావరిత్తిరుక్కుమ్.

అన్దస్లక్షద్వీపముమ్ నిర్వాహక రాజభేదత్తాలే(౧) *శాన్తాభ
యమెన్టుమ్(౨)శశిరమెన్టుమ్(౩)సుఖదమెన్టుమ్(౪)ఆనన్దమెన్టుమ్
(౫) శివమెన్టుమ్ (౬) క్షేమకమెన్టుమ్ (౭) ధ్రువమెన్టుమ్
ఏఱువర్ష మాయరుక్కుమ్. ఇవర్షశ్రిల్ (౧)గోమేదమెన్టుం (౨)
చంద్రమెన్టుం (౩) నారదమెన్టుం (౪) దున్దభియెన్టుం (౫) సోమ
కమెన్టుం (౬) ‡ సునావమెన్టుం (౭) నైభ్రాజమెన్టుం ఏఱువర్ష
పర్వతమాయరుక్కుమ్. ఇప్పర్వతజ్గళితే పిఱన్దు సముద్రగామిని
గళాన నదిగళ్ (౧) అనుతవైయెన్టుం, (౨) శిఖియెన్టుం, (౩)
విపావైయెన్టుం, (౪) త్రిదివైయెన్టుం, (౫) క్లమైయెన్టుం, (౬)
అమృతైయెన్టుం, (౭) సుకృతైయెన్టుం, పాపహరై గళానవివైగ
ళేఱుమిరుక్కుమ్.

1 (వి-పు-౨-౨-౫). 2 (వి-పు-౨-౨-౬).

* ‘శాన్తహయ’ ఇతి వి. పు. (౨-౪-౩.) పా.

† ‘సుమఖోదయ’ ఇతి వి. పు. పా. (౨-౪-౪.)

‡ ‘సుమనా’ ఇతివి-పు(౨-౪-౭) పా.

ఇవ్వేయవర్ష త్తిలుం యుగభేదవ్యవస్థగళిలై; సర్వకాలముం
 త్రేతాయుగసమానమాయరుక్కుమ్. ఇదిల్ బ్రాహ్మణ-క్షత్రియ-
 వైశ్య-శూద్ర గళుక్కు-ఆర్యర్ గళి, కురర్ గళి, విదేశ్యర్ గళి (వి
 దంశత్తుక్కుళి). భావిక శెన్ఱు పేరాయరుక్కుమ్. ఇవర్ గళుక్కు యు
 గభేదజ్ఞతాలే వరుం హ్రాసవృద్ధ్యవస్థగళుమిలై. ఇన్ద్రక్షదీప్తిపంతు
 డ్దశికాకదీప్తిపమితాగనైన్ద్రదీప్తి త్తిలుం మనుష్యోనోయగ్గ్ గ్లు
 ఐయ్యాయరంవయస్సుపుగురువర్ గళి. సర్ణాశ్రమానురూపమా
 నధర్మజ్ఞు మనికలమాగనడక్కుమ్. జన్మూబ్దీప్తి త్తిల్ జమ్బు
 పూపాదిప్రమాణతైయ్యుడై త్తాయరున్ద స్తక్షదీప్తి త్తినుడై యపే
 రుక్కు నిర్వాహకమాన స్తక్షమాగిజవృక్షము మన్దదీప్తి త్తిను
 డై య మధ్య త్తిలేనిర్కుమ్. ఇన్దదీప్తి త్తిల్ సోమరూపియాన
 సర్వేశ్వర నన్ద బ్రాహ్మణాదిగళాలే యారాధిక్ష్పడానిర్కుమ్.
 ఇన్ద స్తక్షదీప్తి త్తి యిజ్ఞానూతాయరంయోజనం పరప్తైయు
 డై త్తాన యిక్షురసాత్మకమానసముద్రమావరి త్తిరుక్కుమ్.

ఇన్దయిక్షురసాత్మకమానసముద్రతై యిదిలిజ్ఞానాలునూ
 తాయరం పరప్తైయుడై త్తానశాల దీప్తిపమావరి త్తిరుక్కుమ్.
 అదువుం నిర్వాహకరాజభేదత్తాలే యేయవర్ష మాయరుక్కుమ్.
 అవై యావన- (౧) శ్వేతం, (౨) హరితం, (౩) జీమూతం,
 (౪) రోహితం, (౫) వైద్యుతం, (౬) మానసం, (౭) సుప్రభ
 మెన్ఱుపేరై యుడై యవై యాయరుక్కుమ్. ఇవై త్తిల్ వర్ష పర్వ
 తజ్ఞి రత్తోత్పత్తిస్థానమాయ్కొన్ఱు, (౧) కుముదం, (౨)
 ఉన్నరం, (౩) బలాహకం, (౪) మహాషధిస్థానమానద్రోణం,
 (౫) కంకం, (౬) మహిషం, (౭) కకుద్దా యెన్ఱేత్తాయరుక్కుమ్.

ఇవై త్తిలాఱుగళుం- (౧) యోని, (౨) తోయై, (౩) విత్తుష్టై,
 (౪) చంద్రై, (౫) శుక్లై, (౬) విమోచని, (౭) నివృత్తి యెన్నేత్తా
 యిరుక్కుమ్. ఇదిల్ బ్రాహ్మణ-క్షత్రియ-వైశ్య-శూద్రర్ గళి-కపిల
 రెన్టుం, అరుణరెన్టుం, పీతరెన్టుం, కృష్ణరెన్టుం పేరాయ్ వాయుశ
 రీరియాన భగవానై యజ్ఞేయారాధిప్పర్ గళి. ఇన్ద శాల్కలి
 ద్వీపమెన్ఱిఱ పేరుక్కు పేతువాన శాల్కలమాగిఱ నృక్షం
 మున్బుళొన్న జమ్బు స్లక్షజళోపాది ద్వీపనిర్వాకమా యిరు
 క్కుమ్. ఇన్ద శాల్కలిద్వీపమిత్తోడో త్తప్పరవైయుడై త్తాన మధు
 రసాత్త కమాననముద్రత్తాలే యావృతమాయిరుక్కుమ్.

ఇన్దక్కడలితిలిరట్టియాన యెట్టునూతాయరం యోజనం
 పరవై యుడై త్తాన కుశద్వీపత్తాలేయావృతమా యిరుక్కుమ్.
 ఇదువుం- నిర్వాహక రాజభేదత్తాలే యేఱువర్ష మాయిరుక్కుమ్.
 అనై యావన- (౧) ఉద్భిదమెన్టుం, (౨) వేణుమానెన్టుం, (౩) సైన్వి
 రథమెన్టుం, (౪) లమ్బనమెన్టుం, (౫) ధృతియెన్టుం, (౬) ప్రభాకర
 మెన్టుం, (౭) కపిలమెన్టుం పేరాయిరుక్కుమ్. ఇదిల్ వర్షాచలగళి-
 (౧) విద్యుమమెన్టుం, (౨) హేమ శైలమెన్టుం, (౩) ద్యుతిమానెన్టుం,
 (౪) పుష్పవానెన్టుం, (౫) కుశేశయమెన్టుం, (౬) హరియెన్టుం,
 (౭) మన్ధరమెన్టు మేత్తాయిరుక్కుమ్. ఇదిల్ పిఱన్ద వాఱుగళుం- (౧)
 ధూతపావైయెన్టుం, (౨) శివైయెన్టుం, (౩) పవిత్రైయెన్టుం,
 (౪) సుమతియెన్టుం, (౫) విద్యుతైయెన్టుం, (౬) అమ్బైయెన్టుం,
 (౭) మహీయెన్టు మేత్తాయిరుక్కుమ్. ఇదిల్ బ్రాహ్మణ-క్షత్రియ-
 వైశ్య-శూద్రర్ గళి-దమినరెన్టుం, శుష్కిణరెన్టుం, సైహరెన్టుం,
 మన్దేహరెన్టుం, పేరాయ్ బ్రహ్మరూపియాన నర్దేశ్వరనై యన్ద
 ద్వీప త్తిలే తన్తాముడై యకర్త విధిపారతన్త్ర్యరూపమానవధికార

రక్షాధిమాగ వారాధియానిర్పర్గళి. ఇంద్రకుశద్వీప త్తినుడై య పే
రుక్కు నిర్వాహక మాన కుశస్తమ్భమందద్వీపమద్భ్య త్తిలేనిర్కుమ్.
ఇంద్రకుశద్వీపం-అత్తోపాదిపర ప్పైయుడై తాన నెయ్కడలా లే యా
వృతమాయరుక్కుమ్.

ఇంద్ర నెయ్కడల్ - ఇతి లిరట్టియాన పతినాఱునూతా
యిరం పరపై యుడై తాన క్రౌఞ్చద్వీపతా లే యావృతమా
యరుక్కుమ్. ఇదువుం మున్నుపోలే యేఱువర్ష మా యిరు
క్కుమ్. అనై యానన (౧)కుశలమెన్టుమ్ (౨)మనుగమెన్టుమ్ (౩)
ఉష్ణమెన్టుమ్ (౪)సీవరమెన్టుమ్ (౫) అన్ధకారమెన్టుమ్ (౬) ముని
యెన్టుమ్ (౭) దున్దుభియెన్టుం పేరాయరుక్కుమ్. ఇదిల్ వర్ష పరవృత
జ్గళి - (౧) క్రౌఞ్చమెన్టుమ్ (౨) వానునమెన్టుమ్ (౩) అర్ధకారక
మెన్టుమ్ (౪) ప్రకాశకరమాన రత్నకైలమెన్టుమ్ (౫) దివావృ
తెన్టుమ్ (౬) పుణ్డరీక వా నెన్టుమ్ (౭) దున్దుభియెన్టు మేఱాయరు
క్కుమ్. ఇనై త్తిలాఱుగళుమ్ (౧) గారియెన్టుమ్ (౨) కుముద్వతి
యెన్టుమ్ (౩) సన్ధ్యయెన్టుమ్ (౪) రాత్రియెన్టుమ్ (౫) మనోజన్తై
యెన్టుమ్ (౬) ఖ్యాతియెన్టుమ్ (౭) పుణ్డరీకై యెన్టు మేఱాయరు
క్కుమ్. ఇదిల్ బ్రాహ్మణ-క్షత్రియ-వైశ్య-శూద్రర్గళి. పుష్కర
రెన్టుమ్, పుష్కలరెన్టుమ్, ధన్యరెన్టుమ్, తిష్యరెన్టుమ్ పేరాయ
రుద్రరూపియాన సర్వేశ్వరనై యాగాదికర్తజ్గళి లే యారాధియా
నిర్పర్గళి. ఇంద్ర క్రౌఞ్చద్వీపమెన్దిఱ పేరుక్కు నిర్వాహ మిదిల్
ప్రథమమాన వర్ష పరవృతమాయుళ్ల క్రౌఞ్చపరవృతంతా నే యా
యరుక్కుమ్. ఇంద్ర క్రౌఞ్చద్వీపమిత్తోడొత్త పరపై యుడై తాన
తయిర్కడలా లే యావృతమాయరుక్కుమ్.

ఇంద్రతయిర్కడలితిలిరట్టి త ముప్పత్తిరణ్ణ నూతాయిరంయో

జనం పరస్పై యుజ్జేతాన శాకద్వీపతా లే యావృతమాయరు
 క్కుమ్. ఇదుపుమేఘవర్ష మాయరుక్కుమ్. అవై యావన-(౧) జల
 దమెన్దుమ్ (౨) కుమారమెన్దుమ్ (౩) సుకుమారమెన్దుమ్ (౪) మ
 రీచకమెన్దుమ్ (౫) కుసుమోదమెన్దుమ్ (౬) సంమోదమెన్దుమ్ (౭)
 మహాద్రుమమెన్దు మేత్రాయరుక్కుమ్. ఇదిల్ వర్ష పర్వతజ్గల్ - కీర్తి
 కే (౧) ఉదయగిరియెన్దుమ్ (౨) జలధారగిరియెన్దుమ్ (౩) రై వ
 తకమెన్దుమ్ (౪) శ్యామమెన్దుమ్ (౫) అమ్భోగిరియాన వస్తగిరియె
 న్దుమ్ (౬) అమ్మికేయమెన్దుమ్ (౭) రమ్యమెన్దు మేత్రాయరుక్కుమ్.
 ఇవై త్తిలాఱుగళ్ - (౧) సుకుమారియెన్దుమ్ (౨) కుమారియెన్దుమ్
 (౩) నళినియెన్దుమ్ (౪) వేణుకై యెన్దుమ్ (౫) ఇత్తుచుతియెన్దుమ్ (౬)
 ధేనుకై యెన్దుమ్ (౭) గభ స్తియెన్దు మేత్రాయరుక్కుమ్. ఇదిల్ బ్రా
 హ్మణ-క్షత్రియ-వైశ్య-శూద్ర గళ్, వంగరెన్దుమ్, మాగధరెన్దుమ్
 మానసరెన్దుమ్, మన్దగరెన్దుం పేరాయ్, సూర్యరూపియాన సర్వే
 శ్వరనై తన్తాముడై య వర్ణానురూపకర్తజ్గల్ లే యారాధియాని
 ర్పర్ గళ్. ఇవర్షజ్గల్ లే స్వర్గ త్తిలుం పుణ్యవశత్తా లే పోన్దపురుష
 ర్ గళ్ పరస్పరం రాగద్వేషాదిగళగ్ధ్లు యిన్దపుణ్యనదిగళినుడై
 య జల తై వినియోగజ్గ్ణు నిత్యసుఖగళాయ్ వ ర్తిప్పర్ గళ్.
 ఇన్దశాకద్వీప త్తినుడై య పేరుక్కు నిర్వాహకమాన శాక స్తమ్బ
 మాగిఱ మహాపుక్ష మన్దద్వీపమధ్యేనిర్కుమ్. ఇన్దద్వీపజ్గళాటిలు
 ముణ్డానవర్ష పర్వతజ్గల్, జమ్బూద్వీపంతుడగ్గి యెన్దుక్కున్దుయిరట్టి
 యాన ద్వీపజ్గల్ పాదిపర్వతజ్గళు మొన్దుక్కున్దు యిరట్టి తనీళ తై
 యుమ్ అగల తైయు ముయర్తియైయు ముడై తాయ్ యిరణ్డనము
 ద్రజ్గళై యుం పగ్గ్రియిరుక్కుమ్. అదావదు - ఇరణ్డనముద్రత్తు
 క్కుళ్ నడుపుజమ్బూద్వీపత్తుక్కు-ప్రధానజ్గళాయ్ క్కొణ్డు నూతా

యిరంయోజనంకీర్తయేత్ నీశముం, యిరణ్ణాయిరంయోజన ముయ్యై
యైయు మన్వశవుపరస్వైయుముడై త్తాన నీలనిషధజ్జళిత్ కాట్టిల్
ప్లక్షద్వీప త్తిల్ వర్ష పర్వతజ్జళి లవణేక్షుసముద్రజ్జళిక్కు సడు
వు యిరణ్ణనూతాయిరం యోజనాయామ తైయుడై త్తాయ్ యి
రణ్ణకడలై యుంపగ్గ్ శ్రీ నాలాయిరం యోజనముయగ్గ్ శ్రీయైయు
మన్వశవు విస్తారతైయు ముడై త్తాయిరుక్కుమ్. ఇప్పజి జమ్బూ
ప్లక్షశాల్మలి కుశకౌశ్చశాక పర్వస్తమాగ వుణ్ణాన వర్ష పర్వ
తజ్జ శోన్ముక్కున్తు యిరటి తిరుక్కు మెన్త దాయిగ్గ్ యు. ఇన్ద శాక
ద్వీప తై యితోడో త్తపరస్వైయుడై త్తాన * క్షీరాబ్ధియావ
రి త్తిరుక్కుమ్.

ఇన్ద క్షీరాణ్ణ వ తై యితిలిరటిత్తు అఱుప త్తినాలునూతా
యిరం యోజనప్పరస్వై యుడై త్తాన పుష్కర ద్వీపమావ
రి త్తిరుక్కుమ్. ఇన్దపుష్కరద్వీపం నిర్వాహక రాజభేదత్తాలే (౧)
మహాపీతమెన్తుమ్ (౨) ధాతకీసంజ్ఞమెన్తు మిరణ్ణవర్ష మా యి
రుక్కుమ్. ఇరణ్ణక్కునడువే మానసోత్తరమెన్తు పేరాయ్ ఐన్పతినా
యిరం యోజనముయ ర్తియైయు మన్వశవుపరస్వైయుముడై త్తా
య్ కొణ్ణ మదిళిట్టాప్సాలే మణ్ణలాకారమానదొరు వర్ష పర్వత
మాయిరుక్కుమ్. ఇదిల్ మహాపీతమలై ప్పఱిమ్మిల్ వలయనూ

* ఇన్ద శాక ద్వీపత్తుక్కుల్ అన్తసూతం శ్వేతద్వీపమ్. 'శాక ద్వీపం
సమావృత్య క్షీరోదః సాగరస్థితః । శ్వేతద్వీపశ్చ తన్తద్ధ్యే నారాయణ
పరాయణాః' ఎన్తు తుడగ్గి కూర్తపురాణ త్తిల్ పూర్వభాగ త్తిల్ (౪౨)
వ దధ్యాయ త్తిల్ విన్తరేణ శ్వేతద్వీపవర్ణనముం, తత్రస్థ పురుషర్షభుడైయ
రూపాది వర్ణనముం, అవ్విడ త్తిలెన్దున్దరుళియిరుక్కుం క్రియాసార్థం శ్రీమ
హ్నారాయణమడైయ స్వరూపాదివర్ణనముం శొల్లప్పట్టిదితే.

యిరుక్కుమ్. ధాతకీయుల్లీ వలయమాయిరుక్కుమ్. ఇవై త్తిల్ పరిక్కిఱ పురువర్ గళ్ పతినాయిరంవయస్సు ప్పకురువర్ గళ్. అధివ్యాధిగళుమ్, రాగద్వేషాదిగళు మత్తగ్గిరుప్పర్ గళ్. సర్వరుముత్కృష్టరాగై యాలే అధమోత్తమవిభాగమిలై. సత్యమొత్తీయిన డవామైయాలే సత్యాన్యతవిభాగమిలై. అవిడ్డ త్తిల్ పర్వతజళుమ్ నదిగళుమ పేక్షితజళిలై. అవిడ్డ త్తిల్ మనుష్యర్ గళ్ దేవగళోడోత్త వడివై యుడై యవర్ గళా యిరుప్పర్ గళ్. భామమానస్వర్గమాయ్కోణ్ణు భోగభూమియాయిరుక్కైయాలే నర్ణాశ్రమాచారాపేక్షైయుం, ఫలసాధనధర్తార్జనాపేక్షైయుమత్తమమానదేశమాయిరుక్కుమ్. ఇన్దపుష్కర త్తిలే బ్రహ్మపుక్కుస్థానమాయ్పుష్కరమెన్ఱు పేరాయిరుప్పదొరు ఆలయత్తిలే పతినాయిరందళమాయిరుప్పదొరు తామరై పూర్వవిశేషే బ్రహ్మ దేవాసురరాలే యారాధితనాయిరుక్కుమ్. అన్దపుష్కరం ఇన్దద్వీపతినుడ్డై యపేరుక్కు హేతువాయిరుక్కుమ్. ఇన్దపుష్కరద్వీప తై యిత్తోడోత్తపరప్పై యుడై తాన తణ్ణిక్కడలావరి త్తిరుక్కుమ్.

ఇప్పడి సప్తద్వీపప్రమాణమాన సప్తసముద్రజళు మొన్ఱుక్కొన్ఱు యిరట్టి త్తిరుక్కు మెన్ఱ దాయిత్తు. ఇన్ద సముద్రజలజళుక్కుచన్ద్రోదయాస్తమితజళిల్ వృద్ధిక్షయజళళాయిరుక్కుమ్. ఇప్పడి సప్తద్వీపసముద్రసహితమాన భూమణ్ణల మ్మేరుమధ్యమాగ యిరుపక్కము మైన్దుకోటి యెఱునూతాయిరయోజన మాయామవిస్తారజళై యుడై తాయిరుక్కుమ్. ఇదు మనుష్యాది జనజళుక్కు ఆవాసయోగ్యమాన భూమణ్ణల పరిణామమ్. ఇదుక్కు ప్పఱిమ్మే మనుష్యాది సంచారయోగ్య మిన్ఱియిలే లోకాలోకపర్వత త్తళవుమ్ కణ్ణాడిప్పఱిమ్మోలే నిర్మలమాయ్, స్వర్ణమయమాయ్,

మున్నుశొన్న భూమణ్ణలత్తుక్కు యిరట్టియాయ్, పత్తుకోటి పతి నాలునూతాయరమ్ యోజనం పరప్పెయుముడైత్తాన స్థవిశేష త్తాలేయావృతమాయరుక్కుమ్. ఇత్తై పతినాయరంయోజన ము య్ రియైయు మవ్వళవు పరప్పెయుముడైత్తాన లోకాలోకపర్వ తమావరిత్తిరుక్కుమ్. ఇదిల్ మహామేరువైత్తుడణ్ణి చక్రవాళాద్రి ముడివాగ ప్పన్నిరణ్ణరైకోటి పదినేఱు నూతాయర త్తఱుపది నాయర మళవావిరుక్కుమ్.

ఎజ్జనేయెన్నిల్-మున్ను లోకపరిమాణమాగచ్చొన్న నైన్దు కోటి యెఱునూతాయరత్తిల్ మధ్యమాన మేరువుక్కు ఒరుపక్క మిరణ్ణరైకోటి మూన్దునూతాయర తైన్పదినాయరం యోజన ముమ్, ఇదుక్కు పుటమ్బాన జనశూన్యదర్పణదేశం పత్తుకోటి పదినాలు నూతాయరం యోజనముం, చక్రవాళాద్రి పదినా యరంయోజనముమాగ ప్పన్నిరణ్ణరైకోటియోజనమాయ్, పది నేఱునూతాయర త్తఱుపదినాయరం యోజనముమా యిరుక్కు మెన్దు దాయిన్దు. ఇన్దు చక్రవాళాద్రిక్కప్పాల్ అణ్ణకటాహపర్వ త్తమాగ పదినేఱు నూతాయర త్తఱుపదినాయరం కుత్తెన్దు పన్ని రణ్ణరైకోటి యోజనముమాయిరుక్కుమ్.

ఆగ మహామేరువుక్కు ఒరుపక్క మిరుపత్తైన్దుకోటియాయ్, మన్దుప్పక్కము మిప్పడియాగై యాలే ఆయామవిస్తారజ్ఞో పఞ్చాశతోటియాయ్, భూపరిమణ్ణల మిదిల్ మున్దుడణ్ణాన నూ య్ నైన్దుకోటి యోజనమాయామ విస్తారమా యిరుక్కుమ్. ఇత్తై వరాహపురాణత్తిలే “భూమణ్ణలన్దు శతకోటివిస్తారం సాణ్ణ కటాహం” ఎన్దు మహామేరువైచ్చొన్దు పఞ్చాశతోటియాయ్, భూమణ్ణల మ్మైయ శతకోటి విస్తారమాగ చొల్లప్పట్టదు.

ఇప్పడియే స్కంద పురాణ త్రిత్ శివ రహస్య త్రిలుమ్ విస్తరేణ శొల్లప్పట్టదు. “కోటివ్యయం త్రిపంచాశత్ లక్షాణిచ తతఃపరమ్ । పంచాశ చ్చసహస్రాణి సప్తద్వీపాస్ససాగరాః । తతోహి రణ్ణయీభూమిః దశకోట్యో వరాననే । దేవానాం క్షీడనార్థాయ లోకాలోక స్తతఃపరమ్ । పర్వతో వలయాకారో యోజనాయుత విస్తృతః । తస్మాత్ బాహ్యంతమో ఘోరం దుష్ప్రేక్షంజీవవర్జితమ్ । పంచత్రింశత్స్సృతాః కోట్యో లక్షాణ్యేకో నవంశతీః । చత్వారింశ త్సహస్రాణి యోజనానాం వరాననే । సప్తసాగరమానస్తు గర్తో దస్తదన స్తరమ్ । కోటియోజనమానస్తు కటాహస్సంవ్యవస్థితః” ఎన్ఱు శొల్లగై యాలే మేరువుక్కొరుపక్క మైన్బదుకోటియాయ్, మల్లొప్పక్కము మప్పడియే యాగై యాలే, ఆగ శతకోటివిస్తార మాగ చొచ్చిలుగిటపక్షం - శాస్త్రీయమాన మానాఙ్గుళాదిగళై ప్పల్లొ లొకికమానాఙ్గుళ మధ్రాంశమాగై యాలే (యుం) హస్తమాగిటతచ్చ ముత్త త్రిత్ (అ) విత్ స్తియాగిట లొకికహస్త మధ్రాంశమాయ్ అదిలిరట్టిప్పాలే శొల్లిత్తామి త్తనై . * పంచాశ త్కోటియే సర్వత్రావిరుద్ధమాగక్కడవదు. ఇదిల్ చక్రవాళా ద్రిక్కవ్వరుకు తామసభూతజ్జల్వరిక్కుం దేశమాయ్, ఘోరాన్ధ కారముమాయ్, గర్తోదముమాయరుక్కుమ్. అదుక్కవ్వరుకు మహాపురుషస్థానమాయ్ అణ్ణకటాహత్తుక్కునడువే యెఙ్గుమొ క్కక్కిళ్ల మేలెఙ్గుం శూళ్లన్దు వై కుణ్ణాఖ్య మహాలోకజ్జళాయరు క్కుమ్.

* ‘శాస్త్రీయాఙ్గుళసిద్ధై ర్యోజనైః పంచాశత్ కోట్యవః, లొకి కాఙ్గుళసిద్ధయోజనై శ్చతకోట్యస్సృతీః’ ఇతి-శ్రీ విష్ణుచిత్తీయాసుసారేణావిరోధేన నేతవ్య ఇత్యభిప్రాయః.

ఇప్పడి * శ్రీభాగవత్తిలుం, †హరివంశ మూనుశోక త్తిలుం
వైదికపుత్రానయన ప్రస్తావ త్తిలే ఇద్ద భగవల్లోకజ్ఞో వర్ణిక్కు
ప్పట్టన.

‘కోటియోజనమానస్తు కటాహః సంవ్యవస్థితః’ ఎన్తు అణ్డక
టాహ మొయకోటియోజన మడిప్పత్తై యుడైత్తదాక చ్చొల్ల
ప్పట్టదు.

ఇప్పడి యణ్డకటాహత్తుక్కు నడువుళ్లభూవిస్తారం పళ్ళాశత్తో
టియాన పొరాది ఊర్ధ్వాధఃకటాహజ్జుక్కు నడువుళ్లపుయర్రి
యుం పళ్ళాశతోక్కిటియాయరుక్కుమ్. యోజనమాపదు - “జా
లకాంతఃప్రవిష్టేఽర్కరశ్చై దృశ్యాదృశాశనైః | ఏతేఽణవఞ్చిభ్యా
తాస్తవపరమాణవః || తేభ్యఃపరతరంనాస్తి పరిమాణుకథ
చ్చన | ఏషామష్టగుణోరేణుః రేణుభిశ్చష్టభిఃపరైః || రోమా
గ్ర ఇతినిర్దిష్టం లిఖ్యాలో మభిరష్టభిః | లిఖ్యాష్టగుణితా యూ
కా యూకాష్టగుణితాయవాః || యవాష్టగుణితంయత్తన్తా
నాజ్ఞశ ముదాహృతమ్ | స్వస్యదక్షిణ హస్తస్య మధ్యమాజ్ఞశీ
పర్వణా || మధ్యమేన మితంయత్తన్తాత్రాజ్ఞశ మితిన్మృతమ్ |
హస్తోజ్ఞశీవింశత్యా చతురశ్చితయా చతుష్కరోదణ్డః || దణ్డా
నాంపశ్చశతంకోశశ్చ ద్విగుణమర్ధగవ్యూతమ్ | తద్విగుణంగవ్యూ

* (భా-౧౦-౮-౯.) వైదిక పుత్రానయనపుత్రాస్త మ్పర్కువుమ్.

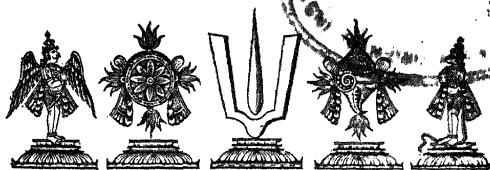
† హరివంశే విష్ణుపర్వణి. ౧౧౫-౮. ౧౧-౧౨-౧౩ - ‘బ్రహ్మతేజో
మయందివ్య మాశ్చర్యం దృష్టవానసి | అహంసభరతశ్రేష్ఠ మత్రైజస్తస్సనాతనం ||
ప్రకృతిస్సామమపరా వ్యక్తావ్యక్తాచ భారత | తాంప్రవిశ్య భవన్తీహ ముక్తా
భరతస త్తమ్ || సాసాశ్చ్యానాం గతిఃపార్థ యోగినాంచ తపస్వీనాం | తత్పరం
పరమంబ్రహ్మ సర్వవిభజతే జగత్ ||

తంద్విగుణం యోజనవిద్యోత్ ||” ఎన్ఱ శొలుగిటపడియే జాలక
రన్ధ్రత్తీల్ ఆదిత్యకిరణజుళిలే తోన్ద్రుగిట త్రసరేణుక్కుళుక్కు
అణువెన్ఱుపేరాయ్, అన్ద పరమాణుక్కు శేట్టుక్కుణ్డదు - రేణు
వాయ్, రేణు యెట్టుక్కుణ్డదు. మయిర్ నుణియాయ్, రోమా
(గమెట్టుక్కుణ్డదు. ఈరాయ్, ఈరెట్టుక్కుణ్డదు. పేనాయ్,
పేనెట్టుక్కుణ్డదు - నెల్లాయ్, నెల్లెట్టుక్కుణ్డదు - మానాన్ఱు
శమాయ్, మానాన్ఱుశమిరుపత్తినాలుక్కుణ్డదు - హస్త మెన్ఱు
శొల్లప్పట్ట తచ్చముత్తమాయ్, హస్తంనాలుక్కుణ్డదు - కోలాయ్,
కోలైన్దనునూఱుక్కుణ్డదు. కోశమాయ్, కోశమిటణ్డదు. అర్ధ
గవ్యూతియాయ్, అదిటట్టిత్తదు. గవ్యూతియాయ్, గవ్యూతియిట
ట్టిత్తదు. యోజనమెన్ఱిటమానాన్ఱుశ మర్యాదై యాలుం, పురు
షనుడై యదక్షిణహస్తత్తీల్ మధ్యమాన్ఱుళి మధ్యమపర్వతాలే
పరిమితమానమాత్రాన్ఱుశ మర్యాదై యాలుం, హస్తవిత్తసిభేదత్తాలే
యొన్ఱుక్కున్ఱు అర్ధాంశమాయిరుక్కైయాలుం పక్షాశతోటి
విస్తీర్ణయాన భూమియై శతకోటిప్రమాణై యెన్ఱిట వారాహాది
వచనజుళుక్కు విరోధమేయిలై.

ఇతి తత్త్వనిరూపణే సాధారణభూమణ్డల నిరూపణంనామ

తృతీయోఽధికారః.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

చతుర్థోఽధికారః.

ఇప్పటి పుణ్యపాపార్జనాదిగతుక్కు యోగ్యమాన భూమణ్డల నిరూపణంపణ్ణితాయ్, అనన్తరమివన్త్రీనుడైయ ఫలభోగస్థానం నిరూపిక్కుప్పడుగిడు. అదు భోక్తావాన చేతననుక్కు వైరా గ్యహేతువాగైయాలే ముదల్పాపఫలరూపమాన నరకజ్గళ్ ని రూపిక్కుప్పడుగిడు.

ఇన్ద నరకజ్గళుక్కు స్థానం “అన్తరాశ ఏవత్రిజగత్త్యాశ్చ దిశిద షీణస్యామథస్థాత్ భూమేరుపరిష్టా చ్చాన్ద్రజలశయస్య”¹ ఎన్త శ్రీభాగవత త్రిలేయుం “తతస్తు నరకా విసా భువౌధస్సలిలస్యచ | పాపినోయేషు పచ్యంతే తాన్ శుణువ్య మహామునే”² ఎన్త శ్రీవిష్ణు పురాణ త్రిలుం కీర్తే అణ్డకటాహ త్త్రిమేలాన గర్భోదకరూపమాన జలాశయ త్త్రిమేలాన పాతాశ త్రిలే నరకస్థానజ్గళాయరుక్కుం.

అనైయావన. “చారవ స్సూకరో రోధ స్త్రాలో విశనన స్తథామ హాజ్వాల స్తప్తకుమ్భో లవణోఽథ విలోహితః || ౨ || రుధిరామ్బో నై తరణిః క్రిమిశః క్రిమిభోజనః | అసివత్రవనం కృష్ణో లాలాభక్ష శ్చ దారుణః || ౩ || తథాపూధవహః పాపో వహ్నిజ్వాలోహ్యధశ్శిరాః | సన్దంశః కృష్ణసూత్రశ్చ తమశ్చా వీచిరేవచ || ౪ || శ్వభోజనశ్చాప్ర

¹ భాగ-(౫-స్కం. ౨౬-౫). ² (వి. పు-౨-౬-౧).

తిష్ఠో హ్యవీచిశ్చ తథాపరః । ఇత్యేవమాదయశ్చాన్యే సరకాభృశ
 దారుణాః॥౧॥ యమస్యవిషయే ఘోరా శ్చస్త్రాగ్నిభయదాయినః ।
 పతన్తి యేషు పురుషాః సాపకర్తరతాస్తుయే॥౨॥” ¹ఎన్టు శ్రీవిష్ణుపు
 రాణ త్రిలుం, “భూమేరధఃస్థితోఘోర ఉష్ణాత్కారారవ్రామహాః ।
 సుదారణస్తుశీతాత్తా తస్యాభస్థాత్తమస్త్వనృతః ॥ నికృస్తనఃకృష్ణ
 శూత్రో మోహశ్చాప్యతిదారుణః । అఘోరస్తు వధః ప్రోకో
 నవస్థానోఽప్రతిస్థితః । ఏకీభూతశరీరశ్చ వివేచ్యోఽవీచిరేవచ । సుఘో
 రోదారుణోరోధః మహాకారవఏవచ” ²ఎన్టు వాయవ్యత్రిలుం
 శొల్లుగిఱపడియే *నరకజ్జళ సజ్జ్యతజ్జళాయరుక్కుమ్.

ఇవై త్రిల్ కారవమెన్టు పేరాయ్ పరితాపరూపమాననరక త్రి
 లే సాక్షీయత్తిను శొల్లాదిరుక్కుమవనుం, అన్యథావాగచ్ఛొల్లు
 మవనుం, కూతై సాక్షీయుం, ధర్మాధిక్రతనాయ్ వైత్తు అసమ్య
 గ్యావణంపణ్ణమవనుం, పక్షపాతియుం, అసత్యవాదియుం ప్రవే
 శిప్పర్ గళ్. †

ఇన్ద రారవసూకరజ్జళాగిఱనరకజ్జళ్ రురువుం సూకరముమా
 గిఱ మాణపన్తిగళై కొల్లుంప్రకార త్రిలే పీడిక్కై ³ఎన్టుశ్రీభాగ
 వత త్రిలే శొల్లపట్టదు.

1 (వి. పు-౨-౬). 2 (వాయుపు-ఉ-ఖ-౩౯-అ-౧౭౫-౧౭౬ శ్లో).

* భాగవ-౫-౨౬-౭. ‘తత్రహేకే సరకానేకవింశతింగణయన్తి’
 ఎష్టుతుడంగి అష్టావింశతి సరకనామాదిగళై విస్తరమాగక్కాణవుమ్.

† ‘కూటసాక్షీతథాసమ్యక్ పక్షపాతేనయోవదేత్ । యశ్చాన్యదన్య
 తంవక్త్రీ ససరోయాతిరారవం’ (వి-పు-౨-౬-౭.) ఇత్యాది శ్లోకంగళైపద్ధి
 యే మేలిల్ వాక్యంగళెష్టుకండుకొళ్ళ.

3 (భాగ-౫-౨౬-౧౧).

భూణహాపుం, పురహంతాపుం, గోఘ్ననుం, ఉచ్చాప్సనిరోధకనుం, కుశ్మీయైక్కల్లిష్పదైక్కెయాగిణ రోధమెన్దిట క్రూరవరక తైయదైవర్ గళో.¹

ఇదిల్ భూణహావాగితా-గర్భవాసంపణ్ణినవనాదల్, విశిష్టబ్రహ్మణహంతావాదల్. అదావదు-“ఉపనీతమాత్రో బ్రహ్మచారీ । వేదానాంకిఞ్చిత్ అధీత్యబ్రహ్మణః । ఏకాంశాఖా మధీత్యశ్రోత్రియః । అక్లాధ్యాప్యాహ్యనూచానః । కల్పాధ్యాప్యా ఋషీకల్పః । సూత్రప్రవచనాధ్యాప్యా భూణః । చతుర్వేదధరో ఋషిః । అతః ఊర్ధ్వందేవాః” ఎన్టు బోధాయనభగవాన్ శొన్నపశియే భూణానాగితా - సూత్రప్రవచనాధ్యాపియాన విశిష్టబ్రహ్మణః.

సురాపనుం, బ్రహ్మహంతాపుం, సువర్ణతై షోడశమాష త్రళపు అపహరి త్తవనుం, (గురుతల్పకనుం) ఇవర్ గళోడొక్క ఫైరుపం వత్సరంవసి త్తవనుం, సూకరనరక త్తిలే వియవర్ గళో.²

రాజావైయుం వైశ్యర్ గళైయుం కొన్టవనుం, గురుతల్పకనుం తాలమాగిణనరక త్తిలే వియవర్ గళో. అదావదు - మహాప్రమాణమాన పనై మట త్తిలే యేటవిట్టు త్తళ్ళుగై.³ సాధ్వియాన స్త్రీయైవి త్తవనుం, శిరైక్కురు శెయ్యుమవనుం, కుదిరై విర్కుమవనుం, భక్తపరిత్యాగియుం, స్వసాగామియుం, రాజభటహంతాపుం త్తవకున్బు త్తిలేవియవర్ గళో. అదావదు-కాఞ్జయెణ్ణెక్కుడ త్తిలే పుగల్టైరైక్కు.⁴ గురుక్కుళై అవమతిపణ్ణినవనుం, వేదతైదూషి త్తవనుం, వేద తైక్కులిక్కువి త్తవనుం, నూతులస్త్రీగమనంప

1 (వి-పు-౨-౬-౮). 2 (వి-పు-౨-౬-౯). 3 (వి-పు-౨-౬-౧౦).

4 (వి-పు ౨-౬-౧౧).

ణ్ణినవనుం, లవణమెన్నిటనరక త్తిలేవియవర్ గళ్. అదావదు - అగ్ని మయమాగ వెణిగిటవుప్సమణ్ణిలే పురట్టిచ్చుడుగై.

సదాచారజ్ఞళాలే సిద్ధమానమర్యాదాదూషకనుం, దేవబ్రాహ్మణ గురు పితృక్కళ్ పక్కలిలే ద్వేషంపణ్ణినవనుం, క్రిమిభక్ష్య త్తిలేవియవర్ గళ్. అదావదు - సుతీక్షణదంష్ట్రాస్యజహాకాదిక్రిమి కీటంకడిత్తు అనతామిస్రకూప త్తిలేశుడు త్తితల్లుగై.¹ పితృవేదసుర రైప్పటమ్మిట్టు పచ్చమహాయజ్ఞపరాజ్ఞుఖనాయ్, ముదలిలే తన క్కెన్ఱాక్కియుణ్ణిటవ్ లాలాభక్ష త్తిలేవియవర్ గళ్. అదావదు - కాటియుమిత్తన్దయెచ్చులైభక్షిక్కై.² శిలుక్కోలానవమ్బుముద్ద రజ్జళ్ పణ్ణునువనుం, వాళ్ శొత్తైత్తుడక్కమాన వాయుధజ్జళ్ పణ్ణు మవనుం విశనన త్తిలేవియవర్ గళ్. అదావదు - యెరియెఱ్ఱకాయ్ న్దు త్తుగ్రపజ్జళాన ఆయుధకూప త్తిలేవియగై.

అసత్తానపదార్థజ్ఞై పరిగ్రహిత్తవర్ గళ్ అధోముఖ త్తిలేవియ వర్ గళ్. అదావదు - త ప్తశృజ్జలయాబద్ధరాయ్, అధోముఖోర్ధ్వ సాదరాయ్ జ్వాలానురూపకూప త్తిలేనలివుపడుగై.³ సాహసియుం, తనిత్తు మృష్టాన్నయజనంపణ్ణుమవనుం, అరక్కు మాంసక్షీరమ థావిదిరనద్రవ్యజ్ఞై యుం, ఎళుప్పువిర్క్కుమవనుం ప్రయవహ త్తి లేవియవర్ గళ్. అదావదు - ఘోరదుర్గన్ధాపహమాన శియాఱు.⁴ అల్లుప్పొటివిత్తు యధేష్టమాగప్పనై యోడేయుణ్ణుమవనుం, విష త్తైయిడుమవనుం, రాజగామియాంపడి కోళ్ శొల్లుమవనుం, స్త్రీముఖతాలేజీవి త్తల్ పర్వమన్నియిరుక్క అపర్వ త్తిలే కార్యంకై

1 (వి-పు-అ-౬-౧౨-౧౩). 2 (వి-పు-అ-౬-౧౪). 3 (వి-పు-అ-౬-౧౬).

4 (వి-పు-అ-౬-౧౭). 5 (వి-పు-అ-౬-౧౮). 6 (వి-పు-అ-౬-౨౦). i

య్యమవనుం, పర్వత్తిలే నిషిద్ధమాన తైలస్త్రీమాంసాదిసేవైప
ణ్ణమవనుం, అగంగళై నెరుప్పవైత్తుచ్చుడుమవనుం, మిత్రవఞ్చ
కనుం, పక్షినిమిత్తంశొల్లుమవనుం, పక్షిపిడిత్తు విత్తు జీవిక్కుమ
వనుం శ్రమయాజక నానషడగ్గియుమివర్గళ్ రుధిరావ్శ్చత్తిలే వి
య్రువర్గళ్. అదావదు-పూయశోణితసమ్పూర్ణాగ్ని జ్వాలారూప
కూపం.¹

తేఁగూణ్డై క్కలక్కుమవనుం, గ్రామత్తుక్కు క్కేడుశె
య్యమవనుం, వైతరణియై యడైవర్గళ్. అదావదు - అగ్ని
మయమాననెయ్యాటు.² ధనత్తాలుం యావనత్తాలుం మత్తరా
యే గ్రామసీమాదిగళై భేదిత్తవర్గళుం, అశుద్ధరుం, ఇందిరజా
లాదిగళ్ కాట్టి జీవిత్తల్, శతరాయ్ జీవిత్తల్ శెయ్యమవర్గళుం,
(ఊ) కృష్ణమెన్దిటనరకత్తిలేవియ్రువర్గళ్. అదావదు-అగ్ని మయమా
నకలుత్త ఇరుమ్బుమ్మలై గళాలే శెరిన్దత్తైయిలేనడక్కై.³

కిడాయ్ వళర్ ప్పారుం, మృగంపిడిప్పారుం, వృక్ష చ్చేదకరుం,
బ్రహ్మచారియాయరున్దు పగలుటగ్గి స్వప్నేన్ద్రియపతనం పిటన్దవ
నుం శ్వభోజన త్తిలే వియ్రువర్గళ్. అదావదు- నాయాలే యియ్రు
ప్పణ్ణ కడియుణ్ణకేళిక్కై.⁴

పరస్త్రీగమనంపణ్ణవారుం, అగమ్యాగమనంపణ్ణవారుం యె
టియెయ్రుగిన్దు శెమ్మినాలే యియన్ద పావైయైక్కట్టి యాలిజనంపణ్ణ
వర్గళ్. ఇప్పడి యభత్యభత్యణం, అభోజ్యభోజనం, అపేయ
సానం, అయాజ్యయాజనం, అసత్పరిగ్రహం, పరదారాభిగమనం,
నీచపాపిష్ఠసేవై, పరద్రవ్యాపహారం, ప్రాణిహింసైముదలానవై

1(వి-పు-౨-౬-౨౨). 2(వి-పు-౨-౬-౨౪). 3(వి-పు-౨-౬-౨౫).

4(వి-పు-౨-౬-౨౯).

ఎన్దు¹ కాయకమాగ-చ్చొల్లుగిఱవైయుం, పారువ్యమనృతం వై శు
 న్యం అనమబ్ధప్రలాపం వివాదం శ్రుతివిక్రయం పరాపవాదం
 ముదలానవై² యెన్దు వాచకమాగ చ్చొల్లుగిఱవైయుం,
 పరోపతాపనం పరాభిదోహం క్రోధం కామం లోభం మో
 హం మదమ్మాత్స్యమహజ్కారం వితతాభినివేశం ఎన్దు³ మాన
 సమాగ చ్చొల్లుగిఱవైయుం తొడక్కమాన త్రివిధకరణ దోష
 జ్జుళై యారాయ్న్దు, *యాదృశశరీరే యదవస్థావస్థితనాయ్ శెయ్గి
 తాః, తాదృశశరీరతదవస్థానూపమాయ్ దహనచ్ఛేదనభేదనాది
 కళిలుం నిజాదే యామ్యయాతనైగళై యనుభవితైక్కు క్కుడ
 లాగ సుదృఢమాయునుప్పదొగుశరీర తై పురిగ్రహిప్పిత్తునరకయా
 తనై ప్పడుత్తుమ్.

ఇన్ద్రోపజ్గళినుడై య యాతనై యెజ్జనేయెన్నిల్ - ఇవనై ఈర
 వాళాలేయబుత్తు ఉపశితతైయిలే పుఱట్టి, జమ్బీర రసమయవా
 వీయిలేయబుత్తి, అగ్నిమయమాన తైలద్రోణియిలే పొగట్టుఎఱి.
 త్తుం, తీక్షుపరశువినాలే సన్నిబన్దళిలే ఛేదిక్కప్పట్టు కాశోలూక
 కజ్జుగ్రద్దజ్జళుక్కుం పేయ్క్కుం నాయ్క్కుం శతైపరియుణ్డు
 క్లేషిప్పిత్తుం, అదుక్కుమేలే అసిపత్రవనమాగిఱ వజ్రమయశితా
 గ్రధారాయ్ క్క యిలైక్కళిక్కాట్టిలే పట్టవిడమెణ్డు కణ్డి
 క్కుంపడి విట్టెరిన్దు, కవణిలేవై తైరిన్దుం, అత్యుచ్చాయపర్వతశి
 ఖరత్తిలుం సర్వావయవజ్జళుం చూర్ణితమాంపడి తలైక్కితాగ

1 (మను. ౧౨-౭ ఇవిడ త్తిర్క్కనుగుణమాన వచనజ్జో మనుస్సృతి
 యిల్ కాణ్ణ). 2 (మను. ౧౨-౬). 3 (మను. ౧౨-౫).

* మను:—యాదృశేన తుభావేన యద్యత్కర్తృనిషేవతే । తాదృశే
 నశరీరేణ తత్తత్ఫలముపాశ్నుతే' (౧౨-౮౧).

తల్మియుం కాళ్ళుకాతాలుంవరత్తమణలిలు మిట్టుప్పటట్టువదు, సన్న ప్తకుమ్మత్తిలే యటుత్తుణ్ణుమూడి మహాజ్వాలాగ్నియాలే పచిప్పదు, ఇప్పడిక్కట్టుమదు వెట్టుమదు నెరుక్కుణ్ణుదు తళ్ళుణ్ణుదాన నానావిధనరకజ్జిలే యాతనై ప్పడువర్ గళ్. ఇన్నరకజ్జిలే “తేమాంసజ్ఞానవిద్యతే” ఎన్నిటపడియే అసజ్ఞాతజ్జిళాయరుక్కుం. ఇని మహాపాతకజ్జిలే ప్పణ్ణిన పురుషర్ గళ్ ఇజ్జుచ్చొన్నవై ముదలాగక్కుణ్ణు యల్లాదవై త్తిలుం పర్యాయేణప్రవేశిత్తు యాతనై ప్పడువర్ గళ్.

ఇప్పడి వాజ్ఞనఃకాయజ్జిళాలే వర్ణాశ్రమవిరుద్ధమాన దుష్కర్తజ్జిలే ప్పణ్ణి నరక త్తిలేనిన్దు యాతనై ప్పడువర్ గళ్. స్వర్గ త్తిలే యిరుక్కుండేనర్గలే యన్నిలైయిలేకణ్ణుకణ్ణు తజ్జిలే దుఃఖిత్తుక్కుమిగవుం క్లేశియానిర్పర్ గళ్. అన్దదేనర్గళుం అధోముఖరాయ్ క్లేశిక్కిట నరకజ్జిలే క్కణ్ణు ‘నాముం పుణ్యక్షయ త్తిలే యిన్నరకజ్జిళిలే విత్తిశ్శెయ్వుడె’ ఎన్దు “స్వర్గోపిపాతభీతస్య త్తయిష్టోర్నాస్తినిర్వృతిః”¹ “అసన్తోషశ్చభవతి దృష్ట్వాదీ పంపరశ్చియమ్” ఎన్నిటపడియే యిగ్గిరున్దుపణ్ణుగిట సుఖానుభవముం నెజ్జిల్ పడాదేయుణ్ణదురుక్కట్టాదే క్లేశియానిర్పర్ గళ్. “బహూన్ వర్షతాన్ ఘోరాన్ నరకాన్ ప్రాప్యతత్ త్తయాత్ | సంసారాన్ ప్రతిషద్యన్తే మహాపాతకిన స్త్విమాన్”² ఎన్నిటపడియే ఒవ్వొరు త్తణ్ణిళిలే పణ్ణినపాపజ్జిళుక్కుఫలమాగ వనేకమాయిటం సంవత్సరజ్జిలే అతిఘోరమాన నరకజ్జిళిలే అయ్యో! వెన్బారుమిన్దియిలే తనియేకిడన్దుయత్తైన్దు యిన్నరకజ్జిళిలే భుక్తశేషమాన కర్తజ్జిలే యనుభవిక్కైక్కాగ అజ్జే అచ్చొయోనివిశేషజ్జిలేవన్దు పిటక్కుంప

డియుం, ఇప్పడి పిఱక్కుమ్మోదు “వాచికైః పక్షిమృగతాం
మానసైరన్యజాతితాం । శరీరజైః కర్మదోషై ర్వాత్తిస్థావరతాం
నరః”¹ ఎన్ఱ వాచికాపరాధత్తుక్కు పక్షి మృగత్వజ్జలై యుం,
మానసా పరాధత్తుక్కు చణ్డాలమాతజ్జనాయుం, కాయకత్తు
క్కు వృక్షగుల్మలతాదిగళాయుం పిఱక్కుంపడియుమ్, ఎన్దకరణం
కొణ్ణు వపరాధంపణ్ణినాన్ అన్దకరణత్తై కుణ్ణితమాక్కివిడుం. అ
దిల్ బ్రహ్మహత్యైఫలమాగ “శ్వసూకరఖరోష్ట్రాణాం గోజావి
మృగపక్షిణాం చణ్డశవుల్కసానాంతు బ్రహ్మహా యోనిమృచ్ఛ
తి”² ఎన్ఱ నాయపన్తికయైదై యొట్టగంపశుఆడు శెమ్మిలిమాన్
పక్షి చణ్డశర్తుడక్కమాన యోనిగళిలే “క్రమశోయాన్తి లో
కేఽస్మిన్”³ ఎన్ఱ అడవేపిఱక్కుంపడియాయుమ్, “క్రిమికీట పత
జ్ఞానాం విద్యుజాంచైవపక్షిణాం । హింసాసానాంచైవ సత్త్వానాం
సురాపోబ్రహ్మణోవజేత్”⁴ ఎన్ఱ సురాపానఫలమాగ క్రిమికీట
పతజ్ఞామేధ్యభుక్తానపక్షిగళో మగ్ధైః హింసాశీలమాన పదా
ర్థజ్ఞోతుడక్కమాన యోనిగళిలే యొరు తడవైప్పిఱక్కైయన్ఱి
క్కై మడిత్తుమడిత్తు ప్పిఱక్కుంపడియుం, “లూతాహినరటానాం
చ తిరశ్చాఞ్చామ్బుచారిణాం । హింసాణాం చ పిశాచానాం స్తే
యోవిప్రస్సహస్రశః”⁵ ఎన్ఱ పరద్రవ్యాపహరత్తుక్కు ఫలమాగ
శిలన్ఱసామ్బుహింసాశీలజన్ఱ జలచరజన్ఱక్కుళో పరబాధకమా
న పేయగళోతుడక్కమాన యోనిగళిలే నాలుపత్తుపర్యాయం
పిఱక్కుమళవిన్ఱియిలే నాలాయిఱంపర్యాయం మడిత్తుమడిత్తు
ప్పిఱక్కుంపడియుం, “తృణగుల్మలతానాంచ క్రవ్యాదాం

1 (మను. ౧౨-౯). 2 (మను. ౧౨-౫౫). 3 (మను - ౧౨-౫౩).

4 (మను-౧౨-౫౬). 5 (మను-౧౨-౫౭).

దంష్ట్రేణామపి । క్రూరకర్తృతానాంచ శతశోగురుతల్పకః”¹ ఎన్ఱు
గురుతల్పకమాన పాపత్తుక్కు ఫలమాగ పుల్లు తూఱు కొడిగ
ళాయుం మాంసాళిగళాన శ్వానాదియోనిగళిలుం క్రూరకర్తృత
మాన మనుష్యయోనిగళిలుం పిఱన్దు శతసహస్రవారం క్షేశి
క్కుంపడియాయుం, “సంయోగంపతితైర్గత్వా పరస్యైవచయో
షితాం । అపవృత్యాపిప్రస్వం భవన్తిబ్రహ్మరాక్షసాః”² ఎన్ఱు
పతితసంసర్గదోషత్తాలే బ్రహ్మరాక్షసయోనియిలే మడిత్తుమడిత్తు
ప్పిఱక్కుంపడియాయుం, ఇప్పడి “ఇన్ద్రియాణాంప్రసక్లేన ధర్మ
స్యాసేవసేనచ । పాపాస్సంయాన్తిసంసారా నవిద్వాంసోనరాధ
మాః”³ “స్వేభ్యఃస్వేభ్యస్తుకర్తృభ్య శ్చ్యుతవర్ణాహ్యనాపదిపాపా
స్సంస్తుత్యసంసారాత్ ప్రేతతాంయాన్తిదస్యషు” “యద్వాత
ద్వాపరద్రవ్య మపహృత్యబలాన్నరః । అవశ్యంయాతితిర్యక్త్వం
జగ్ద్వాచైవాసుతంహవిః”⁴ ఎన్ఱు విషయాదిప్రసక్త్యాలుం, ధర్మా
నుష్ఠాన త్తిలుపేక్షేయాలుం, ఆపత్తన్దియిలే యిరుక్కు స్వధర్మా
నుష్ఠానప్రచ్యుతియాలుం, అన్ద పాపానురూపమాగ ప్రాయశ్చిత్త
జ్ఞళిల్ పరాఙ్ముఖనాగైయాలుం, సాపయోనిగళిలేపిఱన్దు, అన
న్తరం పేయ్గళాయ్పిఱన్దు పిన్నేయుం చోరర్గళాయ్ పిఱప్పర్
గళి. “స్త్రీయోప్యేతేనకృత్యేన చోరయిత్వాప్రకుర్వతే । ఏతే
పామేవజన్తానాం భార్యాస్తముపయాన్తితాః”⁵ ఎన్ఱు స్త్రీగ
ళాయ్ చోర్యాదిపాపతైవృణ్ణినవర్గళి శ్వసూకరాదియోనిగళిలే
పిఱన్దవర్గళుక్కు భార్యైగళాయ్పిఱక్కుంపడిగళైయుం ఆరా
య్న్దు పిఱన్దపిఱన్ద జన్దజ్ఞళితోటుం ప్రియనస్తువియోగత్తాలుం.

1 (మను-౧౨-౫౮). 2 (మను ౧౨-౬౦). 3 (మను-౧౨-౫౨).

4 (మను -౧౨-౭౦). 5 (మను-౧౨-౬౮). 6 (మను-౧౨-౬౯).

అప్రియవస్తుసజ్జతాలుం, జరావీడ్డయాలుం, వ్యాధిపీడ్డయాలుం క్లేశిక్కుంపడియుం, దోషత్రయోద్రేకతాలుం, వయిగ్రీవీకావికారమానసోగసహస్రతాలుం యమకిక్కురనుడైయ పీడ్డయాలుం, పుత్రాదిపరిత్యాగహేతువాన బుద్ధిక్లేశజ్జలాలుం, నిరవధికదుఃఖిజ్జలై యనుభవిత్తు క్లేశిష్పగళి.

ఇప్పడి జగత్తిలే చేతనర్ కర్త తారతమ్యమడియాగ “స్థానరాక్రిమియోబ్జాశ్చ పక్షిణఃపశవౌనరాః । ధార్మికాస్త్రిదశాస్త్రద్వితీమోక్షిణశ్చయథాక్రమం ॥ సహస్రభాగప్రథమా ద్వితీయానుక్రమాస్తథా । సర్వేష్యేతేమహాభాగయావన్తుక్తింసమాశ్రయాః॥” ¹ ఎన్టుమ్ “భూతానాంప్రాణినఃశ్రేష్ఠాఃప్రాణినాం బుద్ధిజీవినః । బుద్ధిమత్సుసరాఃశ్రేష్ఠా సరేషుబ్రహ్మణాస్త్సన్నితాః॥ బ్రహ్మణేషుచవిద్వాంసో విద్యత్సుకృతబుద్ధయః । కృతబుదిషుకర్తాః కర్తృషుబ్రహ్మవాదినః ॥ బ్రహ్మవిద్యుఃపరంభూతం నకిచ్చిదిహవిద్యతే” ² ఎన్టు ఒన్టుక్కున్టు సుకృతతారతమ్యత్తాలే పూర్వపూర్వజన్మజ్జుక్కు ఉత్తరోత్తరజన్మలాభం దుర్లభమాగైయాలుం, అన్ద జన్మత్తుక్కు పూర్వజన్మసహస్రైకదేశత్తిలే యెన్నలాంపడి సజ్జీచిత్తు పోరుగైయాలే ముముక్షుత్వమత్యన్తం దుర్లభమాయరుక్కుమ్. ఇప్పడి యిరుక్కిఱవాత్కళి అసజ్ఞాతరాగైయాలే స్వర్గత్తోడు నరకత్తోడు వాళియిల్లె, భోక్తాక్కుళాన వాత్కళుడైయ వానస్త్వత్తుక్కు... ఆగై యితే “యావన్తోజన్మవస్స్వర్గే తావన్తోనరకాకసః” ³ ఎన్టు శొల్లిల్లు.

ఇన్ద పాపమడియాన నరకప్రవేశం ప్రాయశ్చిత్తం పణ్ణాదవిముఖనుక్కితే. ప్రాయశ్చిత్తంపణ్ణినవనుక్కు నరకత్తిలే ప్రవేశి

1 (వి-పు-౨-౬-3౪-3౫). 2 (మను-౧-౯౬-౯౭). 3 (వి-పు-౨-౬-3౬).

క్కనేణువదిలె. అప్పడియే పాపజ్ఞోతారతమ్యతై నిరూపిత్తు
తాదాత్మికప్రాయశ్చిత్తవిశేషజ్ఞై యుం, మన్వాదిగళ్ విధిత్తార్
గళితే. “పాపేగురుణిగురుణి స్వల్పాన్యల్పేచతద్విదః | ప్రాయ
శ్చిత్తానిమైత్రేయ జగుస్సాన్వయమ్భవాదయః” ¹ ఎన్ఱు గురువా
నపాపనిషయమాగ గురుప్రాయశ్చిత్తజ్ఞై యుం, అల్పపాపత్తుక్కు
అల్పప్రాయశ్చిత్తజ్ఞై యుం, మన్వాదిగళ్ విధిత్తార్ గళ్. అదావదు
బుద్ధిపూర్వకమాగ మహాపాతకాదిగ్గై స్థలకాలమాయ్ వర్తి
త్తుగురుపాతకత్తిలే అవ్యవహితకర్తావినుడ్డైయ ప్రాణాన్తికాది
యాన ప్రాయశ్చిత్తజ్ఞో విధిక్కుప్పట్టదు. అల్పపాపమావదు-సకృ
త్కృతమాదల్, అజ్ఞానకృతమాదల్, ప్రకాశితమాదల్, అను
మతిమాత్రమాదల్, తుడక్కుమానవై. తద్విషయమానవల్ప
ప్రాయశ్చిత్తమావదు - రహస్యప్రాయశ్చిత్తం. అవిష్టత్తిలే అ
జ్ఞానకృతమాన బ్రహ్మహత్యాదిమహాపాతకత్తిల్ ప్రాయశ్చిత్తం
ద్వాదశవార్షికం, బుద్ధిపూర్వకత్తిలిరట్టి, అత్యంతాపుత్తియిల్ యిది
లిరట్టి. ఇదు సాక్షాత్కర్తావుక్కు, అనుగ్రహకనుక్కు మిది లా
న్ఱుముక్కాల్, ప్రయోజకనుక్కు ప్పాది, అనుమంతావుక్కు
క్కాలేయరైక్కాల్, ప్రోత్సాహనుక్కు క్కాల్, బుద్ధిపూర్వక
మహాపాతకత్తుక్కు చొన్న ద్వాదశవార్షికం కర్తావినుడ్డైయశు
ద్ధర్థం. అదావదు-కర్తయోగ్యత్వ సంవ్యవహారయోగ్యత్వకారణ
మల్లదు నిరయనివృత్తకమన్ఱు. బుద్ధిపూర్వకృతజ్ఞభుక్కు స్మృతి
యిల్ శొన్న ప్రాణాన్తికప్రాయశ్చిత్తం వ్యవహారయోగ్యతైయై
యుణ్ణాక్కి సరకత్తైయుం కత్తిప్పిక్కుం. బుద్ధిపూర్వకత్తిలిరట్టి త
ద్వాదశవార్షికముం వ్యవహార్యకరత్వమిత్తనై, సరకనివర్తకమ

స్తు. “యస్సకృత్సంకుర్యాత్ హియతేతత్తపోఽపరమ్” ఎన్ఱు శ్రుతిశొన్ఱ పడియేపాపప్రవృత్తిసజాతీయపాపాన్తరప్రవృత్తియిలుం మూట్టుంపడియాయరుక్కుమ్. అదావదు:—కర్తృత్తుక్కు విసజాతీయకర్తయోగ్యతాకరత్వముం, సజాతీయకర్తప్రవర్తకత్వముం, తదనురూపఫలప్రవృత్తకత్వముమెన్ఱు శక్తిత్రయత్వముమున్ఱు. అదిల్ పాపత్తుక్కు విసజాతీయమాన పుణ్యకరణత్తుక్కు అయోగ్యనాక్కుగై యుం, అనిష్టఫలప్రదత్వముం, సజాతీయపాపాన్తరత్తిలే ప్రవృత్తిప్పికైయుం, స్వభావమాగై యాలే ప్రాయశ్చిత్తజ్ఞో ఇవై మూన్ఱుశక్తియైయుం కఱ్ఱిక్కమాట్టాదు. అదిల్ శిలవై విజాతీయమాన పుణ్యకరణ యోగ్యతైయైప్పిఱప్పిత్తు శుద్ధనాక్కుమ్, ప్రాణాన్తకాదిగళాన శిలప్రాయశ్చిత్తం పుణ్యకరణయోగ్యతైయై యున్ఱాక్కి సరకతైయుం కఱ్ఱిప్పిక్కుమ్. పాపాన్తరరుచిజనకమాన వాసనారూప శక్తివిశేషత్తై పోక్కువల్లదొరు ప్రాయశ్చిత్తమిలైయితే. అదుళ్ళదు - కృష్ణవిషయమెన్ఱుక్కుమేయితే. ఎజ్జనేయెన్ఱిల్ - “శుద్ధిర్భవతినంస్త్వత్య స్నాతోభవతిదర్శనాత్ । ప్రణిసాతేన శుద్ధాత్తా త్రయఃకృష్ణో మహాగుణాః ” ఎన్ఱితే మహర్షిగళన్ఱరిత్తదు. అదావదు-స్మరణమాత్రత్తాలే పుణ్యకర్తయోగ్యతారూపైయాన శుద్ధిపిఱక్కుమ్; కణ్ణిట్టు విగ్రహత్తైక్కణ్ణవళసే పరలోభం పిఱవాద స్థానమున్ఱామ్; తిరుపడిగళిల్ ప్రణామత్తాలే పాపవాసనానాశం పిఱక్కుంపడి అన్తకరణ శుద్ధియున్ఱామెన్ఱు భగవద్విగ్రహత్తుక్కు యిన్దమహామూన్ఱుగుణముం శొల్లప్పట్టదు. ఆగై యాలే “ప్రాయశ్చిత్తాన్యశేషాణి తపః కర్మాత్మకానివై । యానితేషా మశేషాణాం కృష్ణానుస్మరణం

మ్”¹ ఎఱ్ఱ శ్రీపరాశరభగవానుం గురులఘుభూతసమస్తప్రాయ
 త్తజ్ఞుం ఒరుతట్టుం తత్ప్రతినిధియాన కృష్ణానుస్మరణత్తై యుత్
 ష్టమాగవుంశోల్లిల్లీ. ఇవ్విడ త్తిలనుస్మరణమావదు. అనుర్ని
 నాథే ఎఱ్ఱ శేషత్వానురూపమాన వనుస్మరణం. “ఆత్మదాస్యం
 రేస్సాన్వయ్యం స్వభావంచనదాస్మర” ఎఱ్ఱ దాస్యత్తై స్మర
 మాగవిధిత్తదితే. ఇవ్విడ త్తిల్ కృష్ణశబ్దమ్ “కృషిర్భావాచ
 క్షణో ణశ్చనిర్వృతివాచకః। విష్ణుస్తద్భావయోగశ్చ కృష్ణఇత్య
 నిశ్చుతః”² ఎఱ్ఱానన్దరూపత్తుక్కు వాచకమాగ నిర్వచిక్కుప్ప
 గై యాలే నిరతిశయానన్దన్దరూపనానకృష్ణనై చ్చొల్లుగిటదు.
 కృత్ స్మృతోపిగోవిన్దో నృణాంజన్మశతార్జితమ్। పాపరాశిం
 త్యాశు తూలరాశిమివానలః” ఎఱ్ఱ ఒరుక్కాల్ స్మరిత్తమా
 త్తిలే యనేకజన్మారితపాపరాశిప్పజ్జుప్పొరిప్పోలేశుడుమ్. “య
 షీకాతూలమగ్నో ప్రోతంప్రదూయేతేవంహాస్యసర్వేపాప్తనః
 ఏదూయన్తే”³ ఎఱ్ఱ నెఱుప్పిలిట్టపజ్జుప్పోలే భగవద్ధ్యానపరను
 య సర్వపాపజ్ఞుం వెన్దపోమెన్గిఱప్రకారత్తై శ్రుతియుం శొ
 బ్లిల్లీ. ఇప్పడి యతిమహత్తాయుం అల్పజ్ఞశాయముళ్ళ సమ
 స్తపాపజ్ఞుక్కు అజ్ఞే అనుతె ప్తనాయ్ తన్నినర్తకప్రాయశ్చిత్తజ్ఞ
 లే అభిముఖనానవనుక్కు పాపానామానన్ద్యత్తాలే ప్రాయశ్చి
 త్తజ్ఞుం అసజ్ఞాతజ్ఞశాగై యాల్ జన్మశతసహస్రజ్ఞో కూడినా
 యం ప్రాయశ్చిత్తానుష్ఠానత్తాలే పాపనివర్తన మశక్యమాగై యా
 రీయిన్దసమ స్తపాపజ్ఞై యుం(అ)సకృదనుష్ఠేయమాయరుప్పదొ
 ణప్రాయశ్చిత్తత్తాలే పోక్కిక్కొళ్ళప్పొగుటోమో’ ఎఱ్ఱంపడిపా
 ణపిఱన్దవనుక్కు విహితమానదితే - కృష్ణవిషయమాన సకృత్

1 (వి.పు.-౨-౬-౩౯). 2 (భారత-ఉద్యోగ). 3 (ఛా-ఉప-౫-౨౪-౩).

స్మరణం. ఎజ్జనేయెన్నిల్. “కృతేపాపేనతాపోవై యస్యపుం
 సఃప్రజాయతే । ప్రాయశ్చిత్తంతు తస్యైకం హరిసంస్మరణంప
 రమ్” ¹ ఎన్టు పాపభయత్తోపిబుద్ధ వనుతాప తై యనువర్తిత్తు భ
 గవత్ స్మరణ తైయుం విధిక్కిటవళవిల్ ఏక’ మెన్టు సకృత్స్మరణ
 తైయుం, ‘స్మరణ’మెన్టు ‘సమి త్యేకీభావే’ ఎన్నిటపడియే శరీరాత్మ
 నిబుద్ధనమాన వపుభగ్భావస్మరణ తైయుం విధి త్తదితే. ఇన్ద్రసకృత్
 స్మరణం కేవలం పాపక్షయార్థమేయన్టు, స్వాభిలషితసమస్తపురు
 షార్థప్రదమాయరుక్కుమ్. ఆగై యితే శ్రీప్రహ్లాదనుం “ ఆయా
 సఃస్మరణేకోస్య స్మృతోయచ్ఛతిశోభనమ్ । పాపక్షయశ్చభవతి
 స్మరతాస్తమహర్నిశమ్ ” ² ఎన్టుపదేశి త్తదు. అదావదు. స్మర
 ణానస్తరం శోభనమానపురుషార్థతై సర్వకాలముం కూడాని
 ట్కుమ్, ప్రతిబుద్ధక మానశాపం స్మరణత్తినుడైయ ఆవర్తనమాత్ర
 త్తిలే ఆదిత్యసన్నిధియిలే అన్ధకారంనశిక్కుమాప్సేలే స్వయమే
 వ నశియానిట్కుమ్, ఇదుక్కు. దేశకాలాధికారినియతియుమిల్లె
 ఎన్టుపడి. ఆగై యితే - “ప్రాతర్నిశితథా సన్ధ్యా మధ్యాహ్నాదిషు
 సంస్మరన్ । నారాయణమవాప్సేతి సద్యఃపాపక్షయాన్నరః ”
³ ఎన్టు శ్రీపరాశరభగవానుం శొన్నారితే. ఇన్ద్రస్మరణం సర్వభ
 లప్రదమేయూగిలుం ముముక్షువుక్కు మోక్ష తైక్కోడుక్కుమశ
 విత్ స్వగ్గప్రాప్తియుం ప్రాప్యప్రతిబుద్ధక మాంపడిన్వయమేవరసియా
 నిర్కుమ్. “విష్ణుసంస్మరణాత్త్రిణ సమస్తక్లేశసంభయః । ముక్తింప్ర
 యాతి స్వర్గాప్తి స్తస్యవిఘ్నానుమీయతే । వాసుదేవేమనో
 యస్య జపహోమార్చనాదిషు । తస్యాస్తరాయమైతేయ దేవే

దేవేంద్రత్వాదికంఘలమ్”¹ ఎట్లు స్వర్గస్యవిషయస్వాంస్య ప్రతి
నిబద్ధనమాన జహర్ననాదికై జ్ఞాత్యవిశేషజ్ఞాతి అర్హిత్వవియత్వ
త్వాతే ఐంద్రాధిపత్యముం అన్తరాయమెట్లు శోల్లపిష్టదు. ఇన్ద
స్వరణం అనిష్టనిష్పత్తిపూర్వకేష్ట ప్రాప్తియైష్ట్యజ్ఞానము
మళవిత్ అనిచ్ఛయాకృతమాగిలుం వస్తుసామన్యత్వాతే అన్యభి
చరితమాముకుం. “హర్షిర్వరతిపాపాని దుష్టవిప్రైశ్చిన్దుల
తః|అనిచ్ఛయాపిసంస్పృష్టో దహత్యేవహిపావనః”² ఇన్ద్రా
న్దియే స్పర్శిత్వాలు మగ్ని శుశుమాహ్వోలే ప్రద్యుష్టమాననైష్టాతే
నినైత్త శిశుశాలనుక్కు ఫలిక్కుక్కుడాదితే. ఇన్దస్వరణం కీర్తన
త్తుక్కు ముపలక్షణం. “అవ శేనాపియన్నామ్ని కీర్తితేస్వరూపా
తైః| పుమాన్విముచ్యతేసద్య సింహాత్ర స్తైర్నైర్నైర్నై”³ “క్వ
నాకపుష్పగమనం పునరావృత్తిలక్షణం | క్వజహానాసుదేవేనా ము
క్తిబీజమచ త్తమ”⁴ సాజ్ఞేత్యంపారిహాస్యంవా స్తోభంహేలన
మేనవా. | నై కుణ్ఠనామగ్రహణమ శేషాఘపారంబిదుః”⁵ హ
త్యాయుతంపాన సహస్రముగ్రం గుర్వజ్ఞనాకోటినిషేవణంచ |
స్తేయాన్యసజ్ఞ్యానిహరేఃప్రియేణ గోవిందనామ్నానిహతానిసద్యః”
“చక్రాయుధస్యనామాని సదాసర్వత్రకీర్తయేత్ | నాశౌచంకీ
ర్తనేతస్య సపవిత్రకరోయతః”⁶ బద్ధఃపరికరస్తేన మోక్షాయగ
మనంప్రతి | సకృదుచ్ఛరితంయేన హరితత్యక్షురద్యయమ్”⁷ నా
రాయణేతిశబ్దోస్తి వాగ స్తివశవ ర్తినీ | తథాపిసరకేఘారే పత

1 (వి. పు. ౨-౬-౪౨-౪౩). 2 (బృహన్నారదీయపు ౧౧-౯౯).

† ఇన్ద్రాధిత్ శిలవాక్యజ్ఞానో నష్టమానదాగ కాణ్ఠిజన. అవైకోకాస్త
రత్తిత్ కాణ్ఠి. 3 (వి. పు. ౬-౮-౧౯). 4 (వి. పు. ౨-౬-౪౪).

5 (భాగవ. ౬-౨-౧౩). 6 (పాద్మాత్మర). 7 (గారుడపు-పూర్వ-
౧౧౪-౩).

స్త్రీహాకిమద్భుతమ్”¹ అర్తావిషణ్ణా శ్శిథిలాశ్చభీతాః ఘోరేషుచ
వ్యాధిషువర్తమానాః । సజ్జీర్త్యనారాయణశబ్దమాత్రం వి
ముక్తదుఃఖాస్సుఖినోభవన్తి” “ఏతావతాలమఘనిర్వరణాయ
పుంసాం సంకీర్తనంభగవతోగుణకర్తనామ్నమ్ । ఆక్రుశ్యపుత్ర
మఘవాక్యదజామిలోపి నారాయణేతి మ్రియమాణఉవైతిమ
క్తిమ్. † గతవాన్పరమంపదం తత్”² ఎన్టు మిదుముదలానప్ర
మాణశతశ్శతాలే భగవన్నామసజ్జీర్తనముం సకలానిష్ఠశాన్తిపూ
ర్వకమాగ సర్వాతిశయితపురుషార్థప్రదమాగ చొచ్చిల్ల పట్టదితే.

ఇప్పడి కృతప్రాయశ్చిత్తనాగై యాతే క్షీణపాపనానవను
క్కు స్వానుష్ఠితపుణ్య తారతమ్యానురూపమాగ అనుభావ్యజ్ఞ
శాయితే ఉద్ధర్మలోకజ్గళిరుప్పదు.

‡ ఇదిల్ క్షీణక్తమాన భూమణ్ణలత్తుక్కుమేలే యాదిత్యప
దత్తిశస్రం నూతాయరంయోజన ముయర్తిమాయ్ సిద్ధగన్ధర్వా
దిగల్ సచ్చరిక్కుందేశమాన అన్తరిక్షలోకమాయిరుక్కుం.
“యావత్ప్రమాణాపృథివీ విస్తారపరిమణ్ణలాత్ | సభస్తావత్ప్రమా
ణంవై వ్యాసమణ్ణలతోద్విజ”³ ఎన్టు అన్తరిక్షలోకముం, భూమి
యోపాతివిస్తారత్తైయుంశుగ్ర్ముడమైయు ముత్తైత్తాయిరుక్కుమ్.

అన్త ఆదిత్యమణ్ణలత్తుక్కుమేలే నూతాయరం యోజన
త్తైవిలే నన్త్రపదమాయిరుక్కుం. అదుక్కుమేలే నూతాయి
రంయోజనత్తైవిలే నక్షత్రపదమాయిరుక్కుం. అదుక్కుమేలే

1 (గాండపు-పూర్వ-౨౨౦-౯). † గతవాన్ పరమంపదయత్.
ఎన్టుమ్, ‘ఇ.నూయ మక్తిమ్’ ఎన్టు మ్భూతమ్. 2 (భాగవ ౬-౩-౨౮).
‡ ఇవిజంతోడన్గి మేల్ వాక్యజ్ఞకు క్కునుగుణమాగ శ్రీవిష్ణుపురాణ(౨-౭).
వచనజ్గై క్కణ్ణుకొళ్వదు. 3 (వి.పు. ౨-౯-౮).

యిరునూతాయీరం యోజన త్తళవిలే బుధనుడై య పదమాయి
రుక్కుం. అదుక్కుమేలే యిరునూతాయీరం యోజన త్తళవిలే
శుక్రపదమాయిరుక్కుం. అదుక్కుమేలే యిరునూతాయీరం
యోజన త్తళవిలే అక్షారకపదమాయిరుక్కుమ్. అదుక్కుమేలేయి
రునూతాయీరం యోజన త్తళవిలే బృహస్పతిపదమాయిరుక్కుం.
అదుక్కుమేలే యిరునూతాయీరం యోజన త్తళవిలే శనిపదమా
యిరుక్కుమ్. అదుక్కుమేలే నూతాయీరం యోజన త్తళవిలే న ప్త
ర్షి మణ్డలమాయిరుక్కుమ్. అదుక్కుమేలే నూతాయీరం యోజన
త్తళవిలే జ్యోతిశ్చక్రకూటస్థమాన ధ్రువపదమాయిరుక్కుమ్. ఆ
గభూమ్యన్తరిక్షస్వర్గజ్ఞో మూన్త్రినుడై య పుయర్తిశొల్లవ్పట్ట
దు. అదిల్ పాదచారిగిల్ వర్తిక్కుందేశం భూలోకం. భూమి
క్కు మాదిత్యనుక్కుమ్ నడుపు భువర్లోకం. ఆదిత్యనుక్కుమేల్
ధ్రువపద మీతాగ పదినాలునూతాయీరం యోజనముయ ర్తియై
యుడై తాయ్ సాధికారర్ గళాన గ్రహనక్షత్రాదిగల్ వర్తిక్కుం
దేశమానస్వర్గలోక మాయిరుక్కుమ్. † ఇదుక్కుమేలే యొరుకోటి
యోజన ముయర్తియైయుడై తాయ్ “వినివృత్తాధికారాస్తు మహ
ర్లోకనివాసిసః”¹ ఎన్ఱు నివృత్తాధికారరాయ్, అధికారాపేక్షైయై
యుడై యరాయ్, కల్పాన్తస్థాయిగళాన విద్వాదిగల్ వర్తిక్కుం
దేశమాయుళ్ళ మహర్లోకమాయిరుక్కుం. అదుక్కుమేలే యిర
ణ్డకోటియోజన ముయర్తియాయ్ బ్రహ్మపుత్రర్ గళాగిఱ ససకా
ది పరమయోగిగల్ వర్తిక్కుమ్ దేశమాన జనర్లోకమాయిరు
క్కుమ్. అదుక్కుమేలే యదిల్ నాలుమడక్లాంపడి ఎట్టుకోటి

† ఇదుక్కుమేలే - ధ్రువపదత్తుక్కుమేలే.

1 (శైవపు-).

యోజనముయ ర్తియాన + తపోలోకం ఓకారాదిపరమర్షిగళో
వ ర్తిక్కుం దేశమా యగుక్కుం. అనుక్కుమేలే యదిలాలుమడ
జ్ఞాయ్ నాన్పు తైట్టు కోటి యయ ర్తియుడైయ సత్యలోకమా
యిరుక్కుమ్. ఇప్పటి స్వర్ణప్రస్థమాగవకకోటియుమాయ్ కీర్త
మేల్ మహర్లోకం తుండగ్గి ఐవృత్తోస్పృశుకోటియుమామ్ అటు
పదుకోటియుచ్చాయమెన్నారు, ఊర్ధ్వాధికటాహజ్జళుక్కు
నడువు అణ్ణోచ్చాయ మెమ్మదుకోటియాయ్, “సూర్యమణ్డ
యోర్న ధ్యే కోట్యస్సువ్యవజ్ఞవింశతీః”¹ ఎన్నెయాలే సూర్యమణ్డ
లత్తుక్కు కీర్తీరుప తైన్దుకోటియు, మేలిరుప తైన్దుకోటియు
మాగ ఐమ్మదుకోటియాయురుక్కు మెన్నారుమా యిరుక్కుమ్.
అప్పోదు సూర్యపదత్తుక్కుమేల్ ధ్రుచపదమితాక పనినాటు
నూతాయుముం మహర్లోకం ఒరుకోటియుం జనర్లోకం ఇరణ్డు
కోటియుం తపోలోకం జనోలోకత్తుక్కు నాలుమడజ్ఞా యెట్టు
కోటియుం సత్యలోకం జనర్లోకత్తుక్కు నాలుమడజ్ఞాయ్ పనిరణ్డు
కోటియుం ఇన్ద సత్యలోకత్తుక్కు మేల్పడ నాలునూతాయురం
కుత్తెన్ద ఇరణ్డుకోటి అణ్డకటాహోర్ధ్వతళవాగ యిరుక్కుమ్.

ఇని సూర్యనుక్కుకీర్తీ అణ్డాధికటాహత్తళపుం అన్త
రిక్షలోకం భూలోకం సప్తపాతాళజ్జళీ అనన్తస్థానం గర్భోదక

† ‘ఉయ ర్తియైయుడైతాయ్, వైరాజాఖ్యరాన ప్రజాపతిగళ్యర్తిక్కు
దేశమాన తపోలోకమాయురుక్కు’ మెన్తు తత్త్వత్రయ వ్యాఖ్యానానుకోధేన
పాఠ మిరుద్దాల్ నలమ్. ఇదు విష్ణుపురాణలోకత్తుక్కుం (౨-౭-౧౪) శేరుమ్.

‡ ఇప్పడి-ఇత్యాది వాక్యనుగుణం- శ్రీవిష్ణుచిత్తీయ త్తిత్ (౨-౭-౧౪)
కాణ్డ.

1 (తైవపు-).

మళవాగచ్చిన్న సత్త్వైగై నీక్కిఉల్ మానమెస్తు అవిరోధేన కొ
శృక్కడవదు.

* ఇప్పుడి ఉత్పేదతైయుత్తై త్తాన చతుర్దశభువన త్తిలుం
ఉద్ధర్వలోకమాన సత్త్వలోక త్తిలే “తేమామేమాం కేచనబ్రహ్మలో
కాః దుద్రస్యాన్యేన నితతైవనలోకాః । విష్ణురన్యేన నిలోకా
విశాలాస్తాంతాక లోకాంతాను చాస్యనజ్జన్” ఎన్టు అంశభేదత్తాలే
శిలబ్రహ్మలోకజ్జళాయ్, శిలకేనలోకజ్జళాయ్, శిలవిష్ణులోకజ్జళాయ్,
అన్వనరై ఉపాసి త్తనర్ గభుక్కు చాస్యజ్జళాయరుక్కుం. ఇన్ద
సత్త్వలోకేన ర్తిగత్ + “వేదాన్తవిజ్ఞాననునిశ్చితార్థా స్సంన్యాసయో
గాద్యతయశ్చుద్ధసత్త్వాః । శ్లోబ్రహ్మలోకే తుపరాన్తకాలే పరా
మృతాత్పరిముచ్చస్తిసర్వే” ఎన్టుం : “బ్రహ్మణాసమాతేన ర్వేసంప్రా
ప్తేప్రతిసంభారే । పరస్యాన్తే కృతాత్త్వానః ప్రవిశన్తిపరమ్మదం”
ఎన్టుమ్ శ్రుతిస్మృతిగళితేశొల్లుగిఱపడియే పరమానసంహారకాలం
నన్దవారే బ్రహ్మవౌదేకూడిమోక్షత్తైప్రాపిప్పర్ గల్ “అబ్ర
హ్మభువనాల్లోకాఃపునరాన ర్తిన్ ౭ర్జున” ఎన్టుబ్రహ్మలోక త్తిలే పో
ననర్ గభుక్తైయ ఆవృత్తివచనం § “బ్రాహ్మంసంన్యాసినాం స్తృత
మ్” ఇత్యాదిగళిత్ శొల్లుగిఱపడియే వర్ణాశ్రమాది ధర్మచర్యై
యాతే బ్రహ్మలోకప్రాప్తిపణ్ణేన అవిద్యద్విషయం, యోగాతిశయ
త్తాలే ప్రాపి త్తవిద్యద్విషయమన్తెన్టు కొశ్శ్యవేణమ్.

§ ఇన్దలోకజ్జలిత్ జన స్తపసత్త్వమెస్తుశొల్లప్పట్ట ఉద్ధర్వలోకజ్జల్

* ఇవిడ త్తిర్ కనుగుణమాగ (౨-౯-15) విష్ణుచిత్తీయ త్తిత్ కాణ్ణ.

† (త్తై-౬-౧౦-౨౨). ‡ (కూర్-పూర్వభా - ౧౨-౨౬౯).

¶ గీత-8-16. § (వి-పు-౧-౬-౩౭) § ఇయక్కును గుణం (వి-పు. ౭-౭-౧౯-౨౧)త్ కాణ్ణ.

మూఱ్ఱమ్ ఆదిసృష్టితుడణ్ణి బ్రహ్మవినుడైయ ఆయురవసాన త్తళ
వుమ్ నిర్దైయాళే నడువు అత్తేవు వస్తుసృష్టిక్క వేణ్ణామైయా
లే “అకృతక” మెన్ఱు పేరాయిరుక్కుమ్.

కీర్త భూమ్యన్తరిక్ష స్వర్గరూపమానతై గ్రలోక్యముమ్ బ్రహ్మవి
నుడైయ అహరవసాన త్తిలే సంహృతమాయుమ్, కల్పాదిగళిలే
సృష్టిక్కప్పట్టమ్, ఇప్పడిబ్రహ్మవినుడైయ దినేదినే సృష్టిసంహార
జ్జళుణ్ణాగై యాలే ‘కృతక’ మెన్ఱు పేరాయిరుక్కుమ్.

నడువిల్ మహర్లోక మానదు తై గ్రలోక్యసంహార త్తిల్ “యాన్తి
తాపార్తామహర్లోకనివాసిసః”† ఎన్ఱిఱపసియే తాపాదిగళి పారుక్కు
మాట్టాదేమహర్లోకత్తాల్ కుడివాణ్ణిజనర్లోక త్తే కుడిప్పుగురుగై
యాలే లోకంశూన్యమాయ్ కల్పాదిగళి దోరుంకుడిపుగురుగై
యాలే కృతకాకృతక జ్జళుక్కునడువు ఎన్ఱిఱ్ఱ ‘కృతకాకృతకం’
ఎన్ఱు పేరాయిరుక్కుమ్.

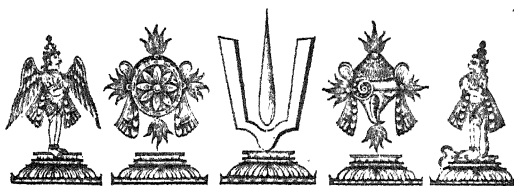
ఇన్ద్ర తై గ్రలోక్యమిజ్జ్యారూపమానకర్తానుష్ఠానస్థానము
మాయ్, ఇజ్జ్యాఫలభోగ స్థానముమాయిరుక్కుమ్. అల్లాదలోక
జ్జళి యోగజనితపుణ్యాతిశయ త్తినుడైయ ఫలభోగత్తుక్కు స్థాన
జ్జళాయిరుక్కుమ్.

ఇతి తత్త్వనిరూపణే భోగభూమినిరూపణన్నామ

చతుర్థోఽధికారః.

† పాతానరం కోశాన్తరజ్జళిల్ కాణ్ణి. ‘త్రిలోక్యాం దహ్య మానా
యాం కస్యై సంకర్షణాగ్నినా । యాన్త్యైష్ఠా మహర్లోకా జ్వరం భృగ్వ
చయోర్దితాః’ ఎన్ఱిఱ తుకపచన త్తి లివ్వర్థజ్జాణ్ణి.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

సప్తమాధికారః.

† సంహారమిరుక్కుంబడివిజ్ఞనేయెన్నితః—(1) నిత్యమెత్తుం, (2) నైమిత్తికమెత్తుం, (3) ప్రాకృతమెత్తుం, (4) ఆత్యంతమెత్తుం, నాలువగై పట్టిగుక్కుమ్.

(1) అదిల్ నిత్యమానదు—ఉత్పన్నచేతనర్కు యమాదిగళాల్ వరుగిఱ శరీరవియోగమ్.

(2) నైమిత్తికమానదు—బ్రహ్మవిరుడై య రాత్రిగల్ దోఱు ముణ్ణాగిఱ తైల్లోక్యవినాశమ్.

(3) ప్రాకృతమానదు— బ్రహ్మవిరుడై యవాయురవసానత్తిలే ప్రకృతిపర్యంతమాగపుణ్ణాగుం వినాశమ్.

(4) ఆత్యంతమానదు—ఉత్పన్నమాన పవిద్యాదిగళోడేకూ డ పునరుత్పత్తివారాదపడియుణ్ణాం శరీరవినాశమ్.

ఇదిల్ ప్రకృతినాశపర్యంతమాన సంహారం ప్రాకృతసంహార మాగై యాల్, అడుకీడ్లొచ్చిన్న ఉత్పత్తిక్రమత్తుక్కుడలాగై యాలే యరియవేణుమ్. అప్యయపూర్వికై యాయితే సృష్టి యిరుప్పదు. ఇదిల్ ముదల్ నైమిత్తిక సంహారక్రమత్తిలే నూఱు వర్షమ్ అనావృష్టియాయ్క్కిడక్కుమ్. అనంతరం రుద్రరూపి

† సంహారప్రకారం (వి.పు ౬-౩-౪), పదధ్యాయజ్ఞానీల్ కాణ్ణ.

యాన సర్వేశ్వరన్ “సుషుమ్నాహరికేశశ్చ విశ్వకర్మాతథైవచ ।
 విశ్వవ్యచాస్వధానంయ ద్వసురర్వాగ్వసుస్తథా”¹ ఎన్ఱుశొల్లుగిఱ
 సుషుమ్నాదిగళాన ఆదిత్యకిరణజ్ఞేత్రిలుమ్ ప్రవేశిత్తునిన్ఱు భూమి
 యిలుమ్ ప్రాణిగళుడైయ శరీరజ్ఞళిలుముణ్డాన నీర్ వలైయైయఱు
 క్కుమ్. ఇప్పడిలోకత్తిలే తువట్టిత్తనీర్ కనత్తాలే అతిశయిత్త
 తేజస్సై యుడైత్తాన యిన్దవేత్తాదిత్యకిరణజ్ఞళిలుమ్, (1) ఆరో
 గన్, (2) భ్రాజన్, (3) పటరన్, (4) పతజన్, (5) స్వర్ణన్,
 (6) జ్యోతిష్మాన్, (7) విభాసన్, ఎన్ఱిఱ పెర్లలై యుడైత్తాయ్
 కొండ్లు ఏత్తాదిత్యర్గళాయ్ పరిణమిక్కుమ్. అన్నేయమివ్వేయ
 లోకజ్ఞగళైయఃశ్శాఱుకాలిల్ పొజీకూఱుపట్టదు పడుత్తిత్తీయ
 ప్పణ్ణమ్. ఇప్పడితీయ్గై యాలేలోకత్తిలుణ్డాన మలైగళుం శుణ్ణాం
 బుకల్లుపోలే వెన్ఱు నీరాయవృక్షగుల్కాదిగళుం వెన్ఱు శామ్బలాయ్
 భూమణ్డలమడైయ బరుతురుమ్బు కాణపైణ్ణాదపడిఱమైముదుగు
 పోలే నీడక్కుమ్. ఇప్పడిఱవ్యాదిత్యర్గళాలే ఇన్దలోకత్తిల్ నెయ్
 స్ప సీర్ వలై యుమన్, మనళవిలే, ఈశ్వరన్ కాలాగ్నిరుద్రరూపత్తై
 ధరిత్తుకొండ్లు పాతాళగతనానవనస్తన్ ముఖత్తిలుం కుదిత్తువై
 కోల్పోర్ పోర్తై యడియేతుడడి చ్చుట్టుకొండ్లు యేఱుమాపోలే
 పాతాళం తుడడి లోకజ్ఞగళైయడవిలే శుట్టుకొండ్లెఱిత్త వనస్తరం
 ముఖనిశ్వాసత్తాలే పుష్కలాన రజ్జళాన మేఘజ్ఞగళై సృష్టిక్కుమ్.
 అమేఘజ్ఞళి ఆకాశమడైయ యిడమడై యుంబడి మిన్నలు మిడి
 యుమాయ్ నూఱువన్ఱం వర్షిక్కుమ్. అవ్వర్జజలత్తాలే యెరిగిఱ నె
 రుప్ప మనిన్ఱు లోకమడైయ వెళ్ళుకోక్కుమ్. అనస్తర మిప్పడి

1 (కూర్మ-పూర్వ. ౪-౨-౩). † ‘ఆరోగోభ్రాజః పటరః పతంగః
 స్వర్ణః జ్యోతిషీమాన్ విభాసః’ ఇతి సప్తనూర్యాః, ఇతి శ్రుతేః.

వక్షిక్కిఱమేఘజ్జశ్చైయ ప్పారెప్పిన్నపాంబడి భగవన్తుభనిశ్వా
సమాగిఱకాహ్మి నూఱువన్నం బ్రహ్మణమత్తేయక్కులుఁబడి
యడిక్కుమ్. ఆనపిన్న నిరమ్మినిఱ్ఱిఱ జలతత్త్వమణ్ణాన్దర్వై రియా
నభూమియినుత్తేయ భూమిత్వస్యసస్థావకమాన గ్గగుణత్తై గ్రసి
క్కుమ్. అగ్గనెయానభూమి జలతత్త్వమాయేవిడుమ్. అన్దజల త్తి
న్దుత్తేయ రసాత్తి కమాన గుణత్తై తేజస్సు గ్రసిక్కుమ్. అన్దరస
మాన జలం తేజస్సాయేవిడుమ్. అన్ద తేజస్సిచుత్తేయ రూపగుణ
త్తై వాయు గ్రసిక్కుమ్. పిన్న అన్ద తేజస్సు వాయువాయేవిడుమ్.
వాయుగుణమాన స్సర్వత్తై ఆకాశం గ్రసిక్కుమ్. పిన్నై యన్ద
వాయు ఆకాశమాయేవిడుమ్. ఆకాశగుణమానశబ్దత్తై భూతా
ది గ్రసిక్కుమ్. పిన్న మాకాశము మిన్ద్రియజ్జళుం బరుక్కాలే
అహజ్జారత్తిలే లయిక్కుమ్. అహజ్జారం మహానిలే లయి
క్కుమ్. “ఉర్విమహాంశ్చ జగతః ప్రాప్తేఽన్తర్బాహ్యతస్థా”¹
ఎన్ద్రణ్ణత్తుక్కులే వాయోడు పుఱవాయోడు వాళియఱ వైరుప్రా
న్దత్తిలే పృథివియుం బున్ద్రాన్దత్తిలే మహానుమెన్దు †శోలుగై
యాలే ఉఖోవాయిల్ ప్రథమకోటియాన పృథివితుడణ్ణి చరమ
కోటియాన మహానశవుం శెల్లయివ్విణ్ణమాన కార్య మిప్పడి
యత్తీన్దు ఆవరణజలమే శేషిత్తు నిఱుమ్. ఇజ్జలం తుడక్కమాన
వాతావరణముం ఒన్దులే ఒన్దులయిత్తు ప్రకృతియే శేషిక్కుమ్.
అన్దప్రకృతి తానుం పురుషసమప్ప్యాత్త కమాన నక్షరావస్థయై భ
జిత్తు తదవస్థమానప్రకృతియుం పురుషనుం “ఆసీదిదన్తమోభూత

1 (వి-పు-౬-౪-౨౯). † ఇదిగ్గ క్కునుగుణమాగ (౬-౪-౨౯)
విష్ణుచిత్తీయత్తిల్ కాణ్ణ.

మప్రజ్ఞాతమలక్షణమ్ । అప్రతర్క్యమవిజ్ఞేయంప్రస్తుప్తమివ స
ర్వతః¹ ఎన్నిపడియే అనిధారణీయమాగచ్ఛొల్లప్పడుగిట బరు
అవస్థయై యడైన్దు “ప్రకృతిర్యామయాఖ్యాతా వ్యక్తాన్యక్త
న్యరూపిణీ । పురుషశ్చప్యభావేతౌ లీయేతే పరమాత్మని”²
ఎన్నిపడియే తమోవస్థరాసప్రధానపురుషో గళిరువరుం పరమా
త్మావికపక్కలిలే విభాగాన్సర్వజశాసత్తిలక్షణలయత్తై యడైన్దు
కిడప్పర్ గళి³. ఇప్పడి పరమాత్మనైయెయడైన్దు ప్రకృతిపురుషాది
సకలవికల్పశూన్యమాయ్కొట్టు పరాధికాలంకిడక్కుమ్. ఇదు
ప్రాకృతసంహారప్రకారమ్.

ఇప్పడి భగవదాత్మకనాన బ్రహ్మవాలే సృష్టమానలోకజ్గళిల్
కర్తృఫలభేదస్థానమాగ నానావిభజింపరిగ్రహంపణ్ణి ఉత్పన్న
రాన బద్ధాత్మాళ్ళుడైయ సృష్టిప్రకారం నిరూపిక్కుప్పడుగిట
దు. అదిల్ సృష్టియిలే ఉపక్రమిత్తిబ్రహ్మవుక్కు అబుద్ధిపూర్వక
తనుః ప్రచురమాయ్ గుల్తానియాన సర్గంమున్దర వుజ్జాయిల్దు.
ఇదుదాన్ ‘తమస్సు, మోహం, మహామోహం, తామిస్రం, అన్ధ
తామిస్రం’ ఎన్దుచిచ్చప్రకారమాన అవిద్యారూపమాయురుక్కు
మ్. వృతూదిగళుక్కు శబ్దాదిబాహ్యప్రకాశముం సుఖదుఃఖాద్య
స్తాప్రకాశముమాగిట ప్రకృష్టవిజ్ఞానమిన్త్రియే జలాద్యాదానం,
క్షుతభజ్గసంహోహణం, దోహదాదిసంపర్కజ్గళుక్కు వేణ్ణమదువే
యాంబడియిరుక్కుం. మహీరుహంవిగళుక్కు కిచ్చిత్ జ్ఞాతృత్వమి
తేయుళ్ళదు. ఆగైయితే “అన్తసన్దజ్ఞాభవన్త్యేతే సుఖదుఃఖసమ
న్వితాః” ఎన్దుశొల్లప్పట్టదు. ఇదల్కుచ్చొన్న పచ్చప్రకారత్వ

1 (మను-౧-౫). 2 (వి-పు-౬-౪-౩౯) † సృష్టిప్రకారం (వి-పు.
౧-౫.) ల్ కాణ్ణ. ‡ అబుద్ధిపూర్వక - విశేషధ్యానరహిత.

మానదు- నృక్షం, గుల్మం, లతై, వీరుత్, తృణమే నృక్షమవగై
 యాయురుక్కుమ్. నృక్షమానదు- ఉల్ కాళ్ళున్నానమరజ్జో? గు
 ల్మమానదు-తూలుగిల్. లతైయానదు-కొడిగిల్. వీరుత్తానదు-
 పల్లమానపూర్ణుగిల్. తృణమానదు - ఉల్మిల్లాదనై గిల్.
 ఇంద్రనృక్షాదిసర్గం తిర్క్కున్సృష్ట్యాదిగళుక్కు మున్నానై యాతే 'ము
 ఖ్యసర్గ'మెన్టుశొల్లప్పమమ్. అబుద్ధిపూర్వకమెన్టుం శొల్లప్పమమ్
 యాతే బ్రహ్మవినుక్షైయ స్రష్టృత్వం భగవత్సర్కుల్పాసేమెన్టుం,
 ఇంద్రసర్గత్తినుక్షైయ తమప్రాచుర్యత్తుక్కు యదే హేతువెన్టుం
 తోన్టుగిడు. ఇంద్రమోమోహాదిగళో అజ్ఞానభేదమాయ బద్ధచే
 తినరెల్లార్కు ముణ్ణాయురుక్కుం. ఎజ్జనేయెన్నిల్ ప్రకృతిమహత్
 అహజ్కారమాత్రాపశ్చకాత్త కమాన నప్తభేదగర్భమాయురున్దు
 శ్శలనాత్తావిల్ ఆత్మబుద్ధితమస్సు. 1. అణిమావైశ్వర్యలాభ త్తి
 ల్ మమత్వం- మోహం. 2. దివ్యమానుషభేదత్తాలే దిశభాభిన్న
 మానశబ్దాదిగళిల్ రాగం-మహామోహం. 3. ఇన్ద్రాస్త్వైశ్వర్యదశవి
 పయజ్గళుక్కుపరరాల్ విరోధంవన్దాల్ పిఱక్కుంక్రోధం - తామి
 స్రం. 4. ఇన్దై త్తినుక్షైయ భోగ త్తిల్ నడువే వినాశం వరగిఱదోనె
 నిఱభయం-అన్దతామిస్రం. 5. ఇన్దై యథార్థజ్ఞానవిరోధిగళో. ఇన్దై
 యెన్దైయుంఅవిద్యై-అస్మితై - రాగం-దేవ్యం-అభినివేశమెన్టు శొల్ల
 ప్పట్లకేశపశ్చకమాగవుం శొల్లువర్ గిల్. ఇంద్రపశ్చపర్వయాన
 అవిద్యైయిల్ తమస్సుయెట్టువగై యుం, మోహమెట్టువగై యుం
 మహామోహం పత్తువగై యుం, తామిస్రం పది నెట్టువగై యుం,

† యోగసూత్రకారగళో శొల్లువర్గశైవ పడి అవిద్యాస్థితా రాగద్యేషాభి
 నివేశాః పంచక్షేపాః ఇతి సూత్రమ్.

అన్ధతామిద్రం పది నెట్టునగై యుం ఆగ ఐంబ త్తిరణ్ణ ప్రకారత్తై
 యుడై త్తాయురుక్కుమెన్దు సాజ్ఞ్య త్తిలే శొల్లప్పట్టదు. అణిమా
 ద్యప్తైశ్వర్యమావన“అణిమా మహిమాచైవ గరిమా లఘిమాత
 థా| ఈశత్వంచ వశిత్వంచ ప్రాప్తిః ప్రాకామ్యమేనచ” † ఎన్ఱిఱపడి
 యే యోగ ఫలమాయ్ కొణ్ణ ముముత్సువుక్కు మోత్ ప్రతిబన్ధ
 కమాయ్ నరుం ఐశ్వర్యవిశేషజ్ఞో. 1. ఇదిల్ అణిమా వావదు:- అ
 త్యస్తమణువాన సదాన్ధజ్ఞుక్కుళ్ళే యుళ్ళేయడజ్జనల్ల నాంబడి
 త్తేశరీరత్తై చ్చిరుక్కుగై. 2. మహిమా వావదు- చతుర్దశ
 భువనజ్ఞై యుం వ్యాపిక్కుంబడిత్తేశరీరత్తై ప్పెరుక్కుగై. 3. గరి
 మా వావదు - భువనోద్ధరణక్షమమా నవతిశయశక్తిగళాఱుంచలి
 క్కుప్రెణ్ణావకనత్తై యుడై యనాగై. 4. లఘిమా వావదు- నిలావె
 య్యిల్ తొడక్కుమాన స్వచ్ఛపదాన్ధజ్ఞతుం తన్నై ధరిక్కుం
 బడి కనశరీరత్తై నొయ్ త్తాక్కుగై. 5. ఈశత్వమావదు- అప్ర
 తిహతమాన స్వచ్ఛస్రస్రత్తియైయుడై యనాగై. 6. వశిత్వ
 మావదు - జనన మరణాదిగళుం స్వాధీనమాగై. 7. ప్రాప్తి
 యావదు - అతీతానాగతదూరస్థమాన విషయజ్ఞై యుం ప్రత్య
 షీత్తు ప్రాప్తిక్కై. 8. ప్రాకామ్య మావదు యత్రకామా
 వసాయిత్యమాగై యాలే తన్నభిమతి విషయజ్ఞో దుర్లభజ్ఞళేయా
 గిలుం తాన్ నినె తనశియే పరకాయప్రవేశతాలే యాదల్,
 ఛాయాపుప్రవేశత్తాలే యాదల్ తన్నుడైయ సజ్కుల్పమాత్ర
 తాలే అధిష్ఠీత్తు అనుభవిక్కై. ఇన్ద్ర తమోమోహాది భేదపశ్చికం
 నగన్ద్రత్తిల్ వన్దాల్ వృత్తోదియాన వస్తుభేదత్తుక్కు సూచక

† (తైంగళు-పూ-౨౨-౯.) (అమర - స్వర్ణవచ) ‡ నగః - స్థావరః.
 § (తైంగళు-పూ-౨౨-౧౦).

నూయిరుక్కుమ్. ఇంద్ర మనవర్గం కర్తాధికార తెయుడై తిల్లామె
యా లే సంసారప్రవృత్తిక్కు యోగ్యమల్లవెట్టు నిన్నెత్తు, పిన్నె
యుం సర్గాస్తరత్తిల్ వద్దాల్, ఉపక్రమి త్రిప్రహ్లావానవన్ భ్యాసం
పణ్ణనవళిలే పశ్వాదియాః తిర్యక్ప్రోలిసస్సరదు ఉత్పన్నమా
యిత్తు. తిర్యక్కాగ సచ్చిక్తైయా లే తిర్యక్ప్రోలిస్సెన్దు
పేరాగిఱదు. అంద్ర పశ్వాదిగళో తిమఃప్రచురజ్జళాయ్, అత్తా లే
సమ్యగనుభవజ్ఞానమిన్దియి లే యిరుక్కుచ్చెయ్ దే, సమ్యక్జ్ఞాన
మానిగళాయ్, అవివేకిగళాయ్, శాస్త్రసశ్యమల్లామెయా లే మాత్మ
గమనాది దుర్తాగ్రప్రవృత్తిజ్జళాయ్, * సుఖదుఃఖాద్యనుభవత్తా లే
అస్తగిప్రకాశయు క్తజ్జళాయ్, “అహంకృతా అహంమానాః” ఎన్దు
గర్విత్తజ్జళుమాయ్, దేహాత్మాభిమానిగళుమాయ్, స్వపరస్వభావ
జ్ఞాన మిల్లాదపడియావృత్తిచి త్తజ్జళుమాయ్, ఆప్టావింశద్వధ తె
యుడై యవై యాయిరుక్కుమ్. † ఆప్టావింశద్వధమావదు-“ఏకా
దశేన్ద్రియవధా సవధాంభాదయస్తథా | అప్టాచ తారకాద్యాశ్చ
తేషాంశ క్తివధామతాః” ‡ ఎన్దు వాయుపురాణ త్తిల్ శొల్లుగిఱ
పడియే ఇన్ద్రియవై కల్యంపదినొన్దుమ్, అమ్భాదితుష్టిగళోస్సదుమ్,
తారకాదిసిద్ధిగళో ఎట్టుమ్ ఆగ ఆప్టావింశద్వధమెన్దు శొల్లుప
డుమ్. ఇవై త్తిలిన్ద్రియవై కల్యమావదు - బధిరత్వముమ్, త్వ
ద్గోషముం, ఆన్ధ్యముం, వైరస్యముం, నాసాధ్వంసముం, జ్ఞానే
న్ద్రియవై కల్యమ్, మూకత్వముం, కుణిత్యముం, పజ్గుత్వముం,
క్షీబత్వముం, ఉదావర్తత్వముం, కర్తేన్ద్రియవై కల్యం; జడత్వం
మనోవై కల్యం. అమ్భాదినవతుష్టిగళుక్కుం, తారకాద్యప్రసిద్ధిగ

* (వి-పు. ౧-౫-౧౧). † ఇంద్రపక్షిక్కునుగుణమాగ-శ్రీవిష్ణుచిత్తీ
యత్తిల్ (౧-౫-౧౧) కాణ్ణ. ‡ (పూర్వ-౬-౪౨).

భుక్కుం వైకల్యం. బుద్ధివధమెన్దు పేరాయ్ పది నేయిపసియా యి
రుక్కుమ్. ఇదు తిర్యక్కుగ భుక్కుం, మనుష్యాదిగ భుక్కుం, ప్రాయే
ణప్రచురమాయరుక్కుమ్. ఇదిల్ నవతుష్టిగ శావదు-అమ్మై, సలి
లై, ఆవై, వృష్టి, సుతారై, సుసారై, సునేతై, మారీచికై, ఉత్తి
మామ్మై ఎన్దు పేరా యిరుక్కుమ్. అదిలప్పదిగ ప్రకృతిపరిణామవి
శేషత్తాలే చిత్తలయత్తిల్ నిన్దుం సుక్తనాగ నిన్దే భావనత్తాలే
ఎన్దు ప్రయోజన మెన్ది తుష్టిక్కు-అమ్మై యెన్దు పేర్. సంన్యాసవేషో
పాదానమాత్రత్తాలే కృతార్థనాగానిన్దే' ఎన్ది తుష్టిక్కు సలి
లై ఎన్దు పేర్. 'కాలాన్తర త్తిలే సిద్ధిక్కిఱదు' ఎన్ది తుష్టిక్కు ఆవై
యెన్దు పేర్. 'భాగ్యవశత్తాలే సిద్ధిక్కిఱదు' ఎన్ది తుష్టిక్కు వృష్టి
ఎన్దు పేర్. ఇవై నాలు మాధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్దొక్కణ్ణు ప్రకృతి, ఉపా
దానం, కాలం, భాగ్యమెన్ది కాన్యూన్తరజ్జే యుదై యవై యా
యిరుక్కుమ్. అన్ద త్తిన్దుదై య అన్దన త్తిలుం, రక్షణ త్తిలుం, త్తయ
త్తిలుం, క్షేత్రదర్శనత్తాలే మీణ్ణిరుక్కిఱ తుష్టిగ భుక్కు సుతారై,
సుసారై, సునేతై ఎన్దు పేర్ శాయిరుక్కుం. శబ్దాదివిషయభోగ
త్తిల్ తృప్తిఱవాదేదోషత్తైక్కణ్ణు మీణ్ణ తుష్టిక్కు మారీచికై
ఎన్దు పేర్. విషయభోగ త్తిల్ తృప్తికత్తియాదొత్తీన్దొల్ పాపాది
దోషత్తైక్కణ్ణు మీణ్ణ తుష్టిక్కు ఉత్తమామ్మై ఎన్దు పేరాయరు
క్కుం. అన్దసిద్ధిగళిల్ అనుపదిష్టమాననర్తైప్పదై బుద్ధియాలు
ణ్ణాన ఉపాన్దానారాభ్యాయానసిద్ధి. ప్రాసక్తికమాన శబ్దశ్రవణత్తాలే
యాదల్, లోకయాత్రాదర్శనత్తాలే యాదల్, అన్దజ్ఞానంపిఱక్కై
సుతారాభ్యాయానసిద్ధి. గురూపదేశత్తాలే యెదిలు మధికమాన
నర్జ్ఞానంపిఱక్కై తారాయన్యాయానసిద్ధి. ఆధ్యాత్మికా
22ధిభాతికా 22ధిదై వికరూప తాపత్రయజయలాభత్తాలే

మూనునగై పట్టమోచ-ప్రముచిరి-మోచమానాభైగళాన సిద్ధి
గళో. ఇవ్విడ త్తి లాభ్యాత్తి కితానత్తుక్కు ఆయుర్వేదతాత జ
యం; ఆధిభౌతికత్తుక్కు తానీజ్జళాన త్తివచనూహోహాయ విష
యజ్జళాతేజయం; † ఆధిదైవికమాన శీతోష్ణవాతాగ్నిభుక్తు ప్రతి
శ్రయాచ్ఛాదన శయ్యాకాతుక నుజ్జళాచరణాదినశాలే జయం.
ఇత్రయోగవశతాలే యుగసిద్ధియుజ్జగై అధిగమాభ్యైయాన
సిద్ధి విద్యత్తుపసిద్ధిజన శత్రూహయాలే లభ్యైయానవిధిసిద్ధి- నదా
ప్రముచితాభ్యైయానసిద్ధి. అగతారాభ్యై, సుతారాభ్యై, తార
యన్తాభ్యై, మోదాభ్యై, ప్రముచితాభ్యై, మోదమానాభ్యై,
అధిగమాభ్యై, సదాప్రముచితాభ్యైయాన సిద్ధిగళేట్టుమ్, అ
మాభిదినవతుప్తియుమ్, బుద్ధివిపర్యాస జనితజ్జళానుక్కుల్లు బుద్ధి
వధాత్తికజ్జళాన యివై పదినేట్టుమ్, ఇన్ద్రియాశక్తిగళో పదినొ
న్టుమ్, మోక్షోన్తరాయజ్జళాగ నాభ్యైత్తిలే శొల్లపట్టదు. “ఏకా
దశేన్ద్రియవధా స్సహబుద్ధి వధైర శక్తిరుద్దిష్టాః | సప్తదశధాతు
బుద్ధేర్విపర్యయాత్తుప్తి సిద్ధినామ్ | ఆధ్యాత్మికాశ్చతస్రప్రకృత్యు
పాదానకాలభాగ్యాభ్యాః | బాహ్య విషయో పరమాః పశ్చాన
వతుప్తయోఽభిహితాః | ఊహశ్శబ్దోఽధ్యయనందుఃఖ విఘాతా
స్త్రయస్సహృత్ప్రప్తిః | దానంబు సిద్ధయోఽష్టే సిద్ధేః పూర్వో
జ్ఞుశస్త్రివిధః.” (నన్దు). ఇప్పడి అష్టావింశద్వధాత్మకమాన తిర్య
క్సర్గం సృష్ట్యాది జగత్ప్రవృత్తి హేతువల్లామైయాలే పిన్నైయుం

† ‘ఆధిదైవికస్య - ప్రతిశ్రయాచ్ఛాదన (ప్రతిష్ఠాదాన శయ్యా కాతుక
మంగళాచరణాదీనాజయః’ ఇతిహి (౧-౫-౧౧) విష్ణుచిత్రియవాక్యమ్.

‡ సిద్ధేః - మోక్షస్య - అంకుశః - అన్తరాయః - త్రివిధః - విపర్యయః -
శక్తిః - తుష్టిరితి.

సృష్ట్యన్మఖనాన బ్రహ్మవినుజ్జేయ ధ్యానరూపసంకల్పత్వాలే ఊర్ధ్వప్రాణశ్శబ్దవాచ్యమానదేవసర్గముజ్జాయిత్యు. అనిమిషదృక్కుగళాయ్ ఊర్ధ్వసంజ్ఞాచరయు క్తరాగై యాలే ఊర్ధ్వ ప్రాతస్సుక్కుశేన్దిఱు. అన్త దేవర్ గళాగితార్ - సత్త్వోద్రి క్తరాయ్, సుఖప్రీతి బహుళరాయ్, ఉత్కృష్ట పుటమోహువాశియట జ్ఞానతిరోధాన మిన్త్రియే సర్వదాసన్తుప్తచిత్తిరా యురుచ్ఛర్ గళే. అవర్ గళుంజగ త్ప్రసృత్తి నిరపేక్షరాయురుక్తై యాలే కీర్త్యోచ్చన్నముఖ్యమాన నగసర్గం, తిర్యక్సర్గజ్జోడువాశియట అసాధ్యమాగనిన్తై గుణ త్రయ విశిష్టరాగై యాలే ప్రకాశప్రవృత్త్యాదిశీలరాన మనుష్యర్ గళై సృష్టితా. ఇన్తమనుష్యసర్గం - దేవసర్గత్తుక్కుక్కితాయురుక్తై యాలే అర్వాత్సోతస్సెష్ట పేరాయురుక్కుమ్. ఇష్టాది స్థావరాదిగళాన నాలు సృష్టిగళుం అన్వితజ్గళాయ్ కొట్టు కీర్త్యోచ్చన్న శక్తివధాదిగళాన ననుగ్రహసృష్టిగళోడే కూడియరుక్కుమ్. మహాదాదిసృష్టియుం, తన్తాత్రాదిభూతసృష్టియుం, ఇన్ద్రియసృష్టియుమెన్టు ప్రాకృతసృష్టిమూన్తాయ్, స్థావరాదిగళాన నాలాయురన్త వనుగ్రహజ్ఞాడి యెట్టుసృష్టిగళాయురుక్కుమ్. ఇదుదాన్ “అష్టమోనుగ్రహసర్గః సచతుర్థావ్యవస్థితః । విపర్యయేణా శక్త్యాచ సిద్ధ్యాతుప్త్యా తథైవచ । స్థావరేషు విపర్యాసా త్తిర్యగ్యోనిష్పశక్తితః । సిద్ధ్యాత్తనా మనుష్యేషు తుప్త్యాదేవేషు కృత్స్నశః” ఎన్తు వాయవ్యత్తిలే శోల్లుగిటపడియే స్థావరజాతియి లిన్ద విన్ద్రియాదిగళుడై య స్వరూపవిపర్యాసత్తాలుం, తిర్యక్జాతియిల్ శక్తివికృణనత్తాలుం, మనుష్యజాతియిల్ సిద్ధిరూపత్తాలుం, దేవతాజాతియిల్ తుష్టిరూపత్తాలుం, తత్తత్త్వభావానుగ్రహ రూప మెన్తదాయిత్యు. ఊర్ధ్వప్రాతస్సుక్కుళాన దేవర్ గళాగి

తూర్. సనకాదిపరమయోగిగళుం చనబ్రహ్మకుళుం మునలానా
రుం, ఇన్నముం, ఊర్ధ్వలోకవాసిగళ స దేవనర్దజళుం, ముస్పత్తు
ముక్కోటి దేవర్ గళాగితూర్. “ఏకాదశరుద్రగళుం, ద్వాదశ
దిత్యర్ గళుం, అష్టవిసుక్కుళుం, అశ్వినీదేవతైగళుమేస్తు + శోల్ల
ప్పట్టిరుక్మీర్ త్రయస్త్రింశతోక్తో నిర్వాహమాన దేవతా
వర్దజల్.

ఇనర్ గళిత్ ద్వాదశాదిత్యర్ గళాగితూర్. “ధాతార్య మాచ
మిత్రశ్చ విరుణశ్చేన్ద్రపవచ । వివస్వాం స్వధపూమాచ పర్జన్య
శ్చాంశపవచ । భగ స్వప్తాచవిష్ణుశ్చ ఆదిత్యాద్వాదశస్మతాః”¹
ఎన్తు శోల్లప్పట్టినర్ గళిత్.

“సరథోఽధిష్ఠితోదేవై రాద్దిత్యై ఋషిభిస్తథా । గన్ధర్వై
రప్సరోభిశ్చ గ్రామణీ సర్వరాక్షసైః॥”² ఎన్నిటపడియే తన్దామై
యనునర్తిప్పార్ ఆదిత్యర్ గళిత్, సప్తర్షిగళిత్ గన్ధర్వర్ గళిత్, అప్స
రస్సుక్కుళిత్, యక్షుర్ గళిత్, సర్పజళిత్, రాక్షసర్ గళాగిఱయేఱ్ఱువర్ద
తోడేకూడి యమృణలత్తుక్కు వాసస్థానమాన రథత్తిలే యిరు
ప్పర్ గళిత్. ఇనర్ గళిత్ “పులస్త్యః పులహశ్చాత్రి ర్వసిష్ఠాథాం
గిరా భృగుః । శౌతమశ్చ భరద్వాజః కాశ్యపః కృతురేవచ ।
జమదగ్నిః కౌశికశ్చ మునయో బ్రహ్మవాదినః । స్తునన్తి దేవం
వివిధై శ్చన్ద్రోభిస్తే యథాక్రమం॥”³ ఎన్తు పన్నిరణ్ణ ఋషిగ

+ “ఏతేత్రయస్త్రింశదేవా ఇతి । కతమేతే త్రయస్త్రింశదిత్యప్టేవన
మ ఏకాదశరుద్రా ద్వాదశాదిత్యా స్తపకత్రింశత్ ఇన్ద్రితైచ్చవ ప్రజాపతిశ్చ
త్రయస్త్రింశావితీ” ఇతి బృహదారణ్యక (౫-౯-౨) శ్రుతిః.

1 (విపు-౧-౧౫-౧౩౧) సర్వ పురాణజగిలుం పాఠవ్యత్యాసంకాణ్ణిఱదు.

2 (వి-పు. ౨-౧౦-౨). 3 (కూర్మపు. పూర్వ. ౪౧-౫).

ళుం, వేదాధ్యయనపరరాయ్కొణ్ణు స్తుతిప్పర్ గళ్. “తుమ్మరు
ర్నారదో హాహా హూహూ ర్విశ్వావసుస్తథా ఉగ్రసేనోవసురుచి
ర్విశ్వా వసురథాపరః । చిత్రసేన స్తథోర్ణాయు ర్ధృతరాష్ట్రోద్విజో
త్తమాః సూర్యవర్చాద్వాదశై తే గన్ధర్వాగాయతాంవరాః ॥”¹
ఎన్ఱు పన్నిరణ్ణు గన్ధర్వర్ గళుంగానవరరాయరుప్పర్ గళ్. “కృ
తస్థలాస్సరోవర్యా తథాన్యా పుంజకస్థలా మేనకా సహజన్యాచ
ప్రప్లవాచాపి ద్విజోత్తమాః । అనుల్లూచ ప్పుతాచీచ విశ్వాచీ
చోర్వశీ తథా । అన్యాచపూర్వా చిత్రిస్సన్యత్ అన్యైశ్చై వతిలో
త్తమా ॥”² ఎన్ఱు శొల్లప్పట్ట పన్నిరణ్ణుపురన్సుక్కళుం నృత్త
పరరా యరుప్పర్ గళ్.

“రథజిచ్చ రథౌజాశ్చ గ్రామణీశ్చరథస్వనః । చిత్రస్సోతాః
పూరణశ్చ సుషేణస్సేనజిత్తథా । తార్క్ష్యశ్చరిష్టనేమిశ్చ
ఋతజితీ సత్యజిత్తథా”³ ఎన్నిఱ పన్నిరణ్ణుయతుర్ గళుం, కుది
రై పిడిత్తుసేవిప్పర్ గళ్. “వాసుకిః కచ్చవీరశ్చ తక్షకః సర్ప
పుంగవః । ఏలాపత్రశ్శంఖపాలః తథైరావతేసంజ్ఞకః । ధ
నంజయోమహాపద్మ స్తథాకారోక్టకోద్విజ । కమ్చులోశ్వ
తరశ్చైవ వహన్త్యేనంయథాక్రమమ్”⁴ ఎన్ఱు పన్నిరణ్ణునా
గజ్గళుం తేరై నడత్తువర్ గళ్. “అథహేతిః ప్రహేతిశ్చ పౌరు
షేయోవధస్తథా । సర్వోవ్యాఘ్రస్తథా పశ్చవాతోవిద్యు
త్ దివాకరః । బ్రహ్మోపేతశ్చ విప్రేన్ద్ర యజ్ఞోపేతశ్చరాక్ష
సాః”⁵ ఎన్నిఱ పన్నిరణ్ణురాక్షసర్ గళు మనుచరరాయరుప్పర్ గళ్.

1 (కూర్కపు. పూర్వ. ౪౧-౧౨-౧౩). 2 (కూర్కపు. పూర్వ.
౪౧-౧౪-౧౫). 3 (కూర్కపు. పూ. ౪౧-౬). 4 (కూర్కపు. పూర్వ.
౪౧-౧౦-౧౧). 5 (కూర్కపు. పూ. ౪౧-౮).

ఇప్పడీ యాదిత్యాదిన స్తగణజుః, చైత్యాదియాన పన్నిరణ్ణు
మాసజ్గల్ దోఱుం మాఱిమాఱిపర్యాయేణ నిర్వహిత్తువ్వురువ
గ్గల్. అదిల్ “ధాతాకృతస్థలాచైవ పులస్త్యవాసుకిస్త
థా । రథభృత్ గ్రామణీర్దైతి స్తుమ్బురుచ్చైవ సప్తమః । ఏ
తేవసన్తివై చైత్యే మధుమాసేనదైవహి”¹ ఎన్నిఱపడియే ధాతా
వెన్నిఱవాదిత్యనుం, కృతస్థలై ఎన్నిఱనప్పరస్సుం, పులస్త్యనెన్నిఱ
ఋషియుం, వాసుకిఎన్నిఱ సర్పముం, రథభృత్ ఎన్నిఱ యక్షనుం,
హేతిఎన్నిఱ రాక్షసనుం, తుమ్బురువెన్నిఱ గన్ధర్వనుమాగిఱ వె
ఱ్ఱువరుం చైత్రమాగిఱ మధుమాసత్తి లెప్పుదుం వసిప్పర్గ
ల్. “అర్యమాపులహశ్చైవ రథాజాఃపుంజిస్థలా । ప్రహే
తిః కచ్చవీరశ్చ నారదశ్చరథేరవేః । మాధవేనివసన్త్యేతే”² ఎన్ని
ఱపడియే అర్యమావెన్నిఱఆదిత్యనుం, పులహనెన్నిఱ ఋషియుం,
రథాజాఎన్నిఱ యక్షనుం, పుంజిస్థలై ఎన్నిఱ వప్పరస్సుం, ప్రహేతి
ఎన్నిఱ రాక్షసనుం, కచ్చవీరనెన్నిఱ సర్పముం, నారదనెన్నిఱ గ
న్ధర్వనుమాగిఱ వెఱ్ఱువరుం వైయ్యాశిమాసమాగిఱ మాధవ
మాసత్తిలే వసిప్పర్గల్. “మిత్రోఽత్రిస్తక్షకోరక్షః పౌరు
షేయోఽథమేనకా । హాహరిథస్వనశ్చైవ మైత్రేయేతే
వసన్తివై”³ ఎన్నిఱపడియే మిత్రనెన్నిఱ వాదిత్యనుం, అత్రియెన్నిఱ

1 (వి.పు. ౨-౧౦-3).

§ ‘మధుశ్చ మాధవశ్చ వాసన్తికాపుతూ । శుక్రశ్చ శుచిశ్చగ్రీష్మ
పుతూ । నభశ్చ నభస్యశ్చ వార్షికాపుతూ । ఇష శోచ్యర్జశ్చ శారదాపుతూ ।
సహశ్చ సహస్యశ్చ హైమంతికాపుతూ । తపశ్చ తపస్యశ్చ కైశిరాపుతూ’
ఎన్నిఱ శ్రుతియై (యజు. ౪-౪-౧౧-౨౯) ఉల్కిణ్డు ‘మధుమాస మి’
త్యాది.

2 (వి.పు. ౨-౧౦-౪). 3 (వి.పు. ౨-౧౦-౫).

ఋషియుం, తక్షక నెన్నిట సర్పముం, పౌరుషేయ నెన్నిట రాక్షస
 నుం, మేనకై యెన్నిట వప్సరస్సుం, హాహావెన్నిట గన్ధర్వనుం, రథ
 స్వన నెన్నిట యక్షనుమాగిట వెల్లువరుం, ఆని ఎన్నిట శుచిమాస
 త్తిలే వసిష్ఠర్ గళ్. “వరుణోవసిష్ఠోరమ్భాచ సహజన్యాహు
 హూవధః । రథచిత్ర స్తథాశ్వాచో వసన్త్యాపాథనంజ్ఞ కే ” ¹
 ఎన్నిటపడియే వరుణ నెన్నిట వాదిత్యనుం, పసిష్ఠ నెన్నిట ఋషియుం,
 సహజన్యైఎన్నిట (రంభై యాగిట) వప్సరస్సుం, హూహూవెన్నిట
 గన్ధర్వనుం, వధ నెన్నిట రాక్షసనుం అశ్వాచ నెన్నిట సర్పముమా
 గిట వెల్లువరుం ఆడియాగిట శుక్రమాస త్తిలే వసిష్ఠర్ గళ్. “ఇ
 న్ద్రో విశ్వావసు స్సోతా ఏలాపుత్ర స్తథాంగిరాః । ప్రమ్లొచా
 చనభస్యేతే సర్పశ్చా ర్కేవసన్తివై ” ² ఎన్నిటపడియే ఇన్ద్ర నెన్నిట
 వాదిత్యనుం, విశ్వావసువెన్నిట గన్ధర్వనుం, సోతావెన్నిటయక్ష
 నుం, ఏలాపుత్ర నెన్నిట సర్పముం, అగ్నిరాఎన్నిట ఋషియుం, ప్ర
 మ్లొచైఎన్నిట వప్సరస్సుం, సర్ప నెన్నిట రాక్షసనుమాగిట వెల్లువరుం
 ఆవణియాగిట నభోమాస త్తిలే వసిష్ఠర్ గళ్. “వివస్వానుగ్ర సేన
 శ్చ భృగురాపూరణ స్తథా । అనుష్ఠొచాశంఖపాలోవ్యాఘ్నౌ
 భాద్రపదేతథా” ³ ఎన్నిటపడియే వివస్వానెన్నిట వాదిత్యనుం, ఉగ్ర
 సేన నెన్నిట గన్ధర్వనుం, భృగువెన్నిట ఋషియుం, ఆపూరణ నెన్నిట
 యక్షనుం, అనుష్ఠొచైఎన్నిట వప్సరస్సుం, శఙ్ఖపాల నెన్నిట సర్ప
 ముం, వ్యాఘ్ర నెన్నిట రాక్షసనుమాగిట వెల్లువరుం పుటట్టాళి
 యాగిట నభస్యమాస త్తిలే వసిష్ఠర్ గళ్. “పూషావసురుచిర్వాతో
 గౌతమోఽథధనంజయః । సుషేణశ్చఘృతాచీచ వసన్త్యాశ్వయు
 జేరథే” ⁴ ఎన్నిటపడియే, పూషావెన్నిట వాదిత్యనుం, వసురుచిఎన్నిట

1 (వి.పు. ౨-౧౦-౨). 2, 3, 4 (వి.పు. ౨-౧౦- ౯, ౧౦, ౧౧).

గంధర్వము, వాత నెన్నిట రాక్షసము, గౌతమ నెన్నిట ఋషియుం, ధ
నంజయ నెన్నిట సర్పముం, సుపేణ నెన్నిట యక్షునుం, ఘృతాచియెన్ని
ట వపురస్సుమాగిట వెల్లువరుం ఐప్పశిమాసమాగిట ఇషమాస
త్తిలే వసిష్ఠర్ గళ్. “విశ్వావసుర్భరద్వాజః పర్జన్యైరావతౌత
థా । విశ్వాచీసేనజిచ్చాపః కార్తికేచాధికారిణః”¹ ఎన్టు విశ్వా
వసువెన్నిట వాదిత్యముం, భరద్వాజ నెన్నిట ఋషియుం, పర్జన్య నెన్ని
ట గంధర్వముం, ఐరావత మెన్నిట సర్పముం, విశ్వాచియెన్నిట వపుర
స్సుం, సేనజిత ఎన్నిట యక్షునుం, ఆప నెన్నిట రాక్షసనుమాగిట
వెల్లువరుం కార్తికేయాగిట పూర్జ త్తిలే వసిష్ఠర్ గళ్. “అంశ
కాశ్యపతామ్రాస్తు మహాపద్మస్తథోర్వశీ । చిత్రసేనస్తథావిక్యు
న్ద్యశీర్వాధికారిణః”² ఎన్నిటపడియే అంశ నెన్నిట వాదిత్యముం, కాశ్య
ప నెన్నిట ఋషియుం, తామ్రా నెన్నిట యక్షునుం, మహాపద్మ నెన్నిట
సర్పముం, ఊర్వశియెన్నిట వపురస్సుం, చిత్రసేన నెన్నిట గంధర్వముం,
విక్యుత్ ఎన్నిట రాక్షసనుమాగిట వెల్లువరుం, మార్ద్యశిమాస
మాగిట సహామాస త్తిలే వసిష్ఠర్ గళ్. “క్రతుర్భగస్తథోర్ణాయు
స్ఫుర్జః కార్కోటకస్తథా । అరిష్టనేమిశ్చైవాన్య పూర్వచిత్తి
ర్వరాప్సరాః । పౌష్యమాసేనసన్త్యేతే సప్తభాస్కరమణ్డలే”³
ఎన్నిటపడియే భగ నెన్నిట వాదిత్యముం, క్రతువెన్నిట ఋషియుం,
ఊర్ణాయు వెన్నిట గంధర్వముం, స్ఫుర్జ నెన్నిట రాక్షసముం, కార్కో
టక నెన్నిట సర్పముం, అరిష్టనేమియెన్నిట యక్షునుం, పూర్వచిత్తి
యెన్నిట వపురస్సుమాగిట వెల్లువరుం తైయాగిట కౌష్యమా
స త్తిలే వసిష్ఠర్ గళ్. “త్వష్టాశబమదగ్నిశ్చ కంబలశ్చత్తిలోత్ర

1, (వి-పు. ౨-౧౦-౧౨,). 2, 3, (వి-పు. ౨-౧౦-౧౩, ౧౪,).

మా । బ్రహ్మోపేతోధరథజి ధృతరాష్ట్రశ్చ సప్తమః । మా ఘమా
సేవసన్త్యేతే సప్తమైత్రేయభాస్కరే”¹ ఎన్నిటపడియే త్వష్టావె
న్నిటవాదిత్యనుం, జమదగ్నియెన్నిటఋషియుం, కంబళనెన్నిట సర్ప
ముం, తిలోత్తమైయెన్నిట వస్సరస్సుం, బ్రహ్మోపేతనెన్నిట రాక్ష
సనుం, ధృతరాష్ట్రనెన్నిట గన్ధర్వనుమాగిట వెల్లువరుం మాళి
యాగిట తపోమాసత్తిలే వసిష్ఠగళి. “విష్ణురశ్వతరౌరంభా
సూర్యవర్షాశ్చ సత్యజితే । విశ్వమిత్రస్తథారక్షోయజ్ఞోపేతోమ
హామునే”² ఎన్నిటపడియే విష్ణువెన్నిటవాదిత్యనుం, అశ్వతర నెన్నిట
సర్పముం, రంభైయెన్నిట వస్సరస్సుం, సూర్యవర్షనెన్నిట గన్ధర్వ
నుం, సత్యజితే ఎన్నిట యక్షనుం, విశ్వమిత్రనెన్నిట ఋషియుం,
యజ్ఞోపేతనెన్నిట రాక్షసనుమాగిట వెల్లువరుం పశునిమాస
మాగిట తపస్యమాసత్తిలే వసిష్ఠగళి. “మాసేష్వేషేషు
మైత్రేయ వసన్త్యేతేత్రినస్తకాః । సవితరుర్జ్ఞలేబ్రహ్మన్ విష్ణు
శక్తుప్రబృంహితాః”³ ఎన్నిటపడియేయిమ్మాసంగళిదోఁటుంఇవ్వా
దిత్యాది సప్తగణంగళుం, భగవచ్చక్తియాలే ఉపబృంహితరాయ్
క్కొణ్ణు త్రయీమయమాయ్, భగవచ్చక్తిమయమాయుశ్చ
ఆదిత్యమణ్ణులత్తై యాశ్రయిత్తిరుప్పగళి. అదిల్ ఆదిత్యన్
మణ్ణులాధిపతియాయ్క్కొణ్ణు ప్రధాననాయరుప్పన్; అల్లాదారవ
నై యసువర్తిత్తిరుప్పగళి. అవ్వాదిత్యనుడై య హృదయత్తిలే
ఉపాస్యనాయ్క్కొణ్ణు “విద్యాసహాయవస్తంమా మాదిత్యస్థంస
నాతనమ్ । కపిలంప్రాహురాచార్యా స్సాంభ్యయోగవిచక్షణాః”⁴
ఎట్టు, శెయ్యాళాన విద్యాశబ్దవాచ్యయాన లక్ష్మీయోడేకూడి హి

1, 2, (వి-పు. ౨-౧౦ - ౧౬, ౧౮,). 3 (వి-పు. ౨-౧౦-౧౯.)

4 (భారతే-శా-మోక్షధ. 3౪౭-౬౯, 3౫౨ చ-3౦).

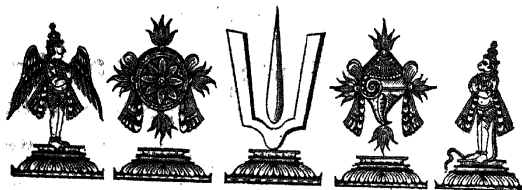
రణ్యయవిగ్రహ విశిష్టనాయ్ మధ్యస్థసీలతోయద విద్యుల్లేఖాభా
స్వరకాంతియాలుం, అత్యైయుం ముట్టాక్కిడుగిట లోహితవర్ణ
సుదర్శనకాంతియాలుం, కాపిలచ్ఛాయమాయరుక్మైయాలే
'కపిలన్' ఎన్దు శొల్లప్పట్ట పేన్నై ఆదిత్యమణ్డల మధ్యస్థనాగ
సాఙ్గయోగ విత్తమర్గళ శొల్లునర్గళ, ఎన్దు భగవద్వచన
ముణ్డాగై యాలే సూర్యాన్తరాత్మానాయ్ శ్రియఃపతి యెఱున్దరుళి
యిరుక్కుమ్.

ఇతి తత్త్వనిరూపణే దేవాది నిరూపణంనామ

పచ్చమోఽధికారః.

శ్రీమ తేరామానుజాయనమః.

అ థ మ స్తః.

ఏవం భూతనాన వాదిత్యనుడై య మణ్డలవ్యాప్తమాన రథాం
శం ఒన్బదినాయిరం యోజనమాయ్, గన్ధర్వాదిపరివారాధిష్ఠిత
మానవంశ మాయిరంయోజనమాయ్ ఆయామవిస్తారజల్ పది
నాయిరంయోజనంనీళ తైయు మన్వళపుపర ప్పైయు ముడై త్తాయి
రుక్కుమెన్ఱు పురాణజ్జిలే “యోజనానాంసహస్రాణి భాస్కర
స్యరథోనవ ” ¹ ఎన్ఱుం, “ దశయోజనసాహస్రావిస్తారాయామ
తోరథః ” ² ఎన్ఱుం శొల్లప్పట్టదిన్ఱై.

ఇ త్తేరినుడై య ఈషాదణ్డమానపారానదు “ఈషాదణ్డ స్తథై
వాస్య ద్విగుణో మునిస త్తిమ ” ³ ఎన్ఱిదిలిరట్టిప్పాయరుపదినాయి
రం యోజనమాయిరుక్కుమ్. ఇదెల్లాం తేజోమయమాగై
యాలే దూగ త్తిలే మణ్డలాకారమాయ్తోన్ఱమ్. ¶ ఇ త్తేరిను
డై యవచ్చు, ఒన్ఱరైక్కోడి యెఱునూతాయిర త్తెన్బదినాయి
రంయోజనమాయ్, మేరుతోడజ్జి మానసో త్తర త్తళవుం నీళ
త్తైయుడై త్తాయ్, మహాక్ష మెన్ఱుపేరాయ్, భూమిక్కుమేలెన్బత్తు
నాలాయిరమ్యోజనమాన మహామేరువుక్కుమేలే పదినాయిరం

1 (వి.పు. ౨-౨-౨). 2 (వాయుపు.పూ. ౫౧-౫౬).

¶ (వి.పు. ౨-౨-3) లో ఇన్బిడ త్తిఱ్ఱునుగుణమాగ క్కాణ్డ.

యోజన త్తశవిలే యోగుతలై ప్పం, ముల్ తై త్తలై ప్పవుమ్మరదీప్వ
మధ్య త్తిలే యొమ్బదినాయరంయోజన ముయ ర్రియెయ్డై త్తా
నమానసో త్తరశై లత్తుక్కుమేలే యొమ్బదినాయరం యోజన త్తశ
విలేయాయ్, అ త్తలైయిలే కాలచక్రమయమాన వేగచక్రం
కోర్పుణ్ణు యిరణ్ణుతలై యుం వాయుపాశబద్ధమాయ్, మేల్ధ్రు
వన్ పక్కలిలేతువక్కుణ్ణిరుక్కుమ్. ఇదినుడై యప్రాస్వాక్షముం,
యుగముం తని త్తనియే నార్పత్తెనత్తె యాయరంయోజనం నీశ
త్తెయ్డై త్తాయ్, ధ్రువగతమానవాయుపాశజళిలే యిరణ్ణు
తలై యుం బద్ధజళుమాయరుక్కుమ్. ఇవాదిత్యనుక్కిడమా
నయుగ త్తిలే— 'గాయత్రి, బృహతి, ఉష్ణిక్, జగతి, త్రి
ష్టుప్, అనుష్టుప్, ప జ్జీ' ఎన్నిట న ప్రచ్ఛన్నసన్సక్కుళుం, పచ్చె
క్కుదిరై గ శేత్రాయ్కోణ్ణు రథత్తై వహిక్కుమ్. "స ప్రయుజ్జన్తి
రథమేకచక్రం" ఎన్నక్కడవిదితే. ఆగిల్, "ఏకోఅశ్వోవహతిస ప్ర
నామ" ఎన్నిట శ్రుతియోడు విరోధియాదోవెన్నిల్, వేదరూప
మాన హరి (ర) దశ్వం స ప్రచ్ఛన్నోమయమాన యేబ్రూరూప తై
యుం, రూపానుగుణమాన యేబ్రుపేరై య్డై త్తాయ్ రథత్తై
వహిక్కుమెన్టు వస్వైక్యత్తైచ్చొల్లిల్ న్నిజ్జు; "స ప్రయుజ్జన్తి"
ఎన్నిట శ్రుతివ్యక్తిభిన్నతెయ్చ్చొల్లిల్ న్ని. ఆగై యాల్విరో
ధమేయిలై. ఇన్ద మహాక్ష త్తిలే యాదిత్యనుడై య దక్షిణో
త్తరాయణగతిక్కుఱుప్పగ నూల్ న్నిణ్ణుత్తుమూన్టు రేఖైయాయ్,
అదుక్కుమేలే ప్రాస్వాక్షబద్ధమాన రథమాయ్, అదు వాయు

1 (యజ్ఞశ్రీ, ఆరణ్య, 3-ప్రశ్న. ౧౧ అను; ఋగ్వేదేన, ౨-3-౧౪-౧-౨౨-౧౬౪-౨).

2 (అధ్యక్షేదే. ౧౩-కాం. ౩-అను. ౧౮-పం).

పాశబద్ధమాయ్కొండ్లు ధ్రువగతమాగై యాలే మేరువుక్కాసన్న
మాంబడి ధ్రువనాకర్నిక్కుమ్, దక్షిణాయన త్తిల్ విప్రకృష్టమాం
బడి పాశజై నెగిలివిడుమ్. అదిల్ తైమాసం ప్రథమదిసం
తొడజ్జి మాళి పజ్జుని మూన్తుమాసముం నిత్యమొరు వీధి
యాగ వడక్కేపోయ్, చిత్తిరై మాసం ప్రథమదివస త్తిలే నైషు
వతీయాగిట వీధియిలేశెన్ట, మేలుం నిత్యమొరువీధియాగ చిత్తి
రై, నైయ్యాళి, ఆనియళవుం వడక్కేపోయ్, ఆడిముడలాగ దక్షి
ణాయన త్తిలుం, ఆడి, ఆసణి, పుటట్టాళియళవుంనడన్దు విప్పళియి
లుం విషువాగిల్ మధ్యవీధియిలేవన్దు, మార్గజ్జిమాసం ముడి
వాగ దక్షిణకాష్టైయిలే నడక్కుమ్. ఇప్పడి మహామేరువై
ప్రదక్షిణం వరుమళవి లుత్తెరాయణత్తిల్ ప్రథమదివసం
మన్దమాయిటుక్కుమ్. దక్షిణాయన త్తిల్ దూరత్వానురూప
మాగ శీఘ్రగతియాయరుక్కుమ్. ఇప్పడి వరుగిటవాదిత్యనుక్కు
దేశభేదేనవరుగిట దర్శనాదగర్శనంగళొత్తీయ ఉదయాస్తమయం
గళొరుక్కాలుమిలై. అదావదు - మేరువుక్కుక్కియక్కే మధ్యా
హ్నమామళవిల్ తెర్క్కుత్తెక్కుడయమాం, తెర్క్కుత్తెక్కు
మధ్యాహ్నమామళవిల్ క్కిక్కుత్తెక్కువస్తమనమాం, మేర్క్కు
త్తెక్కుడయమాయ్, తెర్క్కుత్తెక్కు అస్తమయమామళవిల్ క్కి
క్కుత్తెక్కు అర్ధరాత్రియామ్. మేర్క్కుత్తెక్కు మధ్యాహ్న
మామ్. ఇప్పడి దిక్కుగళిలెల్లావల్లీలుం కణ్డొళ్ళదు. ఇన్దరథ
త్తిల్ మహాక్షత్తిల్ కోర్పుణ్డొ ఏకచక్రం కాలచక్రమానపడి
యెన్నెన్నిల్— “త్రినాభిమతినజ్ఞాచే షణ్డేమిన్యక్షయాత్పకే ।
సంసత్సరమయే కృత్స్నం కాలచక్రే ప్రతిష్ఠితమ్”¹ ఎన్నిట

పడియే + చాతుర్మాస్యత్రయాత్ కమాన నాభియైయుడైత్తాయ్, సంవత్సరం, పరివత్సరం, ఇడావత్సరం, అనువత్సరం, ఇద్వత్సరం, ఏన్తు శోల్లపృట్ట వైన్తువత్సరత్తైయు మరజ్జళాగవుడైత్తాయ్, వసన్త, గ్రీష్మ, వర్ష, శరత్, హేమన్త, శిశిరజ్జళాగి మద్యతుక్కుళైయు మాఱునేమియాగ వుడైత్తాయ్, ప్రవాహపరిన్మత్తియాలే అక్షయరూపమాయరుక్మిణి కాలచక్రత్తిలేనర్వముంపతిష్ఠితిమాగై యాలే యిన్ద చక్రాత్తావుముపాస్యమెన్తు పడి. ఇన్ద పంచవిధమానవత్సరజ్జళానన—“యదామాఘస్యశుక్లస్య ప్రతిపచ్ఛత్తిరాయణమ్ । సహోదయంశ్రవిష్ణాభిసోమాశ్కాప్రతిపద్యతః ॥ ప్రథమసోఽగ్నిదైవత్యో నామ్నా సంవత్సరఃస్మృతః”¹ ఏన్తు యాదోరుపోదు మాఘమాసత్తిల్ శుక్లపక్షత్తిల్ ప్రథమే శ్రవిష్ఠానక్షత్రజ్జళోడే కూడివిఱ్కుమ్, చంద్రాదిత్యసమవాయ ముణ్డాగిబదు, అదుముడలాస వగ్నిదైవత్యమాన సంవత్సర మెన్తు పేరాయిరుక్కుమ్; “యదామాఘస్యశుక్లస్య త్రయోదశ్యాముదగ్రవిః।యుక్తేచన్ద్రమసాశ్రాదే వాననంప్రతిపద్యతే । । ద్వితీయసోఽర్కదైవత్యః ప్రోచ్యతే పరివత్సరః”¹ ఏన్తు యాదోరుపోదు మాఘమాసత్తిల్ త్రయోదశియిలే తిరువాదిరై చన్ద్రమాపూడే కూడిననళవిలే ఆదిత్యనవ్విడతైయుడై యుమ్, అదు ఆదిత్యదైవమాన ద్వితీయమాన పరివత్సరమెన్తు పేరాయిరుక్కుమ్; “శుక్లేమాఘన్యదశమిం వాసవా

† ఇంగుత్తైక్కు తగుదియన వర్ణజ్జై (౨-౮-౪) శ్రీవిష్ణుచిత్రియత్తిల్కాణ్ణి.

† ‘ద్వితీయః సోమదైవత్యః’ ఇతి విష్ణుచిత్రియే (౨-౮-౭౨) పాఠోద్యత్యతే.

1 పుద్ధగర్గస్మృతౌ. ॥ ‘కృష్ణే’ ఇతిచ పా.

దాదివాక రేచన్ద్రాత్రితీయంసంప్రాహు రిదావత్సరకంబుధాః”¹
 మాఘమాసత్తిల్ శుక్లపక్షత్తిల్ దశమియిలే యాదిత్యన్, అవ్వి
 డత్తిలేయామ్. అదుకూడుజ్కాల్ చన్ద్రదైవత్యమాయ్ త్రితీయ
 మాస ఇదావత్సరమాగ చ్చొల్లానిన్టార్ గళి; “సప్తమీమాఘ
 శుక్లస్య వాసవాదాదివాక రే చతుర్థమిన్ద్రదైవత్యం తమాహు
 రనువత్సరమ్”¹ మాఘమాసత్తిల్ శుక్లపక్షత్తిల్ సప్తమియిలే
 ఆదిత్యన్ - అవ్విడం ముదలాసదిలేకూడి యుల్లవిడత్తి లిన్ద్రదైవ
 త్యమాయ్ చతుర్థమాసవనువత్సరమెన్టు శొల్లానిన్టార్ గళి;
 “యద్యుత్తిరాయణం కృష్ణే చతుర్థ్యం శ్రవసోభవేత్ । ఇద్వ
 త్సరస్సవిజ్ఞేయః పశ్చిమోమృత్యుదైవతః”¹ మాఘమాసత్తిల్
 కృష్ణపక్షత్తిల్ చతుర్థియి లాదిత్యన్ - శ్రవిష్ఠాదినక్షత్రజళిలే ని
 ట్టుకాన్. అదు మృత్యుదైవత్యమాయ్ పశ్చిమమాసఇద్వ
 త్సరమాగ వశియప్పడుమ్. ఇప్పడి పశ్చివిధమాన వివ్వత్సరజ్గ
 ల్ - చాన్ద్రమెన్టుం, సావనమెన్టుం, సౌరమెన్టుం, నాక్షత్ర
 మెన్టుం చతుర్విధమా యిరుక్కుమ్. “దర్శాద్దర్శశ్చాన్ద్రస్త్రింశద్దివ
 సస్తు సావనోమాసః । సౌరోర్కరాశిభోగా న్నాక్షత్రశ్చేన్ద్రమ
 ణ్ణలాన్దదితః” ఎన్దిటపడియే అమావాస్యైతుడగ్గి మేలమావా
 స్యైయశవుం శెల్ల చాన్ద్రమాసమ్; ముప్పదునాళ్ - సావన
 మాసమ్; ఆదిత్యుడై యరాశిభోగం - సౌరమాసమ్; అశ్విన్యా
 దిరేవత్యస్తమాస చన్ద్రపరివృత్తి - నాక్షత్రమాసమాసమ్. ఏ
 వంవిధమాసపరిగణితజ్గళాలే పరిగణితజ్గళాన వత్సరమజ్జుపడి
 యాగచ్చెన్టా లేక కాలత్తిలే ఏకోద్యోగత్తిలే ముడియుంకాల

త్తుక్కు యుగవిభాగమెన్దు పేరాయికుక్కుమ్. †సోమనుడై యర
థం - మూన్దుచక్రయుక్తమాయ్, కుద్దిరై గల్ వేళుత్తుక్కున్దాభ
జ్జళాయ్, వారిగర్భసముద్భవజ్జళాయ్, పత్తాయ్, యిరణ్ణరు
గుం పూణ్ణు ధ్రువనై ఆధాం మాగవుడై యవైయా యు
క్కుమ్. ఇన్ద్రచన్ద్రునుక్కు త్తయన్దుగిళిల్ వన్దాల్, పూర్వపక్ష
త్తిల్ ప్రథమై తుడన్దీ చతుర్దశియళవు మాదిన్ద్రనాలే సంగృహీ
తమాయ్, అమృతమయమాన పదినాలుకలై యు, దేవర్ గ
ల్, “ప్రథమాం పిబతే వహ్ని ర్ద్వితీయాం పిబతే రవిః” 1 ఎన్ది
అడై విలే భుజిప్పర్ గల్. అగై యాలే దేవర్ గల్ సుధాహారర్
గల్ ఎన్దు శొల్లప్పమవర్ గల్. పదినై న్దాన్దులై యై పచ్చదశియి
నన్దు అపరాహ్ణత్తిలే పితృక్కుల్ భుజిప్పర్ గల్. అవశిష్టమాన
యేకకలై యాడే ఆదిత్యనై క్కిట్టి అమై ఎన్దిరుళ్ళియిలే నన్దిక్కై
యాలే అమావాస్యైయెన్దు పేరాగిటదు. అమావాస్యైయిల్
అహారాత్రత్తిలే చన్ద్రన్ పూర్వమప్పిలే ప్రవేశిత్తు, ఆనన్ద
రం వీరుత్త్రముఖమాన వృక్షాదిగళిల్ ప్రవేశిత్తు, పిన్నై యాది
త్యనై క్కిట్టుగై యాలే, అమావాస్యైయిల్ వృక్షాదిగళుడై య
చేదనాదిగల్ పణ్ణమిడత్తిల్ బ్రహ్మహత్యాసమమెన్దు శొల్లప్ప
ట్టదు. బుధనుడై యతేర్ - వాయ్వీసంభూతమాయ్, పోక్
క్కున్దునిత్తైయెడై యెట్టుక్కుదిరై యాడేకూడి యిరుక్కు
మ్. శుక్రనుడై యతేర్ - భూసమ్భవజ్జళాయ్ ఇరుక్కిత్తు వేళుత్తు
నిత్తైయెడై యెట్టుక్కుదిరై గళోడే కూడియిరుక్కుమ్. శె
వాయ్వినుడై యతేర్ - అగ్నిసమ్భవజ్జళాయ్, శివన్దకుదిరై గళేట్టు

† (వి.పు. ౨-౧౨) లో ఇవిడై త్తిరక్కునుగుణమాగక్కాణ్ణ.

గళోడే కూడియరుక్కుమ్. కాశ్చనమయమాన వెళుప్పనిత్తై
 యుడై తానయెట్టుక్కుదిరై గళై యుడై తానతేరిలే బ్రహ్మస్వతియి
 రుక్కుమ్. ఆకాశసమ్భవజ్జళాయ్, కృష్ణవర్ణజ్జళాన యెట్టుక్కుది
 రై గళోడే కూడినతేరిలే శనై శ్చరన్ మెళ్ళనడవానిఱ్కుమ్. రా
 హువినుడై యతేర్ - కరుత్తకుదిరై యెట్టుపూణ్ణు నడవానిఱ్కు
 మ్. కేతువినుడై యతేర్ - చిత్రనర్ణజ్జళాన యెట్టుకుదిరై గళోడే
 కూడియరుక్కుమ్. గ్రహణకాలత్తిలే రాహువానవన్ తాన్
 నిఱ్కిఱ తృతీయస్థానత్తిలుం కీర్తేవొద్దు ప్రతిపత్పిర్వసన్దియిలే ధూ
 సరమాన చంద్రాదిత్యిర్గళై భూచ్ఛాయెయాగిఱ తమస్సాలే
 ఉపబృంహితనాయ్ తిరోధానంపణ్ణమ్. ఇదు కేతువుక్కుమొ
 క్కుమిఱ్లే. ఇవర్ గళిలే యాదిత్యనుం, బుధనుం, శుక్రనుం మే
 ర్కేరాశియై యెరుమానత్తిలే సళ్ళరిప్పర్గళి. చంద్రనిఱణ్ణే
 కాల్ నాళిలే సళ్ళరిక్కుమ్. శెవ్వాయ్ ఒన్టరై మాసత్తిలే చరి
 క్కుమ్. బృహస్పతి ఒరువత్సరత్తిలే చరిక్కుమ్. శనై శ్చర నిఱ
 ణ్డరై వత్సరత్తిల్ చరిక్కుమ్. రాహు ఒన్టరై వత్సరత్తిల్ చరి
 క్కుమ్. కేతు ఇరుపదుమాసత్తిలే చరిక్కుమ్. ఇవర్ గళిరువరు
 మొరువర్క్కొరువర్ సప్తమరాశియిలే యిరుప్పర్గళి. ఇన్ద్రగ్ర
 హణ్ణెల్లాం ప్రత్యక్షఖమాయ్క్కొణ్ణు మేరువై ప్రదక్షిణ
 మాయ్ వరచ్చెయ్దే రాశిభోగత్తిల్ ప్రాక్షుఖరాయ్క్కొణ్ణు
 పిఱ్కాలిత్తు భుజియానిర్ప్పర్గళి. ఆగై యాల్ నక్షత్రమణ్డలత్తు
 క్కు ప్రత్యగ్గతియొత్తీయ ప్రాగ్గతియొరుక్కాలుమిలై. ఇప్పడి స
 చంద్రార్కనక్షత్రమాన జ్యోతిర్గణ్డల మెల్లాం తనిత్తనియే వా
 యుపాశ బద్ధగళాయ్క్కొణ్ణు శింశుమార ప్రజాపతి పుచ్చన్ది
 తనాన ధ్రువనై ఆధారమాగవుడైతాయ్, పరిభ్రమియాని

ఋమ్. అన్దశింశుమార ప్రజాపతిక్యాధారమ్. “ద్యౌస్సచ
 న్దార్క నక్షత్రాఖండిశోభూర్గహోదధిః! వాసుదేవస్య వీర్యేణ
 విధృతాని మహాత్తనః,” ఎన్తు ‘వాసుదేవస్య వీర్యేణ’ ఎన్దెయా లే
 సంకల్పరూపజ్ఞాన విశిష్టనాన తన స్త్రామిచూన నారాయణనే
 యాయరుక్కుమ్. ఇన్దవాయుపాశేజ్ఞః. మేఘజ్ఞః, అర్క
 నుం, ఇన్ద్రనుం, నక్షత్రజ్ఞః, గ్రహజ్ఞః, సప్తర్షిగ
 ణుం, ధృవనుమాగిః వేదాశ్రయతైయుంసద్గ్రీ, “ఆవహః
 ప్రవహశ్చైవ త్థైవానువహఃపరః। సంవహోవివహశ్చైవ త
 ద్దూన్ద్రస్యాత్పరోసహః। తథాపరివహశ్చోర్ధ్వం వాయోర్వై
 సప్తనేమయః” § ఎన్గిఱపడియే, ఆవహమెన్తుం, ప్రవహమెన్తుం,
 అనువహమెన్తుం, సంవహమెన్తుం, వివహమెన్తుం, పరోవహ
 మెన్తుం, పరివహమెన్తుం వాయునేమిగల్ వ్యువగై యా యరు
 క్కుమ్. ఇవై తన్నాలే బద్ధజ్ఞానస్తపదార్థజ్ఞుక్కు మాధా
 రభూతనాన ధ్రువనుక్కు మాధారమాన శింశుమారనుక్కు
 మాధారభూతన్, నారజ్ఞుక్కెల్లా మయనమాన నారాయణ
 నేయెన్ద్రదాయిగ్గ్లు. ఏవంభూతిరాన దేవర్గళై యారాధిత్తు
 వర్షాదిసిద్ధియాలే సస్యసమృద్ధియై ప్పెగ్గ్లు యజ్ఞాదికర్తృజ్ఞై
 ప్పణ్ణుగైక్కుఱుప్పగ “సహాయజ్ఞైః ప్రజా సృష్ట్యా పురోవాచ
 ప్రజాపతిః। అనేనప్రసవిష్యధ్వ మేషమౌ స్త్విష్ట కామధుక్॥౧౦॥
 దేవాన్ భావయతానేన తే దేవా భావయన్తువః। పరస్పరంభా
 వయన్తః శ్రేయఃపరమవాప్స్యథ॥౧౧॥” ¶ ఎన్తుమ్, “అగ్నౌప్రా

‡ (భార-ఆను. ౧౪-౧౨౧).

§ (కార్త్యపు-పూర్వభాగం- ౪౦-అధ్యాయ-౬-శ్లో).

¶ (గీతా - ౩ - అ).

స్తాహుతిస్సమ్యగ్ గాదిత్యముపతిష్ఠతే | ఆదిత్యా జ్ఞాయతేనృప్తి
 ద్వౌష్ట్యేరన్నంతతః ప్రజాః”¹ ఎను శొల్లుగిటపడియే యజ్ఞాద్యా
 రాధితరాన వాదిత్యాదిదేవర్గళాలే నృప్తిసస్య ప్రజానృద్ధిగ
 లానవై ప్రతిపాదిక్కుప్పడానిష్టదితే. అగ్రయాలే, ‘చాతుర్వ
 ర్ణ్యం మయాసృష్టం గుణకర్తృవిభాగశః”² ఎన్నిటపడియే యజ్ఞా
 ద్యనుష్ఠాన నిష్పత్తిపిటక్కైక్కాగ చాతుర్వర్ణ్యమానదు సర్వ
 సృష్టావాన సర్వేశ్వరనాలే, ముఖ బాహూరు పాదజాతి
 రాన బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్రవిభాగత్తాలే సృష్టి
 క్కుప్పట్టదు. బ్రాహ్మణరాగితార్ - అధ్యయనం - అధ్యాసనం -
 యజనం - యాజనం - దానం - ప్రతిగ్రహమెన్నిట పట్కుర్తత్తు
 క్కుం కడవరాయ్, “తపోదమశ్శమశ్శేచం త్వాన్తిరార్జవమేవచ |
 జ్ఞానవిజ్ఞానమాస్తిక్యం బ్రాహ్మంకర్తృస్వభావజమ్.” ఎన్నిట స్వ
 భావజకర్తృనిరతరా యిరుప్పర్గళో. క్షత్రియరాగితార్ - అధ్య
 యన - యజన - దానజ్ఞళాగిట త్రికర్తృత్తుక్కుం కడవరాయ్,
 ప్రజాపాలన తత్పరరాయ్, “శౌర్యంతేజో ధృతిర్దాక్షిణ్యంయద్దే
 చాప్యపలాయనమ్ | దానమిశ్వరభావశ్చక్షాత్రం కర్తృస్వభావ
 జమ్.”³ ఎన్నిట స్వభావజకర్తృనిరతర్గళా యిరుప్పర్గళో. వైశ్య
 రాగితార్ — అధ్యయనాది కర్తృత్రయత్తుక్కు మధికారిగళాయ్,
 *కృషిగోరక్షవాణిజ్యజ్ఞళాగిట స్వభావజకర్తృ నిరతరా యిరుప్ప
 ర్గళో. శూద్రరాగితార్ - ఇంద్రవర్ణత్రయ శుశూప్తే పణ్ణుగై
 యే స్వాభావిక కర్తృమాగ వృడ్డయరా యిరుప్పర్గళో. ఇవర్
 గళో వర్ణాశ్రమానురూపమాన కర్తృజ్ఞే యనుష్ఠిక్కు మిడ

1 (బ్రహ్మపు- ౨౯-౪). 2 (గీతా-౪-౧౩).

3 (గీతా-౧౨-౪౨, ౪౩).

త్తిల్, “కాలేహ్ని కర్తవ్యతే” ఎన్నిటపడియే కర్తానుష్ఠానం
కాలాధీనమాగైయాలే కాలస్వరూపం నిరూపణీయమ్. కాల
మావదు- “అనాదిర్భగవాన్ కాలో నాన్తోస్యద్విజవిద్యతే| అవి
చ్ఛిన్నాస్తతస్తేవే సర్గస్థిత్వస్తసంయమాః” ¹ఎన్నిటపడియే స
ర్వేశ్వరనుక్షయ సృష్ట్యాది లీలైక్కు పరికరభూతమాయ్, ఉ
త్పత్తివినాశ రహితమాగైయాలే, నిత్యమాయ్, “కలాముహూ
ర్తాః కాష్ఠాశ్చ అహోరాత్రాశ్చ సర్వశః” ²ఇత్యాది శ్రుతిమర్యా
దైయాలే కలాముహూర్తాదిమయమాన వపయవవిభాగ తైయు
క్షైత్యైరుప్పదారు అచిద్విశేషమాయరుక్కుమ్. అదిల్, “కా
ష్ఠాపశ్చదశాఖ్యాతా నిమేషామునిస త్తమ| కాష్ఠాత్రింశత్ కలా
త్రింశత్ కలామాహూర్తిరోవిధిః|| ౮|| తావత్సంఖ్యై రహోరా
త్రం ముహూర్తైర్మానుషం స్మృతమ్| అహోరాత్రాణి తావన్తి
మాసః పక్షద్వయాత్తకః|| ౯|| తైష్ఠద్భిరయనంవర్షం ద్వేయనే
దక్షిణోత్తరే | అయనం దక్షిణం రాత్రిర్దేవానాము త్తరంది
నమ్|| ౧౦|| దివై ర్యర్షస్ సహస్రైస్తు కృతత్రేతాదిసంజ్ఞకమ్ | చ
తుర్యగం ద్వాదశభిస్తద్విభాగం నిబోధమే|| ౧౧|| చత్వారిత్రీణి
ద్వేచైకంకృతాదిషు యథాక్రమమ్ | దివ్యాబ్దానాం సహస్రాణి
యుగేష్వాహుః పురావిదః|| ౧౨|| తత్సమాక్షైశ్చైస్సన్ధ్యా పూ
ర్వాత్రతాభిధీయతే | సంధ్యాంశశ్చాపితత్తుల్యో యుగస్యా
నస్తరోహిసః|| ౧౩|| సన్ధ్యాసన్ధ్యాంశయోరస్తర్యః కాలోముని
స త్తమ | యుగాఖ్యస్సతు విజ్ఞేయః కృతత్రేతాదిసంజ్ఞతః || ౧౪||
కృతంత్రేతా ద్వాపరశ్చకలిశ్చేతి చతుర్యగమ్ | ప్రోచ్యతేతత్స
హస్రంచ బ్రహ్మణోదివసంమునే|| ౧౫|| బ్రహ్మణోదివసే బ్రహ్మన్

1 (తైత్తిరీ-నారా-౬-౧-౮). 2 (వి-పు-౧-౨-౨౬).

మననస్తుచతుర్దశః । భవంతి పరిణామంచ తేషాంకాలకృతంశ్చ
 ణ॥౧౬॥ సప్తర్షయస్సురాశ్చక్రో మనుస్తత్సూనమౌనృపాః । ఏక
 కాలేహిస్సృజ్యంతే సంహియంతేచ పూర్వవత్ ॥ ౧౭॥ చతుర్ము
 గాణాం సంఖ్యాతా సాధికాహ్యేకసప్తతిః । మన్వస్తరంమనోః
 కాలః సురాదీనాంచ సత్తమ॥౧౮॥ అష్టేశతసహస్రాణి దివ్య
 యాసంఖ్యయా స్మృతమ్ । ద్విపఞ్చాశ్చ త్రిథాన్యాని సహస్రాణ్య
 ధికానితు॥ ౧౯॥ త్రింశతోక్రత్యస్తు సంపూర్ణాస్సంఖ్యాతాస్సం
 ఖ్యయాద్విజః సప్తషష్టిస్తథాన్యాని నియుతానిమహామునే॥ ౨౦॥
 వింశతిశ్చ సహస్రాణి కాలోయమధికంవినా । మన్వస్తరస్యసంఖ్యే
 యం మానుషైర్వత్సరైర్ద్విజ॥ ౨౧॥ చతుర్దశగుణోహ్యేష కా
 లోబ్రాహ్మమహః స్మృతమ్ । బ్రాహ్మణై మిత్తికోనామతస్యాస్తే
 ప్రతిసంచరః॥ ౨౨॥ తదాహిదహ్యాతే సర్వంత్రైలోక్యం భూర్భు
 వాదికమ్ । జనంప్రయాన్తితాపార్తా మహర్లోకనివాసినః॥ ౨౩॥
 ఏకార్ణవేతు త్రైలోక్యే బ్రహ్మనారాయణాత్మకః । భోగిశయ్యా
 గతశ్చేతే త్రైలోక్యగ్రాసబృంహితః॥ ౨౪॥ జన్మస్థైర్యోగిభిర్దేవశ్చ
 స్త్యమానోబ్జసంభవః । తత్ప్రమాణాంహితాం రాత్రింతదస్తేస్స
 జతేపునః॥ ౨౫॥ ఏవంచబ్రహ్మణోవర్ష మేవంవర్ష శతస్తుతత్ । శ
 తంహితస్యవర్షాణాం పరమాయుర్తహోత్తనః॥ ౨౬॥¹ ఏన్తి త్వ
 దిగ్గిహ్ చొల్లుగిటపడియే, పదినైస్తు నిమేవంకొణ్డదు కాష్ఠై
 యాయ్, కాష్ఠముప్పదుకొణ్డదు కలైయాయ్, కలైముప్పదు
 కొణ్డత్త ముహూర్తమాయ్, ముహూర్తం ముప్పదుకొణ్డదు
 మాఘ్మమాన వహోరాత్రమాయ్, అహోరాత్రం ముప్పదు

కొణ్డదు పక్షద్వయాత్ కమాన మానమాయ్, మానమాఱు
 కొణ్డదు అయనమాయ్, దక్షిణోత్తరమానవయన మిరణ్డకొణ్డ
 దు వర్షమాయ్, ఇన్ద దక్షిణాయనం దేవర్గళుక్కు రాత్రి
 మాయ్, ఉత్తరాయణం పగలాయ్, సంవత్సరం దేవర్గళుక్కు
 నాళాయరుక్కుమ్. ఇప్పడి మున్నూత్తఱుబదుకొణ్డదు దేవర్గ
 లుక్కురు వత్సరమాయ్, దేవవత్సరం పన్నీరాయరంకొణ్డదు
 కృత, త్రేతా, ద్వాపర, కలియుగమెఱ్ఱు శొల్లప్పట్ట చతు
 ర్యుగమాయరుక్కుమ్. ఇదిల్ నాలాయరం దేవవత్సరం కృతయు
 గమాయరుక్కుమ్; మూవాయరం దేవ వత్సరం త్రేతాయుగ
 మాయరుక్కుమ్; ఇరణ్డాయరం దేవవత్సరం ద్వాపర యుగమా
 యరుక్కుమ్; ఆయరం దేవ వత్సరం కలియుగమాయరుక్కుమ్.
 నిఱ్ఱిఱ యిరణ్డాయరం దేవ వత్సరముం కృతత్రేతాదికణ్కిలే
 సన్ధ్యయుం, సన్ధ్యాంశముమాయుం పిరియుమ్. ఇదిల్ కృత
 యుగత్తిలే పూర్వోత్తరంగళిలే సన్ధ్యయుంసన్ధ్యాంశముమా
 య్, దేవవత్సరం నానూఱు నానూఱుకత్తియుమ్. త్రేతె
 యిల్ పూర్వోత్తరజ్జిల్ మున్నూఱు మూన్నూఱు కత్తియుమ్.
 ద్వాపరత్తిల్ పూర్వోత్తరంగళిల్ యిరునూఱు యిరునూఱు
 కత్తియుమ్. కలియుగత్తిల్ పూర్వోత్తరంగళిల్ నూఱు నూఱు
 కత్తియుమ్. ఇప్పడివిభక్తమాన చతుర్యుగంగళాయరమ్ బ్రహ్మ
 వినుడైయ పైరుపగలాయరుక్కుమ్. ఇన్దపైరుపగలిలే పదినాలు
 మన్వంతరమాయ్, మన్వంతరందోఱుం 'సప్తదిగళ్, అష్టవసు
 క్కళ్, ఏకాదశరుద్రగళ్, ద్వాదశాదిత్యగళ్, అశ్వినదేవ
 తైగళ్' ఎనిఱి త్రయస్త్రింశముం, చతుర్దశమనుక్కళ్, చతుర్ద

శేన్ద్రాదిదిక్పాలకరుం, కల్పాదియితే స్పష్టరుమాయ్ కల్పాన్తే
సంఖ్యాతరుమాయ్కోణ్ణు పారువర్గళే. ఇవర్గళితో సప్తర్షి
గళాగితార్.- * అత్రిః, భృగుః, వసిష్ఠః, అగస్త్యః, ఆంగిరసః,
గౌతమః, భరద్వాజః ఎన్దు శొల్లప్పట్టవర్గళే. అష్టవసుక్కుళాగి
తార్.-అపో ధ్రువన్ సోమన్ ధరన్ అనిలన్ అనలన్ ప్రత్యూ
ష్మన్ ప్రభావన్ ఎన్దు శొల్లప్పట్టవర్గళే. ఏకాదశ రుద్రర్గళ
ళాగితార్ - హరన్, బహురూపన్, త్ర్యమ్బకన్, అపరాజితన్,
వృషాక్షపిః, శమ్భుః, కపర్దీ, రైవతన్, మృగవ్యాధన్, శర్వన్,
కపాతీ ఎన్దు శొల్లప్పట్టవర్గళే. ద్వాదశాదిత్యర్గళే కీర్తేశొల్ల
ప్పట్టరు. ‡ ఇని ఎదినాలునునుక్కుళాగితార్ -స్వయమ్భువన్, స్వా

* 'ఓవ్యారు మన్మనర తిల్ స ప్సకళే కేదిప్పర్గళే' ఎష్టతియ
పుమ్. ఇవై (వి.పు-౩-౧) లో కాణలామ్.

‘హరశ్చ బహురూపశ్చ త్ర్యమ్బకశ్చాపరాజితః ।

వృషాక్షశ్చ శంభుశ్చ కపర్దీ రైవతస్తథా ॥ ౧౨౨ ॥

మృగవ్యాధశ్చ శర్వశ్చ కపాతీచమహామనే ।

ఏకాదశైతే కథితా రుద్రాస్త్రీ భువనేశ్వరాః ॥ ౧౨౩ ॥’ ఇతి శ్రీ

విష్ణుపురాణ పాతః. “వృషాక్షశ్చంకరశ్చే” తి ప్రమాణ త్తిరట్టిల్ (౧-౫-౩)

సా. పురాణాన్తరద్వితీ నామభేదం కాణ్ణిటన. మాత్స్యేత్తిల్ (౫-౮)

(అజైకపాదపి ర్భుధ్యన్) వియాపాక్షోఽథరైవతః ।

హరశ్చ బహురూపశ్చ త్ర్యంబకశ్చ సురేశ్వరః ॥ ౩౯ ॥

సావిత్రిశ్చ జముస్తశ్చ పినాకీ చాపరాజితః ।

ఏతేరుద్రా స్సమాఖ్యాతా ఏకాదశ గణేశ్వరాః ॥ ౪౦ ॥’ ఎన్దు

కాణ్ణిటన. కల్పభేదేన నామభేదపరబ్రహ్మణ ఇవైకత్వైక్కణ్ణుక్కుళ్ళదు.

(వి.పు-౩-౧) లో కాణ్ణి

రోచిషన్, ఉత్తమన్, *తాపనన్, రైవతన్, చాక్షుషన్, వైవస్వతన్, సావర్ణికన్, దక్షసావర్ణికన్, బ్రహ్మసావర్ణికన్, భర్తసావర్ణికన్, రుద్రసావర్ణికన్, రోచమానన్, భామన్ ఎన్తు శొల్లప్పట్టవర్గళ్. చతుర్దశేంద్రరాగితార్ - శచీపతిః, విపశ్చిత్, సుశాన్తిః, శిబిః, విభుః, మనోజుః, పున్ద్రుః, విరోచనుతిబలిః, మహాప్ర్యః, శాన్తిః, వైపుషా, ఋతుధామా, దినస్సతిః, శుచిః ఎన్తు శొల్లప్పట్టవర్గళ్. † దిక్పాలర్గళ్ ప్రసిద్ధమిదే. ఒరుమన్వన్తర మెఱుబత్తోన్తే శిలవాన చతుర్యగమాయరుక్కుమ్. అదు దేవసంవత్సరం ఎఱ్ఱునూతాయరత్తైమ్బత్తీరాయరమాయరుక్కుమ్. ఇదు మానుషవత్సర త్తిల్ ముప్పదుకోడియే యఱుబత్తేత్తాయరముం, ఇరు జదినాయరముం, అధికాంశ మిరుబదినాయరమాగ ముప్పదుకోడియుం లక్షత్తేత్తాయరమాయరుక్కుమ్. ఇదువొరు మన్వన్తరమాయరుక్కుమ్. ఇప్పడి పర్యాయమాన మన్వన్తరం పదినాలు బ్రహ్మపుక్కిరుపగలాయ్, అవ్వహరవసానత్తిలే 'భూర్భువస్స్వః' ఎన్దిఱ త్రిజగత్ప్రళయమాయరుక్కుమ్. పిన్దై చతుర్యగ సహస్రావృత్తికాలమశవాగ రాత్రియాయ్, తదన్తే సృష్టియాయరుక్కుమ్. ఇప్పడియాన వహకోరాత్రత్తాలే బ్రహ్మపుక్కు పరమాయుస్సు వర్షశతమాయరుక్కుమ్. ఇఱుచ్చొన్న చతుర్యగజ్జిల్ వైత్తుకోణ్డుకృతయుగ త్తిలే "కృతేతు ఫిభునోత్పత్తి సిద్ధిశ్చాపి రసోల్లసా । సకృత్ సృష్టి మయీచాన్యా గ్రహవృక్షాత్తి కాపరా । పశ్చాత్సంజ్జుల్పసిద్ధిశ్చ కల్పవృక్షాత్తి కాప

* 'తాపనన్' ఎన్తు పురాణత్తిల్ శా.

† 'ఇన్ద్రః, అగ్నిః, యమః, నైఋతః, వరుణః, వాయుః, కుశేరః, ఈశానః' ఎన్తు శొల్లప్పట్టవర్గళ్ - దిక్పాలర్గళ్ - ఎన్తు తియవుమ్.

రా । ప్రకామవృష్టిశ్చాకృష్ట పచ్యసిద్ధిస్తథాప్తమీ ” ¹ ఎన్నిటి పడియే † రసోల్లాసాదియాన వప్తసిద్ధియుం స్వతవససమ్భవియాని ట్కుమ్. అదిల్ రసోల్లాసైయావదు-యోగాభ్యాసత్తాలే తన్ను డైయ మూర్ఖావిల్ చన్ద్రమణ్డల మురుగియొత్తీగిన వమృతత్తాలే త్పప్తిపిటన్దు దాహాదిగళత్తు యిరుక్కై. మిథునోత్పత్తియావ దు-స్తీనిరవేక్షమాగ సుఖంపిటకై. సకృద్వృష్టిమయియావ దు-చిరుక్కాల్ వర్షిక్క సస్యజ్జళుణ్డాగై. గ్రహవృక్షాత్తికై యా వదు - తన్నుడైయ యిచ్చెయాలే గ్రహత్తిలే వృక్షజ్జళు ణ్డాగై. సక్కుల్పసిద్ధియావదు - తాన్ నినై త్తపోదే అభిమతం సిద్ధికై. కల్పవృక్షాత్తికై యావదు- ‡ భరద్వాజనై పోలే నినై త్తదెల్లాముణ్డాగై. ప్రకామవృష్టియావదు-వేణుమళవిలే కనక్క వర్షికై. అకృష్టపచ్యసిద్ధియావదు - కృషిపణ్ణామల్ విళైగై. ఇప్పడి అయన్నలభ్యజ్జళాన యిన్దసిద్ధిగళో యుగాన్తరజ్జళిల్ స్వయ త్పత్తాలే సాధిత్తుక్కొళ్ళప్పడుమ్. ఇదిల్, “ధ్యాయన్ కృతేయ జన్యజ్జై స్త్రే తానూంద్వాపరేర్చయన్ । యదాహ్నోతితదా ప్రోతి కతాసంకీర్త్య కేశవమ్” ² ఎన్దు యుగాన్తరజ్జళిల్ యాగాదిగ శాలే లభిక్కుంఫలత్తై కలియుగ త్తిల్ సంకీర్తనమాత్రత్తాలే లభి క్కుమ్. ఇప్పడి నిజమానమానత్తాలే పరిగణితమాన ద్విపరార్థ

1 తైంగే-పూ - ౩౯-అ-౧౪-౧౫. కార్తేచ-పూ - ౨౮-అ-౨౧-౨౨. (ముద్రితపురాణకోశేతు - కించిత్ - అన్యథా పత్యేతే).

† ఎల్లాకోశజ్జలిలుం, ‘రసోల్లాసాది’ ఎన్దే తుడగ్గి కాణ్ణిటదు, శ్లోకపా తానుగుణమాగ క్కాణవిత్తై.

‡ శ్రీరామాయణత్తిల్ - అయోధ్యాకాణ్డత్తిల్ కాణ్ణి.

2 (వి-పు-౬-౨-౧౭).

కాలవ ర్తియాన చతుర్ముఖనై శరీరమాగక్ష్మిన్మృషియై ప్రవ ర్తి
ప్రీతుం, నేననరూపేణ రక్షణతైష్వణ్ణియుం, రుద్రరూపియామ్ సం
హరితుం, సకలజగత్తైయుం సర్వేశ్వరన్ తానే లీలైకప్రయోజన
నాయ్గ్మిన్ నిర్వహిక్కుమెన్నుమిడమ్ “అప్రమేయోఽనియో
జ్యశ్చ యత్ర కామగమోవశీ । మోదతేభగవాన్భూతై ర్బాలః
కీడనకై రివ” * “సృష్టిసిత్త్యంతరణీం బ్రహ్మవిష్ణు శివాత్మికామ్ ।
ససంజ్ఞాయాతిభగవాన్ ఏకఏవజనార్దనః” † ఎన్ఱి త్యాదియా లే
శొల్లప్పట్టదితే. అనాల్ సృష్టిసిత్తినంహారజుక్కు దత్తాదిగళై
క్కర్తాక్కళాగ చ్చెల్లువానెన్నెన్నిల్ - “బ్రహ్మదత్తాదయఃకాల
స్తథై వాఖిలజ స్తవః । విభూతయోహరేరేతా జగతస్సృష్టిహేత
వః ॥ ౩౧ ॥ విష్ణుర్నాదయఃకాలః సర్వభూతానిచద్విజ । స్థితే
ర్నిమిత్తభూతస్య విష్ణోరేతావిభూతయః ॥ ౩౨ ॥ రుద్రకాలాస్త
కాద్యాశ్చ సమస్తాశ్చైవజ స్తవః । చతుర్థాప్రళయాయైతా జనా

* (భారత-సభా-౬౧-౩౧). ‘అప్రమేయత్వం - పరిపూర్ణత్వం - అని
యోజ్యత్వం - అనితరచేతనప్రేర్యత్వం. ‘యత్ర కామగమ’ ఇత్యనేన - వా
యాదకాది ప్రేరణాధీనాఽబుద్ధిపూర్వకస్పదాది చేష్టావ్యాప్తిః, స్వేచ్ఛా
కృత ప్రవృత్తి విఘాతవ్యధానావా. స్వాధీన లీలోపకరణత్వం వి శబ్దార్థః.
విశ్వం - సకలం - యస్యసవశీ - ఇంద్రియపరాధీన చేష్టావ్యాప్తిత్వగ్ధోవావి శబ్ధః.
బాలకదృష్టానై లీలాయాః ప్రయోజనాత్తరైరైవేత్య మభిప్రేతమ్. అనేన
రాజ్ఞాం పణబద్ధపూర్వక ద్యూతాదివ్యాప్తిః. కార్యవర్గాపేక్షయా భగవన్
హిమో విపులతరత్వం ‘కీడనకైః’ ఇత్యనేన ఫలితం’ ఇత్యన్యగ్ధోకస్యా
గ్ధోష్టితః శ్రుతప్రకాశికాయాం మంగళశ్లోకవ్యాఖ్యానావసరే.

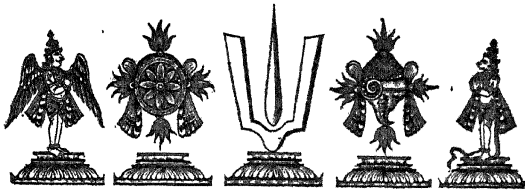
† (వి-పు-౧-౨-౬౬). అన్య గ్ధోకస్యాగ్ధోభాష్యకారేణ వేదార్థసం
గ్రహేష్టితః, తత్ర ద్రవ్యవ్యతి.

ర్దనవిభూతయః॥ 33॥ ”¹ ఎన్నిటపడియే భగవద్విభూతి త్వేన సృష్ట్యా
ద్యస్వయ మాగక్కుడవదు. ఇవివిడ త్తిల్ విష్ణుత్వమావదు - “రామ
శ్శస్త్ర భృతామహం.”² ఎన్నిటవిడ త్తిల్ పోలే అవతారరూపేణ
విభూతియాగ వివక్షితమ్.

ఇతి తత్త్వనిరూపణే వర్ణనిరూపణం నామ
షష్ఠోఽధికారః.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

అథ స స్సమాఽభి కారః.

ఏవంభూతమాన చేతనాఽచేతన ప్రపచ్చత్తుక్కు నియన్తా
వాగ, —

“క్షరంప్రధానమమృతాక్షరంహరః

క్షరాత్క్షానావీశ తేదేవవకః”¹

“ప్రధానక్షేత్రజ్ఞ పతిర్గుణేశః”²

ఎన్తు వేదాన్తజ్ఞలిలే ప్రతిపాదిక్కుప్పట్టు “పతింవిశ్వస్య”³ ఎన్తు

1 శ్వేతా. (౧-౧౦). హరః-జీవః. ‘అమృతాక్షరం హరః’ ఇతి భోక్తాని
ద్విశ్యతే, ప్రధానమత్తనో భోగ్యత్వేన హరతీతి హరః’ ఇతి శ్రీభాష్యం
(౧-౧-౧). దేవవకః - అద్వితీయో నారాయణః. ‘దివ్యోదేవ ఏకో నారాయ
ణః’ ఇతి సౌబాలిక శ్రుతేః.

2 (శ్వేతా. ౬-౧౬). గుణేశః-గుణాః-సత్త్వరజస్తమాంసి, తేషామీ
శః - నియన్తేత్వర్థః.

3 (తైత్తి. నారా. ౬-౧౧-3). పతిత్వం-శేషిత్వం. ‘శేషిత్వం -
పతిత్వ మి’ తి గీతాభాష్యం (3-3౦). ‘పా-రక్షణ’ ఇతి ధాతోర్నిష్పన్న
త్వాత్ పతిశబ్దోరక్షావాచీ, నతు శేషివాచీ-ఇతి నవాచ్యమ్, శేషిజిరూఢత్వా
త్. అన్యథా ‘గమేర్థో’ ఇతి డోప్రత్యయాన్తగమిధాతోర్నిష్పన్నత్వాత్
గోశబ్దస్య మానుష్యానివాచకత్వ ప్రసంగః. గతిమత్సునశ్వేషప్రయోగాభావా
త్. అతః పతిశబ్దః శేషిజిరూఢ ఇతి.

విశ్వత్తుక్కుపతియాగవుం, “ఆత్మేశ్వరం”¹ ఎన్ఱు తనక్కుత్తానే యీశ్వరనాగవుం, “సతస్యేశేశ్చన”² ఎన్ఱు అవనుక్కు నియన్తా క్కుళాయిరుప్పొరువరుమిలైయాగవుం, “సతత్సమశ్చాభ్యధికశ్చ దృశ్యతే”³ ఎన్ఱు వనుక్కు ఒత్తారుమిలై మిక్కారుమిలైయాగవుం, “సకారణం కరణాధిపాధిపో సచాస్యకశ్చిజ్జనితానచాధిపః”⁴ ఎన్ఱు సమస్తవస్తుక్కుళినుడై యవుత్సత్తిక్కు కారణముమాగవుం, కరణాధిపశబ్దవాచ్యనాన తేత్రజ్జనుక్కు అధిపనాగవుం, తనక్కు జనకదుమధికరు మిలైయాగవుం, “తమిశ్వరాణాం పరమంమ హేశ్వరం తందేవతానాం పరమంచదైవతమ్ | పతింపతీనాంపర మంపరస్తాత్ విదామదేవం భువనేశమీధ్యమ్”⁵ ఎన్ఱు నియన్తా క్కుళుక్కెల్లాం పరమోపాస్యనాగవుం, శేషిగళుక్కెల్లాం పరమ శేషియాగవుం, ఉపనిషత్తుక్కుళిలే యోదప్పట్టు సర్వలోకనియ న్నావాన సర్వేశ్వరనొరువనుశన్.

అవనివ్వచిత్ సంసృష్టరాన బద్ధచేతనర్కు బద్ధనివృత్త్యర్థమాగ జ్ఞాతవ్యనాగై యాలే యవనుడై య యాథాత్మ్యముం నిరూప ణీయమ్.

ఏవం భూతనా యిరుప్పొనొరు యీశ్వరనై క్కొల్లాదపోదు కన్దతేత్రజ్జనానవ నిప్పడి సుఖదుఃఖానుభవం పణ్ణక్కుడాదు.

ఎజ్జనేయెన్నిల్, — “నిత్యోనిత్యానాం చేతనశ్చేతనానామే

1 (తై. నా. ౬-౧౧-౩). 2 (తై. ౬-౧-౧౦). 3 (శ్వేతా. ౬-౮).

4 (శ్వేతా. ౬-౯). కరణానాం-క్రొత్తాదీనాం - అధిపాః-జీవాః-తేషామధిపః - సర్వోపాస్యత్వ సర్వశేషిత్వ మహేశ్వర శబ్దవాచ్యత్వ విశిష్టః నారాయణః ఇత్యర్థః. 5 (శ్వేతా. ౬-౭). మహేశ్వరశబ్దవాచ్యత్వం నారాయణస్యేవేతి సత్యతే.

కోబహూనాంయో విదధాతికామాన్”¹ ఎన్ను నిత్యరాయ్ చైతన్యగుణకరాయ్, అసంఖ్యాతరాన వాత్సాక్కుళుక్కు, నిత్యనాయ్ చైతన్యగుణకనాయ్ అద్వితీయనా యిరుప్పానోరునన్ అభిమతజ్ఞులై కొండానిఱుమ్మెన్ను శొల్లుగై యాలుం, దుఃఖాద్యనుభవత్తిల్ వన్దాల్ అవైత్తుక్కు హేతువాన అవిద్యాకర్త దేహాదిగళచేతనజ్ఞులై యాలే చేతనాధిపానమిల్లాదపోదు పురుషానధిష్ఠితమాన వాస్యాదికరణజ్ఞులై రథనిర్మాణత్తుక్కు తమమిల్లాదప్రాపాతి యనుభవిప్పిక్కమాట్టాదు. అనుభవిప్పిట చేతనన్ దాన్ సుఖానుభవశ్రద్ధె యుణ్ణాగిలుం తిన్ములమాన హేతుక్కులై యఱిన్దు యధిష్ఠిక్కవేణ్ణుమ్. (అదుక్కు)యోగ్యతైయైయుడై యనాయిరాన్. చేతనన్ గల్ తిన్దాముడై యకర్తాదిగళై యుం అఱియాదిరుక్కుప్పిటరుడై యకర్తాదిగళై యఱిన్దు అధిష్ఠిక్కైక్కు యోగ్యరల్లర్. ఆగై యాలే ఇవర్ గళుడై యకర్తాదిగళై యు మఱిగైక్కు సర్వజ్ఞనుమాయ్, అఱిన్ పడియే యధిష్ఠిప్పిత్తు యనుభవిప్పిక్కైక్కు సర్వశక్తనుమాయ్, ఇచ్చేతననుడై యవిధినిషేధానువర్తనాఽతి వర్తనజ్ఞులై అనుగ్రహనిగ్రహజ్ఞులై ప్పణ్ణుంబడినియన్తావుమాయ్, తత్తదాకారపుణ్య పాపకర్తజ్ఞుక్కు ఫలమాన సుఖదుఃఖజ్ఞులై కొండుక్కైక్కు క్కీల్ చొన్న వచేతనజాతీయను మిన్ఱియే యుభయవిలక్షణనా యిరుప్పానోరు యాశ్వరనుడైన్దు కొల్లవేణుమ్.

ఆగై యితే, “భోక్తాభోగ్యం ప్రేరితారంచమత్వా సర్వంప్రోక్తం త్రివిధంసర్వమేతత్”² ఎన్ను భోక్తృభోగ్యప్రేరయితృరూపమాన చిదచిదీశ్వర తత్వత్రయాత్మకమాగ జగతై యుపనిషద్భా

¹1 (శ్లో. ౬-౧౩. కఠోప. చ౨-౫-౧౩). 2 (శ్లో. ౧-౧౨).

గత్తిలేటిదప్పట్టదు. ఇంద్రియ స్పృహవిశిష్టమానబ్రహ్మతై “కారణ
 స్పృహయః”¹ ఎఱ్ఱ జగత్కారణతయా జిజ్ఞాస్యమాగ ఉపనిష
 త్తిలే యోదుగై యాలే కారణవాక్యజ్ఞలిల్. “సద్బ్రహ్మతా”² ది శబ్ద
 జ్ఞాతే శొల్లప్పట్టవస్తువిదువిత్తే, ఎఱ్ఱనిశ్చయిక్కప్పడుమ్.

ఎఱ్ఱనేయెన్నిల్, ఛాందోగ్యత్తిలే “సదేవసోమ్యేదమగ్రఆసీత్
 ఏకమేవాద్వితీయం”³ ఎఱ్ఱ బృహద బృహత్సాధారణమాన
 సచ్చబద్ధతాలే శొల్లప్పట్ట కారణవస్తువానదు. వాజసనేయకత్తిలే
 “బ్రహ్మవాఇదమేవాద్వితీయం”⁴ ఎఱ్ఱ బృహత్త్వైకాస్తమాన
 బ్రహ్మశబ్దతాలే శొల్లప్పట్టదు. అవిష్టత్తిలే సర్వశాఖాప్రత్యయ
 న్యాయత్తాలే కారణవాక్యజ్ఞ శైలావత్తుక్కు మేకవిష
 యత్వం వేణుగై యాలే “పశుమాలభేత”⁵ ఎఱ్ఱ సామాన్యమాన
 పశుశబ్దం “ఛాగోవామస్త్రవర్ణాత్” ఎఱ్ఱ సూత్రత్తిల్
 విశేషోపస్థాపకమాన ఛాగపశువిలే పర్యవసిక్కుమాబ్బాలే, యి
 ఙ్గుంసామాన్యమానసచ్చబద్ధవాచ్యమాన కారణవస్తువానదు. విశే
 షోపస్థాపకమాన బ్రహ్మశబ్దవాచ్యమెఱ్ఱ నిశ్చయిక్కప్పడుగిటుదు.

1 (అథర్వశిఖోపని). 2 (ఛాం. ౬-౨-౧). 3 (బృహ - ఉప-
 3-౪-౯).

† ‘ఏకంవాసం యోగరూప చోదనాఖ్యావిశేషాత్’ ఎఱ్ఱ పూ
 ర్వమీమాంసెయిల్ (౨-౪-౯) శొన్నశాఖాస్తరాధికరణన్యాయత్తాలే ఎఱ్ఱ
 పడి. ప్రతీయతే - యత్ - తత్ప్రత్యయం - ప్రతీయమానమిత్యర్థః. సర్వశాఖా
 సుప్రత్యయం - సర్వశాఖాప్రత్యయం, తత్తద్వష్టోన్యాయః, సర్వశాఖాప్రత్య
 యన్యాయః, ఎఱ్ఱ విగ్రహబుద్ధుకొత్వదు.

4 (శతపథబ్రాం-౬-౧-౨-౪-౧౩).

5 (పూర్వ. సూ. ౬-౨-౩౧).

ఇన్ద్రబ్రహ్మశబ్దంబాన్ “మమయోనిర్ద్వంద్వః”¹ ఎన్టుం, “అజ్జానం బ్రహ్మసంజ్ఞితం”² ఎన్టుం, చిదచిత్సాధారణమాగై యాలే³ ఏత రేయ త్తిలే “ఆత్మావాఇదమేక ఏవాగ్రాసీత్ । నాస్యత్ కిచ్చనమి వత్.”⁴ ఎన్టు చేతనై కాసాధారణమాన వాత్మశబ్దత్తాలే విశేషిల్లేదు. ఇన్ద్రవాత్మాక్కుళిత్ జగత్కారణభూతరారెన్టు విశేషా కాజ్జ్నేయిలే యన్దవిశేషమావదు “సర్వన్దద్విన్ద్యో తేవ శే”⁵ “విశ్వ స్తాద్విన్ద్యుః క్షిరః” ఇత్యాదిగళాలే సర్వోత్తరనాగ చ్చొల్లప్పడుగిఱ విన్ద్యనో? “తమగ్నేన్ద్రేవృషభస్సతామసిత్వం విష్ణురుగుగాయోన మస్యః త్వం బ్రహ్మరియివిద్బ్రహ్మణస్పతే త్వం విధత్తాస్సచ సేపుర ధ్నియ” “త్వమగ్నేరుద్రోఅసునోమహోదివః”⁶ ఇత్యాదిగళిలే సర్వాత్మకనాగ చ్చొల్లప్పడుగిఱవగ్నియో? “తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్యధీమహి”⁷ “చిత్రన్దేవానాముదగాదనీక ఇచ్ఛిత్సురిత్ర స్యనరుణస్యాగ్నే ఆప్రద్యావాపృథివీ అన్తరిక్షంసూర్య ఆత్మాజ గత స్థస్థువశ్చ” “హుసశ్శుచివత్”⁸ ఇత్యాదిగళిలే వ్రహ్మసాగ ప్రాదప్పడుగిఱ ఆదిత్యనో?, “సోమఃపవతేజనితా మతీనాజ్ఞనితా దిప్రోజనితాపృథివ్యాఃజనితాగ్నేర్జనితాసూర్యస్య జనితేన్ద్రస్య జనితోతవిష్ణోః”⁹ ఏవమాదిగళిలే సర్వోత్పాదగనాగ చ్చొల్లప్పడు గిఱచన్ద్రనో?, “రాజాధిరాజాయ ప్రసహ్యసాహినే నమోవయం వై శ్రవణాయమర్తహే । సమేకామాన్ కామకామాయమహ్యం

1 (గీతా. ౧౪-౩). 2 (వి. పు. ౬-౭-౫౩). 3 (విశేష-౧-౧-౧). 4 (సామవే. ౨-౧-౪-౨). 5 (యజుషి. కారకే. ౨ ప్రశ్నం. ౨ అను). 6 (యజుః-౧-కాం-౫-ప్ర౨౪-పం). 7 (యజు. ౧ కా. ౪ ప్ర. ౪౩పం). 8 (యజుః-కాం-౪-౨-౧-౫). 9 (సామవే. ౬-౧-౪-౫)

కామేశ్వరోవై శ్రవణోదధాతు”¹ ఇత్యాదిగళితే సర్వఫలప్రదనాగ
 చ్చొల్లప్పడుగిట వై శ్రవణనో!, “యోఽస్య కృష్యజగతః పార్థివస్య
 ఏక ఇద్వశీయమంభంగ్యశ్రమైగాయ రాజానపరోద్ధ్యః² యమంగా
 యభంగ్యశ్రమై యోరాజానపరోద్ధ్యః³ ఇత్యాదిగళితే ఉత్కృ
 ప్తనాగ మౌదప్పడుగిట యమనో!, “ఇమమేవరుణశ్రు ధీహీవమ
 ద్యాచ మృడయత్వామవస్య రాచ కేతత్వాయామి బ్రహ్మణావద్ద
 మాన స్తదాశాస్తే యజమానోహవిధిః అహేడమానోవరుణే
 హబోధ్యురుశంసమాన ఆయుఃప్రమోషీః⁴ ఇత్యాదిగళితే యారా
 ధ్యనాగ చ్చొల్లప్పడుగిట వరుణనో!, ఇన్నముం ప్రదేశాస్త
 రగ్గళితే యుత్కృష్టరాగ మౌదప్పడుగిట వాయుముదలాన దేవతా
 విశేషజ్ఞలో వెన్నిల్ -

అవర్ గళాగమాట్టార్ గళ్. ఎజ్జనేయెన్నిల్, బ్రహ్మవినుడైయ
 పక్కలిలే మన్వస్తరస్తోఽటుం పదినాలుపర్యాయం పదంగళిట్టుమా
 టుంబడియా యప్రావృకాలజ్గళితే సృష్టిసంహారజ్గళుక్కు కర్మభవి
 ప్సారుమాయ్, “భీషాస్తాత్ వాతఃపవ తేభీషోదేతిసూర్యః | భీషాస్తా
 దగ్ని శ్చేన్ద్రశ్చ మృత్యుర్ధావతిపఞ్చమః”⁴ ఎన్తుతజ్గళై యోఽభీదానోరు
 యీశ్వరనుడైయ వాజ్ఞైక్కజ్జివ ర్తిప్సారుమాయ్, అవనై యారా
 ధిత్తు పదంపెన్ ద్రాదుమాయ్, శాస్త్రత్తినుడైయ వనువ ర్తనత్తి
 లుం పుణ్యపాపజ్గళైప్పెన్ ద్రుతత్త త్ఫలమాన సుఖదుఃఖజ్గళై యను
 భవిప్సారుమాయ్, పరిచ్ఛిన్నవిభూతికరాగ చ్చొల్లిప్సారుగై యాలే,
 ఇప్పడి అస్తదాదిగళోపాది సర్వసాధారణమాన స్వభావజ్గళైయు

1 (యజు. ఆరణ. ౧-౨౧.) 2 (యజు.). 3 (యజు.
 ౨ కా. ౧ ప్ర. ౧౧-అను-౬౫-పం). 4 (తైత్తి. ఆనందప. ౮-౧).

డైయ ఇన్ద్ర, యమ, వరుణ, కుబేరాదిగళి, ఈశ్వరత్వశక్తే
కుక్కుజూడ వర్ష రల్లర్.

—◆◆◆ రుద్రజగత్కారణత్వ వాదారంభః. ◆◆◆—

ఇప్పడి శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తిలే, “యదాతమస్తన్న దివాన
రాత్రిర్న సన్నచాసత్ శివఏవకేవలః । తదక్షరస్తత్ సవితుర్వ
రేణ్యం ప్రజ్ఞాచ తస్మా త్వస్యతా పురాణీ”¹ ఎన్నివిత్తాలే అన్ద
కారణవిశేషం †శివనెన్నబుద్ధిపణ్ణప్పడానిస్తదు. అజ్ఞనన్తియే, “ఏకో
హవై నారాయణఆసీత్”² ఎన్తుమహోపనిషత్తిలే శొల్లప్పట్ట
నారాయణన్ అన్దవిశేషమానాలో వెన్నిల్, ఇవ్వుపనిషద్వాక్యం
“హవై” ఎన్నిప్రసిద్ధవ న్నిరేశత్తాలే అనువాదరూపమా యిరు
క్కైయాలే స్వయం విశేషోపసాపనం పణ్ణమాట్టాదు. ఎజ్ఞనేయె
న్నిల్, ఛాన్దోగ్యత్తిల్ “సర్వాణి హవాఇమానిభూతా న్యాకా
శా దేవసముత్పద్యంతే”³ “సర్వాణిహవా ఇమానిభూతాని ప్రాణ
మేవాభి సంవిశన్తి ప్రాణమభ్యజ్ఞహతే”⁴ ఎన్ని వ్యాక్యజ్ఞభిరణ్డు
క్కుం “హవై” ఎన్నిప్రసిద్ధవ న్నిరేశత్తాలే యాదొరుపడి య
నువాదత్వ †ముణ్డాయీల్లు; అప్పడియే యిజ్ఞంప్రసిద్ధవ న్నిరేశ

1 (శ్వే-ఉప.౪-౧౫).

† సద్బ్రహ్మతాది సామాన్య శబ్దజుక్కు విశేష శబ్దసాపేక్షత్వ
ముణ్డాయీలే సర్వవిషేధ పూర్వకావధారణమటిత శివశబ్దత్తిలే అవైగళి
పర్యవసిక్కిన్తన ఇతి తేషామభిప్రాయః.

2 (మహోపని. ౧-౧-౧). 3(ఛా-ఉప.౧-౯-౧). 4(ఛా-ఉప.౧-౧౧-౫).

‡ ‘ఆకాశ స్తల్లింగాత్, ఆతపప్రప్రాణః’ (౧-౨-౨౩-౨౪) ఎన్ని పథి
కరణజ్ఞిల్, ‘సర్వాణిహవా, ఎన్ని వాక్యతుక్కు అనువాదత్వం స్థాపిక్కుప్ప
ట్టదాయీలే, అనువాదత్వముణ్డాయీల్లు, ఇత్యుక్తమ్.

త్తాలే యనువాదమాగై యాలే ఆకాశ ప్రాణశబ్దజలోపాది నా
 రాయణశబ్దముం, అనువాద లింగరహితమాన ఏవకారాద్యుపా
 దాన లింగవిశిష్టమాయుశ్చ శివపరమాగ ప్రాప్తమ్; ఆగై యాలే
 రుద్రసేజగత్కారణమెనునిశ్చయిక్కప్పడుగిఅదు:—ఆగై యాలే
 మోక్షప్రదత్వముం అవనుక్కేయై స్థరసిద్ధమ్; ఎజ్జనేయెన్నిల్,
 “యతోవాఞ్మాని భూతాని”¹ ఇత్యాదియాలే జగత్కారణ
 భూత నుం ముముక్షూపాస్యనుం మోక్షప్రదనుమెను శొల్ల
 ప్పడుగై యాలే; ఇన్నముం రుద్రనుక్కు నారాయణా త్పరత్వ
 ముం, మోక్షప్రదత్వముం శ్వేతాశ్వతరోప నిషత్తిలే నేరేశొల్ల
 ప్పడానిన్టదు; “వేదాహమేతం పురుషమ్మహాస్తమాదిత్య వర్ణస్త
 మసః పరస్తాత్ । తమేవ విదిత్వాతి మృత్యుమేతి నాన్యః పథావి
 ద్యతేఽయనాయ॥ ౮॥ యస్తాత్పరం నాపరమ స్తికిచ్ఛిత్ యస్తా
 న్నాణీయోనజ్యాయో స్తి కిచ్ఛిత్ । వృక్ష ఇవ స్తభోదివి తిష్ఠత్యేక
 స్తేనేదం పూర్ణం పురుషేణ సర్వమ్॥ ౯॥ తతోయదు త్తర తర
 స్తదరూపమ నామయమ్ । యఏతద్విదుర మృతాస్తేభవన్తి అ
 థేతరే దుఃఖమేవానుయన్తి॥ ౧౦॥ సర్వాననశిరోగ్రీవః సర్వభూత
 గుహశయః । సర్వవ్యాపీచ భగవాన్ తస్తాత్సర్వగతశ్శివః॥ ౧౧॥
² ఎన్ఱు వ్యాపకనాన పరమపురుషనిల్ కాట్టి లు త్తరమాయురుప్ప
 దొరు తత్త్వతైచ్చొల్లి, అదనుడై య జ్ఞానాజ్ఞానజ్ఞానాలే మో
 క్షసంసారజ్ఞానకపు ఇట్టొల్లి, అత్తత్వం సర్వవ్యాపియాన శివనె
 న్ఱుగమిత్తదు.

అప్పడియే ఛాన్దోగ్యద హరవిద్యైయిలుం, “అథ
 యదిదమస్మిన్ బ్రహ్మపురేదహరం పుణ్డరీకంవేశ్చ దహరోస్మిన్నస్తర

1 (తై తి. భృగు. ౧-౧). (2 శ్వే 3 అధ్య).

అకాశస్సస్మిన్యదస్తస్త దస్తేష్టవ్యస్తద్వావవిజ్ఞాసితవ్యమ్¹ ఎన్తి
తా లే హృదయపుణ్డరీకమధ్యవర్తియాన వాకాశ శబ్దవాచ్యమాగ
వైరునస్తువై నిర్దేశిత్తు, అదుక్కు శ్చేయిరుక్కిటవస్తు, ముముక్షుక్కు
శుక్కు స్తేష్టవ్య మెన్తు శోల్లప్పడానిస్తదు. — ఇవిడి త్తి లాకాశ
శబ్దం - తత్ప్రకరణోప సంహార త్తిలే “అకాశోహవై నామరూప
యోర్నిర్వహితాతే యదస్తరాతద్భిన్నమ్² ఎన్తు నామరూపనిర్వో
ధత్వత్త్రుతియా లే, — పురుషసూక్త త్తిలే “సర్వాణి రూపాణి
విచిత్ర్య ధీరః నామానికృత్వాఽభినదన్ యదాస్తే³ ఎన్తు నామ
రూపనిర్వాహకనాగ చ్చొల్లప్పట్ట పుమపురుషనుక్కు వాచక
మాగై యా లే అన్దవాకాశశబ్దవాచ్యనాన పరమపురుషనుక్కు అ
న్తర్వర్తియా యిరుప్పదొరు వస్తు ముముక్షుక్కు శుక్కు పాస్య
మెన్తు యివ్యాక్య త్తిలే తోన్టానిస్తదు.

తైత్తిరీయ దహరవిద్యైయిలే “దప్రహం విషాప్తం పరవేశ్శ
భూతం యత్పుణ్డరీకం పురమధ్యసంస్థమ్ | తప్రతాపి దప్రహం గగనం
విశోక స్తస్మిన్యదస్తస్తదుపాసితవ్యమ్ || ౨౩ || యద్వేదాదాస్వరః
ప్రోక్తోవేదాస్తేచ ప్రతిష్ఠితః | తస్యప్రకృతిలీనస్య యః పరస్స
మహేశ్వరః || ౨౪ || ”⁴ ఎన్తు ఛాన్దోగ్య వాక్య త్తిల్ పోలే హృద
యా న్తర్వర్తియాగవుం ఉపాస్యాధారమాగవుం, అకాశశబ్దప
రాయమాన గగనశబ్దత్తా లే పరమపురుషనై నిర్దేశిత్తు తదాధే
యమాయిరుప్పదొరువస్తువై యుపాస్యమాగచ్చొల్లి, అన్ద విష
యం ‘యః పరస్స మహేశ్వరః’ ఎన్తు మహేశ్వరనాగ నిమ్మర్ని
క్కుప్పడా నిస్తదు.

1 (ఛా-౮-౧-౧). 2 (ఛా-౮-౧౪-౧). 3 (యజు. ఉరణ. ౩-
ప్ర-౧౨-అను-౧౩). 4 (తై-నారా-౬-౧౦).

అప్పడియే బృహదారణ్యక త్రిలే, “య ఏషో నర్హదయ ఆ కాశ స్తస్మి ఛ్చేతే సర్వస్యచశీసర్వస్యేశానః”¹ ఎఱ్ఱ హృదయమధ్య స్థమాగ వాకాశశబ్దత్తాలే ఛాన్దోగ్య త్రిల్ పోలే పరమపురుష నై చ్చొల్లితద న్తర్వ ర్తియాగ ఈశానన్ ప్రతిపాదిక్కుప్పడా నిన్తాన్:-

అప్పడియే అథర్వశిఖై యిలే “కారణన్త ధ్యేయః సర్వైశ్వర్య సంపన్న స్స ర్వేశ్వరః శమ్భురాకాశమధ్యేధ్యేయః” ఎఱ్ఱ హృద యమధ్యస్థమాన వాకాశవర్తియాయ్కొండ్లు పుషాస్యమానవన్తు వై శమ్భుశబ్దత్తాలే విశేషిత్తు, “శివఏకోధ్యేయః శివంకర సర్వమ న్యత్ పరిత్యజ్య” ఎన్తనశమ్భువై శివశబ్దత్తాలే నిగమియానిన్తదు.

అప్పడియే తైత్తిరీయ త్తిలుం “సత్యంజ్ఞానమనన్తం బ్రహ్మ । యోవేదనిహితం గుహాయాం పరమేవ్యోమన్ । సోఽశ్ను తేన ర్వాక్ కామాన్ సహబ్రహ్మణా విపశ్చితేతి”² ఎఱ్ఱ గుహాశబ్దనిర్ది స్టమాన హృదయా న్తర్వ ర్తియాయ్, ఉపాస్యమాన బ్రహ్మత్తు క్కు ఆధారముమాగ ప్రసిద్ధాకాశవ్యావర్తకమాన పరశబ్ద విశేషితమాయరుక్కిఱ ప్యౌమశబ్దత్తాలే పురుషోత్తమనై చ్చొల్లి, అవన్ పక్కలిలే యిరుక్కిఱ బ్రహ్మశబ్దవాచ్యమాన పుషాస్య వన్తు మున్బుశొన్న వనేక శ్రుతిగళోడుణ్డానవై + కార్థ్యత్తాలే శివ నేయెన్తు అఱుదియిడప్పడానిన్తదు.

ఆగై యాలే నారాయణనుక్కు పరనాయ్, తద న్తర్వ ర్తి యాన పుషాస్యన్ శివనేయెన్నుమిడం సర్వశ్రుతిగళిలుం ప్రతిపాదిక్కుప్ప డుగిఱ దెన్నుమిడం నిశ్చయిక్కుప్పడుగిఱదు.

1 (బృ. ఉప. ౬-౪-౨౨). 2 (తై. ఆనన్ద. ౧-౧, ౨).

† కామధ్యధికరణ త్రిల్ సర్వవేదాన్తపతితదహరవిద్యైకగుక్కైక్యం శొల్లి యిరుక్కైయాలే సర్వశ్రుతికగుక్కైకార్థ్యం సిద్ధమెన్తు కరుత్తు.

ఇప్పటియే అధర్వశిరస్సిల్ ప్రథమఖణ్డాత్తిలే, “దేవాహవై స్వ
ర్గంబోకమగమక్ । తేదేవారుద్రనుపుచ్చన్ । కోభవానితి సోఽ
బ్రవీత్ । అహమేకః ప్రథమమాసు నత్రామిచభవిష్యామిచ । నా
న్యకశ్చిన్నతో వ్యతిరిక్తః” ఎట్టుముదలాన వాక్యత్తాలే దేవర్గ
శాలే పృష్టనానరుద్రన్ తన్నుడై య సర్వైశ్వర్యతై పురక్క
చ్చిన్నాన్.-అనన్తరం దేవర్గశ తైయెనుత్తురుద్రనై స్తోత్రంపణ్ణి
నార్గత్, *ఎట్టుతోడజ్జిచ్చితీయఖణ్డాత్తిలే । “యోవైరుద్రస్స భగ
వాన్ యశ్చ బ్రహ్మాతస్తైవై నమోనమః । యోవైరుద్రస్స భగవాన్
యశ్చ విష్ణుస్తస్తైవై నమోనమః । యోవైరుద్రస్స భగవాన్ యశ్చ
మహేశ్వరస్తస్తైవై నమోనమః.” ఎట్టుముదలాన వాక్యత్తాలే
రుద్రనుడై య సర్వైశ్వర్యమానదు నుచ్యక్తమాగ చ్చిల్లప
ట్టదు- ‡ తృతీయ, చతుర్థఖణ్డాజ్జితే “స ఏకోరుద్ర స్స ఈశానః స

* ‘తతోదేవారుద్రం నాపశ్యన్ । తేదేవారుద్రం ధ్యాయన్తి । తతో
దేవా ఋర్ధ్వబాహునస్తుచ్చన్తి’ ఎన్నిట శ్రుత్యర్థమవదమ్.

† ‘యోహవైరుద్రస్స భగవాన్ యశ్చ బ్రహ్మాభూర్భువస్సవస్తైవై
నమోనమః’ ఇతి పా.

‡ తృతీయేతి, ఇవిడత్తిల్ అధర్వశిరస్సి ఐదుఖణ్డమాగవే తిరుపుశ్య
మ్మత్తి యిరుక్కిఱదాగ తోమ్రుతిఱదు. తత్వశేఖరశ్రుతప్రకాశకాథర్వ
శిఖా విలాసాదిగళిల్ ఆఱుఖణ్డమాగ తిరుపుశ్యమ్మగ్గి వ్యాఖ్యానమ్మణ్ణి
యిరుక్కిఱార్గళ్. అనేక తత్వనిరూపణకోశజ్జలిల్ (౫) ఖణ్డమాగవే తోమ్రుతి
గైయాల్ పరిష్కరిక్కసామర్థ్యముడైయో మాఱిఱిమ్. ‘దేవాహవై’ తో
డజ్జి ‘స్వేనతేజసా’ పర్యన్తం (౧) ఖణ్డమ్.- ‘తతోదేవాః’ ఆరభ్య ‘యచ్చస
త్యస్తస్తైవమోనమః’ ఇత్యన్తం (౨) ఖ.- ‘ఓమాదామధ్యే’ తుడజ్జి ‘సాదో
యశాత్తరః’ పర్యన్తం (౩) ఖ.- ‘సఓంకారః’ తుడజ్జి ‘మహాదేవః’ పర్యన్తం
(౪) ఖ.- ‘అథ కస్తాదుచ్యతే’ తుడజ్జి ‘తస్తాదుచ్యతే మహాదేవః’ పర్యన్తం

భగవాన్ సమహేశ్వరః సమహాదేవః” ఇతి తదసాధారణానేక
నామనిర్దేశ తన్నిర్వచనముఖత్వాలే రుద్రనుక్షయ విశ్వర్యం ప్రతి
పాదిక్ష్పడుగిడు. అప్పడియే శ్లోమఖణ్డత్తిలే, “తదేతద్రు
ద్రచరితం । ఏషోహదేవః ప్రదిశోనుసర్వాః పూర్వోహిజాతస్స ఉ
గర్భేఅన్తః సవవజాతస్సజనివ్యమాణః ప్రత్యంజనా స్తిష్ఠతి విశ్వ
తోముఖః । ... తదేతదుపాసితవ్యం” ఎన్ఱుతోడజ్జి “వాలాగ్ర
మాత్రం హృదయస్యమధ్యే విశ్వద్దేవంజాతవేదం వరేణ్యం । త
మాత్మస్థం యేనుపశ్యన్తి ధీరాస్తేషాంశాన్తిశ్శాశ్వతీనేత రేషా
మ్” ఎన్ఱు హృదయమధ్యవర్తియాన రుద్రనుక్షయ పుపాసనత్తై
మోక్షఫలమాగచ్ఛల్లి, “వ్రతమేతత్పాశుపతమే” న్ఱుతోడజ్జి,
“అగ్నిరిత్యాదినాభస్థం గృహీత్వా విమృజ్యాంగాని సంస్పృశే
త్ । తస్మాత్ వ్రతమేతత్ పాశుపతం । పశుపాశవిమోక్షాయః”
ఎన్ఱదుక్కుఅజ్గమాగ సమస్తకమాన సర్వాజ్గభస్త్వ స్పర్శలక్ష
ణమాన పాశుపతవ్రతముం శొల్లప్పట్టదితే.-

శ్రీరుద్రాదిగళుం రుద్రవైభవపరజ్గళాగ ప్రసిద్ధజ్గళితే. అగై
యాలే జగత్కారణభూతనాగవుం, మోక్షప్రదనాగవుం, సర్వ
వేదాన్తవేద్యనానభగవాన్ పశుపతిఎన్ఱమిడం సిద్ధం. ఇప్పడి రుద్ర
నుక్షయ సర్వస్తాత్పరత్వం, ప్రత్యక్షశ్రుతిశతప్రసిద్ధమాయుల్లవిడ
త్తిత్ పౌరుషేయవచస్సుక్కుళాన పురాణాదిగళో తదనుగుణమాగ
నయిప్పిక్కవేణుగై యాలే, అన్దశ్రుతిగళోడు అనుగుణజ్గళాన ఇతిహా
సపురాణాదిగళో ప్రమాణజ్గళాయ్, అత్తైడపబృంహిక్కిఱనవాగక్క

(౫)ఖ.- ‘తదేతద్రుద్రచరితం’ తుడజ్జి ‘సత్యమిత్యుపనిషత్’ ఇత్యన్తం

(౬)ఖ. ఇవ్వర్థం సర్వవ్యాఖ్యానాధికరణ (౧-౪-౨౯) శ్రుతప్రకాశికైయిత్
స్వప్రమ్. అన్దదీయ తత్త్వశేఖరటిప్పణియిత్ విశదమాగక్కణ్ణ.

ఉపన. - అల్లాద ప్రాజాపత్యాది స్మృతిగ్రంథం, విష్ణుపురాణాది పురాణగ్రంథం, ప్రత్యక్షశ్రుతివిరోధత్వాలే “విరోధేత్వనపేక్షంస్యాత్”¹ ఎన్నిటన్యాయత్వాలే అనాదరణీయజ్ఞాగక్కడవన. మనువుం “యావేదబాహ్యస్మన్మతయః యాశ్చకాశ్చకుదృష్టయః । తాస్యర్వానిష్ఫలాఃప్రేత్య తిమోనిష్ఠా హితాస్మన్మతాః”² “ఎన్ఱు వేద విరుద్ధస్మత్ప్రత్యాదిగళ్ త్యాజ్యమాగ చ్చిన్నానితే. ఆగై యాలే శివనే సర్వస్థాత్పరన్ ఎన్ఱు సోపబృంహణశ్రుతిశతసిద్ధమెన్ఱ దాయిత్రు.

—◆— చతుర్ముఖకారణత్వవాదారమ్భః. —◆—

ఇవిజ్ఞాత్తిలే చతుర్ముఖనాన హిరణ్యగర్భనే సర్వస్థాత్పరనెన్ఱ శిలర్ ప్రత్యవస్థానం పణ్ణినార్గళ్. ఎజ్జనేయెన్నిల్, కారణవా క్యగతిజ్ఞాన ‘సత్-బ్రహ్మ-త్త’ శబ్దగళ్ సాధారణశబ్దజ్ఞాగై యాలే చేతనవిశేషపర్యవసానత్తై యపేక్షితార్ “హిరణ్యగర్భస్స మవర్తతాగ్రే భూతస్యజాతః పతిరేక ఆసీత్”³ ఎన్ఱుతుల్యప్రకరణస్థమాన హిరణ్యగర్భశబ్దత్వాలే శొల్లపట్ట చతుర్ముఖనాగిట విశేషత్తిలే పగ్యనసియానినదు.

1 (పూర్వమి-సూ-౧-౩-౩). ‘విరోధేత్వనపేక్షంస్యాదసతిహ్యనుమానమ్.’ ప్రత్యక్షశ్రుతివిరుద్ధం స్మృతివచనమనపేక్ష్యం-అనాదరణీయమ్. స్మృతే రపి శ్రుతిమూలత్వానుమానాదాదరణీయత్వ మిత్యిత్రాహ- అసతిహ్యనుమానమితి. అసతి - ప్రత్యక్షశ్రుతివిరోధేహి స్మృతిమూలశ్రుత్యనుమానమిత్యర్థః’ ఇతి శ్రుతప్రకాశికాయా (౨, ౧, ౧). మన్యూర్థక్ క్తః.

2 (మను-౧౨-౯౫). 3 (బుగ్వేద-౮-అష్టక-౭-అధ్యాయ-౫-వర్గ-౧౦ - మణ్డలం - ౧౦- అను - ౧౨౧ - సూత్ర-౧-వాక్యం).

అప్పడియే “అమృతస్యాపారే” ¹ ఎన్నిటవనువాకత్తిలే “యస్మి
న్నిదం సచ్చవిచైతిసర్వం ... .. యతః ప్రసూతాజగతః ప్రసూ
తీ... .. సతస్యేకేశ్వన తస్యనామ మహద్యతః । ససద్వశేతి
వృత్తిరూపమస్యసచక్షుషాపశ్యతి కశ్చనై నం । హృదామనీషామ
ససాభిక్షప్తాయ ఏనంవిదుర మృతాస్తేభవన్తి” ² ఎన్టు జగత్కా
రణమాగవుం, మోక్షప్రదనాగవుం ఒరుపురుషునై చ్చిల్లి, పిచ్చు
“అద్భ్యస్సమ్భూతో హిరణ్యగర్భః” ³ ఎన్టు మున్ముఖోన్న
వాక్యతోడే ఏకవాక్యమాగ ‘అద్భ్యస్సమ్భూతః’ యెన్నిటవనువా
కత్తైయుం, ‘హిరణ్యగర్భ స్సమవర్తతాగ్రే’ ఎన్నిట ఎట్టుముక్కై
యు ముదాహరిత్తు కూట్టుగై యాలే జగత్కారణభూతనాయ్,
అనన్యేశ్వరనాయ్, మోక్షప్రదనాగ మున్ముఖోల్లపట్టపురుషన్
హిరణ్యగర్భనెన్టు స్పష్టమాయీద్రు. ఆగిల్ ‘అద్భ్యస్సమ్భూ
తః’ ఎన్నిట వనువాకముం, పూర్వోక్తోడేకవాక్యమాగై
యాలే “ప్రీత్యే లక్ష్మీశ్చపత్నయీ” ఎన్నిట శ్రియఃపతిత్వలింగం
మున్ముఖోన్నపురుషన్ నారాయణన్ ఎన్టు కాట్టాదోవెన్నిల్-
లిజ్జిత్తిల్ కాట్టిల్ శ్రుతిప్రబలై యాగై యాలే శ్రియఃపతిత్వలి
జ్జిత్తిల్ కాట్టిల్ హిరణ్యగర్భశబ్దరూపై యాన శ్రుతిదానే విశే
షత్తై నిరపేక్షమాగ కాట్టనద్రు. ‘ఏకపదసామర్థ్యం - శ్రు
తిః-వస్తుసామర్థ్యం-లింగం’ ఎన్టి తె మిమాంసకర్ నిష్కర్షిత్త
దు. “సూర్యాచన్ద్రమసౌధాతా యథాపూర్వమకల్పయత్” ⁴
ఎన్టు జగత్సృష్టావై హిరణ్యగర్భపర్యాయమాన ధాతృశబ్దత్తాలే
శోలిద్రుద్రు.

1 (తైత్తిరీ - నారా-౬-౧-౧). 2 (తై-౬-౧-౨-౪-౧౦-౧౧).

3 (తై-౬-౧-౧౨). 4 (తై-౬-౧).

“ప్రజాపతిః ప్రజాఅస్యజత” ¹ ఎన్ఱు ముదలాన కారణవిషయ శ్రుతిగళుం ప్రజాపతియైయే కారణమాగచ్ఛిల్లానిన్తన.

“ప్రజాపతే స్సభాంవేశ్శప్రపద్యే” ² ఎన్ఱు ఛాన్దోగ్యదహర విద్యైయిలే ప్రజాపత్యస్థానతై ముక్తప్రాప్యమాగచ్ఛిల్లి ధ్రిధ్రిధ్రి.

‘సత్ - బ్రహ్మ - త్’ శబ్దజ్ఞో శివ - శమ్భు - మహేశ్వరాది శబ్దనాచ్యమానవస్తువిశేష త్తిలే పర్యవసిక్కుమెన్ఱు మున్నే శొల్ల ప్పట్టదన్ఱోనెన్నిల్, - అదు శొన్నాలుం విషయమాగమాట్టాదు; ఎజ్జనేయెన్నిల్ - ‘సత్ బ్రహ్మత్’ శబ్దజ్ఞోపాతి శివాదిశబ్దగళుం సాధారణజ్ఞానై యాలే. అప్పడి హిరణ్యగర్భశబ్దముం సాధారణ మల్ల. శివాదిశబ్దం సాధారణమానపడి యెన్నెన్నిల్ - “శివమస్తు సర్వజగతాం” ఎన్ఱుం, “శివానస్సస్తుపదానః” ఎన్ఱుం, “శివం కర్తాస్తు” ఎన్ఱుం, “శివాఋతవస్సస్తు” ఎన్ఱుం, “శివానశ్శస్త్ర మాభవ” ³ ఎన్ఱుం “శివశ్శివానామ శివోఽశివానాం” ⁴ ఎన్ఱుం, “యోషశ్శివతేమోరసః” ⁵ ఎన్ఱుం, లోకవేదజ్ఞళిలే శుద్ధిమాజ్ఞశ్య గుణ యోగత్తాలే అనేవస్తుక్కళిలే శివశబ్దప్రయోగిక్క కాణప్పడానిన్తదు. ఇప్పడి శమ్భుశబ్దముం - “శమ్భుస్సవ్యయమ్భార్ద్ర హిణః” ఎన్ఱు బ్రహ్మవివిషయమాగవుం కాణప్పడానిన్తదు. మహేశ్వరశబ్దముం - ‘మహానీశ్వరః’ ఎన్ఱితి అవయవశక్తియాలే రాజాదిగళిలేయుం ప్రయోగిక్కప్పడానిన్తదు. ఇని రుద్రశబ్దముం - “రుద్రోవాపషయదగ్నిః” ⁶ “వీరాన్తానోరుద్రభామితోవధీహవిష్ఠ

1 (తై-బ్రాహ్మణ-౧-౪-౨). 2 (ఛా-ఉప-౮-౧౪-౧). 3 (ఆథర్వ వేదే. ౩, కా. ౧౭, ప్రపా. ౬, ఆను. ౬౮). 4 (భార. ఉద్యో. ౪౨, ౬). 5 (తై. నా. ౬). 6 (యజు. ౨, ఆష్ట. ౩, అ).

న్తోనమసావిధేమతే”¹ ఎన్ఱు క్రౌర్యాదిగుణయోగత్తాలే అన్యా
దిగళిలుం ప్రయోగం కాణప్పడానిష్ఠదు. ఇప్పడి హిరణ్య
గర్భశబ్దత్తుక్క చతుర్ముఖనై యొత్తీయ వేరొరువరిడత్తిల్ కాణ
ప్పట్టదిలె. అప్పోదితే శివాదశబ్దజ్ఞోపాతి సాధారణమెన్నలొవదు.
“ఏకోహవై నారాయణ ఆసీత్”² ఇత్యాదివాక్యజ్ఞో ప్రసిద్ధవ
న్నిదేశత్తాలే అనువాదమూగైయాలే విశేషోపసాహకమన్ఱు
మున్నే శొల్లప్పట్టదు.

ఆగైయాలే “భ్రకుటికుటిలాత్తస్య లలాటాత్క్రోధదీపి
తాత్”³ సముత్పన్నస్తదారుద్రః మధ్యాహ్నార్కసమప్రభః |
అర్ధనాదీధరపపుః ప్రచణ్డోతిశరీరవాక్”⁴ ఎన్నిటపడియే అర్ధనా
రీధరశరీరియాన రుద్రనుక్కు ముత్పాదకనాన హిరణ్యగర్భనే
ముముక్షూసాస్యమాన పరబ్రహ్మమెన్ఱు వేదాన్తజ్ఞో ప్రతిపాది
క్కిటననెన్నమిడం సిద్ధం. పురాణజ్ఞుం బ్రహ్మపరత్వ ప్రతిపాద
కశ్రుతిగల్గై యుపబృంహిక్కిటవైయే ప్రమాణజ్ఞో, అల్లాద
వై శ్రుతివిరోధత్తాలే యుపేక్షణీయజ్ఞో. ఆగైయితేమనువుం,
“తతస్వయమ్భార్భగవాక్”⁵ ఎన్ఱు స్వయమ్భుశబ్దత్తాలే జగ
త్కారణత్తైచ్చొల్లిల్లు. స్వయమ్భుశబ్దం - చతుర్ముఖనుక్కు
పర్యాయపదమెన్ఱు మిడంప్రసిద్ధం. ఆగైయాలే చతుర్ముఖనే పర
బ్రహ్మమాగ సోపబృంహణమాన వేదాన్తత్తిలే ప్రతిపాదిక్కుప్ప
డుగితొనెన్నమిడం ప్రసిద్ధమెన్ఱు దాయిల్లు.

1 (యజ. ౪-కాణ్డం. ౫-ప్ర. ౧౦-ఆను. ౨౩-పం). 2 (మహా
ప, ౧౧౧౧) 3 (వి-పు, ౧-౭-౧౨). 4 (మను, ౧-౬).

—◆◆◆ అథ సిద్ధాంతారమ్భః. ◆◆◆—

ఇవిడ త్రిల్ పరిహారమానసిద్ధాంతం నారాయణశబ్దవాచ్యమా నవస్తువే పరబ్రహ్మమాగక్ష్మడవదు. - కారణవాక్యజ్ఞలి లివనై యే కారణమాగ చ్చొల్లుగై యాలుం, మోక్షప్రకరణజ్ఞలి లివనై యే మోక్షప్రదనాగవుం, శుక్తప్రాప్యనాగవుం శొల్లుగై యాలుం.

ఎజ్జనేయెన్నిల్ - కారణవాక్యజ్ఞలిల్ సాధారణమాన సద్బ్రహ్మ త్వాదిశబ్దజ్ఞలి విశేషపర్యవసానా కాత్ త్వాజ్ఞళాయ్కోణ్ణు “ఏకో వానై నారాయణపీత్ సబ్రహ్మనేశానో నేమేద్యావాపుథివీ ననక్షత్రాణి నాపోనాగ్నిర్నసోమోనసూర్యః సపికాకీనరమేత తస్యధ్యానా న్తస్థస్య ఏకా*కన్యాద శ్చేన్ద్రియాణి ... జాయంతే”¹ ఇత్యారభ్య “అథపునరేవ నారాయణస్సోన్యం కామం మనసా ధ్యానియాత్ | తస్యధ్యానా న్తస్థస్య లలాటాత్ స్వేదోపతత్ | తా ఇమాపవ స్త తేజోహిరణ్మయమణ్డమభవత్ | తత్రబ్రహ్మచతు ర్ముఖో జాయతే”² “అథపునరేవ నారాయణస్సోన్యం కామంమ నసాధ్యానియాత్ | తస్యధ్యానా న్తస్థస్య లలాటాత్ స్వేదోపతత్ | స్వేదాత్ బుద్ధ్యదమభవత్ | బుద్ధ్యదాత్ త్ర్యక్షః శూలపాణిః పురుషోజాయతే”³ ఎన్దు ముదలాన మహోపనిషత్తాలే కాట్టప్పట్ట నారాయణనాగిట విశేష త్రిలే పర్యవసనియానిష్టన. ఇన్ద వాక్య మనువాదరూప మెన్దు మున్నే శొల్లప్పట్టదన్తో వెన్నిల్ - అ ప్పడియన్దు. పిన్నై యెజ్జనేయెన్నిల్, - శాస్త్రమానదు - అ ప్రాప్తప్రాపకమాయరుక్కుం. అదావదు - ఇవిడ త్రిల్ నారా

* ‘కన్యా- మనః. ప్రకాశకత్వాత్. ‘కన - దీప్తా’ వితిధాతుః. ఇతి శ్రుతప్రకాశికా. (౪, ౪.౧౭).

1 (మహో ౧,౧,౧). 2 (మహో ౧,౨,౧). 3 (మహో ౧,౩,౧).

యథానుష్ఠాయ జగత్కారణత్వం ప్రమాణాన్తరజ్ఞశాల్ ప్రాప్త
మస్తు; ఆకాశప్రాణాదిగళోపాతి ప్రసిద్ధవన్నిరేశం అనువాదసూచ
కమన్టోవెన్నిల్ - “సర్వాణిహవా ఇమాని భూతాని ఆకాశాదేవ
సముత్పద్యంతే”¹ ఎన్నిటవిడత్తిల్ ‘హవా’ ఎన్నిట ప్రసిద్ధవన్నిరేశమా
త్ర మనువాదసూచకమస్తు; “యదాగ్నేయోష్ఠాకపాలః”² “ఉప
రిహిదేవేభ్యోధారయతి” ఎన్న ముదలానవాక్యజ్ఞళిలుం, అప్పోదు
అనువాదత్వం ప్రసజ్గిక్కుం. అవిడ్త్తి లనువాదత్వ మితైయెన్ను
మిడం, “వచనానిత్వపూర్వత్వాత్”³ ఎన్నం, “విధిస్తుధారణేఽ
పూర్వత్వాత్”⁴ ఎన్నం పూర్వమిమాంసాసూత్రజ్ఞశాలే విధి
త్వం సమర్థిక్కయాలే సిద్ధం. “సర్వాణిహవా” ఇత్యాదివాక్యజ్ఞ
శాల్ ఆకాశప్రాణజ్ఞళుక్కు ప్రమాణాన్తరజ్ఞశాలే కార్యత్వ హే
యత్వజ్ఞళే సమ్ప్రతిపన్నజ్ఞశాగై యాలే ఇవద్దుక్కు పరమకా
రణత్వం, ప్రాప్యత్వం, తదనుగుణకల్యాణగుణయోగత్వం, ఇవద్దు
నుష్ఠాయ ప్రతిపాదనంకూడామైయాలే, ఉపక్రమత్తిలే లోకగతి
యాగ ప్రతీతమానపరత్వమే ఆకాశప్రాణజ్ఞశాగ పరత్వవిశిష్టలిజ్ఞ
జ్ఞశాగై యాలే తత్తచ్చబద్ధవాచ్యజ్ఞశాగ † శారీరకమిమాంసాసూ
త్రజ్ఞశాలే అనువాదమాగ ప్రతిపాదిక్కుప్పట్టదాయిద్దు; ప్ర
సిద్ధవన్నిరేశత్వ మనువాదత్తుక్కు హేతువాగ చొల్లప్పట్టదెన్న
దాయిద్దు.

“ఏకోహవై నారాయణఆసీత్”⁵ ఎన్నిటమహోపనిషత్తిల్ నా
రాయణనై యే పరమకారణనాగచ్చొల్లి, తద్వ్యతిక్తరాన బ్ర

1 (ఛా-ఉప-౧-౯-౧). 2 (యజు-౨-కా-౫-ప్రశ్న-౨-ఆను).

3 (పూర్వమి-నూ-౩-౫-౨౧). 4 (పూ-నూ-౩-౪, ౧౫).

† (బ్రహ్మసూ, ౧, ౧, ౨౨, ౨౩).

5 (మహో, ౧, ౧, ౧).

హరుదాదిగళై సమృత్తిపన్నజ్జళాన కార్యాన్తరజ్జళోపాతి నారా
యణనాలే సృజ్యరాగవుం, సంహర్యరాగవుం శొల్లుగైయాలే
వేరొరువస్తు కారణమాగ విధిక్కుప్పడుగిటదెస్సిట ప్రసజ్జమేయిలై.

“బ్రహ్మవిష్ణురుద్రేంద్రాస్తే సర్వేసంప్రసూయస్తే”¹ ఎన్నిటవిడ
త్తిల్ విష్ణూత్పత్తి కార్యత్వాపాదకమస్తు, ఉపేంద్ర రామకృష్ణా
ద్యవతారజ్జళోపాతిజగద్రక్షణార్థమాగ బ్రహ్మేశ మధ్యగతమాన
వనతారవిశేషమాగ ప్రమాణసిద్ధం.

అగై యా లివ్యాకృత్తుక్కు అప్రమాణత్వమిలైయెన్టు యింద
వాక్యత్తిల్ చొల్లుగిట విశేషమాన నారాయణాపకృతిలే, స
దాదిశబ్దజుక్కు పర్యవసానం యుక్తం.

ఇంద్రవాక్య మనువాదమానాలుం, అనువాదలిజ్జరహితమాగ
నారాయణత్వతై చొల్లుగిట శ్రుత్యర్థతై యనువదిక్కుక్కుటై
యిలై.

అదిల్ సుబాలోపనిషత్తిలే “కింతదాసీత్ నై వేహ కిచ్చనా
గ్రహసీత్ అమూలమనాథారా ఇమాః ప్రజాః ప్రజాయస్తే ది
వ్ర్యాదేవ ఏకోనారాయణః”² ఎన్టుం, పురుషసూక్త త్తిలుం “తస్మా
త్ విరాడజాయత విరాజోధిపురుషః”³ ఎన్టు మిత్యాదియాలే
నారాయణకారణత్వతై చొల్లి, కథవల్ల్యాదిగళుం అవనుష్ఠేయ
మోక్షప్రదత్వతైయుం శొల్లుగైయాలే జగత్కారణత్వము మ
రాస్సిద్ధమాయరుక్కుం.

“యతోనా ఇమాని భూతాని జాయస్తే”⁴ “అసద్వాఇదమ
గ్రహసీత్ | తతోవై సదిజాయత | తదాత్మానం స్వయమకురుత | త

1 (అథర్వశిఖా). 2 (సు, ట, శి, ణం). 3 (బుగ్వేదే, ౮, ౪, ౧౭, ౧౦, ౭, ౯౦౧). 4 (తైత్తిరీ, భృగు, ౧, ౧).

స్తాత్తత్ సుకృతముచ్యతఇతి | యద్వైతత్సుకృతం | రసోవై సః |
రసం హ్యేవాచ్యం లబ్ధ్వాఽఽనన్దీభవతి”¹ ఇత్యాదివాక్యజ్ఞలిలేజగ
త్కారణమేయితే మోక్షప్రదమాగవుం, ముక్తప్రప్యమాగ
వుం ప్రతిపాదిక్కుప్పడుగిడు.

ఆగై యాలే మహోపనిషద్వాక్య మనువాదమామిడ త్రిలుం,
దేవతాస్తరకారణత్వత్తై యనువదిక్కిఱప్రసజ్గమేయిలై. ప్రసిద్ధ
వన్నిరేశముణ్డనాలుం అపూర్వార్థత్తై ప్రతిపాదిక్కుమిడ త్రిల్
అనువాదత్వమిలై యెన్నుమిడం కీర్తే శొల్లప్పట్టదు.

ఇప్పడి నారాయణోపనిషత్త్రిలుం “అథ పురుషోహవై నారా
యణోఽకామయతప్రజాస్సృజేయమితి | అథాపః సర్వ ... నా
రాయణాత్ బ్రహ్మజాయతే | నారాయణాదుద్రోజాయతే | నా
రాయణాద్ద్వీజాయతే | నారాయణాత్ప్రజాఃప్రజాయన్తే | నా
రాయణాత్ ద్వాదశాదిత్యారుద్రావసవః పృజాపతయశ్చ సర్వే
దేవాస్సముత్పద్యన్తే | సర్వేలోకాస్సర్వాణిచభూతాని నారాయ
ణాదేవసముత్పద్యన్తే | నారాయణేప్రళీయన్తే” ఎఱ్ఱ నారాయ
ణనై యే సర్వకారణమాగచ్చొల్లిల్లు.

మహోపనిషత్త్రిలుం, “సర్వస్యాయతనంహం” ఎఱ్ఱ తొడగ్గి
“యన్నాభివద్దాదభవన్తహంతా ప్రజాపతిర్విశ్వస్సర్విశ్వరూపః | త
మేవిదిత్వాఽత్రిమృత్యుమేతినాన్యః పథావిద్యతేఽయనాయ”
ఎఱ్ఱ సకలజగత్సృష్టావాన బ్రహ్మపుక్కుం కారణమాగ నారా
యణ పర్యాయపదమాన హరిశబ్దత్తాలే నారాయణనై చొల్లి
గై యాలే కారణవాక్యజ్ఞశ్శెల్లావల్లీలుం నారాయణనే పరమా
గ ప్రతిపాదిక్కుప్పడుగిరానెన్ద దాయిల్లు.

1 (తైత్తిరీ, ఆనంద, 2, అను, ౧, వా.)

అగై యాలే “ననన్మ చానచ్చి నవనకేవలః” ¹ ఎన్నివిడ త్తిల్ శి వశబ్దమర్వాచీనశివనుక్కు వాచక మన్తియిలే, శుద్ధమాన్యశ్యగు ణయుక్తమాన ననేకాన్యశ్యలిలుం ప్రయోగం కాన్తయాలే, సవి త్రాణాం పవిత్రనాయ, మన్యశానాం మన్యశనాన “శాశ్వతిం శివ మచ్యుతం” ² ఎన్మ నారాయణనువాత్తిలే శోన్మ శాశ్వతశి వనాన నారాయణనుక్కే వాచకమామి త్తినై.

ఇప్పడి నారాయణశబ్దతుక్కు వ్యక్త్యన్తర త్తిల్ ప్రయోగం కణ్డిలెయితే.

ఇప్పడి బహూపనిష త్తిలుం బహుశోఽభ్యస్యమాననారాయ ణశబ్దవాచ్యనే పరమకారణతయానిర్ణీతనాగై యాలే క్వాచిత్క మాయ్ వ్యక్త్యన్తరప్రయోగత్తాలే సావకాశమానశివశబ్దం నా రాయణవాచకమాగై (యి) యాలే యుక్తమెన్మ దాయిన్మ.

ఇన్నముం ఆకాశప్రాణాదిగళోపాతి “నబ్రహ్మనేశాన్మ” ³ “నా రాయణాత్ బ్రహ్మజాయతే | నారాయణాత్ రుద్రోజాయతే” ⁴ “త్ర్యక్షః సూలనాణిః పురుషోజాయతే” ⁵ “యతోజ్జ్ఞ ఉగ్ర స్త్వే పశుమ్మః” ఇత్యాదిగళిలే సృష్టిసంహారకర్తృభావత్తైయుం, “అస్య దేవస్య మీధుషోవయోవిష్ణోరేషస్య అనభృధేహవిభిః విదేహి రుద్రోరుద్రయం మహత్వం” ఎన్మ బహ్వృచశ్రుతియిలే రుద్రను క్కు భగవత్సమారాధనత్తాలే స్వమహిమప్రాప్తియైయుం శో ల్లుగై యాలే, అర్వాచీనశివనుక్కు పరమకారణత్వ మనుపపన్న మెన్మ దాయిన్మ.

1 (శ్వేతా, ౪, ౧౮). 2 (తైత్తి, నారా, ౬, ౧౧, 3). 3 (మహా పనిషత్, ౧, ౧). 4 (నారాయణోప, ౧). 5 (మహాప, ౧, 3).

ఇప్పడియే కారణవాక్యగతమాన హిరణ్యగర్భశబ్దముం చతుర్ముఖనై పరమకారణమాగ ప్రతిపాదిక్మాటాదు. . ఎజ్జనేయెన్నిల్ - కార్యతయా సమ్ప్రతిపన్ననాన హిరణ్యగర్భనుక్కు పరమకారణత్వం కూడామైయాలే.

“తా ఇమా ఆప స్త త్తేజో హిరణ్మయమణ్డమభవత్ ॥ తత్ర బ్రహ్మచతుర్ముఖోజాయత” ¹ “అపవన ససర్వాదా తాసునీర్యమపాస్య జత్ ॥ తదణ్డమభవత్ హైమం సహస్రాంశుసమపభ్రం ॥ తస్మిన్ జజ్ఞేస్వయం బ్రహ్మ సర్వలోకపితామహః” ² ఎన్ఱ శ్రుతిస్త్వతి గళిలే శొల్లుగిపడియే “హిరణ్యమస్యగర్భోభూత్” ³ ఎన్నిట పుస్త్యత్ప్రకాశతాలే హిరణ్మయమాననణ్డ మివనుక్కు ఉత్ప్రతిస్థానమెన్ఱ తోన్ఱుగె యాలే యివనుడైయ కార్యత్వం సిద్ధమెన్ఱ దాయిల్లు.

“సప్రజాపతిరేకః పుష్కరపణ్డేసమభవత్” ⁴ “విరాజోఽధిపురుషః” ⁵ “బ్రహ్మణమస్మజత్ప్రభుః” “మాంత్వౌపూర్వమజ్జేజనః” ⁶ “తద్విస్మష్టస్సపురుషః లోకే బ్రహ్మాతికీర్త్యతే” ⁷ ఎన్ఱ ముదలాన ప్రమాణజ్ఞుం చతుర్ముఖనుడైయ కార్యత్వ ప్రతిపాదకజ్ఞా యిరుక్కుం.

ఆగె యాల్ “హిరణ్యగర్భ స్సమవర్తతాగ్రే భూతస్యజాతః పతిరేక ఆనీత్” ⁸ ఎన్నిట వాక్యత్తుక్కు ప్పొరుల్ - హిర

1 (మహాప-౧-౨). 2 (మను-౧-౮,౯). 3 (లైజ్జె-పూర్వాధ్-౭౦-అధ్యాయ-౧౦౭-శ్లో-వాయుపురాణేచ- పూర్వఖ-౫-౪౨). 4 (సృసింహతా పవీయోపని - పూర్వతాప-౧-౧-బృహజ్ఞాతాల్యప-చ-౧-౧). 5 (ఋగ్వేద-౮-౪-౧౭-౧౦-౭). 6 (ఉత్తరరామా - ౧౦౪-౪). 7 (మను-౧-౧౧). 8 (యజు-౪-కా-౨-ప్ర-౩౪-పం).

ణ్యగర్భాన్ స్వకార్యమాన సృష్టిక్కు పూర్వభావియాయ్ స్వ
సృష్టజ్జళాన భూతజ్జళుక్కు పతియుమా యిరుక్కు మెన్మదా
యిన్మిదు. “జాతః పతిరాసీత్”¹ ఎన్తె యాలే, ఇవనుడై యపతి
త్వం ప్రథమజత్వరూప నిబన్ధనమాన్తె యాలే జౌపాధిక మెన్మ
తోన్మిగుగిడు.

ఆగై యాలే యిన్దహిరణ్యగర్భశబ్దం-పరమ కారణవిషయమా
నపోదు ‘హితరమణీయగర్భత్వాత్ హిరణ్యగర్భః’ ఎన్మపాయో
పేయమాన స్వరూపత్వైయుడై యవన్ ఎన్గిట అనయవశక్తియాలే
యాదల్, హిరణ్యగర్భశరీరియాన పరమాత్మావిన్ వక్కల్ పర్య
వసానవృత్తియాలే యాదల్, సర్వకారణభూతనాన నారాయణ
నుక్కే వాచకమాగక్కడవదు.

“అమృతస్యపారే”² ఎన్గిట వనువాకత్తిల్ “యమన్తస్సము
ద్రదేకవయోవయన్తి”³ “సర్వేనిమేషాజ్జరేవిద్యుతః పురుషాద
ధి”⁴ ఎన్మ సముద్రశాయిత్య విద్యుద్వర్ణ పురుషత్వజ్జళాగిట లిజ్జ
ళాలే నారాయణ శబ్దవాచ్యనాన పరమపురుషన్తె చొల్లి, “సత
స్యేకేశ్వర తస్యనామమహద్యతః... యవనం విదురమృతాస్తే
భవన్తి”⁵ ఎన్మ వనుక్కే అనన్యేశ్వరత్వత్వైయుం, మోక్షప్రదత్వ
త్వైయుం శొల్లి, “అద్భ్యుస్సమ్భూతో హిరణ్యగర్భః”⁶
ఎన్మ పూర్వోక్తతోడేకవాక్యమాగ ‘హిరణ్యగర్భ’ ఇత్యాది
ఋగప్రకత్వైయు ముదాహరిత్తు చొల్లుగిట వాక్యమానదు ఇన్ద
హిరణ్యగర్భశబ్దత్తుక్కు నారాయణపరత్వత్వై యడై విప్పియా
నినదు.

1 (తైత్తి-౬-౧-౧). 2 (తైత్తి-౬-౧-౩). 3 (తైత్తి-౬-౧-౪).

4 (తైత్తి-౬-౧-౧౦-౧౧). 5 (తైత్తి-౬-౧-౧౨).

ఇన్నము మింద హిరణ్యగర్భవాక్యతోడే 'అధ్యస్సమూభతః' ఎన్నిఁ పనువాకత్తుక్కుం ఏకవాక్యత్వముణ్ణాగై యాలే "ప్రీశ్చ తేలక్ష్మీశ్చపత్నో" ఎన్టజుశొల్లుగిఁగి శ్రియఃపతిత్వత్తాలుం, పురుష సూక్ష్మకరణత్వత్తాలుం నారాయణవిషయత్వం నిశ్చితమాగై యా లింద హిరణ్యగర్భశబ్దం నారాయణపరమే స్థితీయప్పడుం.

శ్రౌతమాన హిరణ్యగర్భశబ్దం, లిజ్జమానశ్రియఃపతిత్వత్తిల్ కాట్టిల్ ప్రబలమాయ్కొణ్ణు చతుర్ముఖ వాచకమెన్నిఁగివిడమను పపన్నం; కారణవిషయహిరణ్యగర్భశబ్దత్తుక్కు కార్యభూత చతుర్ముఖపరత్వం కూడామైయాలే, శ్రుతి అసిద్ధియూగై యాలుం, ఏక పద సామర్థ్యరూపమాన ప్రామాణ్యం 'అగ్ని నాసిచ్ఛేత్' ఇత్యాదివాక్యజ్ఞిహోపే అనుపపన్నార్థజ్ఞిల్ సమృద్ధియూమైయాలుం, శ్రుతిక్కు ప్రాబల్యం శొల్ల పుణ్ణాదు.

పురుషసూక్తం-నారాయణపరమెన్ఱుమిడం పురుషసూక్తత్తిల్ శొల్లప్పట్ట సహస్రశీర్ష విశ్వాక్షుపురుషేత్యాదిలక్షణమాన పురుషసూక్తాదిలక్షితమాన ప్రత్యభిజ్ఞానత్తాలే సిద్ధమెన్ఱు "లిజ్జభూయస్త్యాత్" ఎన్నిఁ వేదాంతాధికరణత్తిలే ప్రసిద్ధమితే.

అథర్వణవేదత్తిల్ అస్తాదశమహాశాన్తిప్రకరణత్తిలే "వైష్ణవ్యాంపురుషసూక్తమిడం" ఎన్ఱు వైష్ణవియాన మహాశాన్తియిలే పురుషసూక్తత్తై వినియోగిక్కైయాలే, యిదినుడ్డైయ విష్ణువిషయత్వం ప్రతీతమాయిన్ఱు.

1 (శారీరకసూ-3-3-౪౪).

† నారాయణానువాకాది - ఎన్ఱు పాఠమాగిల్ నలమే. తాళశోకజ్ఞిల్ "పురుషసూక్తాది" ఎన్ఱై కాణ్ణిఱదు.

ఇంద్రవాక్యత్తుక్కు ఉత్తరనారాయణానువాకత్తిలే శొల్లప్పట్ట
లక్ష్మీపతిత్వలిజ్జత్తాటు, “పురుషస్యహఃకేనూక్తం” ఎన్నిఱ స్త్రుతి
వచనత్తాలుం, కల్పనూత్రజ్జలిలుం ‘పురుషన్నారాయణం, *ఎన్దు
యిరణ్ణనువాకత్తైయుం శొల్లుగైయాలుం, నారాయణపరమెన్ను
మిడం నిశ్చయం.

ఉక్తన్యాయత్తాలే “ధాతాయథాపూర్వమకల్పయత్”¹ ఎన్ని
ఱవిడత్తిల్ ధాత్పుశబ్దం పరమకారణత్వత్తిల్ భగవద్విషయమా
యుం, అవాస్తరకారణత్వత్తిల్ చతుర్ముఖవిషయమాయమిరు
క్కుం. ప్రజాపతిశబ్దముం. అప్పడియే.

“ప్రజాపతేస్సభాంవేత్క్ ప్రపద్యే”² ఎన్దు ముక్తప్రాప్యత్వం
శొల్లుగిఱవిడం చతుర్ముఖపరమన్దు; కఠవల్లి-నారాయణానువాకం
తొడక్కమాన వనేకోపనిషత్తుక్కుళిలే నారాయణనైయే ము
క్తప్రాప్యనాగ చొల్లుగైయాలుం, భగవత్పరతయా నిర్ణీతవ్య
మాన దహరవిద్యాగతమాన యింద్రవాక్యత్తుక్కు తత్పరత్తైయు
క్తనూగైయాలుం, “నచకార్యేప్రత్యభినన్ధిః”³ ఎన్దు చతుర్ము
ఖమండైయ ముక్తప్రాప్యత్వం వేదాన్తవిరుద్ధమాగైయాలుం ఇంద్ర
ప్రజాపతిశబ్ద మవయవశక్తియాలే సర్వశేషియాన నారాయ
ణనైయే శొల్లుగిఱదాగక్కడవదు.

“తతః స్వయమ్భూర్భగవాన్”⁴ ఎన్నిఱవిడత్తిల్ స్వయమ్భు

* ‘పురుషఇత్యుపహితాం పురుషేణ నారాయణేన యజమాన ఉపతి
వ్యతే’ ‘సహస్రశీర్షా పురుష ఇతి పురుషేణ నారాయణేన పరాంచోఽనుశం
సన్తి’ ఇతి బోధాయనాపస్తమ్బకల్పనూత్రే.

1 (తైత్తి-౬-౧). 2 (ఛా-ఉప-౨-౧౪-౧). 3 (బ్రహ్మసూ-౪-౩-౧౪).

4 (మను-౧-౬).

శబ్దం నారాయణపరమాగక్కుడవదు. అనన్తరత్తిల్ “తా యద స్యాయనం పూర్వం తేన నారాయణస్త్వైతః”¹ ఎన్ఱుఅవనై నా రాయణనాగచ్చొల్లి, “తద్విస్మప్తస్సపురుషో లోకేబ్రహ్మైతికీర్త్య తే”² ఎన్ఱు అవనాలే సృష్టనాగ బ్రహ్మవై చొల్లుగై యాలే, నా రాయణనే పరమకారణభూతః, చతుర్ముఖనల్ల వెన్ఱ దాయిన్ఱ్ఱు.

నారాయణానువాకమానదు - “సహస్రశీర్షందేవం”³ ఎన్ఱు తొడజ్జి “స(బ్రహ్మ సశివస్సేన్ద్ర) సోఽక్షరః పరమస్వరాట్”⁴ ఎన్ఱు ముడివాగ సర్వశాఖై గళిలుం పరత్వప్రతిపాదకమాగ ప్రసిద్ధమా న దేవ శమ్భు అక్షర ప్రభు పతి శివాఽచ్యుత హిరణ్యగర్భ ధా తృప్రజాపతి స్వయమ్భూ విశ్వత్ పరంబ్రహ్మ పరత్త్వ పరం జ్యోతిః పరమాత్మప్రభృతిగళాన శబ్దజళాలే న్యాయనిరపేక్షమా గ నారాయణసామానాధికరణ్యత్తాలే కణ్ఱొక్తిపణ్ణి, పరత్వేన శ జ్ఞసీయరాన బ్రహ్మశివో గళుక్కు తద్విభూతిత్వత్తైయుం శొల్లి నిగమి త్తదు. ఇప్పడి సర్వవేదాన్తనిగమనభూమియాన యిన్దనను వాకం ఉపాసనవిశేషవిధిపరమాత్రముమన్ఱు; ప్రకృతమాన దహ రవిద్యోపాస్యవిశేషనిర్ణయపరమాత్రముమన్ఱు; సర్వపరవిద్యోపా స్యవిశేషనిర్ణయపరమెన్ఱు వేదాన్తత్తిలే⁵ నిర్ణయిక్కుప్పట్టదు.

“నారాయణపరంబ్రహ్మ... నారాయణపరోజ్యోతిః”⁶ ఎన్ఱిట విడత్తిల్ పచ్చమీసమాసశ్చైక్యాలే నారాయణాత్పరమాయుర్పదోరుపస్తువెన్ఱు శొల్లుగిటవిడం అయుక్తం; “తత్త్వంనా

1 (మను-౧-౧౦). 2 (మను-౧-౧౧). 3 (తైత్తి-నా-౬-౧౧-౧).

4 (తైత్తి-౬-౧౧-౧౩). 5 (బ్రహ్మసూ - 3-3-౪౪. శారీరకమిహంసాయాం లింగభూయస్తాద్ధికరణైఽయమర్థ స్సమర్థితః). 6 (తై-నా-౬-౧౧-౪-3).

రాయణఃపరః ... ఆత్మనారాయణఃపరః”¹ ఇత్యాదిగళితే వ్యస్త
మానప్రయోగం కాణ్డాయాలుం, “అస్తర్బహిశ్చ తత్సర్వం వ్యా
ప్య నారాయణస్థితః ... సబ్రహ్మసశివఃసేంద్రః”² ఇత్యాదిగళితే
నారాయణనే సర్వస్వాత్పరః. అల్లాదాల్ అవనుక్కు విభూతిభూ
తరెన్మతోల్ ముగై యాలుం; ఇవిడ త్తిల్ ప్రథమావిభక్తి “సుపాం
సుబుక్”³ ఇత్యాదిసూత్రతాలే [లుప్తయెన్గిట విభాగనిర్దేశ
తాలే యిందసంశయత్తై నివర్తిప్పిత్తు సమాస త్తిలుం అప్పడియా
య్కిడక్కిటదాగక్కడవదు.]లుప్తయాయ్కిడక్కిటదాగక్క
డవదు.

మహోపనిషత్తిలుం “నారాయణఃపరంబ్రహ్మ తత్త్వన్నారా
యణఃపరః! నారాయణఃపరోజ్యోతి రాత్తానారాయణఃపరః”ఎన్మ
వ్యక్తమాయ్కిడక్కిటదు. *నిషాదస్థపతీన్యాయతాలే వచ్చిమీ
సమాస త్తిల్ కాట్టిల్ సామానాధికరణ్యసమాసం యుక్తం.ఆగై
యాలే యింద అనువాక త్తిల్ సర్వవేదాన్తజ్గళిలుం ముముక్షూపా
స్యమాగవుం, ముక్తప్రాప్యమాగవుం, జగత్కారణమాగవుం,

1 (తై-నా-౬-౧౧-౪). 2 (తై-నా-౬-౧౧-౬-౧౩). 3 (పాణిని
యనూ-౭-౧-౩౯).

* నిషాదస్థపతీతి. ‘స్థపతిర్నిషాదస్సృత్ శబ్దసామర్థ్యాత్’ ఇతి
సూత్రం పూర్వమీమాంసా వష్టాధ్యాయ (౬-౧-౫౧) గతం. ‘ఏతయానిషా
దస్థపతింయజయేత్’ ఇతి శ్రుతిః - తస్యవిషయః. తత్ర - నిషాదానాంస్థపతి
రితి విగ్రహేణ నిషాదసమ్మిథిస్థపతిః ప్రతీయతేవా, నిషాదశ్చాసాస్థపతిశ్చే
తి విగ్రహేణ నిషాదాభిన్నస్థపతిః ప్రతీయతేవా ఇతి సంశయః. వస్తీతత్పురుషా
శ్రయణేస్థపతే స్సమర్థత్వాత్, విద్యత్వాత్, అగ్నిమత్వాచ్చ యజ్ఞాద్యనుష్ఠా
నం యుజ్యత ఇతి పూర్వః పక్షః. సిద్ధాన్తస్తుతథాసతి శ్రుతిగతనిషాదపదస్య లక్ష
ణాపత్యైకర్తృధారయపక్షఏవ ఆశ్రయణీయ ఇతి - తాదృశ న్యాయేనేత్యర్థః.

జగదస్తరాత్మావాగవుం ప్రసిద్ధమాయ్, సచ్చిత్తాదిసామాన్యశబ్ద
తాతే నిర్దిష్టమానవస్తువై తత్ప్రత్యభిజ్ఞాపకమానవప్ర్యాశబ్దజ్ఞా
తే యనువదిత్తు, అన్దవస్తువుక్కు నారాయణత్వం విధిక్కుప్పడుగి
ఱదెన్ద దాయిత్తు.

“సహ్యజహోతి” ఎన్దు హోమసాధనతయో విహితమాన
జహూవుక్కు “యశ్యపర్ణ మయీజహూర్భవతి” ఎన్దు జహూశబ్ద
తాతే యనువదిత్తు పర్ణ మయత్వవిధానం పణ్ణేనాప్నోతే.

ఇప్పడి మైత్రతాయణోయోపనిష త్తిలుం, “తత్సవితుర్వరేణ్యం
ధ్రువమచలమమృతం విష్ణుసంజ్ఞం సర్వాధారంధామ” ఎన్దు
ధ్రువత్వాచలత్వాచ మృతత్వ సర్వాధారత్వ విశిష్టమాగ స
ర్వవేదాన్త వేద్యమాన పరబ్రహ్మం విష్ణుసంజ్ఞమాగ విశేషిక్కు
ప్పట్టమ.

కఠవల్క్యాదియిలుం, “సర్వేవేదాయత్పదమామనన్తి” ఎన్దు
తుడగ్గి “తత్రేవదం సజ్గోహేణబ్రవీమి” ¹ ఎన్దు శొల్లి “సోధ్వనః
పారమాహ్నోతి తద్విష్ణోఃపరమంపదం” ² ఎన్దు సర్వవేదాన్తపతి
పాద్యమాయ్ ముక్తప్రాప్యమానవస్తు వైష్ణవమానపదమెన్దు
స్పష్టమాగచ్చొల్లప్పట్టదు.

ఆగై యాల్ నారాయణనే మోక్షప్రదనుం, ముక్తప్రాప్య
నుం, పరతత్త్వముమెన్దు సర్వవేదాన్తసిద్ధమెన్దు దాయిత్తు.

ఇని శ్వేతాశ్వతరోపనిష త్తిలే “తతోయదు త్తరతరం” ³ ఎన్దు
తుడగ్గి రుద్రనుక్కు నారాయణాత్పరత్వం శొల్లిగిఱదెన్దిఱవిడం

1 (కఠ-౧-౨-౧౫). 2 (కఠ-౧-౩-౯). 3 (శ్వే-౩-౧౦).

అనుపపన్నమ్; ఉపక్రమత్తోడు శేరామైయాలే. ఉపక్రమత్తిల్
 “వేదాహమేతం పురుషంమహాంతం”¹ ఎన్ఱు మహాపురుషునై చొల్లి,
 “తమేవ విదిత్వాఽతిమృత్యుమేతి నాన్యఃపథావిద్యతేఽయ
 నాయ”¹ ఎన్ఱు ‘తద్వేదనమే మోక్షహేతు వేత్తాన్ఱు’ ఎన్ఱిట
 వర్థత్తినుఱై య ప్రతిజ్ఞెపణప్పట్టదు. అన న్తరమత్తై యుపసాది
 క్కైక్కాగ * “యస్తాత్పరం నాపరమ స్తికిచ్చిత్ యస్తాన్నాణీ
 యోనజ్ఞాయో స్తి కచ్చిత్ | వృక్షభవ స్తభో దివి తిష ఠ్యేకః తేనేదం
 పూర్ణం పురుషేణ సర్వం”² ఎన్ఱు ‘యావనొరువనిన్ఱ్ కాట్టిల్ వే
 టుపరమాయిరుప్పదొరువ స్తువిలై, మహత్తరమాయిరుప్పదొరు
 వ స్తువిలై, ని న్తరజ్ఞాల్లమౌసమనాన పరమపదనిలయనాలే యిన్ద
 విశ్వం వ్యాప్తమాయిరుక్కుం’ ఎన్ఱు కొన్ఱు సర్వస్తాత్పరనాన పర
 మపురుషునై చొల్లి, ‘తతోయదు త్తరతరం’ ఎన్ఱు ‘అవనిన్ఱ్ కాట్టిలు
 త్కృష్టమాయిరుప్పదొరువ స్తువున్ఱు’ ఎన్ఱై యుపక్రమత్తోడు శే
 రాదు.

1 (శ్వే-3-౮).

* సేయం శ్రుతిః పరమాత్మ పరతయాభార్గవస్సృత్యాదిషు మహర్షి భిరు
 పబ్బంహితా. తథాహి

“యస్తాత్పరతరన్నా స్తి పురుషా త్పరమేష్ఠినః |

నజ్ఞాయో ఽస్తి నచాణీయః సతు నారాయణో హరిః |

యేనేద మఖిలం పూర్ణం పురుషేణ మహాజనా |

సతు నారాయణో దేవః ఇతీయం వైదికీశ్రుతిః ||” ఇతి. అత్రి వక్త

వ్యం సర్వమపి తత్వశేఖర టిప్పణ్యామ్నీపంచితం, తత్ర ద్రష్టవ్య మితి.

2 (శ్వే-3-౯).

‘ఉపక్రమానుగుణమాగ వ్రపసంహార’ మెన్బు శొల్లుగై *ఉప
క్రమాధికరణసిద్ధం. ఉపక్రమాధికరణత్తిల్ ఉపసంహారత్తిల్
కాట్టి లుపక్రమం ప్రబలమాగచ్చెల్లప్పట్టదిత్తే. ఎజ్జనేయెన్నిల్-

* ఉపక్రమాధికరణ మితి. పూర్వ మిహంసా తృతీయాధ్యాయ
(3-3-౧) ప్రథమాధికరణమ్. కైశ్చిత్ - వేదధర్మతాధికరణ మిత్యపి పత్యతే.
తదధికరణేహి ‘ప్రజాపతిర్వా ఇదమగ్రాసీత్ | సతపోతప్యత | తస్మాత్తపస్తే
పానాత్ త్రయోవేదా అజాయంత | అగ్నిర్వాయురాదిత్యస్తే తపోతప్యంత |
తేభ్యస్తేపానేభ్యస్త్రయోవేదా అజాయంత | అగ్నే ఋగ్వేదో వాయోర్యజు
ర్వేద ఆదిత్యాత్సమవేదః’ ఇత్యుపక్రమ్యశ్రూయతే—‘తస్మాదుచ్చైఋ
చాక్రియతే ఉపాంశుయజుషా ఉచ్చైస్సామ్నా’ ఇతి. అత్రసంశయః - త
త్ర కిముచ్చైష్ట్యైదయఋగాది ధర్మాః, ఉతవేదధర్మా ఇతి. ఉపక్రమేవేదశబ్ద
శ్రవణాత్, ఉపసంహారేచ ఋగాది శబ్దశ్రవణాత్. వేదశబ్దస్య హిమస్త్రాబ్రా
హ్మణ సముదాయత్వాఽచ్చిన్నేశక్తిః, నత్వైకైకస్మిన్ మస్త్రావాక్యే, బ్రాహ్మ
ణవాక్యేవా, తథాసతి మస్త్రాదిరూపైక ద్విత్రివాక్యాధ్యయనేపి ‘వేదాన
ధీత్యవేదావా వేదంవాపి యథాక్రమం’ ఇతి శాస్త్రానుష్ఠానప్రసంగాత్.
పాదవ్యవస్థావత్ మస్త్రాత్వాఽచ్చిన్నే ఋక్ ఛబ్దస్య, మస్త్రాత్వ సమానాధి
కరణగీతిత్వావచ్చిన్నే సామశబ్దస్య, ఋక్సామభిన్న మస్త్రాత్వావచ్చిన్నేచ
యజుశ్చబ్దస్య శక్తిః. ‘తేషాంమృగ్యత్రార్థపతేన పాదవ్యవస్థా || 3౫ || గీతి
షుసామాఖ్యా || 3౬ || శేషే యజుశ్చబ్దః || 3౭ || ఇత్యాది (౨-౧) సూత్రత
యేత తథావ్యవస్థాపనాత్. అత్ర ఉపక్రమోపసంహారయోర్విరోధాత్ ద్వయోర
విరోధే వర్ణనీయే ఉపసంహారస్య విధిత్యేన ప్రబలత్వాత్ తదనురోధేన ఉపక్ర
మస్థ వేదపదస్యాపి తదేకదేశకఋగాది మస్త్రా పరత్వ మితి-పూర్వపక్షే-ఉ
పక్రమస్యానంజాతవిరోధిత్యేన ప్రబలత్వాత్ ఉపక్రమగతవేదపదాసు సారే
ణోప సంహారస్థ ఋగాది పదానామేవ ఋగ్వేదాదౌలక్షణేతి—సిద్ధాంతమ్.
వీతదధికరణార్థం సంగ్రహేణ ప్రతిపాదయతి - (ఎజ్జనేయెన్నిలి) తి.

“ఉచ్చైః ఋచాక్రియతే | ఉచ్చైస్సామ్నా | ఉపాంశుయజుషా”
 ఎన్ఱ ఉచ్చైఃప్రాప్త్యాదియానదు ఋగాదియాన మస్త్రమాత్రత్తు
 క్కు ధర్మమో; తత్తన్నస్త్రప్రాయమాన వేదధర్మమో; ఎన్ఱ
 సంశయిత్తు, మస్త్రత్తుక్కు వాచకమాన ఋగాది శబ్దస్వారస్యత్తా
 లే మస్త్రధర్మత్వత్తై న్నొల్లి, ఉపక్రమవేదశబ్దం ‘వేదయతీతివేదః’
 ఎన్నిట వ్యుత్పత్తియాలే అనుష్ఠేయార్థప్రకాశకమాయ్కొండ్లు
 మస్త్రపరమాగక్కుడవదు; వేదశబ్దస్వారస్యత్తాలే వేదధర్మమా
 గచ్ఛొల్లిల్ ఋగాదిపదజ్ఞభుక్కు లాక్షణికత్వం ప్రసజ్గిక్కుం; ఆ
 గై యాలే ఉచ్చైఃప్రాప్త్యాది మస్త్రమాత్రధర్మమెన్ఱ పూర్వపక్షమా
 గ, మస్త్రబ్రాహ్మణసముదాయరూపమాన వేదధర్మత్వమే ఉచ్చై
 ష్వాదిగభుక్కుపక్రమస్వారస్యత్తాలేయుక్తం. ఎజ్జనేయేష్పిల్-ఉప
 క్రమమానదు-అచుద్భూతివిరోధియాగై యాలే, చరమభావియా
 వుపసంహరత్తిల్ కాట్టిల్ బలవాన్, యాదోరుపడి అగ్నియినను
 వ్లత్ప్రతిపాదకమాన వనుమాన త్తిల్ కాట్టిల్, అగ్నియినుడై
 య వౌష్ణ్యగ్రాహియాన ప్రత్యక్షం బలవత్తు. యాదోరుపడి అను
 ద్భూతివిరోధియాన శ్రుత్వాదిగళిల్ పూర్వపూర్వజ్ఞి, †ఉత్తిరో
 త్తిరజ్ఞిల్ కాట్టిల్ ప్రబలజ్ఞి. అప్పడియే బలవానాన వుపక్రమ
 త్తినుడై య స్వారస్యానుగుణమాగ, దుర్బలమాన వుపసంహర
 త్తినుడై య భాక్తత్వం యుక్తమెన్ఱ కొండ్లు ఉచ్చైఃప్రాప్త్యాదిగళి వేద
 ధర్మజ్ఞైఱ్ఱ సిద్ధానిక్కుప్పట్టదు.

ఆగై యా లుపక్రమవిరోధముణ్ణాగై యాలే ‘తతోయదు త

† ‘శ్రుతి లింగవాక్య ప్రకరణస్థానసమాఖ్యానాం సమవాయే పార
 దౌర్బల్య మర్థ విప్రకర్షాత్’ ఇతి పూర్వ మీమాంసాసూత్రే (3-3-౧౪) ఆ
 యమర్థో ద్రష్టవ్యః.

రశరమె'న్నిటి వుపసంహారవాక్యమానదు. ఉపక్రమగతనాన పరమపురుషునై యొత్తీయ వత్స్వంతరత్తై ప్రతిపాదిక్కమాట్టాదు.

గోబలీవర్ధన్యాయత్తాలే సామాన్యశబ్దత్తుక్కు విశేషసన్నిధియిల్ అర్థసజ్జోచముణ్ణాగై యాలే, ఇవిడత్తిలుం “తతోయదు త్రరతరం... తస్తాత్సర్వగతశ్శివః” ¹ ఎన్నిటి విశేషసన్నిధియిలే “నాన్యఃపన్థావిద్యతేఽయనాయ || ౮ || యస్తాత్సరన్నాపరమస్తికిచ్చిత” ² ఎన్ఱు సర్వవిషయమాగ త్తోఽమృగిట సామాన్యత్తుక్కు అర్థసజ్జోచంపిఱున్దు పరమపురుషునై క్కాట్టిల్ వ్యతిరిక్తనై చ్చిన్నాలోవెన్నిల్. అదుకూడాదు; పదాన్తరత్తిన్ఱైయ నైయర్థ్యపరిహారార్థమాగ పదాన్తరత్తుక్కు అర్థసజ్జోచంకొళ్ళవేణ్ణా. ‘తతోయదు త్రరతర’ మెన్నిటదుక్కు వైయర్థ్యప్రసజ్గముమిల్లె. కీర్తీప్రతిజ్ఞాతమానవర్థత్తై ‘తతః’ ఎన్ఱు సహేతుకమాగ నిగమిక్కైయాలే.

ఇన్నముం. ‘సర్వగతశివః’ ఎన్ఱు శొల్లి, “మహాన్యభురైవపురుష సత్త్వస్వైప్రవర్తకః” ³ ఎన్ఱు మోక్షోపయోగియాన సత్త్వత్తుక్కు ప్రవర్తకమాన మహాపురుషునై ప్రత్యభిజ్ఞేపణివైక్కిఱుదు.

ఇన్నముం - “అథయోహవై ఖలువాస్యరాజసాంశస్సోసాబ్రహ్మచారిణోయోఽయంబ్రహ్మ | అథయోహవై ఖలువాస్యసాత్త్వికాంశస్సోసా బ్రహ్మచారిణోయోయంవిష్ణుః | అథయోహవై ఖలువాస్యతామసాంశస్సోసా బ్రహ్మచారిణోయోయంరుద్రః” ⁴ ఎన్ఱు మైత్రాయణీయోపనిషత్తిలుం “సత్త్వప్రవర్తకంవిష్ణుం సర్వభూత

1(శ్వే-3-౧౧). 2(శ్వే-3-౯). 3(శ్వే-3-౧౨). 4(౪-ప్రపాఠకం-౫-ఖణ్డ).

గుహశయం" ఎన్ఱ స్మృతియిలుం విష్ణువుక్కు సత్త్వప్రవర్తకత్వ మొదప్పడానిన్ఱదు.

ఇన్విడత్తిల్ "సర్వాననశిరోగ్రీవ స్సర్వభూతగుహశయః । స ర్వవ్యాపీచభగవాన్ తస్మాత్సర్వగతశ్చనః" ¹ ఎన్ఱిఱ శబ్దజ్ఞాన్. పురుషసూక్తనారాయణానువాకజ్ఞలిల్ పరమపురుషనుక్కు అసాధారణమాన సహస్రశీర్షత్వ సర్వాన్తరాత్మత్వ సర్వవ్యాపిత్వ శాశ్వతశుద్ధిమాజ్ఞాన్యాదిగుణయోగజ్ఞతై ప్రత్యభిజ్ఞేపణానిన్ఱదు. అగ్రేయా లిప్తప్రకరణత్తిలుం సర్వేశ్వరనే ప్రతిపాదిక్కుప్పడుగిఱానెన్ఱదాయిత్రు.

ఇన్ఱముం. ఛాన్దోగ్యదహరవిద్యైయిలే "అథయదిదమస్మిన్ బ్రహ్మపురే" ² ఇత్యాదియాలే నామరూపనిర్వోధృత్వవిశేషితమాన వాకాశశబ్దత్తాలే పరమపురుషనైచ్చిల్లి "తస్మిన్యదన్తః" ³ ఎన్ఱ తదన్తర్వర్తియాననొరు తత్త్వాన్తరత్తుక్కుపాస్యత్వం శొల్లప్పడుగిఱదెన్ఱదువుమ్ అశ్రోత్రియనుడైయ వాశామాత్రవిలసితమ్.

అన్దశ్రుతితానే ఇత్తైప్రశ్నపూర్వకమాగ పరిహరిక్కైయా లే. "దహరోస్మిన్నన్తర ఆకాశ తస్మిన్యదన్తః తద్వేష్టవ్యం తద్వావ విజిజ్ఞాసిత్వం" ⁴ ఎన్ఱశొల్లి, "కిం తదత్ర విద్యతే యదన్వేష్టవ్యం యద్వావవిజిజ్ఞాసిత్వం" ⁵ ఎన్ఱ చోద్యంపణ్ణి, తత్పరిజిహ్మైరైయా లే "యావాన్వాయమాకాశస్తావానేజోన్తర్హృదయ ఆకాశ ఉభే అస్మిన్ద్యావాపుథివీ అన్తరేవసమాహితే । ఉభావగ్నిశ్చవా

1 (శ్వే-3-౧౧). 2 (ఛా-ఉప-౨-౧-౧). 3 (ఛా-ఉప-౨-౧-౨).

యుశ్చ సూర్యాచన్ద్రమసావుభౌ । విద్యున్నక్షత్రాణి యచ్ఛాస్యై
హస్తి యచ్ఛనాస్తి సర్వంతదస్త్రి సమాహితం ... నాన్యజరయై
తజ్జీర్యతినవధే నాన్యహన్యతేవతత్సత్త్వం బ్రహ్మపురం” ¹ ఎన్ఱు కొ
ణ్ణు ప్రకృతమాన దహరాకాశత్తుక్కు అతిమహత్త్వసర్వాధార
త్వాదియైచ్చొల్లి, “అస్త్రికామాస్సమాహితాః” ² ఎన్ఱు తదన్త
ర్వర్తిగళాయ్కొణ్ణుపాస్యజ్గళాగచ్చొల్లప్పట్టవై కామజ్గళెన్ఱు ప
రిహరిత్తుదు. మేల్ “ఏవతత్త్వా అపహతపాప్తావిజరో విమృత్యుగ్వి
శోకో విజఘతో³ పిపాసస్సత్త్వకామస్సత్త్వసజ్కుల్పః” ⁴ ఎన్ఱు దహ
రాకాశనిర్దిష్టపరమాత్మా, తదన్తర్వర్తియాయరుక్మిణుడు. ‘కామ్య
న్తగ్ధికామాః’ ఎన్ఱు కల్యాణగుణజ్గళాయ్, అపహతపాప్తత్వాది
యాన గుణాప్తక మెన్ఱు శొల్లి, “యథాహత్త్వానమనువిద్య వ్రజ స్త్యై
తాంశ్చ సత్యాకామాంస్తేషాం సర్వేషులోకేషు కామచారో
భవతి” ⁵ ఎన్ఱు ఏతద్గుణాప్తకవిశిష్టనాన పరమాత్మావినుడ్డైయ వు
పాసనముం, తత్ఫలముం శొల్లప్పట్టదు.

ఇదు వాక్యకారరాలేయుం ‘తస్త్రిన్యదన్తరితి కామన్యపదే
శః’ ఎన్ఱు శొల్లప్పడుగై యాలే ‘తస్త్రిన్యదన్తః’ ఎన్ఱు - కల్యాణగుణ
జాతమెన్ఱ దాయిల్లు.

తైత్తిరీయత్తిల్ “ద్రహంవిపాప్తమ్” ⁶ ఇత్యాదియాలే పరమ
పురుషాన్తర్వర్తియాయరుప్పదొరు తత్త్వాన్తరత్తుక్కుపాస్యత్త్వం
శొల్లి, అదినుడ్డైయ విశేషజ్జ్ఞానైయగ్ణాయ్, ఉశ్శశవిల్ “యఃప

1 (ఛా-ఉప-౮-౧-౩-౫). 2 (ఛా-ఉప-౮-౧-౫). 3 (ఛా-ఉప-
౮-౧-౫). 4 (ఛా-ఉప-౮-౧-౬). 5 (తై-౬-౧౦-౨౩).

రస్సమహేశ్వరః” 1 ఎన్ఱు విశేషనిర్ణయం పణ్ణప్పడుగిట దెన్ఱదుమ్
* ఇత్తాలే ప్రత్యుక్తం.

“యద్యేదాదా స్వరఃప్రోక్తో వేదా న్తేచప్రతిష్ఠితః | తస్యప్రకృ
తిలీనస్య యఃపరస్సమహేశ్వరః” 2 ఎన్ఱుదు వేదత్తుక్కు ముదలాగ
యాదొరుప్రణవరూపస్వరమానదు శొల్లప్పట్టదు, అదు వేదాన్ఱ
త్తిలుం ఉద్గీఢప్రణవప్రకరణజుళిలే శొల్లప్పట్టదు. అన్ఱ స్వరత్తిను
డై యముదలి లెల్లావాచకజుళుక్కుం ప్రకృతిభూతమాన అకార
త్తుక్కు వాచ్యనానవక్ యావనొరువక్ అవక్ మహేశ్వరన్.
“అకారోవిష్ణువాచకః” “అఇతిబ్రహ్మ” 3 “అఇతి భగవతోనారా
యణస్య ప్రథమాభిధానం” “అక్షరాణా మకారోఽస్తి” 4
ఎన్ఱు † అకారవాచ్యనాన నారాయణనే మహేశ్వరశబ్దవాచ్యనెన్ఱ

1 (తై.ఉప-౬-౧౦-౨౪).

* సర్వవేదాన్ఱ పఠితదహరవిద్యాయాః ఐక్యం - శారీరక మీమాంసా
యాం ‘కామాదీతరత్ర తత్ర చాయతినాదిభ్యః’ (3-3-3౮) ఇత్యస్మిన్నధి
కరణే సమర్థితమ్. తదభిప్రేత్య - (ఇత్తాలే ప్రత్యుక్త మి) త్యుక్తమ్.

2 (తై.ఉప-౬-౧౦-౨౪). 3 (బుగ్వేద-ఆరణ-౨). 4 (గీతా-౧౦).

† అస్యాః శ్రుతేః పాద్యోత్తరే (౨౨౬ అ) శ్రీమన్నారాయణ పర
త్వేన ఉపబృంహితత్వాత్ తదభిప్రేత్య - (అకారవాచ్యనాన.....ఎన్ఱదా
యిత్ అ) ఇత్యనుగృహీతమ్. తథాపి పార్వతీమ్మృతి సర్వజ్ఞోరుద్రః—

‘యోవేదాదా.....సమహేశ్వరః ॥ ౭౦ ॥

యోసావకారవాచ్యోవై విష్ణుర్నారాయణో హరిః |

సనీవ పురుషో నిత్యః పరమాత్మా మహేశ్వరః ॥ ౭౧ ॥

తస్యాంశభూతమైశ్వర్యం యస్మిన్ కస్మిన్ హి వర్తతే |

తస్మిన్నీశ్వర శబ్దాదిః ప్రోచ్యతే మునిభిస్తథా ॥ ౭౨ ॥

దాయిత్వము. మహేశ్వరశబ్దముం. అవయవవ్యవస్థాత్తియాలే రాజాదికళిలుం ప్రసిద్ధమెట్లు మున్నే శోన్సోమ్.

అథర్వశిఖై యిలే “కారణంతుధ్యేయః” ఇత్యాదియాలే పరమపురుషాంతర్వర్తియాయ్, శమ్భుశివాదినామకనాన రుద్రనుక్కుచాస్యత్వం తోన్మగిట దెన్మదువుమ్ - ఉక్తరీతియాలే నిరస్తమ్. ఇంద్రవాకాశశబ్దం హృదయాకాశవాచియూగై యాలే పరమపురుషపరమాగమాట్టామైయాలుం, తదంతర్వర్తిక్కుకారణత్వాదియాన భగవదసాధారణగుణజ్ఞైక్కుళ్లుగై యాలుం, శమ్భుశివాదిశబ్దజ్ఞుక్కు రుద్రనై యొత్తీయపుం లోకవేదజ్ఞులిలే ప్రసిద్ధియుక్తాగై యాలుం, “విశ్వాక్షం విశ్వశమ్భవం...శాశ్వతం శివమమృతం” ¹ఎన్మ నారాయణాపక్కలిలుం ప్రయోగం కాన్తై యాలుం, ఇవిడత్తిల్ నారాయణనే ధ్యేయన్మ దాయిత్వము.

ఇన్నముం-“బ్రహ్మవిష్ణురుద్రేన్ద్రాస్తే సర్వేసంప్రసూయస్తే”² ఎన్మిడిదముం “యోబ్రహ్మణం విదధాతిపూర్వం”³ “సప్రజాపతిరేకః పుష్కరపణ్ణసేమభవత్”⁴ “యన్నాభివద్దాదభవన్నహత్తా

నిరుపాధీశ్వరత్వస్థు వాసుదేవే ప్రతిష్ఠితమ్ ।

ఆత్మేశ్వర ఇతి ప్రోక్తో వేదవాదై స్సనాతనైః ॥ ౭౩ ॥

తస్మాన్మహేశ్వరత్వస్థు వాసుదేవే ప్రతిష్ఠితమ్ ।

అసౌత్రిపా ద్విభూతేస్తు లీలాయా అపి చేశ్వరః ॥ ౭౪ ॥

విభూతిద్వయ మైశ్వర్యం తస్మైవ సకలాత్మనః ।

శ్రీ భూనీలాపతిగ్యౌ సౌ ఈశ్వరస్స ఉదాహృతః ॥ ౭౫ ॥

తస్మాన్మహేశ్వరత్వస్థు వాసుదేవే ప్రతిష్ఠితమి తి.

1 (తై-నా-౬-౧౧-౧-౩). 2 (అథర్వశిఖా). 3 (శ్వేతా-౬-౧౨).

4 (సృసింహతాప-పూర్వ-౧-౧).

ప్రజాపతిః” “తత్రబ్రహ్మచతుర్భుజాయత” ¹ “యతోఽజ్ఞః ఉ
గ్రస్త్యేషమృణ్మః” “అథవా ఇదంతర్హిప్రజాపతౌ హర ఆసీత్”
“త్యక్షః శూలచాణిః పురుషోజాయతే” ² “విరూపాక్షాయబ్ర
హ్మణః పుత్రాయ జ్యేష్ఠాయ శ్రేష్ఠాయ” ఎఱుం, “తద్వి
సృష్టస్సపురుషః లోకేబ్రహ్మతీర్త్యతే...తస్మిన్జజ్ఞేస్వయంబ్రహ్మ
సర్వలోకపితామహః” ³ “రుద్రసర్గంప్రవక్ష్యామి” ⁴ ఎఱు తుడజ్జి
“సాదురాసీత్ప్రభోరజ్జే కుమారోసీలలోహితః” ⁵ “ఏతౌద్వా
విబుధశ్రేష్ఠౌ ప్రసాదక్రోధజౌహరేః | తదాదర్శితపథానౌ సృష్టి
సంహరకారకౌ” ⁶ “కఐతిబ్రహ్మణోనామ ఈశోహం సర్వదేహి
నాం | ఆవాస్తవాజ్ఞేసమ్భూతౌ తస్మాత్ కేశవనామవాన్” ⁷ “ఆబ్ర
హ్మస్తమృపర్యన్తా జగదనర్వ్యవస్థితాః | స్రాణిసః కర్మజనిత సంసార
వశవర్తినః” ⁸ ఇత్యాదిగళాలే బ్రహ్మగుద్రగళుక్కు కర్మనిమిత్తసృజ్య
త్వ లక్షణైయాన వుత్పత్తి ప్రసిద్ధియాలుం, “సఉశ్రేయాన్
భవతిజాయమానః” ⁹ “అజాయమానో బహుధావిజాయతే” ¹⁰
“ఇచ్ఛాగృహీతాభి మతోరుదేహః” ¹¹ “సమ్భవామి యుగేయు
గే | జన్మకర్మచమేదివ్య మేవం యోవేత్తి తత్త్వతః” ¹² ఎఱు
జగదుపకారార్థమాగ పరమపురుషనుక్కు ఇచ్ఛాజన్మముణ్డై
యాలుం, “సాక్షాన్నారాయణోదేవః సర్వభూతేశ్వరేశ్వరః | ర
క్షార్థం సర్వలోకానాం విష్ణుత్వముపజ్గివాన్” ¹³ ఎఱై యాలుమ్

1 (మహాోప-౧-౨). 2 (మహాోపని-౧-౩). 3 (మను-౧-౧౧-౯).

4 (విష్ణుపు-౧-౨-౧). 5 (వి-పు-౧-౨-౨). 6 (భారత-శా-మో-౩౯-౧౨).

7 (హరివంశే-విష్ణుపర్వ-౧౩౧-౪౨). 8 (విష్ణుధర్మ-౧౦౮-౨౩).

9 (యజు.తైత్తి-బ్రాహ్మ-౩-౬-౧-౩). 10 (ముద్గలోప-౩-ఖ-౧). 11 (వి-పు-౬-

౫-౨౪). 12 (గీతా-౪-) 13 (ఉత్తరరామాయణే-).

ఉపేంద్రరామకృష్ణాద్యవతారజ్ఞోపోలే బ్రహ్మరుద్రనుభ్యవర్తియాన
విష్ణుత్వముణ్డాగై యాలుమ్ యుక్తం.

ఇవిడత్తిల్ ధ్యేయత్వత్తుక్కు విరుద్ధమానవాక్యత్తిలే యిదు
శొన్నదు, ధ్యేయతోస్వయోగిసౌలభ్యప్రదర్శనార్థమాగై యాలే.

ఇన్నముం.., సత్యం జ్ఞాన మనంత్రంబ్రహ్మ యోవేదనిహితం గుహా
యాం పరమేష్వ్యామ౯”¹ ఎన్నిఱవిడత్తిల్ పరమేష్వ్యామశబ్దం
పరమపదత్తై క్కాట్టుగిఱద నైన్నిఱవిడముం అసారం. “రాజానావ
నభిద్యుహాధ్రువేనదన్యుత్తమే సహస్రస్థూణే ఆసాతే” ఎన్టుం,
“సామాన్యాభియుక్తే దూరే అన్తేధ్రువే పదే తస్థతుః జాగరూ
కే” ఎన్టుం, “తదక్షరేపరమేష్వ్యామ౯”² “యో అస్యాధ్యక్షః
పరమేష్వ్యామ౯”³ “నాకస్య పృష్ఠే మహతో మహీయా”⁴ “త
ద్విష్ణోః పరమంపదం”⁵ ఎన్టుం, “హిరణ్మయే పరే లోకే విరజంబ్ర
హ్మనిష్కలం తచ్చక్రంజ్యోతిషాంజ్యోతిస్తద్యదాత్మవిదోవిదుః”⁶
ఎన్టుం, “అత్యర్కానలదీప్తంతత్ స్థానంవిష్ణోర్హృత్తనః | స్వయే
వప్రభయారాజా దుష్ప్రేక్షం దేవదానవైః”⁷ ఎన్టుం, ఏకాన్తి
నస్సదాబ్రహ్మధ్యాయినోయోగినో హియే | తేషాం తత్పరమం
స్థానం యదైవశ్యన్తిసూరయః”⁸ ఎన్టుం, “అణ్ణోశాత్పావ
రణాత్ అముష్టాత్పరతః ప్రభో | స్థితో హం పరమేష్వ్యామ్ని
అప్రాకృతశరీరవా” ఎన్టు మిప్పడి బహుశ్రుతిస్మృతీతిహాస

1 (తై-ఉప-ఆనంద-౧-౧). 2 (తై నా-౬-౧-౨). 3 (యజుషి-౨-
అష్ట-౨-ప్ర-౨-అమ.) 4 (తై-నా-౬-౧-౧). 5 (ఋగ్వేద-౧-౨-౭-
౧-౫-౨౦). 6 (ముణ్డా-ఉప-౩౨-౯). 7 (భారత - ఆరణ్యక-౧౬౩-౧౯).
8 (వి-పు-౧-౬-౩౯).

పురాణ శతప్రమాణత్వాలే సిద్ధపరలోకతై చ్చొల్లుగిటదాగై
యాలే.

ఇన్నముం-అథర్వశిరిస్సిలే ప్రథమఖణ్డత్తిలే రుద్రక్ష తన్ను
డైయ సర్వైశ్వర్యతై ఘోషి త్తదుం. “సోఽన్తరాదన్తరంప్రావి
శత్”¹ ఎన్నిఱ వాక్యత్వాలే పరమాత్మానుప్రవేశత్వాలే యెష్టదా
యిత్తు. ఎజ్జనేయెన్నిల్. కాపీతకీబ్రహ్మణ త్తిల్ ప్రతర్దనవిద్యై
యిలే “ప్రతర్దనోహవైదై పౌదాసిరిన్ద్రస్య ప్రియన్ధామోపజ
గామ”² ఎన్ఱుకొణ్ణ “త్వమేవమేవరంవృణీష్వ యన్త్యంమనుష్యా
యహితతమంమన్యసే”³ ఎన్ఱుమోక్షోపాయతైప్రశ్నంపణ్ణినప్రత
ర్దననుక్కు “మామేవవిజానీహి...ప్రాణోఽస్మిప్రజ్ఞాత్త తమ్మా
మాయు రమృతమిత్యపాస్వ”⁴ ఎన్ఱు ఇన్ద్రక్ష తన్నన్తరాత్తావిను
డైయ వుపాసనమ్ మోక్షసాధన మెన్ఱుపదేశితాన్.

ఇన్నముం-శ్రుత్యన్తరత్తిలే “తద్దైతత్పశ్యన్మషిర్వామదేవః
ప్రతిపేదే అహం మనురభవం సూర్యశ్చ”⁵ “అహంకక్షీవాన్
ఋషిరస్త్విప్రః”⁶ ఇత్యాదియాలే బ్రహ్మత్తుక్కు సర్వాన్తరాత్తై
మైయుం, సర్వశబ్దజుఱుక్కుం తత్పర్యవసాయిత్వతైయుం శొల్లి,
“యస్యాత్తాశరీరం ... యస్యపృథివీశరీరం ... ఏష సర్వభూతాన్త
రాత్తా అపహతపాస్తాదిప్ర్యాదేవఏకో నారాయణః”¹ ఎన్ఱుం, “తదై
క్షతబహుస్యాం ప్రజాయేయేతి”² ఎన్ఱుతోడజ్జి. “అనేనజీవేనాత్మ
నాఽనుప్రవిశ్యనామరూపే వ్యాకరవాణీతి”³ ఎన్ఱుం, “సోకామ
యతబహుస్యాం”⁴ ఎన్ఱుతోడజ్జి. “తదను ప్రవిశ్యసచ్చత్యచ్చభ

1 (అథర్వశిర.౧). 2 (కాపీ.3-అధ్య.౧-ఖ). 3 (కాపీ.3-౧-).

4 (కాపీ.3-౧-౨).

వత్”¹ ఇత్యాది శ్రుతిసిద్ధమాన సమాధియాలే సాక్షాత్కరిత వామదేవక్ ‘అహం’ శబ్దత్వాలే తనక్కన్తరాత్మావాన పరమాత్మనై చ్చొల్లి, తత్సామానాధికరణ్యత్వాలే మనుష్యాదిగళైయుం వ్యవదేశితానితే.

శ్రీ ప్రహ్లాదాత్మానుం, “సర్వగత్వాదనస్తస్య సవవాహమవస్థితః | మత్తస్సర్వమహంసర్వం మయిసర్వంసనాతనే”² ఎన్నానితే.

ఇదెల్లం “శాస్త్రదృష్ట్యా తూపదేశో వామదేవవత్”³ ఎన్ను నూత్రకారరాలే నిర్ణయిక్కపట్టదితే.

శ్రీ మహాభారత త్రిలుం “విష్ణురాత్మాభగవతో భవస్యామితతేజసః | తస్మాద్ధనుర్జ్వాసంస్పర్శం సవిషే హేమహేశ్వరః”⁴ ఎన్నుం, పిన్ను మన్దమహాభారత త్రిలే బ్రహ్మరుద్రసంవాద త్రిలే “తవాన్తరాత్మామమచయే చాన్యే దేహిసంజ్ఞ కాః | సర్వేషాంసాక్షిభూతో సానగ్రాహ్యః కేనచిక్ క్వచిత్”⁵ ఎన్నుం శొల్లుగిఱి ప్రమాణజ్ఞళాలే విష్ణుపుక్కు రుద్రాన్తరాత్మత్వం సుప్రసిద్ధమ్.

ఇని ద్వితీయఖణ్డ త్రిల్. “యోవై రుద్రస్సభగవాక్” ఇత్యాది వచనముం రుద్రవాక్యానువాద మ్మగై యాలుం, “తత్రపూజ్యపదార్థోక్తి పరిభాషాసమన్వితః | శబ్దోఽయంనోపచారేణ హ్యన్యత్ర హ్యుపచారతః”⁶ ఎన్ను పరమపురుషా సాధారణమాన భగవచ్ఛబ్దత్వాలుం, రుద్రైశ్వర్య పరమనైను సిద్ధం.

మూన్టు-నాలాంఖణ్డజ్ఞళిలుం “స ఓంకారాయ ఓంకారస్సప్రణమోయః ప్రణవః” ఎన్ను ఓంకారాది మహాదేవాన్తమాన

1 (బ్రంహోప-౩-౪-౧౦). 2 (వి-పు-౧-౧౯-౨౫). 3 (బ్రహ్మసూ-౧-౧౩). 4 (భార-). 5 (భార-శా-మో-౩౫-౨-౪). 6 (వి-పు-౬-౫-౨౭).

ప్రణవనామనిర్దేశ తన్నిర్వచనపరతైయాలుం, ఇవాక్యకృత్తిలుం, భగవత్ శబ్దసామాన్యధికరణ్యతైయాలుం, భగవత్పరత్వమేయుక్తం.

పశ్చిమఖణ్డాత్తిల్, రుద్రోపాసన మోక్షసాధనతయో సిద్ధమె న్నదు. ఉక్తరీతియా లే “మోక్షమిచ్ఛేత్ జన్మార్దనాత్”¹ ఎన్తభగవదుపాసనమెన్త వసేయం.

ఛాన్దోగ్య మధువిద్యైయి లే “అసౌవా ఆదిత్యోదేవమధు”² ఇత్యాదియా లే వస్వాదిదేవతై గభుక్కు భోగ్యనాన వాదిత్యను డైయ వుపాసనం మోక్షసాధనమెన్త విధిత్తదు. అన్తవాదిత్యను క్కన్తర్యామియాన పరమాత్మోపాసనపరమెన్త “మధ్వాదిష్వస మ్భవాత్”³ ఎన్నిట నధికరణత్తి లే యాదోరుపడి నిరీతమాయి ధ్రు, ఇజ్ఞ మప్పడియేయాగ క్కుత్తైయిల్తై.

ఇన్నము మివ్విడత్తి లే ఉపాసనాజ్ఞమాగచ్చెన్న భస్మస్పర్శ విధియుం, సర్వోపాసన విషయమన్త; పాశుపతవ్రతాజ్ఞమెన్త శొన్న పడి. సాత్రామణీ శేషమాన సురాగ్రహత్తుక్కు సర్వకతు విషయత్వమిల్లాదాప్పో లే.

“అణోరణీయాన్”⁴ ఎన్నిట వనువాకత్తి లే † “యోవై దేవా నాం ప్రథమం పురస్తాత్ విశ్వాధికో రుద్రోమహర్షిః | హిరణ్య గర్భం పశ్యత జాయమానం స నోదేవః శుభయా స్మృత్యా సం యునక్తు”⁵ ఎన్నదు-“ఈశ్వరాత్ జ్ఞానమన్విచ్ఛేత్”⁶ ఎన్తై యా లే భగవదుపాసనోపయోగియాన పుష్కరకత్వం శొల్లిధ్రు. మహా భారతత్తిల్ ఉమామహేశ్వరసంవాదత్తి లే “ఉపాసోఽయం సదా

1 (మాత్స్యపు-౬౭-౪౧). 2 (ఛా-ఉప-౩-౧-౧). 3 (బ్రహ్మసూ-౧-౩-౩౧). 4 (తై-నా-౬). 5 (తై-నా-౬).

† తత్త్వశేఖరటిప్పణియి లిన్ద శ్రుత్యర్థం విస్తరణకాణ్డ.

వివా ఉపాయో స్తి హ రేస్సన్మతౌ”¹ ఎన్నె యాలే. “హిరణ్యగర్భం పశ్యతజాయమానం”² ఎన్నదువుం. ఋషియాగై యాలేయోగప్రభావతాలే. హిరణ్యగర్భనుడై యజన్త(దర్శిత్యం)జ్ఞానగోచరమల్లదు, చక్షుర్గోచరమన్టు. హిరణ్యగర్భాత్పృగవస్థితి ఇవనుక్కిలైయితే.

శ్రీరుద్రాదిగళుం. రుద్రైశ్వర్యపరమన్టు, జగత్కారణత్వమోక్షప్రపత్వాదిగళాన సర్వేశ్వరనుడై య అసాధారణ ధర్మతాలుం, అగ్నిచయనత్తిలే అర్థాంతరపరమాగ వినియోగిక్రేయాలుం, పూర్వోక్తమాన వనన్యపరజ్గళాన వనేకశ్రుతివిరోధంవరుగై యాలుం.

ఇత్యుత్ - * పశ్చబ్రహ్మాదిను స్త్యజ్గళుక్కుం రుద్రవై భవపరత్వ

1 (హరివంశ - విష్ణుపర్వ - ౧౩-౧౮). 2 (తై-నా. ౬).

* పశ్చబ్రహ్మాఖ్య మన్త)మాపదు—‘సద్యోజాత మి’త్యారభ్య ‘సదా శివోమ్’ ఇత్యన్తమాన శ్రుతిగళ్. నారాయణానవాక సమాఖ్యా నర్తకత్వతాలే. నారాయణపరత్వ మిదుక్కు సిద్ధమెన్టు విస్తరేణ తత్త్వశేఖర టిప్పణియిల్ శొల్లప్పట్టదు. సాగ్నపరరాణత్తిల్ నిర్వాణఖణ్డత్తిల్. గామగీతైయిల్ ఇష్ట శ్రుతియై పరమాత్మ విషయమాగవు ముపబృహితార్థం.

“ప్రపృత్తిశ్చ ప్రతిష్ఠాచ విద్యా శాన్తి స్సధోత్తమా ।
 శాన్త్యతీతా పరాసూక్ష్మా సమానాచోన్ననా తథా ॥
 సీతా విలసితం సర్వం నానాకారేణ దృశ్యతే ।
 తథాఽమగ్రహ శక్త్యైవ త్వదైక్య మపి లభ్యతే ॥
 సద్యోజాతః ప్రపృత్యైస్త్వ మిష్టే నక్షత్రరక్షకః ।
 వామదేవః ప్రతిష్ఠాయ వాసనాతరుమాశ్రితః ॥
 విద్యానామప్య ఘోరస్త్వం తేజసాం నిధిరక్షయః ।
 ప్రాణస్తత్పురుష శ్శాన్తై స్తత్రా సాం యత్రవాహకః ।
 ఈశాన శ్శాన్త్య తీతాయా వ్యాపకో వ్యోమ విగ్రహః
 విష్ణుశ్చ సమనా యాన్త్య మున్ననాయాం నిరంజనః ॥

తై. “సర్వోవైరుద్రః”¹ ఎన్నడుం. “బ్రాహ్మణోవై సర్వాదేవ
భాః”² ఎన్నుం, “అపోవాఇదంసర్వం”³ ఎన్ను మిత్యాదిపోలేయా
క్కడవదు.

“ఏకఏవరుద్రోనద్వితీయాయతస్థుః”⁴ ఎన్నడుం-యజ్ఞాంశభాక్త్వ
పరత్వ)పరం, పరత్వపరమస్తు. “సబ్రహ్మసశివస్సేంద్రఃసోమరః సరమ
గ్రూట్”⁵ ఎన్నిఱవిడం “యగకోటిసహస్రాణివిష్ణుమారాధ్యపద్ధ
ః! పునస్త్రిలోక్యథాతృత్వం ప్రాప్తవానితిశుశ్రుమ”⁶ ఎన్నుం
“హదేవస్సర్వమేధేవహత్యా హుత్యాత్మానం దేవదేవౌబ
ావ”⁷ ఇత్యాదిగళాలే సృజ్యత్వ సప్తత్వ ఆర్చకత్వార్చ్య
త్వదిభేదం సమృత్తిపన్నమాగైయాలే, తదస్తర్వర్తిత్వనిబద్ధన
ప్రదాయిత్రు.

ఏవంవిధజ్ఞాన శ్రుత్యస్తరజ్ఞఘం ఉక్తరీతియాలే నిర్వాహ్య
ఆగైయాలే. సకలవేదాస్తజ్ఞఘం, నారాయణనైయే సర్వ
స్వరనాగ ప్రతిపాదిక్కిన్తన, బ్రహ్మరుద్రగ్గైయన్త్రు సిద్ధం.

ఆగైయా లిప్పడి ప్రత్యక్షశ్రుతిశతజ్ఞఘినాలే నారాయణను
- పరత్వం తోద్రుగైయాలే, పారుషేయజ్ఞాన పురాణేతి
హసాదిగఘం తదనుగోధేన ప్రామాణ్యముణ్డాగైయాలే త
సబృంహణజ్ఞాన శ్రీవిష్ణుపురాణాదిగఘ ముహదేయతమజ్ఞఘ,
తరజ్ఞఘ అనుష్ఠాదేయజ్ఞఘితే.

కిచ్చి, నారాయణపరజ్ఞాన పురాణేతిహసాదిగఘం సత్త్వ
లత్వోత్ప్రమాణ్యముణ్డు, తదన్యజ్ఞాన పురాణవిశేషవచ

1 (తై-నా-౬-). 2 (యజు-). 3 (తై-నా-౬-).
శ్వేతా-౩-౨). 5 (తై-నా-౬-౧౧-౧౩). 6 (ఇతిహాససమచ్ఛయే-
-౮). 7 (భారత-శా-రాజధర్మ-౨౦-౧౨).

సజ్జుక్కు రజస్తమస్సజ్జీర్ణతయాఽప్రామాణ్యం సిద్ధమితే.

“బ్రహ్మణం శితికణ్ఠాఞ్చ యాశ్చన్యాదేవతాస్సృతాః । ప్రతి
బుద్ధాన సేవస్తే *యస్తాత్ప్రరిమితంఫలం”¹ ఎన్నిత్యాది ప్రమాణ
శతజ్ఞశ్చెల్లాం వేదార్థసజ్జహ పురుషనిర్ణయాది ప్రబంధజళితే సువ్య
క్తమాగ క్కణ్ఠాకొశ్వదు.

ఆగై యాలే శ్రీమన్నారాయణనే జగత్కారణభూత౯, సర్వ
స్తాత్పర౯, ముముక్షునాపాస్య౯, మోక్షప్రద౯, ముక్తప్రాప్య
నెన్దు సిద్ధమాయనిష్టదు.

ఇతి తత్త్వనిరూపణే పరతత్త్వనిర్ణయోనామ
స ప్లమోఽధికారః.

“సత్యంసత్యం పునస్సత్యముద్భృత్య భుజముచ్యతే
వేదశాస్త్రాత్పరంనాస్తి నదైవం కేశవాత్పరమ్”

సమాప్తంచ తత్త్వనిరూపణమ్.

వాదికేసరి యత్త్రిగియమణవాళజీయర్

తిరువడిగ శేశరణమ్.

* ‘తస్తాది’ తిచపాఠోద్భవ్యతే.

1 (భారత-శా-మో-3౫౦-౨౬). 2 (నారసింహపు-౧౩-33).

